

Matthew

Chapter 1

- ¹ যীচু খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ আৰু দায়ুদ অৱ্ৰাহামৰ বংশৰ লোক আছিল। যীচু খ্ৰীষ্টৰ বংশৰ তালিকা এই:
- ² অৱ্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইচহাক; ইচহাকৰ পুত্ৰ যাকোব; যাকোবৰ পুত্ৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল;
- ³ যিহূদাৰ পুত্ৰ পেৰচ আৰু চেৰহ, তেওঁলোকৰ মাক আছিল তামাৰ। পেৰচৰ পুত্ৰ হিম্বোণ; হিম্বোণৰ পুত্ৰ অৰাম। ⁴ অৰামৰ পুত্ৰ অশ্বীনাদব; অশ্বীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোন; নহচোনৰ পুত্ৰ চলমোন। ⁵ চলমোনৰ পুত্ৰ বোৱজ - তেওঁৰ মাক আছিল ৰাহব। বোৱজৰ পুত্ৰ ওবেদ তেওঁৰ মাক আছিল ৰুথা। ওবেদৰ পুত্ৰ যিচয়; ⁶ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদ ৰজা। দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, তেওঁৰ মাক আছিল উৰিয়াৰ ভাৰ্য্যা।
- ⁷ চলোমনৰ পুত্ৰ ৰহবিয়াম; ৰহবিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া। অবিয়াৰ পুত্ৰ আচাফ; ⁸ আচাফৰ পুত্ৰ যিহোচাফট। যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৰাম; যোৰামৰ পুত্ৰ উচিয়া। ⁹ উচিয়াৰ পুত্ৰ যোথম; যোথমৰ পুত্ৰ আহচ; আহচৰ পুত্ৰ হিষ্কিয়া। ¹⁰ হিষ্কিয়াৰ পুত্ৰ মনচি; মনচিৰ পুত্ৰ আমোন; আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া। ¹¹ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যেখনীয়া আৰু তেওঁৰ ভায়েক সকল। ইস্ৰায়েল জাতিক বাবিল দেশলৈ বন্দী হিচাপে লৈ যোৱাৰ সময়ত এওঁলোক আছিল।
- ¹² বাবিল দেশলৈ নিয়াৰ পাছত যেখনীয়াৰ পুত্ৰ চল্টিয়েলৰ জন্ম হ'ল। চল্টিয়েলৰ পুত্ৰ জৰুৰাবিল; ¹³ জৰুৰাবিলৰ পুত্ৰ আবীহূদ। আবীহূদৰ পুত্ৰ ইলীয়াকীম; ইলীয়াকীমৰ পুত্ৰ আচোৰ। ¹⁴ আচোৰৰ পুত্ৰ চাদোক; চাদোকৰ পুত্ৰ আখীম। আখীমৰ পুত্ৰ ইলীহূদ; ¹⁵ ইলীহূদৰ পুত্ৰ ইলিয়াচৰ। ইলিয়াচৰ পুত্ৰ মন্তন; মন্তনৰ পুত্ৰ যাকোব। ¹⁶ যাকোবৰ পুত্ৰ যোচেফ; তেওঁ মৰিয়মৰ স্বামী আৰু এই মৰিয়মৰ গৰ্ভত যীচুৰ জন্ম হয়, যি জনক খ্ৰীষ্ট বোলা হয়।
- ¹⁷ এইদৰে অৱ্ৰাহামৰ পৰা দায়ুদলৈ মুঠ চৈধ্য পুৰুষ; দায়ুদৰ পৰা বাবিল দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া পৰ্যন্ত মুঠ চৈধ্য পুৰুষ; পুনৰ বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পাছৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈ মুঠ চৈধ্য পুৰুষ।
- ¹⁸ যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। যীচুৰ মাক মৰিয়মক যোচেফলৈ বাগদান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগ হোৱাৰ পূৰ্বেই মৰিয়মে পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ গৰ্ভৱতী হোৱাটো জানিব পাৰিলে। ¹⁹ তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ধাৰ্মিক লোক হোৱাত মৰিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি, গুপতে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে।
- ²⁰ কিন্তু তেওঁ যেতিয়া এইবোৰ কথা চিন্তা কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দূত আহি সপোনত তেওঁক দৰ্শন দি কলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ ভাৰ্য্যা মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভৰ সন্তান পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা হৈছে। ²¹ তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৱেঁই নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপ সমূহৰ পৰা মুক্ত কৰিব।”
- ²² এই সকলো ঘটনা ঘটিছিল যাতে ভাববাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে এই যি বচন কোৱাইছিল সেয়া সিদ্ধ হয়: ²³ “চোৱা ^[1], সেই কুমাৰী গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব,
- আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল ^[2] থব;”
- এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত ঈশ্বৰ ^[3]।
- ²⁴ পাছত যোচেফে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই উঠি, প্ৰভুৰ দূতে তেওঁক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে নিজৰ ভাৰ্য্যাকপে মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিলে।
- ²⁵ কিন্তু পুত্ৰ প্ৰসৱ নকৰা পৰ্যন্ত যোচেফে তেওঁৰ সৈতে সহবাস নকৰিলে। পাছত যোচেফে সেই সন্তানৰ নাম যীচু ^[4] থলে।

Footnotes

- 1:23 ^[1]যিচয়া 7:14;
 1:23 ^[2]যিচয়া 8:8, 10
 1:23 ^[3]মথি 28:20
 1:25 ^[4]মথি 1:21

Chapter 2

¹ হেৰোদ যেতিয়া যিহূদিয়াৰ ৰজা আছিল, তেতিয়া যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহম নামৰ ঠাইত যীচুৰ জন্ম হ’ল। সেই সময়ত পূব দেশৰ পৰা কেইজনমান জ্যোতিষী পণ্ডিতে যিৰূচালেমলৈ আহি সুধিলে, ² “যিহূদী সকলৰ যি জন ৰজা জন্মিছে, তেওঁ কত? কিয়নো পূব দিশত আমি তেওঁৰ তৰা দেখা পালো, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিছো।”

³ এই কথা শুনাত হেৰোদ ৰজাৰ লগতে গোটেই যিৰূচালেমত উণ্ডল-খুণ্ডল লাগিল। ⁴ তেতিয়া হেৰোদে সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক মাতি একগোট কৰিলে আৰু তেওঁলোকক সুধিলে, “খ্ৰীষ্ট ক’ত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব?” ⁵ তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “যিহূদিয়া প্ৰদেশৰ বৈৎলেহম নামৰ ঠাইত; কিয়নো ভাববাদীৰ দ্বাৰাই এইদৰে লিখা আছে,

6 ‘আৰু তুমি, যিহূদা প্ৰদেশৰ বৈৎলেহম,
তুমি যিহূদাৰ অধিপতি সকলৰ মাজত কোনোমতে
নগণ্য নোহোৱা।
কিয়নো তোমাৰ মাজৰ পৰাই এজন শাসনকৰ্তা
ওলাব, তেৱেঁ মোৰ লোক ইস্ৰায়েলক চৰাব।’” [1]

⁷ তেতিয়া হেৰোদে সেই জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনক গুপতে মাতি সেই তৰা দেখা দিয়াটো সঠিকৰূপে কিমান দিন হৈছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা জানিবৰ বাবে সুধিলে। ⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকক বৈৎলেহমলৈ পঠিয়াই দি কলে, “তোমালোক যোৱা আৰু সেই শিশুটিৰ বিষয়ে ভালদৰে বিচাৰ লোৱা; আৰু বিচাৰি পালে, তেওঁৰ সম্বাদ আহি মোক দিব, তেতিয়া ময়ো গৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব পাৰিম।” ⁹ ৰজাৰ এই কথা শুনি তেওঁলোক গুচি গল; তাতে যি তৰা তেওঁলোকে পূব দিশত দেখিছিল, সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ শিশুটি থকা ঠাই পালে, আৰু সেই ঠাইৰ ওপৰত ৰৈ থাকিল। ¹⁰ তাতে সেই তৰা দেখি, তেওঁলোক আনন্দত অতি আত্মহাৰা হ’ল। ¹¹ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ মাক মৰিয়মে সৈতে শিশুটিক দেখি নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে। তাৰ পাছত নিজৰ নিজৰ বহুমূলীয়া বস্তুৰ টোপোলা মেলি, সোণ, ধূনাওঁঠা আৰু গন্ধৰস উপহাৰ দিলে। ¹² পাছত হেৰোদৰ ওচৰলৈ উলটি নাযাবৰ বাবে তেওঁলোকে সপোনত ঈশ্বৰৰ পৰা সাৱধান বাণী পোৱাত, তেওঁলোকে বেলেগ বাটেৰে নিজৰ নিজৰ দেশলৈ উভতি গল।

¹³ তেওঁলোক যোৱাৰ পাছত, প্ৰভুৰ এজন দূতে সপোনত আবিৰ্ভাৱ হৈ যোচেফক কলে, “উঠা, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশলৈ পলাই যোৱা আৰু মই তোমাক নোকোৱা পৰ্যন্ত সেই ঠাইতে থাকিবা, উলটি নাহিবা; কিয়নো ল’ৰা জনক বিনাশ কৰিবৰ কাৰণে হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি আছে।” ¹⁴ সেই নিশাই যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশলৈ গল, ¹⁵ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল। “মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলো” [2] এই যি বচন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে কোৱাইছিল, এই বচন সিদ্ধ হবলৈ এইদৰে ঘটিল।

¹⁶ তেতিয়া জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজকে প্ৰবঞ্চিত হোৱা দেখি হেৰোদ অতিশয় ক্ৰুদ্ধাশ্বিত হ’ল। তেওঁ জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ পৰা যি সময়ৰ কথা জানিছিল, সেই কাল অনুসাৰে দুবছৰ আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ যিমান ল’ৰা শিশু বৈৎলেহম আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা অঞ্চল সমূহত আছিল, সেই সকলোকে বধ কৰিবলৈ আদেশ দিলে। ¹⁷ তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেয়া সিদ্ধ হ’ল: [3]

18 “ৰামাত এটা মাত শুনা গল,
বিলাপৰ ৰোল আৰু মহা-শোক,
ৰাহেলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিছে আৰু
তেওঁ শাস্তনা পাবলৈও ইচ্ছা কৰা নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কোনো জীয়াই থকা নাই।”

¹⁹ পাছত যেতিয়া হেৰোদৰ মৃত্যু হ’ল, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দূতে মিচৰ দেশত থাকোতেই সপোনত আবিৰ্ভাৱ হৈ যোচেফক কলে, ²⁰ “উঠা, ল’ৰাটি আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ উলটি যোৱা; কিয়নো যি সকলে এই শিশুটোৰ প্ৰাণ নাশ কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ’ল।” ²¹ তেতিয়া যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ আহিল। ²² কিন্তু যেতিয়া যোচেফে শুনিলে যে যিহূদিয়াত পিতৃ হেৰোদৰ স্থানত তেওঁৰ পুত্ৰ আৰ্থিলায়ে ৰাজ্য শাসন কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ তালৈ উলটি যাবৰ বাবে ভয় কৰিলে; পাছত ঈশ্বৰে সপোনত সাৱধানত কৰি দিয়াত তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল, ²³ আৰু তাত নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বসবাস কৰিব ধৰিলে। তেওঁক নাচৰতীয়া বুলি মতা হব, এই যি বচন ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এই বচন সিদ্ধ হবৰ বাবে এইদৰে ঘটিল।

Footnotes

2:6 [1]কীথা 5:2

2:15 [2]যোচেফা 11:1

2:17 [3]যিৰিমিয়া 31:15

Chapter 3

¹ সেই কালত যোহন বাপ্তাইজক ^[1] আহি, যিহুদিয়াৰ মৰুপ্ৰান্তত প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে। ² তেওঁ কলে, “মনপালটন কৰা। কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ’ল।”

³ এৱেঁই সেই যোহন, যি জনৰ বিষয়ে যিচয়া ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই এই বুলি কোৱা হৈছিল,

“মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ উচ্চস্বৰ শুনা গৈছে, তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা।
তেওঁৰ বাট পোন কৰা।” ^[2]

⁴ যোহনে উটৰ নোমেৰে তৈয়াৰী কাপোৰ পিন্ধিছিল, কঁকালত চামৰাৰ টঙালি বান্ধিছিল। কচুৱা ফৰিং আৰু হাবিৰ মৌ তেওঁৰ আহাৰ আছিল।

⁵ সেই সময়ত যিৰূশালেম, সমগ্ৰ যিহুদিয়া আৰু যৰ্দন নদীৰ দাতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ ধৰিলে। ⁶ লোক সকলে যেতিয়া নিজৰ নিজৰ পাপ সমূহ স্বীকাৰ কৰিলে, তেতিয়া বাপ্তাইজক যোহনে তেওঁলোকক যৰ্দন নদীত বাপ্তিস্ম দিলে।

⁷ যোহনে যেতিয়া দেখিলে যে অনেক ফৰীচী ^[3] আৰু চদ্দুকী সকল ^[4] বাপ্তিস্মৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “সৰ্পৰ বংশধৰ সকল! আগলৈ যি ক্ৰোধ হব লগা আছে, তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে তোমালোকক কোনে চেতনা দিলে? ⁸ মনপালটনৰ উপযুক্ত ফল ^[5] ধৰি ফলৱান হোৱা। ⁹ তোমালোকে নিজৰ মনতে আমাৰ পূৰ্ব পুৰুষ অৱাহাম আছে বুলি চিন্তাও নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰে এই শিলবোৰৰ পৰাও অৱাহামৰ বাবে বংশৰ সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ¹⁰ গছবোৰৰ গুৰিত কুঠাৰ লাগি আছে; যি যি গছে ভাল গুটি নধৰে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হয়।

¹¹ তোমালোকে মনপালটন কৰা বাবে মই ^[6] তোমালোকক পানীত বাপ্তিস্ম দিছো, কিন্তু যি জন আহি আছে, তেওঁ মোতকৈও শক্তিশালী; মই তেওঁৰ পাদুকা ববলৈকো যোগ্য নহওঁ; তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মা আৰু জুইত বাপ্তাইজ কৰিব। ¹² তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাততে আছে; তেওঁ শস্যৰ মৰণা মৰা চোতাল ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিব আৰু তেওঁ নিজৰ শস্য ভঁৰালত চপাই থব; কিন্তু ঘুলা, কেতিয়াও নুনুৱা জুইত পুৰি পেলাব।

¹³ সেই সময়ত যীচুৱে বাপ্তিস্ম লবলৈ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যৰ্দন নদীৰ পাৰত থকা বাপ্তাইজক যোহনৰ কাষলৈ আহিল। ¹⁴ কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দি কলে, “মইহে আপোনাৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হোৱা উচিত, এনে স্থলত আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে?” ¹⁵ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “এতিয়া এনেকৈয়ে হবলৈ দিয়া; কিয়নো সকলো ধাৰ্মিকতা আমি এইদৰে সিদ্ধ কৰা উচিত।” তেতিয়া যোহন সন্মত হ’ল।

¹⁶ যীচুৱে বাপ্তিস্ম লৈ পানীৰ পৰা উঠাৰ লগে লগে তেওঁৰ সন্মুখত হঠাৎ স্বৰ্গ মুকলি হ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। ¹⁷ তেতিয়া এই আকাশবাণী হল, “চোৱা, এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

Footnotes

3:1 ^[1] যো. 1:6, 7

3:3 ^[2] যিচয়া 40:3

3:7 ^[3] ফৰীচী: যিহুদী সকলৰ এক গোড়া ধৰ্মীয় সম্প্ৰদায়, যি সকলে নিজকে পুৰণি যিহুদী ধৰ্ম, মোচিৰ বিধান আৰু ৰীতি-নীতি কঠোৰভাৱে পালনকাৰী হিচাপে দাবী কৰে। এওঁলোক সমাজত অত্যন্ত পূজনীয় আৰু ধৰ্মীয় শিক্ষা দিছিল।

3:7 ^[4] চদ্দুকী: যিহুদী ধৰ্মালম্বী সকলৰ এক বিশেষ সম্প্ৰদায়, যি সকলে পুৰণি ধৰ্ম নিয়মৰ কেৱল প্ৰথম পাট্টা পুস্তকক স্বীকৃতি দিয়ে আৰু মৃত্যুৰ পাছত পুণৰুত্থান বিশ্বাস নকৰে।

3:8 ^[5] পাঁ 26:20

3:11 ^[6] যো. 1:26, পাঁ. 1:5

Chapter 4

¹ তাৰ পাছত চয়তানে যেন যীচুক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, সেয়ে পবিত্ৰ আত্মাই তেওঁক মৰুপ্ৰান্তলৈ লৈ গল। ² তাত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি উপবাসে থকাৰ পাছত যীচুৰ ভোক লাগিল। ³ তেতিয়া পৰীক্ষকে ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হবলৈ আজ্ঞা দিয়ক।” ⁴ তাতে তেওঁ উত্তৰ দি কলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাক্যৰেহে জীয়াই থাকে।” [1]

⁵ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰ যিৰুচালেম মন্দিৰৰ কলচীৰ ওপৰলৈ লৈ গল; ⁶ আৰু যীচুক কলে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়ক; কিয়নো শাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে,

তেওঁ নিজৰ দূত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব আৰু
তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়,
এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব।” [2]

⁷ যীচুৱে তাক কলে, “তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও শাস্ত্ৰত লিখা আছে।” [3]

⁸ তাৰ পাছত আকৌ চয়তানে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ লৈ গল আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্যৰ সৈতে সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য দেখুৱালে। ⁹ চয়তানে তেওঁক কলে, “আপুনি যদি মূৰ দোৱাই মোৰ উপাসনা কৰে, তেনেহলে এই সকলোকে মই আপোনাক দিম।” ¹⁰ তেতিয়া যীচুৱে তাক কলে, “গুচি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এই বুলিও লিখা আছে, তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।”

¹¹ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গুচি গল আৰু স্বৰ্গৰ দূত সকল আহি যীচুৰ শুশ্ৰূষা কৰিলে।

¹² যীচুৱে যেতিয়া যোহনক বন্দী কৰি নিয়া বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গল। ¹³ তেওঁ নাচৰৎ এৰি জবুলুন আৰু নপ্তালী এলেকাৰ গালীল সাগৰৰ তীৰত থকা কফৰনামুৰলৈ গৈ, তাত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹⁴ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই এই যি বচন কোৱা হৈছিল তাক সিদ্ধ কৰিবলৈ এই সকলো ঘটিল:

¹⁵ “জবুলুন দেশ আৰু নপ্তালী দেশ,
সাগৰৰ তীৰত, যৰ্দনৰ সিপাৰত
অনা-যিহূদী সকলৰ গালীল!
¹⁶ যি সকল লোকে অন্ধকাৰত বাস কৰি আছিল
তেওঁলোকে মহাজ্যোতি দেখিবলৈ পালে।
যি সকল লোকে মৃত্যুছাঁয়াৰ দেশত বাস কৰিছিল
তেওঁলোকৰ ওপৰত দিগ্ৰী প্ৰকাশিত হ’ল।” [4]

¹⁷ সেই সময়ৰে পৰা যীচুৱে এই বুলি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে মনপালটন কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হল।”

¹⁸ পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ পাৰত ফুৰোতে দুজন ভাই-ককাই চিমন, যাক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক, সাগৰত জাল পেলোৱা দেখিলে। কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল। ¹⁹ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “মোক অনুসৰণ কৰি আহাঁ, মই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিম।” ²⁰ তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গল।

²¹ তাৰ পৰা আগুৱাই গৈ যীচুৱে যাকোব আৰু যোহন নামৰ আন দুজন ভাই-ককাইক দেখা পালে। তেওঁলোক চিবদিয়ৰ পুতেক আছিল। বাপেক চিবদিয়ৰ সৈতে তেওঁলোকে নাওত বহি নিজৰ নিজৰ জালবোৰ ঠিক কৰি আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক মাতিলে। ²² তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নাও আৰু বাপেককো এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গল।

²³ যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে থকা নামঘৰ বোৰত গৈ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু লোক সকলৰ মাজৰ পৰা নানা ধৰণৰ ৰোগ-ব্যধিত থকা লোকক সুস্থ কৰিলে। ²⁴ সমগ্ৰ চিৰিয়া দেশতে তেওঁৰ খ্যাতি বিয়পি পৰিল আৰু লোক সকলে নানা ধৰণৰ বেমাৰ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত লোক, ভূতে পোৱা লোক, মূগী ৰোগী আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত আদি নানা ধৰণৰ ৰোগী সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ²⁵ তাতে গালীল, দিকাপলি, যিৰুচালেম, আৰু যিহূদিয়াৰ লগতে যৰ্দনৰ সিপাৰৰ পৰাও বহু মানুহ দল বান্ধি যীচুৰ পাছে পাছে আহিল।

Footnotes

4:4 [1] দ্বি বি 8:3

4:6 [2] গীত 91:11-12

4:7 [3] দ্বি বি 6:16

4:16 [\[4\]](#) বিচার 9:1-2

Chapter 5

¹ তেতিয়া যীচুৱে বহু লোকৰ সমাগম দেখা পাই পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গল আৰু তেওঁ তাত বহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ² তেওঁ মাত লগাই তেওঁলোকক এই বুলি উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে,

- ³ আত্মাত দৰিদ্ৰ সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।
- ⁴ শোক কৰা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে শান্তনা পাব।
- ⁵ নম্ৰ সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দেশখন অধিকাৰ কৰিব।
- ⁶ ধাৰ্মিকতালৈ ভোক আৰু পিয়াহ লগা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক তৃপ্ত হব।
- ⁷ দয়ালু সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব।
- ⁸ নিৰ্মল চিত্তৰ লোক সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পাব।
- ⁹ মিলনকাৰী সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰখ্যাত হব।
- ¹⁰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না পোৱা সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।

¹¹ যেতিয়া লোক সকলে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা আৰু তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অহিতে মিছাকৈ সকলো প্ৰকাৰৰ কুকথা কব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য। ¹² আনন্দ কৰা আৰু উল্লাসিত হোৱা; কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক আছে। কাৰণ তোমালোকৰ পূৰ্বতে যি ভাববাদী সকল আছিল, তেওঁলোককো লোক সকলে সেইদৰে তাড়না কৰিছিল।

¹³ তোমালোক পৃথিৱীৰ লোণ; কিন্তু লোণৰ সোৱাদ যদি হেৰাই যায়, তেনেহলে সেই লোণ কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰ পুনৰ কোনো কামৰ নহব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু মানুহৰ গচকাৰ যোগ্য হৈ হব। ¹⁴ তোমালোক ^[1] জগতৰ পোহৰ। পৰ্বতৰ ওপৰত থকা নগৰ গুপ্ত হব নোৱাৰে। ¹⁵ মানুহে চাকি লগাই দোণেৰে ^[2] ঢাকি নথয়, ^[3] কিন্তু গছাৰ ওপৰত থয় আৰু ই ঘৰৰ সকলোকে পোহৰ দিয়ে। ¹⁶ এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত প্ৰকাশিত হওক; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কৰ্ম দেখি, স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ স্তুতি কৰিব।

¹⁷ মই বিধানবা ^[4] ভাববাদী সকলৰ বাক্য বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছো বুলি নাভাবিবা, কিন্তু সিদ্ধ ^[5] কৰিবলৈহে আহিলো। ¹⁸ কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত নহয় মানে আৰু সকলো সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, বিধানৰ এক বিন্দুও কোনোৰূপে লুপ্ত নহব।

¹⁹ এই হেতুকে যি কোনোৱে এই আজ্ঞাবোৰৰ মাজৰ সৰু এটিও উলঙ্ঘন কৰে আৰু আন লোকক সেইদৰে কৰিবলৈ শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সকলোতকৈ সৰু বুলি গণ্য হব; কিন্তু যি কোনোৱে সেইবোৰ পালন কৰে আৰু সেইদৰে শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত মহান বুলি গণ্য হব। ²⁰ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা, ধৰ্মীয় অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলতকৈ অধিক নহলে তোমালোকে কোনো প্ৰকাৰে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবা।

²¹ তোমালোকে শূনিছা, পূৰ্বকালৰ লোক সকলৰ আগত ইয়াকে কোৱা হৈছিল যে তুমি নৰ বধ নকৰিবা ^[6] আৰু যি কোনোৱে নৰ বধ কৰে, সি সোধ বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব। ²² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকৰ ^[7] ওপৰত খং কৰে, তেওঁ সোধ বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকক ‘তুমি অপদাৰ্থ’ এই বুলি কয়, তেওঁ মহাসভাত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব আৰু যি কোনোৱে নিজ ভাইক ‘তুমি মুৰ্খ’ বুলি কয়, তেওঁ অগ্নিময় নৰকৰ দণ্ডৰ পাত্ৰ হব।

²³ এই হেতুকে বেদিত তোমাৰ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰোতে, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ভায়েৰাৰ কোনো কথা আছে বুলি যদি তোমাৰ মনত পৰে, ²⁴ তেনেহলে তুমি বেদিৰ আগত তোমাৰ নৈবেদ্য ৰাখি থৈ প্ৰথমে তোমাৰ ভায়েৰাৰ সৈতে মিলন হোৱা আৰু তাৰ পাছত পুনৰ আহি নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা।

²⁵ তোমাৰ গুচৰিয়াৰ সৈতে তুমি আদালতৰ চোতাললৈ গৈ থাকোতেই বেগাই মিলন হোৱা; অন্যথা জানোছা তোমাৰ গুচৰিয়াই তোমাক বিচাৰকৰ হাতত শোধাই দিয়ে; বিচাৰকেও তোমাক টেকেলাৰ হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তেতিয়া তোমাক কাৰাগাৰত ভৰাই থোৱা হব। ²⁶ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যেতিয়ালৈকে দিব লগীয়া ধনৰ শেষ পইচাটি পৰ্যন্ত আদায় নিদিয়া, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা কোনোমতে ওলাব নোৱাৰিবা।

²⁷ “তোমালোকে এই বুলি কোৱা শূনিছা, ‘ব্যভিচাৰ নকৰিবা’। ²⁸ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মহিলাৰ ফালে কাম ভাৱে চায়, সি তেতিয়াই মনতে তাইৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে। ²⁹ যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাৰ বিধিনি জন্মায়, তেনেহলে তাক কাটি তোমাৰ পৰা উলিয়াই পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ পক্ষে ভাল। ³⁰ যদি তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাৰ বিধিনি জন্মায়, তেনেহলে তাকো কাটি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ ভাল।”

³¹ এইদৰেও কোৱা হৈছিল, ‘যদি কোনোৱে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেনেহলে তেওঁ ভাৰ্য্যাক ত্যাগপত্ৰ দিয়ক।’ ³² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, একমাত্ৰ ব্যভিচাৰৰ দোষৰ বাহিৰে কোনোৱে যদি আন কাৰণত নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেনেহলে তেওঁ তেওঁক ব্যভিচাৰিণী কৰায় আৰু যি কোনোৱে সেই ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰায় তেৱোঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

³³ তোমালোকে ইয়াকো শুনিছা, পূৰ্বকালত এই কথা কোৱা হৈছিল যে ‘তুমি মিছা শপত নাখাবা, বৰং প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে কৰা তোমাৰ শপত পালন কৰিবা’। ³⁴ কিন্তু মই কওঁ, তোমালোকে কোনো শপতেই নাখাবা; স্বৰ্গৰ নামত শপত নাখাবা, কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ সিংহাসন, ³⁵ আৰু পৃথিৱীৰ নামতো শপত নাখাবা, কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ ভৰিৰ পীৰা; যিৰুচালেমৰ নামেৰেও নহয়, কিয়নো সেয়া মহান ৰজাৰ নগৰ। ³⁶ এনে কি নিজৰ মূৰত ধৰিও শপত নাখাবা, কিয়নো এডাল চুলিকো তোমালোকে বগা বা ক’লা কৰিব নোৱাৰা। ³⁷ কিন্তু তোমালোকৰ কথা ‘হয়’ যদি হয় বা ‘নহয়’ যদি নহয় হওক। ইয়াতকৈ অধিক যি, সেয়া চয়তানৰ পৰাহে হয়।

³⁸ তোমালোকে ‘চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত’ এই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেই বিষয়ে শুনিছা। ³⁹ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে দুষ্ট লোক সকলৰ প্ৰতিৰোধ নকৰিবা; বৰং কোনোৱে যদি তোমাৰ সোঁ গালত চৰ মাৰে, তেনেহলে তেওঁলৈ আন খন গালো পাতি দিবা। ⁴⁰ কোনোৱে যদি আদালতত তোমাৰ ওপৰত গোচৰ তৰি তোমাৰ চোলা লব খোজে, তেনেহলে তেওঁক তোমাৰ চাদৰখনো এৰি দিবা। ⁴¹ যি কোনোৱে তোমাক এমাইল বাট বলেৰে নিয়ে, তেওঁৰ লগত দুমাইল যাবা। ⁴² যি জনে তোমাক খোজে, সেই জনক দিবা আৰু কোনোৱে তোমাৰ পৰা ধাৰ বিচাৰিলে, তেওঁক বিমুখ নকৰিবা।

⁴³ তোমালোকে কোৱা শুনিছা, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু শত্ৰুক ঘিণ কৰিবা’। ⁴⁴ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমালোকক তাড়না কৰা সকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, ⁴⁵ তেতিয়াহে তোমালোক স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ সন্তান হব পাৰিবা। কিয়নো তেওঁ দুষ্ট আৰু সং দুয়োৰো ওপৰত সূৰ্য্য উদয় হবলৈ দিয়ে আৰু ধাৰ্মিক অথবা অধাৰ্মিক এই দুয়োৰো ওপৰত বৰষুণ বৰষায়। ⁴⁶ কিয়নো যি মানুহে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তোমালোকে যদি কেৱল তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ⁴⁷ তোমালোকে যদি কেৱল তোমালোকৰ ভাই সকলকে শুভেচ্ছা জনোৱা, তেনেহলে আনতকৈ অধিক কি কৰিলা? অনা-যিহুদী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ⁴⁸ এই হেতুকে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃ যেনে সিদ্ধ, তোমালোকো তেনে সিদ্ধ হোৱা।

Footnotes

5:14 ^[1]ইফি. 5:8, ফিল. 2:15, যো. 8:12

5:15 ^[2]দোণ: বাহেৰে বনোৱা সৰু পাচি, ধান জোখাত ব্যৱহাৰ হৈছিল।

5:15 ^[3]মাৰ্ক 4:21, লুক. 8:16; 11:33

5:17 ^[4]মথি 7:12

5:17 ^[5]ৰো. 10:4, 13:8

5:21 ^[6]তুমি নকৰিবা। যাত্ৰা 20:13, দ্বি. বি. 5:17

5:22 ^[7]ভায়েক: কেৱল নিজৰ ভায়েকেই নহয় চুবুৰীয়া, সহ-বিশ্বাসী বা আনকোনো ব্যক্তিও হবপাৰে।

Chapter 6

¹ সার্বধান! মানুহক দেখুৱাবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমালোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্ম নকৰিবা; তেনেকুৱা কৰিলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা তোমালোকে একো পুৰস্কাৰ নাপাবা। ² এই হেতুকে, তুমি যেতিয়া দান কৰা, তেতিয়া মানুহৰ পৰা প্রশংসা পাবলৈ কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ নকৰিবা। তেওঁলোকে নামঘৰে, নামঘৰে আৰু বাটে-পথে নিজৰ আগে আগে ঢাক-ঢোল কোবাই দান দিয়ে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ পুৰস্কাৰ পালেই। ³ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া দান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ সোঁ হাতে কি কৰে বাঁও হাতক সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিদিবা; ⁴ কিয়নো তেতিয়াহে তোমালোকৰ দান গোপন হব আৰু গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব।

⁵ তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ দৰে নহবা; কিয়নো মানুহক দেখুৱাবৰ কাৰণে তেওঁলোকে নামঘৰে, নামঘৰে আৰু আলিবাটৰ চুকে চুকে থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই। ⁶ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ভিতৰ কোঠালীলৈ গৈ দুৱাৰ বন্ধ কৰিবা আৰু যি জনক দেখা পোৱা নাযায়, তোমালোকৰ সেই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব।

⁷ প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত অনা-যিহুদী সকলৰ নিচিনাকৈ তোমালোকে অনর্থক পুনৰুক্তি নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে ভাবে, তেওঁলোকৰ বেচি কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁ শুনিব। ⁸ এতেকে তোমালোক তেওঁলোকৰ নিচিনা নহবা; কিয়নো তোমালোকৰ কি কি প্ৰয়োজন আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে পিতৃৰ পৰা খোজাৰ আগেয়ে, তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে। ⁹ এই হেতুকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা;

‘হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ,
তোমাৰ নাম পূজনীয় হওক;

¹⁰ তোমাৰ ৰাজ্য হওক;
যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পৃথিৱীতো তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওক।

¹¹ আমাৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ আজি আমাক দিয়া।

¹² আমাৰ ধৰুৱাহঁতক আমি যেনেকৈ ক্ষমা কৰিলো, তেনেকৈ আমাৰো ধাৰ ক্ষমা কৰা।

¹³ আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা,
কিন্তু পাপ আত্মাৰ পৰা আমাক ধৰি ৰাখা।’ ^[1]

¹⁴ কিয়নো তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; ¹⁵ কিন্তু তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।

¹⁶ যেতিয়া তোমালোকে লঘোন দিয়া, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ মুখ মলিন নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে লঘোনীয়া বুলি মানুহক দেখুৱাবলৈ মুখ বিৰণ কৰে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই। ¹⁷ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া লঘোন দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত তেল সানিবা আৰু মুখ ধুই লবা; ¹⁸ যাতে আনে জানিব নোৱাৰে যে, তোমালোকে লঘোন দিছা। কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃ, যি জনক তোমালোকে দেখা নোপোৱা, কেৱল তেৱেঁই ইয়াক দেখা পাব। তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক পুৰস্কাৰ দিব।

¹⁹ যি ঠাইত পোক আৰু মামৰে ক্ষয় কৰে, চোৰেও সিদ্ধি দি চুৰ কৰে, এনে পৃথিৱীত নিজলৈ ধন নাসাঁচিবা; ²⁰ কিন্তু য’ত পোক আৰু মামৰে ক্ষয় নকৰে, চোৰেও সিদ্ধি দিব নোৱাৰে, এনে স্বৰ্গত নিজৰ বাবে ধন সাঁচা। ²¹ কিয়নো য’তে তোমালোকৰ ধন থাকিব, ত’তে তোমালোকৰ মনো হব।

²² চকুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; এই হেতুকে তোমালোকৰ চকু যদি ভালে থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হব; ²³ কিন্তু তোমালোকৰ চকু যদি বেয়া হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ অন্ধকাৰময় হব। এতেকে তোমালোকৰ তাত থকা পোহৰ যদি আচলতে অন্ধকাৰময় হয়, তেনেহলে সেই আন্ধাৰ কিমান গভীৰ হব! ²⁴ কোনেও দুজন গৰাকীৰ ওচৰত খাটিব নোৱাৰে; কিয়নো তেওঁ এজনক ঘিণ কৰি আন জনক প্ৰেম কৰিব; নাইবা এজনত আসক্ত হৈ, আন জনক হেয়জ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন, এই উভয়তে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা।

²⁵ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, ‘কি ভোজন কৰিম বা কি পান কৰিম’ এই বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে, নাইবা ‘কি পিঙ্গিম’ এই বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা। আহাৰতকৈ প্ৰাণ, আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ নহয় নে? ²⁶ আকাশৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা; সেইবোৰে নবয়, নাদায়, আৰু উৰালত নচপায়; তথাপি তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যৱান নোহোৱা নে? ²⁷ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকে বঢ়াব পাৰে? ²⁸ বস্ত্ৰৰ বাবেও কিয় চিন্তা কৰা? পথাৰৰ লিলি ^[2] ফুলবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে ভাবি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে, কাপোৰো নবয়; ²⁹ তথাপি মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন ৰজা ইমান ঐশ্বৰ্যৰ মাজত থাকিও এইবোৰৰ এটাৰো নিচিনা নিজক বিভূষিত কৰিব পৰা নাছিল। ³⁰ এতেকে, পথাৰৰ যি বন আজি আছে, কাইলৈ জুইশালত পেলোৱা হব, সেই বনকো যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিশ্বাসী সকল, তেওঁ তাতকৈ তোমালোকক অধিক ভূষিত নকৰিব নে? ³¹ এই হেতুকে কি খাম? কি পান কৰিম? বা কি পিঙ্গিম? এই বুলি চিন্তা নকৰিবা। ³² কিয়নো অনা-যিহুদী সকলেও এইবোৰ বিচাৰে আৰু

এইবোৰ যে তোমালোকৰো প্ৰয়োজন, এই বিষয়ে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে।³³ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; তাতে এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিয়া হব।

³⁴ এতেকে কাইলৈৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো কাইলৈয়ে নিজে নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিব। দিনৰ যি কষ্ট, দিনটোলৈ সেয়ে যথেষ্ট।

Footnotes

6:13 ^[1]কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত পোৱা যায়, “কিয়নো ৰাজ্য, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা সৰ্ব্বদয় তোমাৰেই হওক। আমেন।”

6:28 ^[2]লিলি: আগৰ অনুবাদত কনাৰি বুলি আছিলে

Chapter 7

¹ তোমালোকে অন্য লোকৰ সোধবিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়াহে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহব। ² কিয়নো যেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকে সোধবিচাৰ কৰা, তেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হব। ³ তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডালিলৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? ⁴ তোমাৰ নিজৰ চকুত এডাল চতি লাগি থাকোতেই, তোমাৰ ভাইক “আহাঁ, তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ দিয়া” এই কথা কেনেকৈ কব পাৰা? ⁵ হে কপটীয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা সেই চতি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়াহে তোমাৰ ভাইৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ভালকৈ দেখিবা।

⁶ কোনো পবিত্ৰ বস্তু কুকুৰবোৰক নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নপেলাবা; হয়তো সিহঁতে সেইবোৰ ভৰিৰ তলত লৈ গচকি নষ্ট কৰিব আৰু তোমাৰ ফালে ঘূৰি আহি তোমাকো টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ছিৰি পেলাব।

⁷ খোজা, তেতিয়াহে তোমালোকক দিয়া হব; বিচাৰা, তেতিয়াহে পাবা; টুকুৰিওৱা, তেতিয়াহে তোমালোকলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰা হব। ⁸ কিয়নো যি জনে খোজে, সেই জনে পায়; যি জনে বিচাৰে, সেই জনে দেখা পায় আৰু যি জনে টুকুৰিয়ায়, সেই জনলৈকে দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়। ⁹ তোমালোকৰ মাজত এনে কোনো মানুহ আছে যে, তেওঁৰ ল’ৰাই পিঠা খুজিলে তাক শিল দিব? ¹⁰ নাইবা মাছ খুজিলে সাপ দিব? ¹¹ তোমালোক দুৰ্জ্ঞান হৈয়ো যদি নিজৰ সন্তানক উত্তম বস্তু দিব জানা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰত যি সকলে বিচাৰে, সেই লোকসকলক জানো তেওঁ অধিক ভাল বস্তু নিদিব?

¹² এতেকে, লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিবা; কিয়নো এয়ে বিধান আৰু ভাববাদী সকলৰ শিক্ষাৰ সাৰ।

¹³ ঠেক দুৱাৰেদি সোমোৱা; কিয়নো যিয়ে সৰ্বনাশলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ ডাঙৰ আৰু বাটো বহল; তাৰ মাজেদি সোমোৱা লোকে অনেক। ¹⁴ কিন্তু যিয়ে জীৱনলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ সৰু আৰু বাটো ঠেক। অতি কম লোকেহে ইয়াক বিচাৰি পায়।

¹⁵ ভুৱা ভাববাদী সকলৰ বিষয়ে সাৱধান হোৱা। সিহঁতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ মেঘৰ বেশ ধৰি আহে, অথচ ভিতৰি সিহঁত হিংস্ৰ ৰাংকুকুৰ। ¹⁶ সিহঁতৰ জীৱনৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাবা। মানুহে জানো কাঁইটীয়া জোপোহাৰ মাজৰ পৰা আঙুৰ ফল বা কাঁইট গছৰ পৰা ডিমৰু ফল পাব পাৰে? ¹⁷ ঠিক তেনেদৰে প্ৰত্যেক ভাল গছত ভাল ফল ধৰে আৰু বেয়া গছত বেয়া ফল ধৰে। ¹⁸ ভাল গছত বেয়া ফল আৰু বেয়া গছত ভাল ফল ধৰিব নোৱাৰে। ¹⁹ যি গছত ভাল ফল নধৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলোৱা হয়। ²⁰ এতেকে সিহঁতৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাবা। ²¹ যি সকলে মোক ‘প্ৰভু প্ৰভু’ বোলে, তেওঁলোক সকলোৱে যে স্বৰ্গৰাজ্যত সোমাব, এনে নহয়; কিন্তু যি জনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেইজনেহে সোমাব। ²² সেইদিনা বহুলোকে মোক কব, ‘হে প্ৰভু, হে প্ৰভু’ আমি তোমাৰ নামেৰে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা নাই নে? তোমাৰ নামেৰে ভূত খেদোৱা নাই নে? তোমাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা নাই নে? ²³ তেতিয়া মই সিহঁতক স্পষ্টকৈ কম, “মই তহঁতক কেতিয়াও চিনি নাপাও, হে দুৰাচাৰীবোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ।”

²⁴ সেই কাৰণে কওঁ, যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন কৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন বুদ্ধিমান লোকৰ নিচিনা, যি জনে শিলৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিলে। ²⁵ পাছত বৰষুণ আৰু ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰত আহি খুন্দা লাগিল; কিন্তু সেই ঘৰটো নপৰিল, কাৰণ ইয়াক শিলৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ²⁶ পুনৰ ক’ও যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন মূৰ্খ লোকৰ নিচিনা, যি জনে বালিৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। ²⁷ পাছত বৰষুণ আৰু ধলও আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰটোত খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো ভাঙি সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস হ’ল।

²⁸ যীচুৱে যেতিয়া কথা কৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্ময় মানিলে; ²⁹ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দৰে উপদেশ দিয়া নাছিল, বৰঞ্চ এজন ক্ষমতাসালী লোকৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকক উপদেশ দিছিল।

Chapter 8

¹ যীচু যেতিয়া পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে। ² সেই সময়ত এজন কুষ্ঠ ৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক কলে, “হে প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” ³ যীচুৱে হাত খন আগবঢ়াই তেওঁক চুই কলে, “মই ইচ্ছা কৰিছো; তুমি শুচি হোৱা।” লগে লগে মানুহ জনৰ কুষ্ঠৰোগ ভাল হৈ গল। ⁴ তেতিয়া যীচুৱে মানুহ জনক কলে, “সাৱধান, তুমি এই কথা কাকো নকবা; বৰং যোৱা, পুৰোহিতৰ গুৰিলৈ গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু মোচিৰ আদেশ অনুসাৰে নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা। তেতিয়া লোক সকলৰ আগত তুমি সাক্ষ্য হবা যে, তুমি সুস্থ হলা।”

⁵ ইয়াৰ পাছত যীচু কফৰনাহূম নগৰলৈ গল। তাত এজন এশৰ সেনাপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বিনয় কৰি কলে, ⁶ “হে প্ৰভু, মোৰ এজন দাস বিচনাত পৰি আছে। সি পক্ষাঘাত ৰোগত অতিশয় যাতনা পাই আছে।” ⁷ যীচুৱে তেওঁক কলে, “মই আহিম আৰু তেওঁক সুস্থ কৰিম।” ⁸ সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলে, “হে প্ৰভু, মই এনে যোগ্য নহওঁ যে আপুনি মোৰ ঘৰত সোমাব; কিন্তু মুখেৰে মাথোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হব।” ⁹ মই নিজেও আনৰ অধিকাৰৰ অধীন আৰু মোৰ অধীনতো সৈন্য সকল আছে। মই এজনক ‘যা’ বুলিলে, সি যায়; আন জনক ‘আহ’ বুলিলে, সি আহে আৰু মোৰ দাসক ‘এইটো কৰ’ বুলিলে সি সেই কাম কৰে।” ¹⁰ যীচুৱে এই কথা শুনি বিস্মিত হ’ল আৰু যি সকল লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ আছিল, সেই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি তেওঁ কলে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ইস্ৰায়েলৰ মাজতো ইমান বিশ্বাস মই কাৰো দেখা নাই।

¹¹ মই তোমালোকক কওঁ, পূব আৰু পশ্চিম সকলো দিশৰ পৰা অনেক লোক আহিব আৰু অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত ভোজন কৰিবলৈ বহিব; ¹² কিন্তু যি সকল এই ৰাজ্যৰ সন্তান, তেওঁলোকক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱা হব। তাতে লোক সকলে ক্ৰন্দন কৰিব আৰু যন্ত্ৰণাত দাঁত কৰচিব।” ¹³ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই এশৰ সেনাপতিক কলে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেই দৰেই হওক।” সেই সময়তেই তেওঁৰ দাস জন সুস্থ হ’ল।

¹⁴ পাছত যীচু পিতৰৰ ঘৰত সোমাল আৰু পিতৰৰ শাহুৱেকক জ্বৰত পৰি থকা দেখিলে। ¹⁵ যীচুৱে তেওঁৰ হাত খন স্পৰ্শ কৰিলে আৰু লগে লগে তেওঁৰ জ্বৰ নাইকিয়া হ’ল। তেতিয়া তেওঁ বিচনাৰ পৰা উঠি যীচুৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰিলে। ¹⁶ সন্ধিয়া হোৱাত লোক সকলে ভূতে পোৱা অনেক মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেওঁ মুখৰ কথাৰেই সেই ভূতৰ আত্মাবোৰ খেদিলে আৰু যি সকল অসুস্থ আছিল, সেই সকলো ৰোগীকে সুস্থ কৰিলে। ¹⁷ ইয়াৰ দ্বাৰা যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱা এই বচন সিদ্ধ হ’ল, “তেৱেঁই আমাৰ দুৰ্বলতা ললে আৰু আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে।” ^[1]

¹⁸ যীচুৱে নিজৰ চাৰিওফালে বহু মানুহৰ দল দেখি শিষ্য সকলক গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা দিলে। ¹⁹ সেই সময়ত বিধানৰ অধ্যাপক এজনে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “হে গুৰু, আপুনি যলৈকে যায়, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে তালৈ যাম।” ²⁰ যীচুৱে তেওঁক কলে, “শিয়ালৰ গাত আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ নিজৰ মূৰ থবলৈ ঠাই নাই।” ²¹ শিষ্য সকলৰ মাজৰ আন এজনে আহি তেওঁক কলে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ²² যীচুৱে তেওঁক কলে, “যি সকল মৃত, তেওঁলোকেই মৃত সকলক মৈদাম দিয়ক, কিন্তু তুমি মোৰ পাছে পাছে আই।”

²³ তাৰ পাছত যীচু নাওত উঠিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। ²⁴ হঠাৎ সাগৰত প্ৰবল ধুমুহা আহিল আৰু নাও খনৰ ওপৰলৈকে ঢৌৰ লহৰবোৰ ওফলি উঠিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া যীচু টোপনিত আছিল। ²⁵ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই কলে, “হে প্ৰভু, আমাক বচাওঁক; আমি এতিয়া মৰোহে।” ²⁶ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “অল্লবিশ্বাসীৰ দল! তোমালোকে কিয় ইমান ভয় খাইছা?” পাছত তেওঁ উঠি, বতাহ আৰু সাগৰক ডব্বিয়ালে; তেতিয়া সকলোবোৰ শান্ত হ’ল। ²⁷ ইয়াকে দেখি লোক সকলে বিস্ময় মানিলে আৰু কলে, “এওঁ কেনে ধৰণৰ মানুহ যে বতাহ আৰু সাগৰেও এওঁৰ কথা মানে।”

²⁸ যীচু যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থকা গাদাৰীয়া সকলৰ দেশলৈ আহিল, তাতে ভূতে পোৱা দুজন মানুহ মৈদামনিৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ’ল। সিহঁত ইমানেই ভয়ানক আছিল যে, কোনোৱে সেই বাটেদি যাব নোৱাৰিছিল। ²⁹ সিহঁতে চিঞৰি কলে, “হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আপোনাৰ লগত আমাৰনো কি কাম? নিৰ্দ্দিশ সময়ৰ পূৰ্বেই আমাক যাতনা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছে নেকি?”

³⁰ সেই সময়ত সিহঁতৰ পৰা নাতিদূৰৈত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। ³¹ ভূতবোৰে যীচুক কাকুতি কৰি কলে, আপুনি যদি আমাক খেদিবলৈকে বিচাৰে, তেনেহলে সেই গাহৰি জাকৰ মাজত সোমাবলৈ আমাক পঠিয়াই দিয়ক। ³² তেওঁ সিহঁতক কলে, “তেনেহলে যা!” তেতিয়া মানুহ দুজনৰ পৰা ভূতবোৰ বাহিৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰত সোমাল। তাতে সেই গাহৰিৰ জাকটো পাহাৰৰ গৰায়েদি নামি দৌৰি গল আৰু সাগৰৰ পানীত ডুবি মৰিল। ³³ তেতিয়া গাহৰি চৰোৱা ৰখীয়াবোৰে দৌৰি গৈ নগৰত থকা মানুহবোৰক সকলোবোৰ কথা জনালে; বিশেষকৈ ভূতে পোৱা লোক দুজনৰ বিষয়েও সম্বাদ দিলে। ³⁴ তেতিয়া যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নগৰৰ সকলো মানুহ ওলাই আহিল; তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই তেওঁক অনুৰোধ কৰি কলে, তেওঁ যেন তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা গুচি যায়।

Footnotes

8:17 ^[1] যিচয়া 53:4

Chapter 9

¹ পাছত যীচুৱে নাওত উঠি সাগৰ পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল। ² এনেতে কেইজনমান লোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাত ^[1] ৰোগত আক্ৰান্ত ৰোগীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। সেই লোক সকলৰ বিশ্বাস দেখি যীচুৱে ৰোগীজনক কলে, “বোপা, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ’ল।” ³ তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক কেইজনমানে নিজৰ মাজতে মনে মনে কবলৈ ধৰিলে, “এই মানুহ জনে ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছে।” ⁴ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই কলে, ‘তোমালোকে মনে মনে বেয়া চিন্তা কৰিছা কিয়?’ ⁵ কোনটো কোৱা সহজ ‘তোমাৰ পাপ সমূহ ক্ষমা কৰা হ’ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজকাড়ি ফুৰা’? ⁶ কিন্তু তোমালোকে যেন জানিব পাৰা যে, এই পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ পুত্ৰৰ আছে; ইয়াকে কৈ যীচুৱে সেই ৰোগীজনক কলে, ‘উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।’ ⁷ তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গল। ⁸ ইয়াকে দেখি লোক সকলৰ ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰে মানুহক এনে ক্ষমতা দিয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে।

⁹ যীচু যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা গৈ আছিল, তেতিয়া মথি নামেৰে এজন মানুহক কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখা পালে। যীচুৱে তেওঁক কলে, “মোৰ পাছত আহাঁ।” মথিয়ে তেতিয়াই উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গল। ¹⁰ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে মথিৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বহিল। তাত কৰ ^[2] সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপী লোক সকল আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ লগত ভোজনত বহিল। ¹¹ ফৰীচী সকলে ইয়াকে দেখি যীচুৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু ‘পাপী লোক’ সকলৰ সৈতে কিয় ভোজন কৰে?” ¹² এই কথা শুনি যীচুৱে কলে, “সুস্থ মানুহৰ কাৰণে চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু ৰোগী সকলৰ কাৰণেহে প্ৰয়োজন আছে।” ¹³ “মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে বিচাৰো,” ^[3] শাস্ত্ৰৰ এই কথাষাৰৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে শিকি আহাঁগৈ। কিয়নো মই ধাৰ্মিক লোকক মন পালটন কৰিবৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ কৰা নাই, কিন্তু পাপী লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিবৰ বাবেহে আহিছো।”

¹⁴ তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “আমি আৰু ফৰীচী সকলে প্ৰায়েই লঘোন দিওঁ, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় লঘোন নিদিয়?” ¹⁵ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “দৰা লগত থাকোতে জানো দৰাৰ সখি সকলে শোক কৰিব পাৰে? কিন্তু এনে দিন আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা হব; তেতিয়া তেওঁলোকেও লঘোন দিব।”

¹⁶ “কোনো পুৰণি বস্ত্ৰত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; কিয়নো টাপলি মাৰা নতুন কাপোৰ ডোখৰে সেই বস্ত্ৰক ফালি নিয়ে; তাতে ফটা ডোখৰ বেচিকৈহে ফাটে।”

¹⁷ এনেদৰে কোনো মানুহে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস ^[4] চামৰাৰ পুৰণি মোটত ^[5] নথয়; যদি থয়, মোটবোৰ ফাটি গৈ সেই দ্ৰাক্ষাৰসো বৈ চুকাই যায় আৰু মোটবোৰো নষ্ট হয়। বৰং মানুহে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন মোটতহে থয়, আৰু তেতিয়াহে দুয়ো সুৰক্ষিত থাকে।”

¹⁸ যীচুৱে লোক সকলক যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, তেতিয়া এজন শাসনকৰ্তাই আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি কলে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ এইমাত্ৰ মৃত্যু হ’ল; আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখক, তাতে তাই জী উঠিব।” ¹⁹ তেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গল।

²⁰ সেই সময়তে এগৰাকী মহিলাই পাছফালৰ পৰা যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুলে; সেই মহিলা গৰাকী বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তস্ৰাৱ ৰোগত ভুগি আছিল। ²¹ তেওঁ মনে মনে ভাৱিছিল, “যদি মই যীচুৰ কাপোৰ খনকে অকল চুব পাৰো, তেনেহলেও মই ভাল হৈ যাম।” ²² যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁক দেখি কলে, “ভনী, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে।” সেই সময়ৰে পৰা সেই মহিলা গৰাকী সুস্থ হ’ল।

²³ তাৰ পাছত যীচু সেই শাসনকৰ্তাৰ ঘৰলৈ গল। তাত তেওঁ বাঁহীবাদক সকলক দেখিলে আৰু লোক সকলে হলমূল কৰি থকা দেখা পালে। ²⁴ যীচুৱে কলে, “চাওঁ, তোমালোক আতৰ হোৱা। ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনি গৈছে।” এই কথা শুনি তেওঁলোকে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। ²⁵ পাছত লোক সকলক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াত যীচু ভিতৰলৈ গল আৰু ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰিলে; তেতিয়া তাই উঠিল। ²⁶ পাছত সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে এই ঘটনাৰ বিষয়ে বিয়পি পৰিল।

²⁷ যীচু তাৰ পৰা যাওঁতে দুজন অন্ধ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গল। তেওঁলোকে চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।” ²⁸ পাছত যীচু যেতিয়া ঘৰ আহি পালে, সেই অন্ধ দুজন তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “মই এই কাম কৰিব পাৰো বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “হয় প্ৰভু, কৰো।” ²⁹ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু চুই কলে, “তোমালোকে যেনেদৰে বিশ্বাস কৰিছা, তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰেই হওক।” ³⁰ সেই মুহূৰ্ততে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ’ল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰ ভাৱে সন্ধান কৰি দি কলে, “চাবা, এই বিষয়ে যেন কোনোও নাজানে।” ³¹ কিন্তু তেওঁলোকে ওলাই গৈ সেই এলেকাৰ সকলো ঠাইতে এই বিষয়ে কৈ ফুৰিলে।

³² সেই দুজন মানুহ যেতিয়া ওলাই গল, সেই সময়তে কিছুমান মানুহে ভূতে পোৱা এজন বোবা লোকক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ³³ যীচুৱে সেই ভূতক খেদোৱাৰ পাছত বোবা মানুহ জনে কথা কবলৈ ধৰিলে। ইয়াকে দেখি সকলো মানুহে আচৰিত হৈ কলে, “ইস্ৰায়েল দেশত আগেয়ে কেতিয়াও এনেকুৱা দেখা পোৱা নাই।” ³⁴ কিন্তু ফৰীচী সকলে কলে, “সি ভূতবোৰৰ ৰজা চয়তানৰ সহায়ত ভূতক খেদায়।”

³⁵ যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাওঁবোৰত গৈ যিহুদী সকলৰ নামঘৰবোৰত উপদেশ দিলে আৰু ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যধিত পৰি থকা লোক সকলক সুস্থতা দান কৰিলে। ³⁶ তাতে লোক সকলৰ ভিৰ দেখা পাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যীচুৰ মৰম লাগিল; কাৰণ তেওঁলোক ৰখীয়া নোহোৱা মেঘৰ নিচিনা ক্লান্ত আৰু অসহায় আছিল। ³⁷ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক

কলে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ। ³⁸ এই হেতুকে শস্যৰ গৰাকীৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠাই দিয়ে।”

Footnotes

9:2 ^[1]পুৰণি বাইবেলত ‘জঠৰ ৰোগ’ বুলি উল্লেখ আছে। ইংৰাজীত: Paralyse।

9:10 ^[2]কৰ সংগ্ৰহকাৰী: যিহুদী সকলৰ পৰা কৰ তুলিবলৈ নিযুক্ত ৰোমৰ চৰকাৰী কৰ্মচাৰী। ৰোমীয় (অন-যিহুদী) সকলৰ তলত কাম কৰাৰ কাৰনে, যিহুদী সকলে তেওঁলোকক বিশ্বাসঘাতক আৰু পাপী বুলি ঘৃণা কৰিছিল।

9:13 ^[3]হোচেয়া 6:6

9:17 ^[4]দ্রাক্ষাৰস - আঙুৰৰ ৰস

9:17 ^[5]মোট - পনীয়া দ্ৰব্য সংৰক্ষণৰ বাবে পশুৰ ছালেৰে বনোৱা মোনা।

Chapter 10

¹ যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক একেলগে ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক অশুচি আত্মাক খেদাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাদি আৰু অসুস্থ জনক সুস্থ কৰিবলৈ অধিকাৰ দিলে। ² সেই বাৰ জন পাঁচনিৰ নাম এই, প্ৰথম চিমন, যি জনক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন, ³ ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময়, থোমা আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু থদ্দেয়, ⁴ জাতীয়তাবাদী ^[1] চিমন আৰু যীচুক যি জনে শত্ৰু হাতত শোধাই দিছিল, সেই ঈষ্কৰিয়োতীয়া যিহুদা।

⁵ এই বাৰ জনক যীচুৱে এই আদেশ দি পঠালে, “তোমালোকে অনা-যিহুদী সকলৰ কোনো ঠাইলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়া সকলৰ কোনো নগৰত নোসোমাবা। ⁶ কিন্তু ইস্ৰায়েল জাতিৰ হেৰোৱা মেম্বোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা। ⁷ বাটত যাওঁতে যাওঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবা যে ‘স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ’ল।’ ⁸ অসুস্থ লোকক সুস্থ কৰিবা, মৃত লোকক তুলিবা, কুষ্ঠ ৰোগী সকলক শুচি কৰিবা, ভূতক খেদাবা। তোমালোকে বিনামূল্যে পাইছা, বিনামূল্যেই দিবা। ⁹ তোমালোকৰ কটিবন্ধত ^[2] তোমালোকে সোণ, ৰূপ বা তাম নাইবা পইচাও নিবিবা। ¹⁰ বাটত যোৱাৰ কাৰণে কোনো জোলাঙা, দুটা চোলা, পাদুকা বা লাখুটি এইবোৰও নলবা; কিয়নো বনুৱা নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পোৱাৰ যোগ্য।

¹¹ তোমালোকে যেতিয়া কোনো নগৰ বা গাঁৱত সোমাবা, তাত এজন উপযুক্ত মানুহ বিচাৰি লবা আৰু আন ঠাইলৈ নোযোৱা পৰ্যন্ত সেই ঘৰতে থাকিবা। ¹² যেতিয়া তোমালোকে কোনো এঘৰত সোমাবা, তেতিয়া সেই ঘৰৰ লোকক শুভেচ্ছা জনাই মঙ্গলবাদ দিবা। ¹³ সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শান্তি সেই ঘৰৰ ওপৰলৈ নামি আহক; কিন্তু সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত নহয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শান্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহক। ¹⁴ যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথাও নুশুন, তেনেহলে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা। ¹⁵ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মহাবিচাৰৰ দিনা সেই নগৰৰ দশাত কৈ চদোম আৰু ঘমোৰা নগৰৰ দশা অধিক সহিব পৰা হব।”

¹⁶ শুন! মই ৰাংকুকুৰবোৰৰ মাজলৈ তোমালোকক মেম্ব ^[3] পোৱালিৰ ^[4] নিচিনাকৈ পঠিয়াইছো; এই হেতুকে তোমালোক সাপৰ দৰে টেঙৰ আৰু কপৌৰ নিচিনা অমায়িক হোৱা। ¹⁷ সাৱধানে চলিবা; কিয়নো লোক সকলে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ নামঘৰবোৰত তোমালোকক কোবাব। ¹⁸ মোৰ কাৰণেই তোমালোকক ৰাজ্যপাল আৰু ৰজা সকলৰ সন্মুখলৈ লৈ যোৱা হব, যাতে তোমালোকে তাত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-যিহুদী সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য দিব পাৰা। ¹⁹ লোক সকলে যেতিয়া তোমালোকক শোধাই দিব, তেতিয়া কেনেকৈ, কি কথা কব লাগে, সেই বিষয় লৈ চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো তেতিয়া যি কথা কব লাগে, সেই বিষয়বোৰ সেই মুহূৰ্ততে তোমালোকক দিয়া হব। ²⁰ কিয়নো সেই কথা তোমালোকে নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাইহে ^[5] তোমালোকৰ ভিতৰৰ পৰা কব। ^[6]^[21] ককায়েকে ভায়েকক আৰু বাপেকে পুতেকক মৃত্যুদণ্ডলৈ শোধাই দিব। সন্তান সকলে মাক-বাপেকৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি দিব। ²² মোৰ নামৰ কাৰণে, তোমালোক সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হবা; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকিব, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব। ²³ যেতিয়া কোনো নগৰৰ লোকে তোমালোকক তাড়না কৰে, তেতিয়া আন এখন নগৰলৈ পলাই যাবা; মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছো, ইস্ৰায়েল দেশৰ সকলো নগৰলৈ তোমালোকে গৈ শেষ কৰাৰ আগেয়ে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব। ²⁴ শিষ্য কেতিয়াও গুৰুতকৈ ওপৰত নহয়, দাসো প্ৰভুতকৈ ওপৰত নহয়। ²⁵ শিষ্য যদি গুৰুৰ দৰে আৰু দাস যদি নিজৰ প্ৰভুৰ দৰে হব পাৰে, সেয়ে যথেষ্ট। ঘৰৰ গৰাকীকে যেতিয়া তেওঁলোকে বেলচবুৰ বুলিলে, তেনেহলে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আন সকলোকে কিমান অধিক বুলিব!

²⁶ গতিকে তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো লুকুৱাই ৰখা সকলো বিষয়েই প্ৰকাশ পাব আৰু গোপনে ৰখা সকলো বিষয়েই জনোৱা হব। ²⁷ মই তোমালোকক আন্ধাৰত যি কওঁ, সেইবোৰ তোমালোকে পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা আৰু তোমালোকে কাণেৰে যি শুনিছা, সেইবোৰ ঘৰৰ ওপৰত উঠি ঘোষণা কৰিবা। ²⁸ যি সকলে কেৱল শৰীৰকহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাক বধ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিন্তু যি জনে আত্মা আৰু শৰীৰ, এই দুয়োকো নৰকত নষ্ট কৰিব পাৰে, তেওঁকেহে ভয় কৰিবা। ²⁹ দুটা ঘৰ চিৰিকা এপইচাত নেবেচে নে? তথাপি তোমালোকৰ পিতৃৰ অনুমতি অবিহনে সেইবোৰৰ এটিও মাটিত নপৰে। ³⁰ তোমালোকৰ মূৰৰ আটাইবোৰ চুলিৰো হিচাব ৰখা আছে। ³¹ এই হেতুকে ভয় নকৰিবা; তোমালোক অনেক ঘৰ চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া। ³² এতেকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰে, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম; ³³ কিন্তু মানুহৰ আগত যি কোনোৱে মোক অস্বীকাৰ কৰে, স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম।

³⁴ মই পৃথিৱীত শান্তি দিবলৈ আহিলো বুলি নাভাবিবা; শান্তি দিবলৈ নহয়, কিন্তু তৰোৱাল দিবলৈহে আহিলো। ³⁵ বাপেকৰ বিৰুদ্ধে পুতেকৰ, মাকৰ বিৰুদ্ধে জীয়েকৰ, শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে বোৱাৰীয়েকৰ ভেদ জন্মাবলৈহে আহিলো; ³⁶ নিজৰ পৰিয়ালৰ লোক সকলেই মানুহৰ শত্ৰু হব। ³⁷ যি কোনোৱে মোতকৈয়ো নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়; আৰু যি কোনোৱে মোতকৈ নিজৰ পুতেক বা জীয়েকক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ³⁸ যি কোনোৱে নিজৰ ভ্ৰুচ লৈ মোৰ পাছে পাছে নাহে; তেওঁও মোৰ উপযুক্ত নহয়। ³⁹ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ জীৱন হেৰুৱাব; আৰু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ জীৱন পাব।

⁴⁰ যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।

⁴¹ এজন ভাববাদীক যদি কোনোৱে ভাববাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ভাববাদীৰ পুৰস্কাৰ পাব আৰু এজন ধাৰ্মিকক যদি কোনোৱে ধাৰ্মিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধাৰ্মিকৰ পুৰস্কাৰ পাব। ⁴² যি কোনোৱে এই সাধাৰণ লোক সকলৰ মাজৰ এজনক মোৰ শিষ্য বুলি এবাটি চেঁচা পানী মাখোন খুৱায়, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ কোনোমতেই নিজৰ পুৰস্কাৰ নেহেৰুৱাব।

Footnotes

10:4 ^[1]জাতীয়তাবাদী- ৰোমান শাসনৰ পৰা যিহুদী সকলক মুক্ত কৰিবলৈ বিচৰা এক দল।

10:9 ^[2]ককালৰ টঙালি

10:16 ^[3]মেঘ: ইৰজীত Sheep, অসমীয়াত মেঘ

10:16 ^[4]মেঘ পোৱালি ৰূপে প্ৰভুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক কৈছে।

10:20 ^[5]যো. 15:26, তুহক ঈশ্বৰৰ এটা ৰূপ, যেনেকৈ: পিতৃ ঈশ্বৰ, পুত্ৰ ঈশ্বৰ সেই দৰে পবিত্ৰ আত্মাও ঈশ্বৰ এই তিনিও এক, একেই তিনিজন। এয়ে আমাৰ বিশ্বাস।

10:20 ^[6]লুক 12:12, পাঁ. 4:8, 6:10,

Chapter 11

¹ যীচুৱে এইদৰে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক এইদৰে আদেশ দি শেষ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নগৰে নগৰে শিক্ষা দিবৰ বাবে আৰু প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে সেই ঠাইৰ পৰা গুচি গল।

² যোহনে ^[1] বন্দীশালৰ পৰা যেতিয়া খ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া নিজৰ শিষ্য সকলৰ দ্বাৰাই যীচুক সুধি পঠালে, ³ তেওঁলোকে আহি সুধিলে, “আহিব লগা জন আপুনিহে হয়নে, নে আমি অন্য কোনোবা এজনলৈ অপেক্ষা কৰিম?” ⁴ উত্তৰত যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “যোৱা, তোমালোকে যি শুনিছা আৰু দেখিছা, সেই বিষয়ৰ সম্বাদ যোহনক দিয়াগৈ।” ⁵ অন্ধই দৃষ্টিশক্তি পাইছে, খোৰাই খোজ কাঢ়িছে, কুষ্ঠ ৰোগীক শুচি কৰা হৈছে, কলাই পুনৰ শুনিছে, মৃত সকলক জীৱনলৈ পুনৰুত্থিত কৰা হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাত্তা ঘোষণা কৰা হৈছে। ⁶ ধন্য সেই লোক, যি জনে মোক লৈ কোনো বাধা নাপায়।”

⁷ যোহনৰ শিষ্য সকল যেতিয়া উলটি গল, সেই সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে লোক সকলৰ আগত এই কথা কবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপ্ৰান্তলৈ গৈছিল, বতাহে লৰোৱা নল-খাগৰি? ⁸ তেনেহলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল, মিহি কাপোৰ পিন্ধা মানুহ নে? বাস্তৱিকতে, যি সকলে মিহি কাপোৰ পিন্ধে, তেওঁলোক ৰজাৰ ভৱনতহে থাকে। ⁹ তেনেহলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল, এজন ভাববাদীক নে? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, ‘তেওঁ ভাৱবাদীতকৈয়ো মহান।’ ¹⁰ এই জন তেৱেঁই, যি জনৰ বিষয়ে শাস্ত্ৰত লিখা আছে,

‘চোৱা, মই তোমাৰ আগত
মোৰ বাৰ্তাবাহকক পঠাম,
তেওঁ তোমাৰ আগত
তোমাৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিব।’

¹¹ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মহিলাৰ গৰ্ভত যিমান মানুহৰ জন্ম হৈছে, তেওঁলোকৰ মাজত বাপ্তাইজক যোহনতকৈ মহান কোনো নাই; কিন্তু স্বৰ্গৰাজ্যত আটাইতকৈ গুৰুত্বহীন সৰু ব্যক্তিও যোহনতকৈ মহান। ¹² যোহন বাপ্তাইজকৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য পৰাক্ৰমেৰে আগ বাঢ়ি গৈছে আৰু বলৱান লোকে বলেৰে তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। ¹³ যোহনৰ সময়লৈকে সকলো ভাববাদীয়ে আৰু বিধান শাস্ত্ৰই ভাবোক্তি প্ৰকাশ কৰিছে। ¹⁴ তোমালোকে যদি এই কথা গ্ৰহণ কৰিব খোজা, তেনেহলে আহিব লগা যি এলিয়া ^[2], এই যোহনেই সেই জন। ¹⁵ যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

¹⁶ এই যুগৰ লোক সকলক কাৰ লগত তুলনা কৰিম? এওঁলোক এনেকুৱা ল’ৰা-ছোৱালীৰ নিচিনা, যি সকলে বজাৰত বহি সঙ্গী সকলক মাতি কয়; ¹⁷ ‘আমি তোমালোকৰ কাৰণে বাঁহী বজালো, তোমালোকে নানাচিলা; আমি শোকৰ গান গালো, তোমালোকে বিলাপ নকৰিলা।’ ¹⁸ যোহনে আহি ভোজন গ্ৰহণ বা দ্ৰাক্ষাৰস পান একো নকৰাৰ কাৰণে লোকে কয়, ‘তেওঁক ভুতে পাইছে’। ¹⁹ মানুহৰ পুত্ৰই আহি ভোজন-পান কৰিলে কাৰণে লোকে কয়, ‘চোৱা, এই জন এজন খকুৱা আৰু মদাহী মানুহ; কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু! কিন্তু প্ৰজ্ঞা যে সত্য, নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণিত হয়।’”

²⁰ যীচুৱে যিবোৰ নগৰত বেচি ভাগ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইৰ নিবাসী সকলক তেওঁ গৰিহণা দিলে, কাৰণ তেওঁলোকে মন পালটন নকৰিলে। ²¹ “হায় কোৰাচীন! হায় বৈৎ-চৈদা! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হ’ল, সেইবোৰ কাৰ্য যদি তুৰ আৰু চীদোন নগৰত কৰিলো হয়, তেনেহলে বহু দিনৰ আগেয়ে তাৰ নিবাসী সকলে চট পিন্ধিলেহেঁতেন আৰু ছাইত বহি মনপালটন কৰিলেহেঁতেন। ²² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, সোধ বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ তুৰ আৰু চীদোনৰদশা ^[3] সহিব পৰা হব। ²³ তুমি, কফৰনাহুম! তুমি ভাৱা নেকি যে তোমাক স্বৰ্গলৈ তোলা হব? কেতিয়াও নহয়, তোমাক মৃতলোকলৈ, অৰ্থাৎ নৰকলৈহে পঠোৱা হব। কিয়নো তোমাৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হ’ল, সেইবোৰ কৰ্ম যদি চদোমত কৰা হ’লহেঁতেন, তেনেহলে চদোম আজিও থাকিলেহেঁতেন। ²⁴ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, সোধ বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ চদোম নগৰৰ দশা সহিবলৈ অধিক সহজ হব।”

²⁵ সেই সময়ত যীচুৱে মাত লগাই কলে, “হে পিতৃ, তুমি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰো, কাৰণ তুমি জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমন্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা গুপতে ৰাখিছা, কিন্তু শিশু সকলৰ দৰে সৰল লোক সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। ²⁶ হয় পিতৃ, ‘এইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত ই সন্তোষজনক হৈছে।’ ²⁷ কিয়নো মোৰ পিতৃয়ে সকলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পন কৰিছে; পিতৃৰ বাহিৰে পুত্ৰক কোনেও নাজানে: পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃক কোনেও নাজানে। পুত্ৰই যি জনৰ আগত পিতৃক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেৱেঁই তেওঁক জানে। ²⁸ হে পৰিশ্ৰান্ত আৰু ভাৰাক্ৰান্ত লোক সকল, মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ; মই তোমালোকক জিৰণি দিম। ²⁹ মই নম্ৰ আৰু কোমল চিত্তৰ মানুহ; এই হেতুকে, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা আৰু মোৰ শিক্ষা লোৱা; তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰণি পাব। ³⁰ কিয়নো মোৰ যুৱলি বৈ নিয়া সহজ আৰু মোৰ বোজাও লঘু।”

Footnotes

11:2 ^[1] এওঁ বাপ্তিস্ম দিওঁতা যোহন।

11:14 ^[2] এলিয়া - মলাখী 4:5, 6

11:22 [\[3\]](#) তুৰ আৰু চীদোন - লেবাননৰ দুখন চহৰ, য'ত দুই লোক সকল বাস কৰিছিল।

Chapter 12

¹ এদিন বিশ্রামবাৰে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেদি গৈ আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ ভোক লাগিছিল বাবে তেওঁলোকে শস্যৰ থোক ছিঙি ছিঙি খাইছিল। ² ইয়াকে দেখি ফৰীচী সকলে তেওঁক কলে, “চাওক, বিধানৰ মতে বিশ্রামবাৰে যি কৰ্ম কৰিব নাপায়, সেই কৰ্ম আপোনাৰ শিষ্য সকলে কৰিছে।” ³ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁ যি কৰিছিল সেই বিষয়ে জানো তোমালোকে পঢ়া নাই? ⁴ কেনেকৈ, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই উৎসৰ্গৰ পিঠা খাইছিল; সেই দৰ্শন পিঠা বিধানৰ মতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলে অৱশ্যেই খোৱা উচিত নাছিল। সেই পিঠা কেৱল পুৰোহিত সকলেহে খাব পাৰে। ⁵ তাৰোপৰি তোমালোকে মোচিৰ বিধান শাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নে, বিশ্রামবাৰে যে পুৰোহিত সকলে মন্দিৰত কাম কৰি বিশ্রামবাৰৰ নিয়ম উলঙ্ঘন কৰিলেও নিৰ্দোষী হয়? ⁶ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, মন্দিৰতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে। ⁷ ‘মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে খোজো’ ^[1] শাস্ত্ৰৰ এই কথাৰ অৰ্থ তোমালোকে জনা হলে, নিৰ্দোষী সকলক দোষী নকৰিলাহেঁতেন। ⁸ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্রামবাৰৰ অধিপতি।”

⁹ তাৰ পাছত যীচু সেই ঠাইৰ পৰা গল আৰু তেওঁলোকৰ নামঘৰত সোমাল। ¹⁰ সেই সময়ত তাত এজন মানুহ আছিল, আৰু সেই মানুহ জনৰ এখন হাত শুকাই গৈছিল। যীচুক দোষাৰোপ কৰাৰ উদ্দেশ্যে ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “বিধান অনুসাৰে বিশ্রামবাৰে সুস্থ কৰিব পায় নে?” ¹¹ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকৰ মাজৰ কাৰোবাৰ যদি কেৱল এটা মেৰ ^[2] থাকে আৰু সেই মেৰটো যদি বিশ্রামবাৰে গাতত পৰে, তেনেহলে তাক ধৰি তুলি আনিবলৈ নোযোৱা কোনোবা আছে নে? ¹² তেনেহলে মেৰতকৈ মানুহ কিমান বহুমূলীয়া! এই হেতুকে, বিশ্রামবাৰে ভাল কৰ্ম কৰা বিধানযুক্ত।” ¹³ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই মানুহ জনক কলে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তাতে মানুহ জনে নিজৰ হাত খন মেলি দিয়াত, সেই হাত খন সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ আন খন হাতৰ নিচিনা হ’ল। ¹⁴ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গল আৰু যীচুক বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹⁵ যীচুৱে সেই বিষয়ে বুজি পোৱাত, তেওঁ তাৰ পৰা আঁতৰি গল। তেতিয়া বহু মানুহ তেওঁৰ পাছে পাছে গল আৰু সেই লোকসকলক তেওঁ সুস্থ কৰিলে। ¹⁶ যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ বিষয়ে আনৰ আগত কৈ নুফুৰিবলৈ সৱধান কৰি দিলে। ¹⁷ এইদৰে যিচয়া ভাববাদীৰ যোগেদি কোৱা এই কথা সিদ্ধ হ’ল; ^[3] বোলে:

18 “চোৱা, তেওঁ মোৰ সেৱক,
তেওঁক মই মনোনীত কৰিলো।
তেৱেঁই মোৰ প্ৰিয়জন,
মোৰ প্ৰাণ তেওঁতেই পৰম সন্তুষ্ট হয়।
মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আত্মা দিম,
তাতে তেওঁ অনা-যিহূদী ^[4] সকলৰ আগত
ন্যায়বিচাৰ ঘোষণা কৰিব।

¹⁹ তেওঁ তৰ্ক-বিতৰ্ক নকৰিব বা আটাই নাপাৰিব;

আলিবাটত কোনেও তেওঁৰ মাত নুশুনিব!
²⁰ ন্যায়বিচাৰ জয়যুক্ত নহয় মানলৈকে
তেওঁ থেতেলি যোৱা নল নাভাঙিব,
লিতাও নুনুমাৰ;
²¹ আৰু অনা-যিহূদী সকলে তেওঁৰ নামত আশা ৰাখিব।”

²² সেই সময়ত মানুহ কিছুমানে ভূতে পোৱা মানুহ এজনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। মানুহ জন অন্ধ আৰু বোবা আছিল। যীচুৱে তেওঁক সুস্থ কৰাত সেই বোবাই কথা কলে আৰু দৃষ্টিও পালে। ²³ তাতে সকলো লোকে বিস্ময় মানি কলে, “এই মানুহ দায়ুদৰ বংশধৰ হব পাৰে নে?”

²⁴ ফৰীচী সকলে যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্যৰ কথা শুনি কলে, “এই মানুহে ভূতবোৰৰ ৰজা বেলচবুবৰ সহায়ত ভূতবোৰক খেদায়।” ²⁵ কিন্তু যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ মনৰ ভাব বুজিব পাৰি তেওঁলোকক কলে, “যি ৰাজ্য নিজৰ মাজতে বিবাদ কৰি ভাগ ভাগ হয়, সেই ৰাজ্য ধ্বংস হয় আৰু যি নগৰ বা পৰিয়াল নিজৰ মাজতে বিবাদত লিপ্ত হৈ বিভক্ত হয়, সেই নগৰ বা পৰিয়াল বৰ্তি নাথাকিব।

²⁶ চয়তানে যদি চয়তানকে খেদায়, তেনেহলে সি নিজৰ মাজতে ভাগ ভাগ হয়; তেতিয়া তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ বৰ্তি থাকিব? ²⁷ মই যদি বেলচবুবৰ শক্তিৰ সহায়ত ভূতৰ আত্মা খেদাও, তেনেহলে তোমালোকৰ অনুগামী সকলে কি শক্তিৰ সহায়ত সিহঁতক খেদায়? গতিকে তোমালোকৰ অনুগামী সকলে তোমালোকক সঠিক কথা কৈছে নে নাই বিচাৰ কৰা।

²⁸ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতৰ আত্মাবোৰক খেদাও, তেনেহলে জানিবা যে, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অৱশ্যেই তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে। ²⁹ বলৱান জনক প্ৰথমে নাবাঞ্চিলে কোনোবাই জানো তেওঁৰ ঘৰত সোমাই বস্তু লুট কৰিব পাৰে? বলৱান জনক বন্দী কৰাৰ পাছতহে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু তেওঁ লুট কৰিব পাৰিব। ³⁰ যি জন মোৰ পক্ষত নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ; আৰু যি জনে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিঁচি পেলায়। ³¹ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, মানুহৰ সকলো পাপ আৰু ঈশ্বৰক কৰা নিন্দা ক্ষমা হব, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে

কোৱা কোনো নিন্দাজনক কথা ক্ষমা কৰা নহব। ³² মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে কোনোৱে কথা কলে, তেওঁক ক্ষমা কৰা হব, কিন্তু কোনোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কথা কলে তেওঁক ইহলোকত বা পৰলোকতো ক্ষমা কৰা নহব।

³³ গছ ভাল হলে ফল ভাল হয় আৰু গছ বেয়া হলে ফল বেয়া হয়। কিয়নো এজোপা গছক তাৰ ফল দেখি চিনিব পাৰি। ³⁴ সৰ্পৰ বংশধৰ ^[5] সকল! নিজে বেয়া হৈ কেনেকৈ তোমালোকে ভাল কথা কব পাৰিব? মানুহৰ মন যি কথাত পূৰ্ণ থাকে, মুখে সেই কথাকে কয়। ³⁵ ভাল মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা ভাল সঞ্চয়ৰ পৰা ভাল কথা উলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা বেয়া সঞ্চয়ৰ পৰা বেয়া কথা উলিয়ায়। ³⁶ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, লোক সকলে যিবোৰ অনর্থক কথা কয়, সোধা বিচাৰৰ দিনা প্ৰত্যেকটো কথাৰ হিচাব তেওঁলোকে দিব লাগিব। ³⁷ কিয়নো তোমাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই তুমি নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত হবা আৰু তোমাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই তোমাক দোষী বুলি প্ৰমাণিত কৰা হব।

³⁸ তাৰ পাছত কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীয়ে যীচুক উত্তৰ দি কলে, “হে গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা চিন হিচাপে এটা পৰাক্ৰম কাৰ্য চাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ।” ³⁹ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “এই যুগৰ দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী লোক ^[6] সকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে; কিন্তু যোনা ভাববাদীৰ চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন তেওঁলোকক দেখুওৱা নহব। ⁴⁰ যোনা যেনেকৈ তিনি দিন তিনি ৰাতি ডাঙৰ মাছৰ পেটৰ ভিতৰত আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰও তিনি দিন তিনি ৰাতি মাটিৰ তলত থাকিব।

⁴¹ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে নীনবি নগৰৰ লোক সকল উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো নীনবিৰ লোক সকলে যোনাৰ প্ৰচাৰৰ ফলত মনপালটন কৰিছিল। চাওক, ইয়াত যোনাটকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে।

⁴² বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে দক্ষিণ দেশৰ ৰাণীয়ে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো চলোমন ৰজাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা আহিছিল। চাওক, ইয়াত চলোমনতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে।

⁴³ যেতিয়া কোনো অশুচি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জিৰণি বিচাৰি পানী নথকা শুকান ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে। কিন্তু সি যেতিয়া সেই ঠাই নাপায়; ⁴⁴ তেতিয়া সি কয়, ‘যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলো, পুনৰ মই সেই ঘৰলৈকে উলটি যাম।’ পাছত সি যেতিয়া ঘূৰি আহি দেখে, কোনোবাই সেই ঘৰ চাফ-চিকোণ কৰি সকলো সজাই-পৰাই পৰিস্কাৰ কৰি থৈছে; ⁴⁵ তেতিয়া সেই অশুচি আত্মাই গৈ নিজতকৈয়ো দুষ্ট আন সাতোটা ভূতৰ আত্মাক লগত লৈ আনে আৰু তাতে সোমাই বাস কৰে। তাতে সেই মানুহৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হৈ যায়। এই কালৰ দুষ্ট লোক সকলৰ অৱস্থাও তেনে হব।”

⁴⁶ যীচুৱে যেতিয়া লোক সকলৰ আগত কথা কৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকলে আহি তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিবৰ বাবে বাহিৰত থিয় হৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ⁴⁷ তেনেতে কোনো এজন লোকে তেওঁক কলে, “চাওক, আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে আপোনাৰ লগত কথা পাতিবৰ কাৰণে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” ⁴⁸ যীচুৱে তেতিয়া সেই লোক জনক কলে, “কোন মোৰ মা নাইবা মোৰ ভাই সকলেই বা কোন?” ⁴⁹ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ হাত খন মেলি শিষ্য সকলৰ ফালে দেখুৱাই কলে, “এয়া চাওক, এওঁলোকেই মোৰ মা আৰু মোৰ ভাই সকল! ⁵⁰ কাৰণ, যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ ভাই, ভনী আৰু মা।

Footnotes

12:7 ^[1]হোচেয়া 6:6

12:11 ^[2]Sheepৰ অসমীয়া মেষ, ‘মেৰ’ ভুল অনুবাদ

12:17 ^[3]যিচয়া 42:1-4

12:18 ^[4]পুৰণি বাইবেলত ‘পৰজাতি’ বুলি লিখা আছে। অনা-যিহুদীৰ অৰ্থ যি সকলৰ যিহুদী নহয় অৰ্থাৎ যিহুদী জাতিৰ বাদে সকলো জাতিক বুজায়। আমিও অন-যিহুদীৰ ভিতৰত পৰোঁ।

12:34 ^[5]মথি 3:7, 23:33

12:39 ^[6]যাকো. 4:4

Chapter 13

¹ সেইদিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই সাগৰৰ তীৰত গৈ বহিছিল। ² তাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুতো লোক আহি গোট খোৱাত, তেওঁ এখন নাওত উঠি বহিল আৰু সেই গোট খোৱা সকলো মানুহ বামতে থিয় হৈ থাকিল। ³ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেদি বহুত বিষয়ৰ ওপৰত কথা কবলৈ ধৰিলে। তেওঁ কলে, “এজন খেতিয়কে কঠিয়া সিঁচিবলৈ গল। ⁴ তেওঁ সিঁচোঁতে সিঁচোঁতে, কিছুমান কঠিয়া বাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুটি খালে। ⁵ কিছুমান কঠিয়া শিলাময় মাটিত পৰিল। তাত মাটি বেছি নথকাত আৰু মাটিও গভীৰ নোহোৱা কাৰণে যদিও সোণকালে গজালি ওলাল, ⁶ তথাপি সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ পাছত, শিপা গভীৰ নোহোৱা কাৰণে তাপ লাগি সেইবোৰ লেৰেলি শুকাই গল। ⁷ আন কিছুমান কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠাত, সেইবোৰ হেচি ধৰি মাৰিলে। ⁸ আনবোৰ কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু শস্য উৎপন্ন কৰিলে। তাতে কিছুমানত এশ গুণ, কিছুমানত ষাঠি গুণ আৰু কিছুমানত ত্ৰিশ গুণকৈ শস্য উৎপন্ন হ’ল। ⁹ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

¹⁰ যীচুৰ শিষ্য সকলে আহি তেওঁক সুধিলে, “আপুনি কিয় দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে লোক সকলৰ আগত কথা কয়?” ¹¹ উত্তৰত তেওঁ শিষ্য সকলক কলে, “স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়বোৰৰ নিগূঢ়তত্ত্ববোৰ তোমালোকক জানিবলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে; কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। ¹² কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক অধিক দিয়া হব, তাতে তেওঁৰ প্ৰচুৰ হব। কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হব। ¹³ সেই বাবেই মই তেওঁলোকৰ আগত দৃষ্টান্ত দি কওঁ। কিয়নো, তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে, শুনিও নুশনে আৰু নুবুজেও। ¹⁴ এইদৰে যিচয়া ভাৱবাদীয়ে কোৱা এই ভাৱবাণী তেওঁলোকলৈ সিদ্ধ হৈছে,

‘তোমালোকে শুনোতে শুনিবা, কিন্তু কোনোমতে নুবুজিবা;
দেখোতে দেখিবা, কিন্তু কোনোমতে নাজানিবা;

¹⁵ কিয়নো এই লোক সকলৰ হৃদয় অসাৰ হৈছে,
আৰু কাণ গধুৰ হৈ গৈছে,
তেওঁলোকে চকুও বন্ধ কৰি ৰাখিছে
তাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে,
কাণেৰে নুশনে, হৃদয়েৰে নুবুজে,
আৰু তেওঁলোক যেন পুনৰ ঘূৰি নাহে,
আৰু মই তেওঁলোকক যেন সুস্থ নকৰোঁ।’ [1]

¹⁶ কিন্তু তোমালোকৰ চকু ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে দেখে; তোমালোকৰ কাণো ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে শুনে। ¹⁷ তোমালোকক মই সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা, সেইবোৰ অনেক ভাৱবাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে চাবলৈ ইচ্ছা কৰিও দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰ শুনিছা, এইবোৰ শুনিবলৈ নাপালে।”

¹⁸ “এতিয়া তোমালোকে সেই কঠিয়া সিঁচা খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুন। ¹⁹ যেতিয়া কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা শুনিও নুবুজে, তেতিয়া দুই আত্মাই অৰ্থাৎ চয়তানে আহি, তেওঁৰ হৃদয়ত যিবোৰ সিঁচা হ’ল, সেইবোৰ কাঢ়ি নিয়ে; এই জন লোক বাটৰ কাষত পৰা কঠিয়া স্বৰূপ।

²⁰ শিলাময় মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে এজন লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু লগে লগে আনন্দেৰে সেই বাক্য গ্ৰহণো কৰে। ²¹ কিন্তু তেওঁৰ ভিতৰত সেই বাক্যৰ শিপা গভীৰ নোহোৱাত, তেওঁ অলপ দিনৰ বাবে মাথোন স্থিৰ হৈ থাকে। পাচত যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে দুখ-কষ্ট বা তাড়না আহে, তেতিয়াই তেওঁ বাক্য ত্যাগ কৰে।

²² কাঁইটনিত পৰা কঠিয়াবোৰ এনে ধৰণৰ লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনে কিন্তু সংসাৰৰ চিন্তা-ভাৱনা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ মায়াই সেই বাক্যক হেচি ধৰে; তাতে তেওঁ বিফল হয়। ²³ ভাল মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে, বাক্য বুজে আৰু ফল উৎপন্ন কৰে। তাতে কোনোৱে এশ গুণ, কোনোৱে ষাঠি গুণ, কোনোৱে ত্ৰিশ গুণ ফল দিয়ে।”

²⁴ এবাৰ যীচুৱে লোক সকলৰ আগত আৰু এটা দৃষ্টান্ত দিলে। তেওঁ কলে, “স্বৰ্গৰাজ্য এজন খেতিয়কৰ নিচিনা, যি জনে নিজৰ পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচিলে। ²⁵ পাছত যেতিয়া সকলো মানুহ টোপনি গল, তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ শত্ৰুৱে আহি ধানৰ মাজত বিনৈ বনৰ গুটি সিঁচি গুচি গল। ²⁶ শেষত যেতিয়া সেই ধান গছ বাঢ়ি থোক ওলাল, তেতিয়া তাৰ মাজত বিনৈ বনো গজালি মেলি দেখা দিলে। ²⁷ পাছত সেইবোৰ দেখি গৃহস্থৰ দাস সকলে আহি তেওঁক কলে, ‘মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচা নাছিল? তেনেহলে এতিয়া বিনৈ বন কৰ পৰা হ’ল?’ ²⁸ তেওঁ সিহঁতক কলে, ‘কোনোবা শত্ৰুৱে এইটো কাম কৰিছে।’ দাস সকলে তেওঁক কলে, ‘তেনেহলে আপুনি বিচাৰে যদি আমি গৈ সেইবোৰ তুলি পেলাম?’ ²⁹ গৃহস্থই কলে, ‘এতিয়া নালৈগে, বনবোৰ উভালিবলৈ যাওঁতে তোমালোকে কিজানি ধানকো তাৰ লগতে উভালি পেলাবা! ³⁰ গতিকে শস্য দোৱাৰ সময়লৈকে সেইবোৰক একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া। শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই দাৱনী সকলক কম, প্ৰথমতে বিনৈ বনবোৰ উভালিবা আৰু পুৰিবৰ বাবে মুঠি মুঠিকৈ বান্ধিবা। তাৰ পাছত মোৰ উৰালত ধান চপাই থবা।”

³¹ যীচুৱে তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দিলে। তেওঁ কলে, “স্বৰ্গৰাজ্য এটি সৰিয়হ গুটিৰ নিচিনা; সেই গুটি কোনো এজন মানুহে লৈ নিজৰ পথাৰত সিঁচিলে। ³² সকলো বীজৰ মাজত ই অৱশ্যে আটাইতকৈ সৰু; কিন্তু বৃদ্ধি পোৱাৰ পাছত আটাই জোপোহা [2] শাকতকৈ ডাঙৰ হৈ এজোপা গছ হয় আৰু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাৰ ডালত বাস কৰে।”

33 যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ এটা দৃষ্টান্ত দি কলে, “স্বৰ্গৰাজ্য খমিৰৰ নিচিনা। এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্ৰায় তিনি দোণ পিঠাগুড়িৰ লগত মিহলালে। তাৰ ফলত আটাইখিনি পিঠা গুড়ি ফুলি উঠিল।” 34 যীচুৱে দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ আগত এইবোৰ কথা কলে। তেওঁ দৃষ্টান্ত নিদিয়াকৈ তেওঁলোকক একো কথা নকলে। 35 ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল সেয়া যেন সিদ্ধ হয়, তাৰ বাবেই এইদৰে ঘটিল:-

মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম,

জগত স্থাপনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা যি গুপ্ত আছিল, সেইবোৰ প্ৰকাশ কৰিম। [3]

36 পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি ঘৰলৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, “পথাৰৰ বিনৈ বনৰ দৃষ্টান্তটো আমাক বুজাই দিয়ক।” 37 তেওঁ উত্তৰ দি কলে, “যি জনে ভাল কঠিয়া সিঁচে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। 38 পথাৰখন এই জগত আৰু ভাল কঠিয়া হৈছে স্বৰ্গৰাজ্যৰ সন্তান সকল। সেই বিনৈ বনবোৰ হৈছে চয়তানৰ সন্তান। 39 যি শত্ৰুৱে সেইবোৰ সিঁচিলে, সি চয়তান; শস্য দোৱাৰ সময়ত এই জগতৰ শেষ সময় আৰু দাৱনী সকল স্বৰ্গৰ দূত। 40 এতেকে যেনেকৈ বনবোৰ গোটাই জুইত পোৰা যায়, সেইদৰে জগতৰ শেষতো হব। 41 মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ দূত সকলক পঠাই দিব আৰু সেই দূত সকলে পাপলৈ নিয়া সকলো বিপ্লবজনক বিষয়বোৰ আৰু দুৰাচাৰী লোক সকলক, মানুহৰ পুত্ৰৰ ৰাজ্যৰ মাজৰ পৰা গোটাই অগ্নিকুণ্ডত পেলাই দিব। 42 তেতিয়া তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হব। 43 সেই সময়ত ধাৰ্মিক সকল তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্য্যৰ নিচিনাকৈ উজ্জ্বল হব। যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

44 “স্বৰ্গৰাজ্য, পথাৰৰ মাজত লুকুৱাই থোৱা ধনৰ নিচিনা; এজন মানুহে সেইবোৰ বিচাৰি পোৱাৰ পাছত পুনৰ লুকুৱাই থলে। তাৰ পাছত তেওঁ আনন্দ মনেৰে গুছি গল আৰু তেওঁৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই পথাৰ কিনি ললে।” 45 “পুনৰ স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন সদাগৰৰ নিচিনা, যি জনে উত্তম মুকুতা বিচাৰিছিল। 46 যেতিয়া তেওঁ এটা বহুমূলীয়া মুকুতা বিচাৰি পালে, তেওঁ গৈ নিজৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই মুকুতাটো কিনি ললে।”

47 “আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য এখন জালৰ নিচিনা। সেই জাল সাগৰত পেলোৱা হ’ল আৰু সকলো বিধৰ মাছ সেই জালত লাগিল। 48 জাল পৰিপূৰ্ণ হোৱাত মাছমৰীয়া সকলে তাক টানি বামলৈ তুলিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বহি ভাল মাছবোৰ বাচি খালৈত ৰাখিলে আৰু বেয়াবোৰ পেলাই দিলে। 49 জগতৰ শেষ কালতো এইদৰেই হব। স্বৰ্গৰ দূত সকলে আহি ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টবোৰক পৃথক কৰিব আৰু জ্বলন্ত অগ্নিত সিহঁতক পেলাব; 50 তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হব।”

51 তাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকে এই সকলো কথা বুজি পালা নে?” তেওঁলোকে কলে, “হয়, পালোঁ।” 52 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “গতিকে, স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিক্ষা পোৱা প্ৰত্যেক জন বিধানৰ অধ্যাপক এনে এজন শিষ্যত পৰিণত হয়, যি জনে এজন গৃহস্থৰ দৰে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি উভয় বস্তু বাহিৰলৈ উলিয়াই।”

53 যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ কোৱাৰ পাছত তাৰ পৰা গুচি গল।

54 তাৰ পাছত যীচু নিজৰ নগৰলৈ আহিল আৰু লোক সকলক তেওঁলোকৰ নামঘৰলৈ গৈ লোক সকলক শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলোক বিস্ময় মানিলে। তেওঁলোকে কলে, “এই মানুহ জনে এনে জ্ঞান আৰু পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ কৰাৰ ক্ষমতা ক’ৰ পৰা পালে?

55 ই জানো সেই বাঢ়ৈৰ পুতেক নহয়? ইয়াৰ মাকৰ নাম মৰিয়ম আৰু ভায়েকহঁতৰ নাম যাকোব, যোচেফ, চিমোন, আৰু যিহূদা নহয় নে? 56 ইয়াৰ ভনীয়েকো সকলো ইয়াত আমাৰ মাজতে নাই জানো? তেনেহলে ই এইবোৰ কৰ পৰা পালে?”

57 এইদৰে যীচুক লৈ লোক সকলে বিধিনি পালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “ভাববাদী নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰে আন কোনো ঠাইতে অসন্মানিত নহয়।” 58 লোক সকলৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত বিশেষ বেচি পৰাক্ৰম কাৰ্য নকৰিলে।

Footnotes

13:15 [1] যিচয়া 6:9-10

13:32 [2] ইৰাজীত shrubs অৰ্থ যি কোনো জোপোহা শাক

13:35 [3] গীতমালা 78:21

Chapter 14

¹ সেই সময়ত গালীলৰ শাসনকৰ্তা হেৰোদে যীচুৰ সুখ্যাতিৰ বিষয়ে শুনিলে। ² সেইয়ে তেওঁ নিজৰ দাস সকলক কলে, “এই লোক জন নিশ্চয় যোহন বাপ্তাইজক; তেওঁ মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা উঠিল আৰু সেই বাবে এই সকলো পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিছে। ³ কিয়নো হেৰোদে লোক সকলৰ দ্বাৰাই যোহনক বান্ধি কাৰাগাৰত বন্দী কৰি ৰাখিছিল। তেওঁ নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ ভাৰ্য্যা হেৰোদিয়াক ভাৰ্য্যা ৰূপে ৰাখিছিল আৰু সেই হেৰোদিয়াৰ কাৰণে এইদৰে বন্দী কৰিছিল। ⁴ কাৰণ যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “হেৰোদিয়াক তুমি ভাৰ্য্যা হিচাপে ৰখা বিধান সন্মত নহয়।” ⁵ সেয়ে হেৰোদে যোহনক বধ কৰিবলৈ চল বিচাৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ লোক সকললৈ ভয় কৰিছিল, কাৰণ লোক সকলে যোহনক এজন ভাববাদীৰূপে মান্য কৰিছিল।

⁶ পাছত হেৰোদৰ জন্ম দিনৰ দিনা, হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে সভাৰ মাজত নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে। ⁷ সেয়েহে, হেৰোদে তাইক শপত খাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে যে, তাই যিহকে বিচাৰিব তাকে তেওঁ তাইক দিব। ⁸ ছোৱালী জনীয়ে মাকৰ পৰা পৰামৰ্শ পাই কলে, “এখন কাহিত বাপ্তাইজক যোহনৰ মূৰটো আনি মোক দিয়ক।” ⁹ তাতে ৰজা অতিশয় দুঃখিত হ’ল; কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ সৈতে একেলগে ভোজনত বহা সকলৰ কাৰণেও, তেওঁ সেই মতে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ¹⁰ তেওঁ মানুহ পঠাই কাৰাগাৰত যোহনৰ শিৰচ্ছেদন কৰালে। ¹¹ পাছত মূৰটো এখন কাহিত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই সেইটো মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গল। ¹² তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে আহি মৃতদেহটো লৈ গৈ মৈদাম দিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে গৈ সেই সকলো কথা যীচুক জনালে।

¹³ যোহনৰ মৃত্যুৰ কথা শুনি যীচু অকলে এখন নাওত উঠি সেই ঠাইৰ পৰা কোনো এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গল। কিন্তু লোক সকলে ইয়াকে জানিব পাৰি বিভিন্ন নগৰৰ পৰা ওলাই বামেদি খোজকাঢ়ি তেওঁৰ পাছ ললে। ¹⁴ তেওঁ নাওৰ পৰা নামি মানুহৰ বৃহৎ দলটো দেখা পাই তেওঁলোকৰ আগলৈ আহিল। তাতে সেই লোক সকললৈ যীচুৰ মৰম লগাত তেওঁলোকৰ ৰোগবোৰ সুস্থ কৰিলে। ¹⁵ তেতিয়া গধূলি হবলৈ ধৰিছিল, সেয়ে শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু দিনৰ সময়ো প্ৰায় শেষ হ’ল; লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে গাওঁবোৰলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিব।” ¹⁶ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তেওঁলোক যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। তোমালোকেই তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।” ¹⁷ শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, “আমাৰ ইয়াত কেৱল পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছহে আছে।” ¹⁸ যীচুৱে কলে, “সেইখিনিকে মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ¹⁹ পাছত তেওঁ লোক সকলক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দিলে। তাৰ পাছত সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ তেওঁ স্বৰ্গলৈ চাই আৰ্শ্ববাদ কৰিলে। তাৰ পাছত পিঠা খিনি ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে সেইবোৰ লোক সকলক খাবলৈ ভগাই দিলে। ²⁰ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ’ল; খোৱাৰ পাছত শিষ্য সকলে বাচি যোৱা সেই ভঙা টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পাচি তুলি ললে। ²¹ তাত ভোজন কৰা মানুহৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক বাদ দি পুৰুষ মানুহ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মান আছিল।

²² ইয়াৰ পাছতে, যীচুৱে শিষ্য সকলক আদেশ দিলে, তেওঁলোকে যেন নাওত উঠি তেওঁৰ আগেয়ে সিপাৰলৈ যায় আৰু লোক সকলক তেওঁ নিজে বিদায় দিলে। ²³ পাচত লোক সকলক বিদায় দি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পাহাৰৰ ওপৰলৈ অকলে উঠি গল; আৰু যদিও তেতিয়া অন্ধকাৰ হৈ আহিছিল, তথাপি তেওঁ অকলশৰে তাতে আছিল। ²⁴ ইতিমধ্যে নাওখনে মাটি ভাগৰ পৰা আহি সাগৰৰ মাজ পালে আৰু বিপৰীত দিশৰ পৰা বতাহ বলাত নাও খনে প্ৰায় নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই ঢৌৰ কোবত চলং-পলং হবলৈ ধৰিলে। ²⁵ শেষ নিশা যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি আছিল। ²⁶ শিষ্য সকলে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি আহি থকা দেখি ভীষণভাৱে ভয় খাই “ভূত, ভূত” বুলি চিঞৰিবলৈ ধৰিলে। ²⁷ যীচুৱে তেতিয়াই তেওঁলোকক কলে, “এয়া মইহে; ভয় নকৰিবা, সাহসী হোৱা।”

²⁸ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “হে প্ৰভু, যদি আপুনিহে হয়, তেনেহলে পানীৰ ওপৰেদি আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে মোক আজ্ঞা দিয়ক।” ²⁹ যীচুৱে কলে, “আহাঁ।” পিতৰে তেতিয়া নাওৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰেদি খোজকাঢ়ি যীচুৰ কাষলৈ আগবাঢ়ি গল। ³⁰ কিন্তু বতাহ দেখা পাই তেওঁ ভয় খোৱাত ডুবিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি মাতিলে, “প্ৰভু, মোক বচাওঁক।” ³¹ যীচুৱে তেতিয়াই নিজে হাত মেলি তেওঁক ধৰি কলে, “অল্লবিশ্বাসী, কিয় সন্দেহ কৰিছা?” ³² পাছত যেতিয়া যীচু আৰু পিতৰ নাওত উঠিল, বতাহ নাইকিয়া হ’ল। ³³ তেতিয়া নাওত থকা শিষ্য সকলে যীচুক প্ৰণিপাত কৰি কলে, “আপুনি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

³⁴ তাৰ পাছত তেওঁলোক পাৰ হৈ, গিনেচৰং নামৰ প্ৰদেশ পালে। ³⁵ তাতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক চিনি পোৱাত, সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে তেওঁ অহাৰ বাৰ্তা পঠিয়াই দিলে। তাতে লোক সকলে ৰোগী সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ³⁶ তেওঁলোকে যীচুক মিনতি কৰিলে যেন সেই ৰোগী সকলে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়। তাতে যিমান লোকে চুলে, তেওঁলোক সকলোৱে সুস্থ হ’ল।

Chapter 15

¹ সেই সময়ত যিহুচালেমৰ পৰা কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ² “আমাৰ পৰিচাৰক সকলৰ দিনৰ পৰা চলি অহা বিধান, আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় মানি নচলে? কিয়নো তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ আগত হাতো নো ধোৱে।” ³ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকৰ পৰম্পৰাগত বিধান পালনৰ কাৰণে তোমালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰা?”

⁴ কাৰণ ঈশ্বৰে কৈছে, ‘তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা’; আৰু ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক কুবচন কয়, তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড হ’ব।’ ^[1]⁵ কিন্তু তোমালোকে কোৱা, ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, “মোৰ যি যি বস্তু তোমালোকৰ সহায় হ’ব পাৰে, সেইবোৰ মই ঈশ্বৰক উপহাৰ দিলোঁ।”’ ⁶ সেয়ে পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি তেওঁ কোনো সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। এইদৰে তোমালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধানৰ কাৰণেই তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছা।

⁷ তোমালোক কপটীয়া! যিচয়া ভাববাদীয়ে তোমালোকৰ বিষয়ে ঠিকেই ভাববাণী কৰিলে,

⁸ “এই মানুহবোৰে ওঠেৰে মোক সন্মান কৰে,
কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে;

⁹ তেওঁলোকে অনর্থকৰূপে মোৰ আৰাধনা কৰে।
কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ ৰীতি নীতিবোৰ, আজ্ঞাৰ দৰে শিকায়।”

¹⁰ তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি কলে, “মোৰ কথা শুনা আৰু বুজা। ¹¹ মুখত যি সোমায়, সেয়ে মানুহক অশুচি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেয়েহে মানুহক অশুচি কৰে।”

¹² তেতিয়া শিষ্য সকলে আহি যীচুক কলে, “ফৰীচী সকলে যে আপোনাৰ এই কথা শুনি অপমান বোধ কৰিছে, ইয়াক আপুনি জানে নে?” ¹³ যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “যিবোৰ গছপুলি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোৱা নাই, তাক উভালি পেলোৱা হ’ব। ¹⁴ তেওঁলোকৰ কথা এৰি দিয়া; তেওঁলোক অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক। অন্ধই অন্ধক বাট দেখুৱালে, দুয়ো খৱৈত পৰিব।”

¹⁵ তেতিয়া পিতৰে যীচুক কলে, “এই দৃষ্টান্তটিৰ অৰ্থ আমাক বুজাই দিয়ক।” ¹⁶ তেওঁ কলে, “তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে? ¹⁷ তোমালোকে এই কথাও নুবুজা নে- মুখত যি সোমায়, সেয়ে পেটৰ ভিতৰলৈ যায় আৰু শৌচৰ দোৱাৰেদি বাহিৰলৈ ওলায়।

¹⁸ কিন্তু মুখৰ পৰা যিবোৰ ওলায়, সেইবোৰ মানুহৰ হৃদয়ৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলায় আৰু সেইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে। ¹⁹ কিয়নো মানুহৰ মনৰ পৰাই সকলো কুচিন্তা, নৰবধ, ব্যভিচাৰ, যৌন পাপ, চুৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা এইবোৰ ওলায়। ²⁰ এইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে; কিন্তু নো ধোৱা হাতেৰে ভোজন কৰিলে মানুহ অশুচি নহয়।”

²¹ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি তুৰ আৰু চীদোন অঞ্চললৈ গল। ²² সেই ঠাইৰ এগৰাকী কনান দেশীয় মহিলাই আহি চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে “হে প্ৰভু, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, মোলৈ দয়া কৰক। ভূতে পোৱাৰ বাবে মোৰ ছোৱালী জনীয়ে অতিশয় যন্ত্ৰণা পাই আছে।” ²³ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি অনুৰোধ কৰি কলে, “তাইক বিদায় দিয়ক; কিয়নো তাই চিঞৰি চিঞৰি আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।”

²⁴ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মোক আন কোনো মানুহৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাই, কেৱল ইস্ৰায়েল বংশৰ হেৰোৱা মেসৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে।”

²⁵ তাতে মহিলা গৰাকীয়ে আহি যীচুক প্ৰণিপাত কৰি কলে, “হে প্ৰভু, মোলৈ দয়া কৰক।” ²⁶ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “ল’ৰা-ছোৱালীৰ খোৱা বস্তুবোৰ কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়।”

²⁷ তাই কলে, “হয় প্ৰভু, কিন্তু গৰাকীৰ মেজৰ পৰা উফৰি পৰাবোৰ কুকুৰে খাবলৈ পায়।” ²⁸ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “হে নাৰী, তোমাৰ বিশ্বাস মহৎ; তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই তোমালৈ হওক।” তাতে সেই মুহূৰ্ত্তৰে পৰা মহিলা গৰাকীৰ জীয়েক সুস্থ হ’ল।

²⁹ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা গালীল সাগৰৰ ওচৰলৈ গল। তাতে তেওঁ গৈ এটা পাহাৰৰ ওপৰত উঠি বহিল। ³⁰ তেতিয়া বহু মানুহৰ দল এটা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে খোৱা, অন্ধ, বোবা, কোঙা আৰু অনেক ৰোগীক যীচুৰ চৰণলৈ আনিলে আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ³¹ তাতে সেই লোক সকলে বোবাক কথা কোৱা, কোঙাক সুস্থ হোৱা, খোৱাক খোজ কঢ়া আৰু অন্ধক দৃষ্টি পোৱা দেখি বিস্ময় মানি ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে।

³² পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি কলে, “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো তেওঁলোক মোৰ লগত তিনি দিন ধৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ লগত একো খোৱা বস্তু নাই। তেওঁলোকক লম্বোনে বিদায় দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই; হয়তো বাটত তেওঁলোক অসুস্থ হৈ পৰিব পাৰে।” ³³ তেতিয়া শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, “এনেকুৱা এক নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ মানুহক খুৱাবৰ বাবে আমি ইমান পিঠা কত পাম?” ³⁴ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ ওচৰত কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে কলে, “সাতটা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ³⁵ তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

³⁶ তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা আৰু মাছকেইটা ললে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি সেইবোৰ ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে খাবৰ বাবে লোক সকলক ভগাই দিলে। ³⁷ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ’ল আৰু যি টুকুৰাবোৰ পৰি থাকিল শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটাই

সাতটা পাচি পূৰ কৰিলে। ³⁸ যি সকলে খাইছিল সেই সকলৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ উপৰি চাৰি হাজাৰ পুৰুষ আছিল। ³⁹ তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি নাওত উঠি মগদনৰ অঞ্চললৈ গল।

Footnotes

15:4 ^[1] যাক্সা 21:17

Chapter 16

¹ ফৰীচী আৰু চন্দুকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আকাশৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ কলে। ² যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “সন্ধিয়া হলে তোমালোকে কোৱা, ‘বতৰ ফৰকাল হব, কিয়নো আকাশ খন ৰঙা হৈছে।’

³ ৰাতিপুৱা কোৱা, ‘আজি ডাৱঁৰীয়া হব; কিয়নো আকাশ ৰঙা ও অন্ধকাৰ হৈছে।’ তোমালোকে আকাশৰ অৱস্থাৰ প্ৰভেদ বিচাৰ কৰিব জানা, অথচ সময়ৰ চিন বুজিব নোৱাৰা। ⁴ এই যুগৰ পাপী আৰু ব্যভিচাৰী লোক সকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে। কিন্তু যোনাৰ চিনৰ বাহিৰে তেওঁলোকক আন একো চিন দেখুওৱা নহব।” তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এৰি গুচি গল।

⁵ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকল সিপাৰলৈ আহিল, কিন্তু লগত পিঠা আনিবলৈ পাহৰি গল। ⁶ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে শুন! ফৰীচী আৰু চন্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সান্নাধ্যন থাকিব।” ⁷ শিষ্য সকলে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰিলে, “আমি পিঠা অনা নাই কাৰণে তেওঁ এইদৰে কলে নেকি।” ⁸ এই কথা বুজিব পাৰি যীচুৱে কলে, “অল্লবিশ্বাসী সকল, তোমালোকে নিজৰ মাজত পিঠা লৈ নহাৰ কাৰণে এই কথা কৈছো বুলি কিয় আলোচনা কৰিছা?”

⁹ তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে বা তোমালোকৰ মনতো পৰা নাই নে, সেই পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে পাঁচটা পিঠাৰ কথা আৰু তাৰ পাছত কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিল। ¹⁰ নাইবা সেই চাৰি হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে সাতটা পিঠাৰ কথা আৰু কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিল।

¹¹ মই যে তোমালোকক পিঠাৰ কথা কোৱা নাই, সেই বিষয়ে তোমালোকে কিয় বুজি পোৱা নাই? কিন্তু ফৰীচী আৰু চন্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সান্নাধ্যন হবলৈহে কৈছো।” ¹² তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা তেওঁলোকক সান্নাধ্যন হবলৈ কোৱা নাই, কিন্তু ফৰীচী আৰু চন্দুকী সকলৰ শিক্ষাৰ পৰাহে সান্নাধ্যন হবৰ বাবে কৈছে।

¹³ তাৰ পাছত যীচু যেতিয়া চীজাৰিয়া ফিলিপীৰ অঞ্চললৈ গল, তেতিয়া শিষ্য সকলক তেওঁ সুধিলে “মানুহৰ পুত্ৰক ^[1] লোক সকলে কোন বুলি ভাৱে?” ¹⁴ তেওঁলোকে কলে, “কোনো কোনোৱে কয় যোহন বাপ্তাইজক; কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিৰিমিয়া বা ভাববাদী সকলৰ এজন বুলি কয়।” ¹⁵ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” ¹⁶ তেতিয়া চিমোন পিতৰে উত্তৰ দিলে, “আপুনি সেই অভিষিক্ত জনা অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

¹⁷ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “হে যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি ধন্য; কিয়নো তেজ আৰু মাংসই তোমাৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃয়েহে প্ৰকাশ কৰিলে। ¹⁸ ময়ো তোমাক কওঁ যে, ‘তুমি পিতৰ অৰ্থাৎ শিলা’, আৰু এই শিলাৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী স্থাপন কৰিম, নৰকৰ কোনো শক্তিয়ে ইয়াক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। ¹⁹ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, তাতে তুমি এই পৃথিৱীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ ৰখা হব; আৰু তুমি পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি হবলৈ দিয়া হব।” ²⁰ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক এই আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকে যাতে কাকো নকয় যে তেৱেঁই “খ্ৰীষ্ট, অৰ্থাৎ অভিষিক্ত জনা”।

²¹ সেই সময়ৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক জনাবলৈ ধৰিলে যে, তেওঁ অৱশ্যেই যিৰুচালেমলৈ যাব লাগিব, আৰু তাত পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ পৰা অনেক দুখভোগ পাই মৃত্যুভোগ কৰি তিন দিনৰ দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব। ²² তেতিয়া পিতৰে তেওঁক একাষলৈ নি অনুযোগ কৰি কলে “হে প্ৰভু, ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও এনে নঘটক।” ²³ কিন্তু যীচুৱে পিতৰৰ ফালে ঘূৰি চাই তেওঁ কলে, “মোৰ আগৰ পৰা দূৰ হ চয়তান; তই মোৰ পথৰ বিঘিনি স্বৰূপ, তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাবি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।”

²⁴ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ নিজকে দমন কৰক আৰু নিজৰ ক্ৰুচ তুলি লৈ, মোক অনুসৰণ কৰক। ²⁵ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ সেই জীৱন পাব। ²⁶ কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো যদি নিজৰ জীৱনকে হানি কৰে, তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে? ²⁷ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ পিতৃৰ প্ৰতাপেৰে স্বৰ্গৰ দূত সকলক লগত লৈ আহিব। তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে ফল দিব।” ²⁸ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান লোক ইয়াত থিয় হৈ আছে, যি সকলে মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ ৰাজ্যলৈ অহা নেদেখা পৰ্যন্ত মৃত্যুভোগ নকৰে।”

Footnotes

16:13 ^[1] মানুহৰ পুত্ৰ: প্ৰভু যীচুৰ আন এটা নাম। দানিয়েল 7: 13-14:

Chapter 17

¹ ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গল। ² যীচুৱে তেওঁলোকৰ সন্মুখত অন্যৰূপ ধৰিলে; তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে দীপ্তিমান আৰু বস্ত্ৰ পোহৰৰ নিচিনা শুক্ল হৈ গল।

³ তেতিয়া হঠাৎ মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁলোকৰ কাষত উপস্থিত হৈ যীচুৰ লগত কথোপকথন কৰিলে। ⁴ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক কলে, “প্ৰভু, ভালেই হৈছে যে, আমি ইয়াত আছো। আপোনাৰ ইচ্ছা হ’লে, মই ইয়াত তিনিটা পঁজা সাজিম, এটা আপোনাৰ, এটা মোচিৰ আৰু এটা এলিয়াৰ কাৰণে।”

⁵ তেওঁ যেতিয়া কথা কৈ আছিল, সেই সময়ত এচপৰা উজ্জ্বল মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে। সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গল, “এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট, এওঁৰ কথা শুনা।” ⁶ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় ভয় পাই মাটিত উবুৰি খাই পৰিল। ⁷ তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰি কলে, “উঠা, ভয় নকৰিবা।” ⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকে চকু তুলি চাই যীচুৰ বাহিৰে আন কোনো দেখা নাপালে।

⁹ পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি থাকোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক আজ্ঞা দি কলে, “মানুহৰ পুত্ৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থান নোহোৱা পৰ্যন্ত তোমালোকে এই দৰ্শনৰ কথা কাকো নকবা।” ¹⁰ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিয় কয়?” ¹¹ তেওঁ উত্তৰ দি কলে, “এলিয়া অৱশ্যেই আহিব আৰু তেওঁ সকলো পুনঃস্থাপন কৰিব।” ¹² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এলিয়া ইতিমধ্যেই আহি গল আৰু লোকসকলে তেওঁক চিনি নাপালে; লোকসকলে তেওঁৰ প্ৰতি যি ইচ্ছা তাকে কৰিলে। এইদৰে মানুহৰ পুত্ৰয়ো তেওঁলোকৰ হাতত দুখভোগ কৰিব লাগিব।” ¹³ তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ যোহন বাপ্তাইজকৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কৈ আছে।

¹⁴ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যেতিয়া লোক সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, তেতিয়া এজন মানুহ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ কলে, ¹⁵ “হে প্ৰভু, আপুনি মোৰ পুত্ৰলৈ দয়া কৰক। সি মৃগী ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ বৰ কষ্ট পাই আছে। সি বাৰে বাৰে হয় জুই অথবা পানীত পৰি যায়।” ¹⁶ মই আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আনিছিলো, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সুস্থ কৰিব নোৱাৰিলে।”

¹⁷ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “তোমালোক অবিশ্বাসী আৰু অপথে যোৱা বংশ; আৰু কিমান কাল মই তোমালোকৰ লগে লগে থাকিম? কিমান দিন নো মই তোমালোকক সহিম? লৰাটিক মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ¹⁸ তেতিয়া যীচুৱে সেই ভূতৰ আত্মাক ডবিয়াই দিয়াত, সি লৰাটোৰ পৰা ওলাই গল আৰু সেই মুহূৰ্ত্তৰে পৰা ল’ৰাটো সুস্থ হ’ল।

¹⁹ তাৰ পাছত শিষ্য সকলে নিৰলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “আমি নো তাক কিয় খেদিব নোৱাৰিলো?” ²⁰ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকৰ অল্লবিশ্বাসৰ কাৰণে; কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এটি সৰিয়হ গুটিৰ সমানো যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস থাকে, তেনেহলে এই পৰ্বতটোক যদি তোমালোকে কোৱা ‘ইয়াৰ পৰা তালৈ যা’ তেতিয়া ই যাব। তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসাধ্য নহব।” ²¹ প্ৰাৰ্থনা আৰু লঘোনৰ বিনে এই ধৰণৰ দুষ্ট আত্মা কোনোমতে বাহিৰ নহয়।”

²² পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল গালীল প্ৰদেশত থকা সময়ত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “মানুহৰ পুত্ৰক লোক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হব।” ²³ লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিব আৰু তিন দিনৰ দিনা তেওঁ পুনৰাই জী উঠিব।” এই কথা শুনি শিষ্য সকল অতি দুঃখিত হ’ল।

²⁴ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল কফৰনাহূমলৈ গল। যি সকল কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে মন্দিৰৰ কৰ নিদিয়ৈ নে?” ²⁵ তেওঁ কলে “দিয়ে।” ইয়াৰ পাছত পিতৰে ঘৰলৈ আহি, প্ৰথমে যীচুক জনালত, যীচুৱা কলে, “চিমোন, তোমাৰ মনত কি ভাব হয়? পুথিৱীৰ ৰজা সকলে কোন লোকৰ পৰা কৰ বা মাচুল আদায় কৰে? নিজৰ সন্তানৰ পৰা নে আন লোকৰ পৰা?”

²⁶ পিতৰে কলে “আন লোকৰ পৰা”, যীচুৱে তেওঁক কলে, “তেনেহলে নিজৰ সন্তান সকল কৰ দিয়াৰ পৰা মুক্ত।” ²⁷ তথাপি আমি যেন কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ বিধিনি নজন্মো, এই কাৰণে তুমি সাগৰলৈ গৈ বৰশী বোৱা আৰু প্ৰথমে যি মাছ উঠিব সেইটোকে ধৰি মুখ মেলিলে এটা মুদ্ৰা পাৰা; সেইটো আনি, মোৰ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে দিবলগীয়া কৰ তেওঁলোকক দিয়াগৈ।”

Chapter 18

¹ সেই সময়ত শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “প্ৰভু, স্বৰ্গৰাজ্যত শ্ৰেষ্ঠ কোন?” ² তেতিয়া যীচুৱে এটি শিশুক ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰাই কলে, ³ “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি তোমালোকে মন পৰিৱৰ্তন কৰি শিশুসকলৰ দৰে হব নোৱাৰা, তেনেহলে কোনো মতেই স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবা। ⁴ এতেকে যি কোনোৱে এই শিশুটিৰ দৰে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেৱেঁই স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। ⁵ আকৌ যি কোনোৱে এনে এটি শিশুক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে। ⁶ মোক বিশ্বাস কৰা এই নৰ্ম সকলৰ মাজৰ কোনোবা এজনক যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁক ডিঙিত এটা ডাঙৰ জাঁত বান্ধি সমুদ্ৰৰ গভীৰ পানীত ডুবাই দিয়াই তেওঁৰ পক্ষে ভাল হব।

⁷ উজুটি খোৱা মুঢ়া যেন এই জগতৰ সন্তাপ হওঁক! ^[1] কিয়নো বিঘিনিৰ সময় অৱশ্যেই আহিব। কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই বিঘিনি হয়, তেওঁৰ সন্তাপ হব। ⁸ তোমালোকক পাপলৈ নিয়াৰ কাৰণ যদি তোমালোকৰ হাত বা ভৰি হয়, তেনেহলে তাক কাটি দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই হাত বা দুই ভৰি লৈ অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ, কোঙা বা খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল। ⁹ তোমালোকৰ চকুৱে যদি তোমালোকক পাপৰ পথলৈ নিয়ে, তেনেহলে তাকো কাটি তোমালোকৰ পৰা দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই চকু লৈ অনন্ত অগ্নিময় নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, বৰং কণা হৈ জীৱনত সোমোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল।

¹⁰ সেয়ে সাৱধানে চলিবা; তোমালোকে এই সৰু বিলাকৰ মাজৰ এজনকো হেয়জ্ঞান নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ দূত সকলে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃৰ মুখ সদায় দেখা পায়। ¹¹ কাৰণ যি হেৰাল, তাক বিচাৰি ৰক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ আহিল।

¹² তোমালোকে কি ভাবা? যদি কোনো এজন মানুহৰ এশটা মেৰুচাগ আছে আৰু তাৰ মাজৰ পৰা যদি এটা ভুল পথে গৈ হেৰাই যায়, তেতিয়া তেওঁ জানো নিৰানব্বৈটা মেৰুচাগ পাহাৰৰ দাঁতিত এৰি থৈ হেৰোৱা মেৰুচাগ বিচাৰি নাযাব নে? ¹³ আৰু যদি হেৰোৱাটোক কেনেকৈ পায়, তেনেহলে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে, ভুল পথে নোযোৱা সেই নিৰানব্বৈটা মেৰুচাগক, যিটো হেৰাই গৈছিল সেই মেৰুচাগ ঘূৰাই পোৱাত তেওঁ অধিক আনন্দ কৰিব। ¹⁴ এইদৰে এই সৰু সকলৰ মাজৰ এটিও নষ্ট হোৱাটো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰে।

¹⁵ কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰাই যদি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অকলে থাকোতেই ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া। তেওঁ যদি তোমাৰ কথা শুনে, তেনেহলে তুমি তোমাৰ ভায়েকক ঘূৰাই পাল। ¹⁶ কিন্তু যদি নুশুনে, তেনেহলে দুই এজন ভাইক তোমাৰ লগত লৈ যোৱা, যাতে দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ কথাত প্ৰত্যেকটো বিষয় সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয়। ¹⁷ যদি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথাও নুশুনে, তেনেহলে মণ্ডলীক জনাবা; মণ্ডলীৰ কথাও যদি নুশুনে, তেনেহলে তেওঁ তোমাৰ ওচৰত অনা-যিহুদী আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ দৰে হওক। ¹⁸ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ কৰা হব আৰু পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি কৰা হব। ¹⁹ পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, পৃথিৱীত তোমালোকৰ দুজনৰ যদি প্ৰাৰ্থনীয় কোনো বিষয়ত এক মন হয়, তেনেহলে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ সেই বিষয় সিদ্ধ কৰা হব। ²⁰ কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোট খায়, সেই ঠাইত ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।”

²¹ তেতিয়া পিতৃৰ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, “হে প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ অহিতে কিমান বাৰ পাপ কৰিলে মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাত বাৰলৈকে নে?” ²² যীচুৱে তেওঁক কলে, “সাত বাৰলৈকে বুলি মই তোমাক নকওঁ; কিন্তু সাত, সত্তৰ গুণ বাৰ বুলিহে কওঁ। ²³ স্বৰ্গৰাজ্যক এনেদৰে তুলনা দিয়া হয়; যেনেকৈ, এজন ৰজাই নিজৰ দাস সকলৰ ওচৰত হিচাব বিচাৰিলে। ²⁴ যেতিয়া তেওঁ হিচাব লবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ আগলৈ এনে এজন দাসক অনা হ’ল, যি জনৰ ৰজাৰ ওচৰত দহ হাজাৰ ৰূপৰ ^[2] ঋণ আছিল। ²⁵ কিন্তু পৰিশোধ কৰিবলৈয়ো তেওঁৰ ক্ষমতা নাছিল। তেতিয়া ৰজা জনে এই আদেশ দিলে যে, সেই লোক জনৰ সৈতে তেওঁৰ স্ত্ৰী, ল’ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁৰ সৰ্বস্ব বিক্ৰী কৰি যেন ঋণ পৰিশোধ কৰা হয়। ²⁶ তেতিয়া সেই দাসে মাটিত পৰি ৰজাৰ ভৰিত ধৰি কলে, ‘হে প্ৰভু, ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ কৰিম।’ ²⁷ তেতিয়া সেই ৰজা জনে মৰম কৰি সেই দাসক এৰি দিলে আৰু তাৰ ঋণো ক্ষমা কৰি দিলে। ²⁸ পাছত সেই দাসে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ এজন সহকৰ্মীক দেখা পালে। তাৰ ওচৰত সেই সহকৰ্মী জনৰ প্ৰায় এশ মুদ্ৰা ^[3] ঋণ আছিল। দাস জনে সেই সহকৰ্মী জনৰ ডিঙি চেপি কলে, ‘তই যি মুদ্ৰা ধাৰে লৈছিলি, সেই মুদ্ৰা এতিয়া পৰিশোধ কৰ’। ²⁹ তেতিয়া তাৰ সহকৰ্মী জনে মাটিত পৰি কাকুতি-মিনতি কৰি কলে, ‘ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিম।’ ³⁰ কিন্তু তেওঁ সন্মত নহল। বৰং পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি থলে। ³¹ তেতিয়া তেওঁৰ সহদাসবোৰে এই ঘটনা দেখি অতিশয় দুঃখিত হ’ল। সিহঁতে ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ যি যি ঘটিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁক জনালে।

³² তেতিয়া ৰজাই সেই দাসক মাতি কলে, ‘দুষ্ট দাস! তই মোক কাকুতি-মিনতি কৰাত মই তোৰ সকলো ধাৰ ক্ষমা কৰিলো। ³³ তেনেহলে মই যেনেকৈ তোৰ দয়া কৰিছিলো, তয়ো তেনেকৈ তোৰ সহদাসক দয়া কৰা উচিত নাছিল নে?’

³⁴ তেতিয়া ৰজাৰ খং উঠিল আৰু দিব লগীয়া আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত দাস জনক যাতনাকাৰীৰ হাতত শোধাই দিলে।

³⁵ ঠিক সেইদৰে তোমালোক প্ৰতিজনে যদি তোমালোকৰ ভাইক অন্তৰ্বেৰে সৈতে ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক এইদৰে কৰিব।”

Footnotes

18:7 ^[1]যো 2:15-17

18:24 ^[2]ইংৰাজী বাইবেলত 'talents' বুলি লিখা আছে, প্ৰায় এজন লোকৰ পোন্ধৰ বছৰৰ পাৰিশ্ৰমিকৰ সমান

18:28 ^[3]মুদ্ৰা, ইংৰাজী বাইবেলত "denari" বুলি লিখা আছে।

Chapter 19

¹ এইবোৰ কথা কোৱাৰ অন্তত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যদ্দনৰ সিপাৰে থকা যিহূদিয়াৰ সীমালৈ আহিল। ² মানুহৰ বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ সেই লোক সকলক সুস্থ কৰিলে।

³ সেই সময়ত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সুধিলে, “কোনো লোকৰ পক্ষে যি কোনো কাৰণত পত্নীক ত্যাগ কৰাটো বিধান সন্মত হয় নে?” ⁴ তাতে যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “আৰম্ভণীতে সৃষ্টিকৰ্তাই যে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্ৰজন কৰিলে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানো পঢ়া নাই নে?” ¹⁵ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে আকৌ কৈছিল, ‘এই হেতুকে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজৰ স্ত্ৰীত আসক্ত হৈ এক দেহ হ’ব’? ²⁶ তেওঁলোক এতিয়া দুজন নহয়, কিন্তু দুয়ো এক দেহ হ’ল। এতেকে ঈশ্বৰে যাক যোগ কৰিছে, মানুহে তেওঁক বিয়োগ নকৰক।”

⁷ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে মোচিয়ে কিয় ত্যাগপত্ৰ দি ভাৰ্য্যাক এৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে?” ⁸ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকৰ কঠোৰ মনৰ কাৰণে মোচিয়ে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰিবলৈ তোমালোকক আজ্ঞা দিছে; আৰম্ভণিতে কিন্তু এনেকুৱা নাছিল। ⁹ সেয়ে, মই তোমালোকক কওঁ, যদি কোনো মানুহে ব্যভিচাৰৰ বাহিৰে আন কোনো কাৰণত ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনেহলে সেই জনে ব্যভিচাৰ কৰে আৰু কোনোৱে যদি পৰিত্যক্ত হোৱা সেই ভাৰ্য্যাক বিয়া কৰায়, তেনেহলে তেৱোঁ ব্যভিচাৰ কৰে।”

¹⁰ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুক কলে, “যদি নিজৰ ভাৰ্য্যাক সৈতে এজন পুৰুষৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱাই হয়, তেনেহলে বিয়া নকৰোঁৱাই ভাল।” ¹¹ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “সকলোৱে এই শিক্ষা মানি লব নোৱাৰে, কেৱল যি সকলক সেই ক্ষমতা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকেহে এই বিষয় মানি লব পাৰে। ¹² কোনোৱে মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই নপুংসক হৈ জন্ম পাইছে; আন কাৰোবাক মানুহেই নপুংসক কৰিছে; পুনৰ এনে কোনো কোনো লোক আছে যি সকলে স্বৰ্গৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নিজে নপুংসক কৰিছে। যি জনে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।”

¹³ তাৰ পাছত লোক সকলে সৰু সৰু ল’ৰা ছোৱালীবোৰক যীচুৰ কাষলৈ লৈ আহিল, যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰে; কিন্তু যীচুৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক ভৰিয়াব ধৰিলে। ¹⁴ তেতিয়া যীচুৱে কলে, “শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা লোক সকলৰ বাবেহে।” ¹⁵ ইয়াৰ পাছত তেওঁ শিশু সকলৰ ওপৰত নিজৰ হাত ৰাখিলে। পাছত সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আতৰি গল।

¹⁶ এদিন এজন যুৱকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “হে গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবৰ কাৰণে মই কি সৎ কৰ্ম কৰিব লাগিব?” ¹⁷ যীচুৱে তেওঁক কলে, “সৎ কৰ্ম কি, এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুধিছা? সৎ মাত্ৰ এজনেই আছে। যদি তুমি সেই অনন্ত জীৱনত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।”

¹⁸ মানুহ জনে তেওঁক সুধিলে, “কোনবোৰ আজ্ঞা?” যীচুৱে কলে, “নৰবধ নকৰিবা; ব্যভিচাৰ নকৰিবা; চুৰ নকৰিবা; ¹⁹ মিছা সাক্ষ্য নিদিবা; নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; আৰু তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা।”

²⁰ সেই যুৱক জনে তেতিয়া তেওঁক কলে, “মইতো এই সকলোবোৰ পালন কৰি আহিছো; এতিয়া মোৰ কি কৰিবলৈ বাকী আছে?” ²¹ যীচুৱে তেওঁক কলে, “যদি তুমি নিখুঁত হবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে যোৱা; তোমাৰ সৰ্বস্ব বেচা আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তাতে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হ’ব। তাৰ পাছত আহাঁ, মোৰ অনুকাৰী হোৱা।” ²² এই কথা শুনি যুৱক জন অতি দুঃখিত হৈ গুচি গল; কিয়নো তেওঁৰ বহুত ধন-সম্পত্তি আছিল।

²³ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, ধনী লোকৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কঠিন। ²⁴ পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, ধনী ব্যক্তি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱাতকৈ বেজীৰ বিন্ধায়েদি উট সৰকি যোৱাই উজু।”

²⁵ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় বিস্মিত হৈ কলে, “তেনেহলে পৰিত্ৰাণ পোৱা কাৰ সম্ভৱ?” ²⁶ যীচুৱে তেওঁলোকলৈ চাই কলে, “ই মানুহৰ পক্ষে অসম্ভৱ ঠিকেই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ।” ²⁷ তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “চাওক, আমি সকলোকে এৰি আপোনাৰ পাছত আহিছো, তেনেহলে আমি পাম নে?” ²⁸ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “মই সঁচাকৈ তোমালোকক কওঁ, তোমালোক যি সকল মোৰ অনুগামী হ’লা, নতুন সৃষ্টিৰ সময়ত যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ প্ৰতাপেৰে সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকেও বাৰ খন সিংহাসনত বহিবা আৰু ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফৈদৰ সোধবিচাৰ কৰিবা। ²⁹ যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ ঘৰ, ভাই, ভনী, পিতৃ, মাতৃ, সন্তান, বা মাটিকে এৰে, তেওঁ তাৰ এশ গুণ বেচি পাব আৰু অনন্ত জীৱনৰো অধিকাৰী হ’ব। ³⁰ যি সকল এতিয়া প্ৰথমত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে পিছ পৰিব, আৰু যি সকল শেষত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহু লোকে আগ হ’ব।”

Footnotes

19:4 ^[1]আদি 1:27, 5:2

19:5 ^[2]আদি2: 24

Chapter 20

¹ “স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৰাকীৰ নিচিনা। তেওঁ এদিন নিজৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ কামৰ বাবে অতি ৰাতিপুৱাতে বনুৱা সকলক বিচাৰি ওলাই গল। ² তেওঁ এক এক দীনাৰ ^[1] দিবলৈ বন্দবস্ত কৰি সিহঁতক দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ পঠাই দিলে। ³ প্ৰায় নটা বজাত তেওঁ আকৌ ওলাই গল আৰু আন কিছুমান বনুৱাক বজাৰত তেতিয়াও থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁ সিহঁতক কলে, ⁴ ‘তোমালোকেও মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ কাম কৰিবলৈ যোৱা। তোমালোককো মই উচিত মজুৰী দিম।’ তেতিয়া সিহঁতেও কাম কৰিবলৈ গল।

⁵ আকৌ প্ৰায় বাৰটা আৰু তাৰ পাছত তিনিটা বজাত তেওঁ ওলাই গৈ, সেই একেদৰেই কৰিলে। ⁶ পুনৰ প্ৰায় পাঁচ মান বজাত তেওঁ ওলাই গৈ আন কেইজনমান বনুৱাক থিয় হৈ থকা দেখি সিহঁতক সুধিলে, ‘তোমালোকে একো কাম নকৰাকৈ গোটেই দিনতো ইয়াত কিয় থিয় হৈ আছা?’ ⁷ সিহঁতে তেওঁক কলে, ‘কোনো আমাক কামত লগোৱা নাই।’ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক কলে, ‘তোমালোকো মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ কামলৈ যোৱা।’ ⁸ পাছত গধূলি সময়ত, সেই দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে নিজৰ কৰ্মচাৰীক কলে, ‘বনুৱা সকলক মাতি শেষৰ জনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, প্ৰথম জনলৈকে প্ৰত্যেককে মজুৰী দিয়া।’ ⁹ পাঁচ মান বজাত যি সকলক বনুৱাক কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে আহি এক দীনাৰকৈ পালে। ¹⁰ তাতে যি সকল বনুৱাক প্ৰথমে কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে বেচিকৈ মজুৰী পাব বুলি মনে মনে ভাবিলে; কিন্তু সিহঁতেও এক এক দীনাৰহে পালে। ¹¹ সিহঁতে নিজৰ মজুৰী পোৱাৰ পাছত গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰি কলে, ¹² “আমি গোটেই দিনটো ৰ’দৰ তাপত কাম কৰিলো; কিন্তু এই শেষত অহা বনুৱা সকলে মাত্ৰ এঘণ্টা কাম কৰিছে, তথাপি আপুনি সিহঁতক আমাৰ সমানেই দিলে।” ¹³ তেতিয়া গৰাকীয়ে সিহঁতৰ মাজৰ এজনক উত্তৰ দিলে, “বন্ধু, মই তোমালোকৰ ওপৰত একো অন্যায় কৰা নাই; তোমালোকে জানো মোৰ লগত এক দীনাৰত কাম কৰিবলৈ বন্দবস্ত কৰা নাছিলো? ¹⁴ তোমালোকক যিমান দিছো, এই শেষৰ কেইজনকো সিমান দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; নিজৰ পাব লগীয়াখিনি লৈ তোমালোক গুচি যোৱা। ¹⁵ যিবোৰ মোৰ নিজৰ বস্তু, সেইবোৰ মই নিজৰ ইচ্ছামতে ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ জানো মোৰ নাই? নে মই উত্তম কৰ্ম কৰা বাবে তোমালোকৰ চকু পুৰিছে? ¹⁶ এইদৰে পাছ হোৱা সকল আগ হব আৰু আগ হোৱা সকল পাছ হব।”

¹⁷ তাৰ পাছত যীচু যিৰুচালেমলৈ যোৱাৰ পথত, বাৰ জন শিষ্যক একাষৰীয়া কৰি মাতি নি কলে, ¹⁸ “চোৱা, আমি যিৰুচালেমলৈ গৈ আছো; তাত মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হব; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক দোষী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিব; ¹⁹ তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰিবৰ কাৰণে চাবুকেৰে কোবাবলৈ আৰু ক্ৰুচত দিবলৈ অনা-যিহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিব; কিন্তু তিনি দিনৰ দিনা তেওঁক তোলা হব।”

²⁰ তাৰ পাছত চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনক সিহঁতৰ মাকে লগত লৈ যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ ওচৰত যাচনা কৰিলে। ²¹ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে “তুমি কি বিচাৰি আহিছা?” তেওঁ যীচুক কলে, “আপুনি এই আদেশ দিয়ক যেন আপোনাৰ ৰাজ্যত মোৰ এই দুটা পুত্ৰৰ এটাই আপোনাৰ সোঁ হাতে, আনটোৱে বাওঁহাতে বহিবলৈ পায়।”

²² যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰিবলৈ গৈছো, তোমালোকে সেই পাত্ৰত পান কৰিব পাৰিবা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে ‘পাৰিম’। ²³ তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে মোৰ পান পাত্ৰত পান কৰিবা হয়, কিন্তু মোৰ সোঁ হাতে আৰু বাওঁহাতে বহিবলৈ দিবৰ বাবে মোৰ ক্ষমতা নাই। মোৰ পিতৃয়ে যি লোক সকলৰ কাৰণে ইয়াক যুগুত কৰি ৰাখিছে, তেওঁলোককহে দিয়া হব।” ²⁴ এই কথা শুনি আন দহ জন শিষ্যই এই দুজন ভাই-ককায়েকৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হল।

²⁵ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক মাতি কলে, “তোমালোকে এই কথা জানা যে, অনা-যিহুদী সকলৰ শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, আৰু নেতা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়। ²⁶ তোমালোকৰ মাজত তেনে হোৱা উচিত নহয়; তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হওক। ²⁷ যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওক, ²⁸ মানুহৰ পুত্ৰই সেৱা-শুশ্ৰূষা পাবলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিলা।”

²⁹ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰীহো নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, অনেক লোক যীচুৰ পাছে পাছে গল। ³⁰ তাতে বাটৰ কাষত দুজন অন্ধ বহি আছিল; যীচু সেই বাটেদি যোৱা শুনি সিহঁতে চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ সন্তান আমাক দয়া কৰক।” ³¹ কিন্তু সিহঁতক মনে মনে থাকিবলৈ লোক সকলে ডবিয়ালে; কিন্তু সিহঁতে তেতিয়া পুনৰ বৰকৈ চিঞৰি কলে, “হে প্ৰভু, দায়ুদৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।”

³² তেতিয়া যীচু থমকি ৰল আৰু সিহঁতক মাতি সুধিলে, “তোমালোকে কি বিচাৰা? মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিম?” ³³ সিহঁতে যীচুক কলে, “হে প্ৰভু, আমাৰ চকু মুকলি কৰক।” ³⁴ তেতিয়া সিহঁতলৈ মৰম লাগি যীচুৱে সিহঁতৰ চকু চুলে; তেতিয়াই সিহঁতে দেখা পালে আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে গল।

Footnotes

20:2 ^[1] এক দীনাৰ সেই সময়ৰ এদিনৰ মজুৰী

Chapter 21

¹ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰূচালেমৰ ওচৰৰ জৈতুন পৰ্বতৰ বৈৎফগী গাওঁলৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুজন শিষ্যক এই কথা কৈ পঠিয়ালে, ² “তোমালোক সন্মুখৰ গাওঁখন লৈ যোৱা; তাতে বান্ধি থোৱা গাধ এজনী পোৱালিয়ে সৈতে পাবা; সেই দুটা মোৰ বাবে খুলি আনাইগৈ। ³ যদি তোমালোকক কোনোবাই কিবা কয়, তেনেহলে তোমালোকে কবা, ‘প্ৰভুৰ এই দুটাৰ প্ৰয়োজন আছে, তাতে তেওঁ লগে লগেই তোমাক দি পঠাব’।”

⁴ যি বচন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এইটো সম্পূৰ্ণ হওক,

⁵ “তোমালোকে চিয়োন-জীয়ৰীক কোৱা,
চোৱা, তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে,
তেওঁ নম্ৰ হৈ, গাধৰ ওপৰত বহি,
অৰ্থাৎ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি, তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে;।”

⁶ সেই বচন সিদ্ধ হবলৈ এয়ে ঘটিল; তেতিয়া শিষ্য সকল গল আৰু যীচুৱে দিয়া আদেশ অনুসৰি কৰিলে, ⁷ গাধজনী আৰু পোৱালিটো আনিলে, আৰু সিহঁতৰ পিঠিত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে; তাৰ পাছত তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। ⁸ তেতিয়া লোক সকলৰ অধিক ভাগে নিজৰ নিজৰ কাপোৰ বাটত পাৰি দিলে; আৰু কিছুমান লোকে গছৰ ডালবোৰকে কাটি আনি বাটত পাৰি দিলে;

⁹ আৰু তেওঁৰ আগে-পাছে যোৱা লোক সকলে ৰিঙিয়াই কলে,

“হোচানা! হোচানা [¹]! দায়ুদৰ সন্তান।
যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য;
উৰ্দ্ধলোকত জয়ধ্বনি হওক!”

¹⁰ যেতিয়া যীচুৱে যিৰূচালেমত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলৰ মাজত বিস্ফোভ সৃষ্টি হ'ল আৰু কব ধৰিলে “এই জন কোন?” ¹¹ তাতে লোক সকলে কলে, “এওঁ গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰতৰ পৰা অহা ভাববাদী যীচু।”

¹² পাছত যীচু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত সোমাল, তাত যি সকলে মন্দিৰৰ ভিতৰত বেচা-কিনা কৰা, তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিলে আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ আৰু কপৌ বেচাবোৰৰ আসনবোৰ লুটিয়াই পেলালে। ¹³ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “এনে লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ’ব’, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিছা।” ¹⁴ তেতিয়া অন্ধ আৰু খোৰা সকল সেই মন্দিৰলৈ আহিল আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।

¹⁵ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ দেখি আৰু যেতিয়া ল’ৰাবোৰে মন্দিৰত চিঞৰি “জয়! জয়! দায়ুদৰ সন্তান”, বুলি কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক স্ফোৰিত হ’ল। ¹⁶ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক কলে, “লোক সকলে কি কৈছে তুমি শুনিছা?” যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “হয়! তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে, ‘তুমি শিশু আৰু কেচুৱাবোৰৰ মুখৰ পৰা স্তুতি সম্পূৰ্ণ কৰিলা’?” ¹⁷ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা ওলাই বৈথনিয়া গাঁৱলৈ গল আৰু নিশাটো তাতেই থাকিল।

¹⁸ ৰাতিপুৱা নগৰলৈ ঘূৰি আহোতে তেওঁৰ ভোক লাগিল। ¹⁹ এনেতে বাটৰ কাষত এজোপা ডিমৰু গছ দেখা পালে আৰু তেওঁ ওচৰলৈ গল, কিন্তু পাতৰ বাহিৰে একো নোপোৱাত, তেওঁ কলে, “এতিয়াৰ পৰা এই গছত কোনো কালে ফল নধৰক।” লগে লগেই সেই ডিমৰু জোপা শুকাই গল।

²⁰ যেতিয়া শিষ্য সকলে সেই গছজোপাৰ অৱস্থা দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিস্ময় মানি কলে, “এই ডিমৰু গছজোপা অকস্মাৎ কেনেকৈ শুকাই গল?” ²¹ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যদি সন্দেহ নকৰি বিশ্বাস কৰা, তেনেহলে কেৱল ডিমৰু গছকে এইদৰে কৰিব পাৰিবা এনে নহয়; কিন্তু এই পৰ্বতটোক যদি কোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, তেতিয়া সিও হ’ব। ²² তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাৰে বিশ্বাস কৰি যি যি খোজা সকলোকে পাবা।”

²³ যীচু মন্দিৰলৈ আহি উপদেশ দি থকাৰ সময়ত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? এই অধিকাৰ তোমাক কোনে দিলে?” ²⁴ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “ময়ো তোমালোকক এই কথা সুধো; যদি তোমালোকে মোক কোৱা, তেনেহলে ময়ো কি অধিকাৰেৰে এইবোৰ কৰিছো, সেই বিষয়ে তোমালোকক কম। কোৱাচোন:

²⁵ বাপ্তিস্ম দিওঁতা যোহন তেওঁ কৰ পৰা আহিছে? স্বৰ্গৰাজ্যৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?” তাতে তেওঁলোকে পৰস্পৰে আলোচনা কৰি কলে, “আমি যদি কওঁ স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক কব, তেনেহলে কিয় তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলা? ²⁶ কিন্তু আমি যদি কওঁ ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোকসকলে আমাৰ ভয় লাগে; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি মানে।” ²⁷ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দিলে, “আমি নাজানো।” তেতিয়া তেৱোঁ তেওঁলোকক কলে, “তেনেহলে কি অধিকাৰেৰে মই এইবোৰ কৰো, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।”

²⁸ “কিন্তু তোমালোকে কি ভাবা? এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; তেওঁ প্ৰথম জনৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, ‘বোপা তুমি আজি দ্ৰাক্ষাবাৰীত কাম কৰাওঁ’। ²⁹ তাতে সি পিতাকক উত্তৰ দিলে, ‘মই নাযাওঁ’; কিন্তু পাছত মনত অনুশোচনা কৰি দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ গল। ³⁰ দ্বিতীয় জনৰ

ওচৰলৈকো গৈ, সেই একে কথাকে কলে। তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, 'মই যাম পিতাই'; কিন্তু তেওঁ নগল। ³¹ এই দুয়োজনৰ মাজত পিতাকৰ ইচ্ছা কোন জনে পালন কৰিলে?" তেওঁলোকে কলে, "প্ৰথম জনে"। যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু বেশ্যাবোৰে তোমালোকৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব। ³² কিয়নো যোহন তোমালোকৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰ পথেৰে আহিল, তথাপি তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে; কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু বেশ্যাবোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; তোমালোকে এইবোৰ দেখিও, পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকো অনুতাপ নকৰিলে।"

³³ "আৰু এটা দৃষ্টান্ত শুনক। এজন মানুহ আছিল; তেওঁ এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী পাতিলে, আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দি, তাৰ মাজত পেৰাশাল পাতিলে। তাৰ পাছত টঙি সাজিলে, আৰু খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি, তেওঁ আন দেশলৈ গল। ³⁴ যেতিয়া দ্ৰাক্ষাগুটি চপোৱাৰ বতৰ ওচৰ হল, তেওঁ নিজৰ গুটি পাবলৈ, খেতিয়ক সকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে। ³⁵ কিন্তু দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ খেতিয়ক সকলে তেওঁৰ দাসবোৰক ধৰিলে; এজনক কোবালে, এজনক বধ কৰিলে, এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। ³⁶ পুনৰায় তেওঁ আগতকৈ অধিক দাস পঠালে; তাতে সিহঁতকো সেই একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। ³⁷ পাছত দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে 'পুত্ৰক আদৰ কৰিব বুলি', সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠালে। ³⁸ কিন্তু খেতিয়ক সকলে পুত্ৰক দেখি, পৰস্পৰে কলে, 'এওঁৱেই উত্তৰাধিকাৰী; আহাঁ, আমি এওঁক বধ কৰোঁহক, তাতে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হব'। ³⁹ এই বুলি সিহঁতে তেওঁক ধৰি, দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ নি বধ কৰিলে।

⁴⁰ এনে স্থলত সেই দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকী জন আহিলে, সেই খেতিয়ক সকলক কি কৰিব?" ⁴¹ লোক সকলে তেওঁক কলে, "তেওঁ সেই দুৰ্জনবোৰক নিষ্ঠুৰভাৱে সংহাৰ কৰিব, আৰু যি সকলে বছৰৰ উৎপাদিত সামগ্ৰী শোধাই দিব, এনে আন খেতিয়ক সকলৰ হাতত সেই দ্ৰাক্ষাবাৰী গতাই দিব।"

⁴² যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, "এই শাস্ত্ৰীয় বচন তোমালোকে পঢ়া নাই নে,

'ঘৰ সজা সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে,
সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল;
এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল,
আৰু আমাৰ দেখাত আচৰিত'?

⁴³ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নিয়া হব, আৰু তাৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হব। ⁴⁴ এই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত এই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই পেলাব।"

⁴⁵ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ এই দৃষ্টান্তবোৰ শুনি, তেওঁ যে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে এই কথা বুজি পালে। ⁴⁶ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ ছল বিচাৰিলে, কাৰণ লোক সকলক ভয় কৰিলে; কিয়নো লোক সকলে তেওঁক ভাববাদী বুলি মানিছিল।

Footnotes

21:9 ^[1] হোচানা ইব্ৰী শব্দ; ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল 'এতিয়াই ৰক্ষা কৰা'

Chapter 22

¹ যীচুৱে দুষ্টান্তৰে তেওঁলোকৰ লগত কথা কলে, ² “স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা এনে এজন ৰজাৰ লগত দিয়া যায়, যি জনে তেওঁৰ পুতেকৰ বিয়াৰ ভোজ পাতি, ³ এই ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল আহিবলৈ মন নকৰিলে। ⁴ পুনৰায় তেওঁ আন দাসবোৰক এই আদেশ দি পঠালে, ‘যি সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে তেওঁলোকক কোৱাগৈ; চোৱা, মই ভোজ যুগুত কৰিলো। মোৰ বলদ আদি হুষ্টপুষ্ট পশু মৰা হৈছে, আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ হ’ল; তোমালোকে বিয়াৰ ভোজলৈ আহ’। ⁵ কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি কোনোৱে নিজৰ খেতিলৈ আৰু কোনোৱে নিজৰ বেহা-বেপাৰলৈ ওলাই গ’ল। ⁶ আৰু অৱশিষ্টবোৰে তেওঁৰ সেই দাসবোৰক ধৰি, অপমান কৰি বধ কৰিলে। ⁷ তাতে ৰজাৰ খং উঠি, তেওঁৰ সৈন্য সকলক পঠিয়াই, সেই নৰবধীবোৰক সংহাৰ কৰি, সিহঁতৰ নগৰখন পুৰি পেলালে। ⁸ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰক কলে, ‘বিয়াৰ ভোজ যুগুত হৈ আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল যোগ্য নাছিল; ⁹ এই কাৰণে তোমালোকে ৰাজপথৰ চাৰিআলিলৈ গৈ যিমান মানুহ পোৱা, সেই আটাই লোককে বিয়াৰ উৎসৱলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰাগৈ। ¹⁰ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে বাটলৈ ওলাই গৈ, ভাল-বেয়া যিমান মানুহ পালে, সেই সকলোকে গোটাই আনিলে; তাতে আলহী সকলৰ বিয়া ঘৰ ভৰি পৰিল।

¹¹ কিন্তু ৰজাই আলহী সকলক চাবলৈ ভিতৰলৈ আহোতে বিয়াৰ কাপোৰ নিপিন্ধা এজন মানুহ দেখি সুধিলে, ¹² ‘হে মিত্ৰ, বিয়াৰ কাপোৰ নোহোৱাকৈ তুমি আহি ইয়াত কেনেকৈ সোমাল?’ তেতিয়া তেওঁ অবাক হ’ল; ¹³ তাতে ৰজাই তেওঁৰ দাস সকলক মাতি কলে, ‘ইয়াক হাত-ভৰি বান্ধি, বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হব’। ¹⁴ কিয়নো নিমন্ত্ৰিত লোক অনেক, কিন্তু মনোনীত লোক তাকৰ।”

¹⁵ তাৰ পাছত ফৰীচী সকল গুচি গ’ল, আৰু কেনেকৈ যীচুক নিজে কোৱা কথাত তেওঁলোকে বন্দী কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলে। ¹⁶ এনে মন্ত্ৰণা কৰি, তেওঁলোকে হেৰোদীয়া মানুহৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্য সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে। তেওঁলোকে যীচুক কলে, “হে গুৰু, আপুনি সত্য, আৰু সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিছে, আপুনি কোনো ব্যক্তিৰ মতামতক ভয় নকৰে; এই কাৰণে কোনো লোকৰ সৈতে আপুনি পক্ষপাত নকৰে। ¹⁷ গতিকে আমাক কওকচোন, ‘সম্ৰাটক ^[1] কৰ দিয়া বিধান সন্মত হয় নে নহয়?’ এই বিষয়ে আপুনি কি ভাৱে, সম্ৰাটক কৰ দিব পায় নে নাপায়?”

¹⁸ যীচুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতা বুজি পাই ক’লে, “হে কপটীয়া লোক সকল, কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছা? ¹⁹ কৰ দিয়া ধন মোক দেখুৱা।” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগলৈ আধলি ^[2] এটা আনিলে।

²⁰ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ হয়?” ²¹ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “সম্ৰাটৰ।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তেনেহলে যি সম্ৰাটৰ, সেয়া সম্ৰাটক দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়া।” ²² এই কথা শুনি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে। পাছত তেওঁলোকে তেওঁক এৰি গুচি গ’ল।

²³ সেইদিনা পুনৰুত্থান বিশ্বাস নকৰা চন্দুকী সকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, ²⁴ “হে গুৰু মোচিয়ে কৈছিল, ‘কোনো মানুহ যদি সন্তান নোহোৱাকৈ মৰে, তেনেহলে ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰাই ককায়েকলৈ বংশ উৎপন্ন কৰিব’।

²⁵ আমাৰ ইয়াত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া কৰালে আৰু সন্তান নোহোৱাকৈ মৰি, তেওঁৰ তিৰোতাক ভায়েকলৈ এৰি গ’ল।

²⁶ পাছত দ্বিতীয়, তৃতীয় আদি কৰি সাতো জন ভাই একেদৰে কৰিলে আৰু মৰিল। ²⁷ সকলোৰে পাছত সেই তিৰোতা জনী মৰিল। ²⁸ তেনেহলে পুনৰুত্থানত তেওঁ সেই সাত জনৰ ভিতৰত কোন জনৰ পত্নী হব? কিয়নো সকলোৱে তেওঁক বিয়া কৰাইছিল।”

²⁹ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম নাজানি ভুল কৰিছা। ³⁰ কিয়নো পুনৰুত্থানত বিয়া নকৰায়, বিয়া দিয়াও নহয়; কিন্তু স্বৰ্গত থকা দূতৰ নিচিনা হয়।

³¹ মৃত সকলৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে যি বাক্য ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই তোমালোকক কোৱা হৈছিল বোলে, ³² ‘মই অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ’; ^[3] তেওঁ মৃত সকলৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত সকলৰহে ঈশ্বৰ।” ³³ ইয়াকে শুনি, লোক সকলে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় মানিলে।

³⁴ যেতিয়া ফৰীচী সকলে শুনিলে যে, যীচুৱে চন্দুকী সকলক নিৰুত্তৰ কৰিছে, তেতিয়া তেওঁলোক একগোট হ’ল; ³⁵ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন বিধান পণ্ডিতে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে, ³⁶ “হে গুৰু, বিধানৰ কোনটো আজ্ঞা প্ৰধান?”

³⁷ যীচুৱে তেওঁক কলে, “‘তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো চিত্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।’ ³⁸ এইটোৱেই প্ৰধান আৰু প্ৰথম আজ্ঞা। ³⁹ এইদৰে দ্বিতীয়টো আজ্ঞা হ’ল, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক তোমাৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা’। ⁴⁰ এই দুটা ^[4] আজ্ঞাই গোটেই বিধান ^[5] আৰু ভাববাদী সকলৰ কথা নিৰ্ভৰ কৰে।”

⁴¹ ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিলে, ⁴² “খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে তোমালোকৰ মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “দায়ুদৰ সন্তান।”

⁴³ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু কলে,

⁴⁴ প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কলে, মই

তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে,
মোৰ সোঁ হাতে বহি থাক।

⁴⁵ এতেকে দায়ুদে যদি খ্ৰীষ্টক প্ৰভু বোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব পাৰে?" ⁴⁶ তেতিয়া কোনেও তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহল।

Footnotes

22:17 ^[1]টীজাৰৰ অসমীয়া সম্ৰাট

22:19 ^[2]আধলি: ইংৰাজীত দীনাব

22:32 ^[3]যাত্ৰা 3:6

22:40 ^[4]ৰো. 13:8, 10

22:40 ^[5]গালা. 5:14

Chapter 23

¹ তেতিয়া যীচুৱে লোক সকল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, ² “বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল মোচিৰ আসনত বহি আছে। ³ এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়ে, সেই সকলোকে পালন আৰু মান্য কৰিবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে যি দৰে কয়, সেইদৰে নকৰে।

⁴ হয়, তেওঁলোকে গধুৰ আৰু অসহনীয় ভাৱ বান্ধি মানুহবোৰৰ কান্ধত দিয়ে, কিন্তু নিজে এটা আঙুলিৰেও সেই ভাৱ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ⁵ তেওঁলোকে মানুহক দেখুৱাবলৈ নিজৰ সকলো কৰ্ম কৰে; তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ তাবিজ ডাঙৰকৈ লয়, আৰু কাপোৰৰ দহি দীঘলকৈ ৰাখে। ⁶ ভোজত প্ৰধান ঠাই, আৰু নামঘৰত প্ৰধান আসন, ⁷ হাট-বজাৰত নমস্কাৰ বিছাৰে আৰু লোক সকলে ‘ৰব্বি’ ^[1] সম্বোধন কৰিলে তেওঁলোকে ভাল পায়। ⁸ কিন্তু তোমালোকে হলে, ‘ৰব্বি’ বুলি মতা নহবা; কিয়নো এজন তোমালোকৰ গুৰু আছে, আৰু তোমালোক সকলো ভাই ভাই। ⁹ পৃথিৱীত কাকো পিতৃ বুলি নামাতিবা; কিয়নো এজন, অৰ্থাৎ স্বৰ্গত থকা জনাই তোমালোকৰ পিতৃ। ¹⁰ আৰু তোমালোকে আচাৰ্য্য বুলি মতা নহবা; কিয়নো খ্ৰীষ্টই তোমালোকৰ আচাৰ্য্য। ¹¹ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হব। ¹² যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানিব, তেওঁক সৰু কৰা হব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানিব, তেওঁক বৰ কৰা হব।

¹³ কিন্তু হয় হয় কপটীয়া বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো মানুহবোৰৰ আগত তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিছা; কাৰণ তোমালোকে নিজেও নোসোমোৱা, আৰু সোমাবলৈ ধৰা সকলকো সোমাবলৈ নিদিয়া। ¹⁴ হয় হয় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোকে বাৰী-বিধৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰা আৰু দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰা, এই হেতুকে তোমালোকে অধিক দণ্ড পাবা। ¹⁵ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে এজনক যিহুদী ধৰ্ম দিবলৈ, সাগৰ আৰু পৃথিৱী ঘূৰি ফুৰা; আৰু যেয়ে লয়, সেই জনক নিজতকৈয়ো দুগুণ নৰকী কৰা।

¹⁶ হয় হয় অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে কোৱা যে, মন্দিৰত ধৰি শপত খালে একো নহয়; কিন্তু যি জনে মন্দিৰৰ সোণত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা হয়। ¹⁷ হে নিৰ্বোধ আৰু অন্ধ সকল, সোণ আৰু সোণক পবিত্ৰ কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

¹⁸ তোমালোকে কোৱা যে, বেদিত ধৰি শপত খালে, একো নহয়; কিন্তু যি জনে তাৰ ওপৰৰ নৈবেদ্যত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা। ¹⁹ হে অন্ধ সকল, নৈবেদ্য আৰু নৈবেদ্যক পবিত্ৰ কৰা যি বেদি, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

²⁰ এতেকে যি কোনোৱে বেদিত ধৰি শপত খায়, তেওঁ বেদিত আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোতে ধৰি শপত খোৱা হয়; ²¹ আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰত ধৰি শপত খায়, তেওঁ মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা জনতো ধৰি শপত খোৱা হয়। ²² যি কোনোৱে স্বৰ্গৰ নামে শপত খায়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাৰ ওপৰত বহা জনৰ নামেৰেও শপত খায়।

²³ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে পদিনা, গুৱামুৰি, আৰু জীৰাৰ দশম ভাগ দান কৰা, কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ হলে নিদিয়া। কিন্তু এইবোৰ পালন কৰা, আৰু সেইবোৰক ত্যাগ নকৰা তোমালোকৰ উচিত আছিল। ²⁴ হে অন্ধ পথদৰ্শক সকল, তোমালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, কিন্তু উটকে গিলি খোৱা!

²⁵ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে বাটি-কাঁহীৰ বাহিৰফাল শুচি কৰা, কিন্তু ভিতৰফাল লোভ আৰু অসংযমেৰে পৰিপূৰ্ণ। ²⁶ হে অন্ধ ফৰীচী সকল, তোমালোকে আগেয়ে বাটি-কাঁহীৰ ভিতৰফাল পৰিষ্কাৰ কৰা, তেতিয়াহে তাৰ বাহিৰ ফালো শুচি হব।

²⁷ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ। তোমালোক বগাকৈ লিপা মৈদামৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ বাহিৰ ফাল দেখিবলৈ সুন্দৰ, কিন্তু ভিতৰ ফাল মৰা মানুহৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰ মলিৰে পৰিপূৰ্ণ। ²⁸ সেইদৰে তোমালোকও বাহিৰসফালে মানুহে দেখাত ধাৰ্মিক; কিন্তু ভিতৰত, কপট আৰু অধৰ্মেৰে পূৰ হৈ আছে।

²⁹ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল। তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে ভাববাদী সকলৰ মৈদাম বান্ধিছা, আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ মৈদাম শোভিত কৰিছা। ³⁰ তোমালোকে কোৱা যে, ‘আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দিনত আমি থকা হলে, ভাববাদী সকলৰ ৰক্তপাতত তেওঁলোকৰ সঙ্গী নহলোহেঁতেন’। ³¹ এইদৰে, তোমালোক যে ভাববাদী সকলক বধ কৰোঁতা সকলৰ সন্তান, এই বিষয়ে তোমালোকে নিজেই নিজৰ পক্ষত সাক্ষ্য দিছা।

³² এই হেতুকে চোৱা, তোমালোকেও নিজৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ জোখৰ পাত্ৰ পূৰ কৰা। ³³ হে সৰ্পগণ, কালসৰ্পৰ বংশ, তোমালোকে নো কেনেকৈ নৰকৰ সোধ বিচাৰৰ পৰা সাৰিবা?

³⁴ এই কাৰণে চোৱা, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী, জ্ঞানী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক পঠাওঁ; তেওঁলোকক তোমালোকে বধ কৰিবা, ক্ৰুচত দিবা; কিছুমানক তোমালোকে নামঘৰত কোবাবা, আৰু নগৰে নগৰে তাড়না কৰিবা। ³⁵ তাতে ধাৰ্মিক হেবলৰ ৰক্তপাতৰ পৰা, বৰখিয়াৰ পুতেক যি জখৰিয়াক তোমালোকে মন্দিৰ আৰু বেদিৰ মাজত বধ কৰিছিল, তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ পৰা ধৰি পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো ধাৰ্মিকৰ ৰক্তপাতলৈকে দোষ তোমালোকৰ ওপৰত পৰিবা। ³⁶ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰ এই কালৰ লোক সকললৈ হব।”

³⁷ “যিহ্ৰচালেম, যিহ্ৰচালেম, যি জনে ভাববাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমালোকৰ সন্তান সকলক একলগ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলো, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত চপাই লয়, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ সন্তানবোৰক চপাই লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলো, কিন্তু তুমি সন্মত নহলা। ³⁸ চোৱা, তোমাৰ ঘৰ তোমাৰ বাবে পৰিত্যক্ত হৈছে; ³⁹ কিয়নো মই তোমাক কওঁ, প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য, এই কথা নোকোৱালৈকে তুমি এতিয়াৰ পৰা পুনৰ মোক দেখিবলৈ নাপাবা।”

Footnotes

23:7 ^[1]ৰক্ষিৰ অৰ্থ গুৰু

Chapter 24

¹ যীচু ধৰ্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক মন্দিৰৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আহিল। ² কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে এই সকলোকে নেদেখিছা নে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহব, ইয়াত এনে এটা শিলো আন এটা শিলৰ ওপৰত ৰখা নহব।”

³ পাছত তেওঁ যেতিয়া জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত বহিল, তেতিয়া শিষ্য সকলে গুপতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সেই বিষয়ে সুধিলে, “এইবোৰ কেতিয়া হব? আপোনাৰ আগমন আৰু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? সেই বিষয়েও আমাক কওক।” ⁴ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “কোনো যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই বিষয়ে সন্ধান হোৱা।” ⁵ কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘মই খ্ৰীষ্ট’ বুলি অনেকক ভুলাব।

⁶ তোমালোকে ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধৰ সন্ধানৰ বাতৰি শুনিবা। সন্ধান হোৱা, ব্যাকুল নহবা; কিয়নো এইদৰে ঘটিব লাগে; কিন্তু তেতিয়াও শেষ নহব। ⁷ জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু ভূমিকম্প হব। ⁸ এই সকলো মাথোন প্ৰসন্ন যাতনাৰ আৰম্ভণি হৈ।

⁹ সেই কালত ক্লেসভোগ কৰিবলৈ মানুহবোৰে তোমালোকক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব, বধো কৰিব। মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকে সকলো জাতিৰ ঘৃণাৰ পাত্ৰ হবা। ¹⁰ তেতিয়া অনেকে বিশ্বাসত বিঘিনি পাব, ইজনে সিজনক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব আৰু ইজনে সিজনক যিণ কৰিব। ¹¹ বহুতো মিছা কোৱা ভাববাদী ওলাই অনেকক ভুলাব।

¹² কাৰণ অধৰ্ম অধিক হোৱাত, অনেকৰ প্ৰেম চোঁচা হৈ যাব। ¹³ কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব। ¹⁴ সকলো জাতিৰ আগত সাক্ষ্য হবৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যৰ এই শুভবৰ্তা যেতিয়া গোটেই জগতত ঘোষণা কৰা হব; তেতিয়াহে শেষ সময় উপস্থিত হ’ব।

¹⁵ এই হেতুকে যি অৱহেলিত ধ্বংসকাৰী ঘিণলগীয়া বস্ত্ৰৰ কথা দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা ^[1] হৈছিল, তাক তেতিয়া পবিত্ৰ ঠাইত থকা দেখিবা। এই বিষয়ে ^[2] যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজক। ¹⁶ তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা মানুহবোৰ পৰ্বতলৈ পলাই যাওঁক; ¹⁷ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্ত্ৰবোৰ উলিয়াই নিবলৈ নানামক; ¹⁸ পথাৰত থকা জনে, তেওঁৰ কাপোৰ খন লবলৈ উলটি নাযাওঁক। ¹⁹ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৱতী আৰু নিজৰ কেচুৱাক প্ৰতিপালন কৰি থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হব। ²⁰ তোমালোক পেলোৱা সেইদিন যেন জাৰকালি বা বিশ্ৰামবাৰে নহয়, ইয়াৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা। ²¹ কিয়নো সেই কালত মহাক্লেস হব, জগতৰ আদিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে ক্লেস কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহবও।

²² সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰা হলে কোনো মানুহৰ ৰক্ষা নহলহেঁতেন; কিন্তু মনোনীত লোকৰ কাৰণে সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰা হব।

²³ তেতিয়া যদিও তোমালোকক কোনোৱে কয়, ‘চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে’ বা ‘তাত আছে’! তথাপি বিশ্বাস নকৰিবা। ²⁴ কিয়নো ভুৱা খ্ৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাববাদীবোৰ ওলাই এনে মহৎ চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব যে, সাধ্য হলে, মনোনীত লোক সকলকো ভুলাব। ²⁵ চোৱা, এই কথা মই আগেয়ে তোমালোকক কলো।

²⁶ এই হেতুকে কোনো মানুহে আহি যদি তোমালোকক কয়, ‘চোৱা, খ্ৰীষ্ট মৰুপ্ৰান্তত আছে’; তেনেহলে ওলাই নাযাবা; নাইবা, ‘চোৱা, তেওঁ ভিতৰ-কোঠালীত আছে’ বুলিলেও বিশ্বাস নকৰিবা। ²⁷ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূবৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈ চমকনি মাৰে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰো আগমন হব। ²⁸ য’ত মৰা শ থাকে, সেই ঠাইত শগুনো গোট খায়।

²⁹ কিন্তু সেই কালৰ ক্লেসৰ পাছতেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰময় হব, চন্দ্ৰয়ো পোহৰ নিদিব; আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি পৰিব আৰু আকাশৰ পৰাক্ৰমবোৰ লৰোৱা হব।

³⁰ যেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশিত হব; তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে হিয়া ভুকুৱাব। আকাশত মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰম আৰু মহা প্ৰতাপেৰে অহা দেখিবা। ³¹ তেতিয়া তুৰীৰ মহাশব্দেৰে তেওঁ নিজৰ দূত সকলক পঠাব; তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাব।

³² ডিমৰু গছৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। ³³ সেইদৰে যেতিয়া এই সকলোকে দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰমুখ পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা। ³⁴ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটে মানে এই কালৰ মানুহবোৰ লুপ্ত নহব। ³⁵ আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হব, কিন্তু মোৰ বাক্য হলে কেতিয়াও লুপ্ত নহব।

³⁶ কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে স্বৰ্গৰ দূতবোৰ বা পুত্ৰ বা আন কোনো সেইদিন আৰু সময় নাজানে।

³⁷ নোহৰ দিনৰ দৰে সেইদিনা মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হব। ³⁸ কিয়নো জলপ্লাৱনৰ আগেয়ে নোহ জাহাজত সুমুৱা দিনলৈকে যেনেকৈ মানুহবোৰে ভোজন-পান কৰি বিয়া কৰাই, বিয়া দি আছিল, ³⁹ আৰু জলপ্লাৱন আহি সকলোকে উটুৱাই নিনিয়ালৈকে জ্ঞান নাপালে, সেইদৰেই মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হব।

⁴⁰ তেতিয়া দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হব আৰু এজনক ত্যাগ কৰা হব। ⁴¹ দুজনী তিৰোতাই জাঁতেৰে পিহি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হব আৰু এজনীক ত্যাগ কৰা হব। ⁴² এই হেতুকে পৰ দি থাকা; কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু কোন মুহূৰ্তত আহিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা।

⁴³ কোন পৰত চোৰ আহিব, সেই বিষয়ে গৃহস্থ জনে আগেয়ে জনা হলে পৰ দি থাকি নিজৰ ঘৰত সিদ্ধি দিব নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা। ⁴⁴ এতেকে তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা; কিয়নো যি সময় তোমালোকে নাভাবা, সেই সময়তে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।

⁴⁵ এই কাৰণে বুদ্ধিমান আৰু বিশ্বাসী দাস কোন জন হয়, উচিত সময়ত আহাৰ দিবলৈ যি জন দাসক প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত গৰাকী পাতিলে সেই জন নহয় নে? ⁴⁶ প্ৰভু অহা কালত, যি দাসক এইদৰে কৰা দেখে, সেই দাস ধন্য। ⁴⁷ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ ওপৰত সেই জনক ঘৰগিৰী পাতিব।

⁴⁸ কিন্তু মোৰ প্ৰভুৱে পলম কৰিছে, এই বুলি সেই দুই দাসে মনতে কৈ, ⁴⁹ যদি তাৰ সহদাস সকলক কোবাবলৈ ধৰে আৰু মতলীয়াবোৰৰ লগত ভোজন-পান কৰে, ⁵⁰ তেনেহলে যিদিনা সেই দাসে অপেক্ষা নকৰে আৰু যি সময়ৰ বিষয়ে সি নাজানে, সেই সময়তে তাৰ প্ৰভু আহি, ⁵¹ তাক দুডোখৰ কৰি কপটীয়া সকলৰ লগত তাৰ পাব লগীয়া ভাগ নিৰূপণ কৰিব; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হব।

Footnotes

24:15 ^[1] দান. 9:27, 11:31, 12:11

24:15 ^[2] দান. 9:22, 23, 25; প্ৰ. বা. 1:3

Chapter 25

¹ তেতিয়া চাকি লৈ, দৰাক আগবঢ়াবলৈ ওলাই যোৱা দহ জনী কন্যাৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা দিয়া হ'ব। ² তেওঁলোকৰ মাজত পাঁচ জনী নিৰ্ভুদ্ৰি আৰু পাঁচ জনী সুবুদ্ৰি আছিল। ³ কিয়নো নিৰ্ভুদ্ৰি কেইজনীয়ে নিজৰ নিজৰ চাকি লওঁতে লগত তেল নললে; ⁴ কিন্তু সুবুদ্ৰি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ নিজৰ পাত্ৰত তেলো ললে।

⁵ পাছত দৰা আহোতে পলম হোৱাত, সকলোৱে কলমটীয়াই টোপনি গল। ⁶ কিন্তু মাজনিশা যেতিয়া; 'চোৱা, সোৱা দৰা! তেওঁক আগবঢ়াই আনিবলৈ ওলোৱাইক', এই বুলি চিঞৰিলে।

⁷ তেতিয়া সেই আটাই কেইজনী কন্যাই উঠি, তেওঁলোকৰ জ্বলোৱা চাকি সাজু কৰি ললে। ⁸ এনেতে নিৰ্ভুদ্ৰি কেইজনীয়ে সুবুদ্ৰি কেইজনীক কলে, তোমালোকৰ পৰা অলপ মান তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ চাকি নুমাওঁ নুমাওঁ হৈছে। ⁹ কিন্তু সুবুদ্ৰি কেইজনীয়ে উত্তৰ দি কলে, 'কিজানি তোমালোকক দিলে আমালৈ নুজুৰিব; তাতকৈ তেল-বেচোতাৰ ওচৰলৈ গৈ, তোমালোকৰ কাৰণে কিনি আনাগৈ'।

¹⁰ কিন্তু তেওঁলোকে কিনিবলৈ যাওঁতেই, দৰা আহিল আৰু সাজু হৈ থকা কেইগৰাকীয়ে তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভোজলৈ গল আৰু দুৱাৰ বন্ধ কৰা হ'ল। ¹¹ পাছত আন কেইজনী কন্যাই আহি কলে, 'হে প্ৰভু, হে প্ৰভু, আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক'। ¹² কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দিলে, 'মই সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক মই চিনি নাপাওঁ'। ¹³ এতেকে পৰ দি থাকা; কিয়নো সেইদিন বা সময় তোমালোকে নাজানা।

¹⁴ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি নিজৰ দাসবোৰক মাতি আনি নিজ সম্পত্তি সিহঁতৰ হাতত শোধাই দি দূৰ দেশলৈ যায়। ¹⁵ তেওঁ এজনক পাঁচ গাগৰি, এজনক দুই গাগৰি, এজনক এক গাগৰি, এইদৰে প্ৰতিজনক যোগ্যতা অনুসাৰে ধন দি যাত্ৰা কৰিলে। ¹⁶ তাতে যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ তেতিয়াই গৈ বেপাৰ কৰি পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ উলিয়ালে।

¹⁷ সেইদৰে যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ পুনৰ দুই গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ¹⁸ কিন্তু যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, সি গৈ মাটিত গাত খান্দি প্ৰভুৰ ধন লুকাই থলে। ¹⁹ বহু দিনৰ পাছত সেই দাসবোৰৰ প্ৰভু আহিল আৰু সিহঁতৰ সৈতে হিচাব কৰিলে। ²⁰ তেতিয়া যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, সি আকৌ পাঁচ গাগৰি আনি কলে, 'হে প্ৰভু আপুনি মোক পাঁচ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ কৰিলো'। ²¹ প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, 'ধন্য উত্তম বিশ্বাসী দাস! অলপ বিষয়তে তুমি বিশ্বাসী আছিলি, তোমাক বহু বিষয়ত গৰাকী পাতিম। তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা'।

²² পাছত যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি কলে, 'হে প্ৰভু, আপুনি মোক দুই গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই আৰু দুই গাগৰি লাভ কৰিলো'। ²³ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, 'ধন্য উত্তম বিশ্বাসী দাস, তুমি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী আছিলি, তোমাক অনেক বিষয়ৰ গৰাকী পাতিম। তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা'।

²⁴ পাছত যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি কলে, 'হে প্ৰভু, আপুনি কঠিন মানুহ, ইয়াক মই জানিছিলো; আপুনি যি ঠাইত বোৱা নাই তাতে দায় আৰু যি ঠাইত সিঁচা নাই তাতে চপায়; ²⁵ সেয়েহে ভয় লাগি, মই গৈ আপোনাৰ ধনৰ গাগৰি মাটিত লুকাই থৈছিলোঁ। চাওক, আপুনি যি দিছিল সেয়া ঘূৰাই পাইছে'।

²⁶ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, 'হেৰ দুষ্ট আৰু এলেহুৱা দাস, মই যি ঠাইত নবওঁ তাতে দাওঁ আৰু যি ঠাইত নিসিঁচো তাতে চপাঁও, ইয়াকে যদি তুমি জানিছিলি; ²⁷ তেনেহলে ধন পোদাৰ হাতত মোৰ ধন থব লাগিছিল, তেতিয়া মই আহি সুতে সৈতে মোৰ ধন পালোহঁতেন।

²⁸ এই কাৰণে এওঁৰ পৰা এই গাগৰি লৈ যাৰ দহ গাগৰি আছে, তেওঁক দিয়া। ²⁹ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ অধিক হ'ব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেয়া তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। ³⁰ এই অনুপযুক্ত দাসক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱাগৈ; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।'

³¹ "যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ সকলো দূতক লগত লৈ নিজৰ প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰতাপৰ সিংহাসনত বহিব। ³² সকলো জাতিৰ মানুহক তেওঁৰ আগলৈ গোটাই অনা হ'ব আৰু ৰখীয়াই যেনেকৈ ছাগলীৰ পৰা মেঘবোৰক পৃথক কৰে, তেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা আন জনক পৃথক কৰি, ³³ মেঘবোৰক সোঁফালে আৰু ছাগলীবোৰক বাওঁফালে থব।

³⁴ তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ সোঁফালে থকা সকলক কব, 'আহাঁ, মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদ পোৱা সকল, জগত স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকৰ কাৰণে যুগুত কৰি থোৱা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। ³⁵ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে তোমালোকে মোক খাবলৈ দিছিল; মোৰ পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ দিছিল; অতিথি হৈছিলো, মোক আশ্ৰয় দিছিল। ³⁶ উদঙে আছিলো, মোক কাপোৰ পিন্ধাইছিল; নৰিয়া পৰিছিলো, মোক চাবলৈ গৈছিল; আৰু বন্দীশালত আছিলো, তাতে মোৰ ওচৰলৈ গৈছিল।'

³⁷ তেতিয়া ধাৰ্মিক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি কব, 'হে প্ৰভু আমি কেতিয়া আপোনাৰ ভোক লগা দেখি, খাবলৈ দিছিলো? পিয়াহ লাগোতে পান কৰাইছিলো? ³⁸ আমি কেতিয়া আপোনাৰ অচিন-অতিথি হোৱা দেখি আশ্ৰয় দিছিলো? নাইবা উদঙে থকা দেখি, কাপোৰ পিন্ধাইছিলো? ³⁹ আমি কেতিয়া আপোনাৰ নৰিয়া পৰা, বা বন্দীশালত থকা দেখি, আপোনাৰ ওচৰলৈ গৈছিলো? ⁴⁰ তেতিয়া ৰজাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক কব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মোৰ ভাইবোৰৰ মাজত সৰু এটিলৈকো যি কৰিছিলো, সেয়া মোলৈহে কৰিছিলো'।

⁴¹ তেতিয়া তেওঁৰ বাওঁফালে থকাবোৰক কব, 'হেৰ মোৰ পৰা আতৰি থকা সকল, চয়তান আৰু তাৰ দূতবোৰৰ কাৰণে যুগুত কৰি থোৱা অনন্ত জুইলৈ তোমালোক গুচি যোৱা। ⁴² কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তোমালোকে মোক খাবলৈ নিদিলা; পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ নিদিলা; ⁴³ অতিথি হৈছিলো, মোক আশ্ৰয় নিদিলা; উদঙে আছিলো, মোক কাপোৰ নিপিন্ধালা; নৰিয়া আৰু বন্দীশালত পৰিছিলো; মোক চাবলৈ নগলা'।

⁴⁴ তেতিয়া সিহঁতে উত্তৰ দি কব, 'হে 'প্ৰভু, আমি নো কেতিয়া আপোনাক ভোক বা পিয়াহ লগা, অতিথি হোৱা, উদঙে থকা, নৰিয়াত পৰা, বন্দীশালত থকা দেখি আপোনাৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰা নাছিলো'? ⁴⁵ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি কব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰৰ সৰু এটিলৈকো যি নকৰিলা, সেয়া মোলৈহে নকৰিলা'। ⁴⁶ এই কাৰণে সিহঁত অনন্ত দণ্ডলৈ, কিন্তু ধাৰ্মিক সকল অনন্ত জীৱনলৈ যাব।"

Chapter 26

¹ যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰোঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, ² “তোমালোকে জানা নে, যে দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব হব, মানুহৰ পুত্ৰক ক্ৰুচত দিবলৈ শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হব।”

³ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল কায়াফা নামেৰে মহাপুৰোহিতৰ চোতালত গোট খালে; ⁴ তেওঁলোকে যীচুক ছলেৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলে। ⁵ তেওঁলোকে কলে, ‘ভোজৰ সময়ত নহয়, কিয়নো লোক সকলৰ মাজত হ্ৰামুৰা লাগিব।’

⁶ পাছত যীচু বৈখনিয়া গাঁৱত চিমোন নামৰ কুষ্ঠৰোগীৰ ঘৰত থকা সময়ত ⁷ এগৰাকী মহিলাই বহুমূলীয়া সুগন্ধি ভৰা এটা বগা তেলৰ বটল লৈ যীচু ভোজনত বহি থাকোঁতে, তেওঁৰ মূৰত বাকি দিলেহি। ⁸ শিষ্য সকলে তাকে দেখি ক্ৰুদ্ধ হৈ কলে, ‘কি কাৰণে এইদৰে অপচয় কৰিছা? ⁹ কিয়নো ইয়াক বেছি ধনত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰিব পৰা গলহেতেন’।

¹⁰ কিন্তু যীচুৱে, ইয়াকে জানিবলৈ পাই, তেওঁলোকক কলে, “এই মহিলা জনীক কিয় অসুবিধা দিছা? কাৰণ তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্ম কৰিলে। ¹¹ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় আছে; কিন্তু তোমালোকৰ লগত মই সদায় নাথাকো।

¹² এই কাৰণে তেওঁ এই সুগন্ধি তেল যে মোৰ শৰীৰত বাকি দিলে; এয়া মোক মৈদামত থবৰ অৰ্থেহে কৰিলে। ¹³ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হব, সেই ঠাইতে এই যি কৰ্ম মহিলা গৰাকীয়ে কৰিলে, তেওঁক সুঁৱৰিবলৈ, ইয়াকো কোৱা হব।”

¹⁴ তেতিয়া বাৰ জনৰ মাজৰ, ঈষ্কৰিয়োতীয়া যিহূদা নামেৰে এজনে প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ গল, ¹⁵ আৰু কলে “মই আপোনালোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিলে, মোক কি দিবলৈ ইচ্ছা কৰে”? তাতে তেওঁলোকে তেওঁক ত্ৰিশ টা ৰূপৰ মুদ্ৰা দিম বুলি কলে। ¹⁶ তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ যীচুক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থাকিল।

¹⁷ পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বৰ প্ৰথম দিনা শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “নিস্তাৰ পৰ্বৰ ভোজ আপোনাৰ কাৰণে আমি ক’ত যুগুত কৰাটো বিচাৰে”? ¹⁸ তেওঁ কলে, “নগৰলৈ গৈ নিৰ্দিষ্ট জনক কোৱাগৈ, গুৰুৱে কৈছে, মোৰ কাল ওচৰ হৈছে; মোৰ শিষ্য সকলে সৈতে মই তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ পৰ্বৰ ভোজ পালন কৰিম।” ¹⁹ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে নিস্তাৰ পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰিলেগৈ।

²⁰ পাছত সন্ধিয়া হোৱা সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে ভোজনত বহিল; ²¹ এনেতে তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, তেওঁ কলে, ‘মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শোধাই দিব’। ²² তেতিয়া তেওঁলোকে অতি দুখিত হৈ, প্ৰতিজনে যীচুক সুধিবলৈ ধৰিলে, ‘হে প্ৰভু, সেই জন মই নে’?

²³ যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, ‘মোৰে সৈতে যি জনে ভোজন-পাত্ৰত হাত জুৰুৰিয়ালে, তেৱেঁই মোক শোধাই দিব। ²⁴ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হব; কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হয়, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ; সেই মানুহৰ জন্ম নোহোৱা হলেই ভাল আছিল’। ²⁵ তেতিয়া তেওঁক শোধাই দিয়া যিহূদাই মাত লগাই কলে, ‘ৰব্বি, সেই জন মই নে’? তেওঁ তেওঁক কলে, “তুমি নিজৰ কথা নিজেই কলা”।

²⁶ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙি শিষ্য সকলক দি কলে, “লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ”।

²⁷ পাছত তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি কলে, “লোৱা, তোমালোকে সকলোৱে পান কৰা; ²⁸ কিয়নো মোৰ যি তেজ, এয়া নিয়মৰ তেজ। অনেকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই। ²⁹ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে সৈতে মই মোৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত ন ৰস পান নকৰা দিনলৈকে, এতিয়াৰ পৰা এই দ্ৰাক্ষাগুটিৰ ৰস পান নকৰো”।

³⁰ পাছত তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই গীত গাই গাই জৈতুন পৰ্বতলৈ গল।

³¹ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “এই ৰাতি তোমালোক সকলোৱে মোক এৰি যাবা; কিয়নো লিখা আছে,

‘মই মেষ ৰখীয়াক আঘাত কৰিম তাতে জাকৰ মেঘবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হৈ যাবা’

³² কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল প্ৰদেশলৈ যাম।” ³³ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক কলে, “সকলোৱে আপোনাত বিঘিনি পাই আতৰি গলেও, মই কেতিয়াও নাযাও”। ³⁴ যীচুৱে তেওঁক কলে, “মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, এই ৰাতি কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা”। ³⁵ পিতৰে তেওঁক কলে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম”। সেইদৰে সকলো শিষ্যয়ো কলে।

³⁶ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে গেৎচিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “মই সোঁ থিনিলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা”। ³⁷ পাছত তেওঁ পিতৰক আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনক লগত লৈ শোকাবুল আৰু ব্যাবুল হবলৈ ধৰিলে। ³⁸ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাবুল হৈছে; তোমালোক ইয়াতে থাকি মোৰ লগত পৰ দিয়া”।

39 পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ উবুৰি হৈ পৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি কলে “হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভৱ হয়, তেনেহলে এই দুখৰ পান পাত্ৰ মোৰ পৰা দূৰ হওক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই হওক।” 40 পাছত শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰক কলে, “তোমালোকে মোৰ লগত এঘণ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে?” 41 পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰা; আত্মা ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল। 42 পুনৰায় তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ গৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰি কলে, “হে মোৰ পিতৃ, মই পান নকৰাকৈ যদি এই দুখৰ পান পাত্ৰ দূৰ হব নোৱাৰে, তেনেহলে তোমাৰ ইচ্ছাই পূৰ হওক।” 43 পাছত তেওঁ পুনৰায় আহি তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিত জাপ খাই গৈছিল। 44 পুনৰায় তেওঁ তেওঁলোকক এৰি থৈ, তৃতীয়বাৰো একে কথাকে কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। 45 তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক কলে, “বাৰু, এতিয়া টোপনিত থাকি বিশ্রাম কৰা? চোৱা, সময় ওচৰ হ’ল আৰু মানুহৰ পুত্ৰক পাপীবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। 46 উঠা, আমি যাওঁহক; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালেহি।”

47 যীচুৱে কথা কৈ থাকোতেই, চোৱা, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰে সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল তৰোৱাল আৰু টাঙোন ধৰা মানুহৰ ডাঙৰ দল এটা সেই ঠাইলৈ আহিল। 48 তেওঁক শোধাই দিয়া জনে তেওঁলোকক এই চিনেৰে সন্মত দিছিল বোলে, ‘মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেঁই সেই জন; তেওঁকে ধৰিবা’। 49 তেতিয়াই তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ, ‘ৰক্ষি প্ৰণাম’ এই বুলি, তেওঁক চুমা খালে। 50 যীচুৱে তেওঁক কলে, “বন্ধু, তুমি যি কৰিবলৈ আহিলা তাকে কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি, যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক ধৰিলে। 51 চোৱা, যীচুৰ লগৰ এজনে হাত মেলি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি তাৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। 52 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কলে, “তোমাৰ তৰোৱাল পুনৰায় খাপত সোমাই থোৱা; কিয়নো যি জনে তৰোৱাল ধৰে, সেই জন তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হব। 53 ‘মোৰ পিতৃক এতিয়াই মোলৈ বাৰ বাহিনীতকৈও [1] অধিক স্বৰ্গৰ দূত পঠাই দিয়ক’ বুলি মই নিবেদন কৰিব নোৱাৰো বুলি তুমি ভাবিছা নে? 54 কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনত যিহেতু কোৱা হৈছে, সেয়েহে এইদৰে সিদ্ধ হবলৈ নঘটিব নে?” 55 সেই সময়ত যীচুৱে লোক সকলক কলে, “তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাঙোন লৈ ডকাইত ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা যে; যেতিয়া মই নিতৌ মন্দিৰত বহি উপদেশ দি আছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোক নধৰিলা, 56 কিন্তু ভাববাদী সকলৰ শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হবলৈ এই সকলো ঘটিল।” তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গল।

57 পাছত বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকল যি ঠাইত গোট খাই আছিল, সেই ঠাইলৈকে যীচুক ধৰা সকলে লৈ গৈ কায়াফা নামেৰে মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিলে। 58 কিন্তু পিতৰে মহাপুৰোহিতৰ চোতাললৈকে আঁতৰে আঁতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ, তাত সোমাই শেষত কি হয়, তাকে চাবলৈ টেকেলাবোৰৰ লগত বহিল। 59 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলে। 60 অনেক মিছা সাক্ষী আগুৱাই আহিছিল, তথাপি তেওঁলোকে এজনকো বিচাৰি নাপালে। কিন্তু শেষত দুজন আগুৱাই আহিল আৰু কলে, 61 “এওঁ কৈছিল ‘মই ঈশ্বৰৰ এই মন্দিৰ ধ্বংস কৰি, তিনি দিনৰ ভিতৰতে তাক সাজিব পাৰো’।” 62 তেতিয়া মহাপুৰোহিতে উঠি যীচুক কলে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকে কি সাক্ষ্য দিছে?” 63 কিন্তু যীচুৱে নিজম দি থাকিল। তেতিয়া মহাপুৰোহিতে তেওঁক কলে, “তোমাক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ শপত দিছো, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, খ্ৰীষ্ট হোৱা নে নোহোৱা, আমাক কোৱা।” 64 যীচুৱে তেওঁক কলে, “তুমি সঁচাকৈ কলা; তথাপি মই তোমালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰ সোঁ হাতে বহি থকা আৰু স্বৰ্গৰ পৰা মেঘত অহা দেখিবা।” 65 তেতিয়া মহাপুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি কলে, “এওঁ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে নিজে ঈশ্বৰ নিন্দা শুনিলা। 66 গতিকে তোমালোকে কি ভাবা?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি কলে, “এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য।” 67 তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মুখত থু পেলাই ডুকুৱালে; 68 আৰু কেতবোৰে ঢকিয়াই সুধিলে, “হেৰা খ্ৰীষ্ট, ভাবোক্তিৰ দ্বাৰাই আমাক কোৱাচোন, তোমাক কোনে মাৰিলে?”

69 সেই সময়ত পিতৰ বাহিৰ ফালে চোতালত বহি আছিল; তাতে এজনী চাকৰণী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কলে, ‘তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ লগত আছিল।’ 70 কিন্তু তেওঁ আটাইৰে আগতে অস্বীকাৰ কৰি কলে, ‘তুমি কি কৈছা, মই বুজা নাই।’ 71 পাছত তেওঁ বাট-চ’ৰালৈ ওলাই গল, তাতো আন এজনী চাকৰণীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোক সকলৰ আগত কলে, ‘এওঁ নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।’ 72 তাতে তেওঁ শপত খাই আকৌ অস্বীকাৰ কৰি কলে, “মই সেই মানুহ জনক চিনি নাপাওঁ।” 73 অলপ পাছত তাত থকা সকলে ওচৰলৈ আহি পিতৰক কলে, ‘অৱশ্যে তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ ভাষাই তোমাৰ চিনাকি দিছে।’ 74 তাতে তেওঁ শাও দি আৰু শপত খাই কলে, “মই সেই মানুহক চিনিয়া নাপাওঁ” আৰু তেতিয়াই কুকুৰাই ডাক দিলে। 75 তেতিয়া যীচুৱে কোৱা সেই কথালৈ পিতৰৰ মনত পৰিল। যীচুৱে যে কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা’, এই কথা মনত পৰাত পিতৰে বাহিৰলৈ গৈ অতি শোকেৰে ক্ৰন্দন কৰিলে।

Footnotes

26:53 [1] এটা লেগিয়নৰ বাহিনীত ছয় হাজাৰ

Chapter 27

¹ পাছত ৰাতি পুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকলে যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কুমন্ত্ৰণা কৰিলে; ² তেওঁক বান্ধিলে আৰু পীলাত নামেৰে দেশাধিপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। ³ তেতিয়া তেওঁক শত্ৰু হাতত অৰ্পণ কৰা যিহুদাই তেওঁক দোষী কৰি দণ্ডাজ্ঞা দিয়া দেখি মনত খেদ পাই প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলক সেই ত্ৰিশ টা ৰূপৰ মুদ্ৰা ওভোতাই দিলে; ⁴ আৰু কলে, “নিৰ্দোষীৰ তেজ শোধাই দি মই পাপ কৰিলো”; কিন্তু তেওঁলোকে কলে, ‘তাতনো আমাৰ কি কাম? তুমিয়েই তোমাৰ বিষয়ে চাবা’। ⁵ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰত সেই ৰূপ পেলাই দি তাৰ পৰা গুচি গৈ নিজকে নিজে ফাঁচি ললে। ⁶ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত সকলে সেই ৰূপ লৈ কলে, “এই ৰূপ তেজৰ মূল্য হোৱা হেতুকে ভঁৰালত থোৱা বিধান সন্মত নহয়”। ⁷ তাতে তেওঁলোক একত্ৰিত হৈ পৰামৰ্শ কৰিলে আৰু বিদেশী সকলক মৈদাম দিবলৈ সেই ৰূপেৰে কুমাৰৰ পথাৰ কিনিিলে। ⁸ এই কাৰণে আজিলৈকে সেই পথাৰ ‘তেজৰ মাটি’ বুলি জনাজাত। ⁹ তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি বচন কোৱা হৈছিল, বোলে ‘ইস্ৰায়েলৰ সন্তানৰ কোনো কোনোৱে যি জনৰ মূল্য নিৰূপণ কৰিলে, সেই মূল্য নিৰূপণ কৰা জনৰ ত্ৰিশ টা ৰূপৰ মুদ্ৰা সিহঁতে ললে, ¹⁰ আৰু প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কুমাৰৰ মাটিৰ কাৰণে দিলে’, এই বচন সিদ্ধ হ’ল।

¹¹ যীচুক পাছত সেই দেশাধিপতিৰ সন্মুখত থিয় কৰোঁৱাত, দেশাধিপতিয়ে তেওঁক সুধিলে, ‘তুমি যিহুদী সকলৰ ৰজা নে?’ যীচুৱে তেওঁক কলে, ‘ঠিক তুমিয়েই কৈছা’। ¹² কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁক অপবাদ দিয়াতো, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিিলে। ¹³ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক কলে, ‘এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে?’ ¹⁴ কিন্তু তেওঁ এষাৰো উত্তৰ নিদিয়াত দেশাধিপতিয়ে অতিশয় বিস্ময় মানিলে।

¹⁵ সেই পৰ্বৰ সময়ত লোক সকলে যি বন্দীক মুকলি কৰি দিয়াটো দাবী কৰে, দেশাধিপতিয়ে তেওঁকে তেওঁলোকলৈ মুকলি কৰি দিয়াৰ এনে প্ৰথা আছিল। ¹⁶ সেই সময়ত বাৰাব্বা নামেৰে এজন কুখ্যাত কাৰাবন্দী আছিল। ¹⁷ তাতে তেওঁলোক গোট খোৱাত, পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, ‘মই তোমালোকলৈ কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা, বাৰাব্বাক নে খ্ৰীষ্ট বোলা যীচুক?’ ¹⁸ কিয়নো তেওঁলোকে যে অসুয়া কৰি যীচুক শোধাই দিছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। ¹⁹ পাছত তেওঁ বিচাৰৰ আসনত বহি থাকোতে তেওঁৰ ভাৰ্য্যা তেওঁলৈ কৈ পঠালে, বোলে, ‘সেই ধাৰ্মিক জনৰ কথাত তুমি একো হাত নিদিবা; কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে, মই আজি সপোনত যি দেখিলো বহুত দুখ পালো’। ²⁰ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে বাৰাব্বাক মুকলি কৰি দিবলৈ আৰু যীচুক বধ কৰিবলৈ লোক সকলক উচটালে। ²¹ তাতে দেশাধিপতিয়ে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, ‘এই দুই জনৰ মাজত মই কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকৰ ইচ্ছা?’ তেওঁলোকে কলে, ‘বাৰাব্বাক’। ²² পীলাতে তেওঁলোকক কলে, ‘তেনে হলে খ্ৰীষ্ট বোলা যীচুক মই কি কৰিম?’ সকলোৱে কলে, ‘তাক ক্ৰুচত দিয়ক’। ²³ তাতে তেওঁ কলে, ‘কিয়? তেওঁ কি দোষ কৰিলে?’ কিন্তু তেওঁলোকে বৰকৈ আটাই পাৰি কলে, ‘তাক ক্ৰুচত দিয়ক’।

²⁴ তেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু মানুহবোৰৰ মাজত সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ আৰম্ভ হৈ বাঢ়িবহে ধৰিলে, ইয়াকে দেখি পীলাতে লোক সকলৰ আগত পানী লৈ হাত ধুই কলে, ‘এই ধাৰ্মিক জনৰ ৰক্তপাতত মই নিৰ্দোষী; এওঁক তোমালোকেই চাবা’। ²⁵ তাতে সকলোৱে উত্তৰ দিলে, ‘তেওঁৰ তেজে আমাক আৰু আমাৰ সন্তানবোৰক পাত্ৰক’। ²⁶ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকলৈ বাৰাব্বাক মুকলি কৰিলে। কিন্তু যীচুক চাবুকেৰে কোবাই ক্ৰুচত দিবলৈ শোধাই দিলে।

²⁷ তেতিয়া দেশাধিপতিৰ সেনাবোৰে যীচুক প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ নি তেওঁৰ ওচৰত গোটেই সৈন্য দলক গোটালে; ²⁸ আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই, উজ্বল বৰণৰ ^[1] ৰাজবস্ত্ৰ পিন্ধাই দিলে। ²⁹ কাঁইটেৰে কিৰীটি সাঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ হাতত এডাল নিৰ্দেশক দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁঠু ললে আৰু তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি কলে, “হে, যিহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক”! ³⁰ তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গাত থু পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ মূৰত কোবালে। ³¹ এইদৰে তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি তেওঁৰ পৰা ৰাজবস্ত্ৰ খুলি পেলালে আৰু তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিন্ধাই ক্ৰুচত দিবলৈ লৈ গল।

³² পাছত তেওঁলোক ওলাই যাওঁতে কুৰীণীৰ পৰা অহা চিমন নামেৰে এজন মানুহক বিচাৰি পালে, তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ ক্ৰুচ বৈ নিবলৈ ধৰি নিলে। ³³ তেওঁলোকে তেতিয়া গলগথা, অৰ্থাৎ ‘মূৰ লাওখোলা’ নামৰ এখন ঠাই পালে। ³⁴ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক তিতাৰে মিহলি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ দিলে; কিন্তু তেওঁ তাক চাকি চাই পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ³⁵ পাছত তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ বাঁটি ললে; ³⁶ আৰু তাতে বহি তেওঁলোকে যীচুক পহৰা দি থাকিল। ³⁷ তেওঁৰ এই অপবাদ লিখি মূৰত এখন ফলক আৰি দিলে, “এই জন যিহুদী সকলৰ ৰজা যীচু।”

³⁸ সেই সময়ত তেওঁৰ সোঁফালে এটা, বাওঁফালে এটা, এইদৰে দুটা ডকাইতক তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া হ’ল। ³⁹ তাতে যি সকলে সেই বাটেদি অহা-যোৱা কৰিছিল, সেই বাটক্ৰুচসকলে মূৰ জোকাৰি জোকাৰি, নিন্দা কৰি কলে, ⁴⁰ “হেৰা মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, নিজকে ৰক্ষা কৰা। তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেনেহলে ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহাঁ”। ⁴¹ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে বিদ্ৰূপ কৰি কলে, ⁴² “তেওঁ আন লোকক ৰক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে ৰক্ষা নকৰে কিয়। তেওঁ বোলে ইস্ৰায়েলৰ ৰজা; এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামকচোন; তেতিয়াহে আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম।

⁴³ তেওঁ ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰিছে; ঈশ্বৰে যদি তেওঁক ভাল পায়, তেনেহলে এতিয়া তেওঁক নিস্তাৰ কৰকচোন; কিয়নো নিজকে কৈছিল ‘ময়েই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ’।” ⁴⁴ তেতিয়া তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া সেই দুটা ডকাইতেও তেওঁক একেদৰেই নিন্দা কৰিলে।

45 পাছত বাৰ বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে, গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ'ল; 46 আৰু তিনি মান বজাত যীচুৱে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই কলে, “এলী, এলী, লামা চবক্তানী”? অৰ্থাৎ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ; কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলা”? 47 তেতিয়া তাতে থিয় হৈ থকা কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি কলে, “তেওঁ এলিয়াক মাতিছে”। 48 তেতিয়াই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ল'ৰি গৈ, স্পঞ্জ এটুকুৰা লৈ চিৰকাৰে পুৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দিলে। 49 কিন্তু আনবোৰে কলে, “অকলে থাকিবলৈ দিয়া; এলিয়াই তেওঁক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে তাকে চাওঁ”। 50 তেতিয়া যীচুৱে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়ালে আৰু প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

51 চোৱা, তেতিয়াই মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ ওপৰৰ পৰা মজিয়ালৈকে ফাটি দুছিটা হ'ল। ভূমিকম্প হ'ল; শিলবোৰ ফাটিল; 52 তেতিয়া মৈদামবোৰ মুকলি হৈ গল আৰু বহু নিদ্ৰিত পবিত্ৰ লোকৰ দেহ উথিত হ'ল। 53 তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পাছত তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পবিত্ৰ নগৰলৈ গ'ল আৰু বহু ব্যক্তিক দেখা দিলে। 54 পাছত এশৰ সেনাপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীচুক পহৰা দি থকা সকলে, এইদৰে ভূমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ ভয় পাই কলে, ‘এওঁ সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ’। 55 গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁক শুশ্ৰূষা কৰা বহু মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল। 56 তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগ্দলীনী মৰিয়ম, যাকোব আৰু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ যীচুৰ লগত অহা মহিলা সকল আছিল।

57 তেতিয়া গধূলি হৈ আহিছিল, তালৈ অৰিমাথিয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আহিল, তেওঁৰ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিষ্য আছিল। 58 তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেতিয়া পীলাতে দেহ দিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 59 পাছত যোচেফে দেহ লৈ, শণ সূতাৰ মিহি চাফা কাপোৰেৰে দেহটো মেৰিয়ালে, 60 আৰু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি থোৱা যি মৈদাম আছিল, তাৰ ভিতৰত দেহটো গুৱাই থলে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ দুৱাৰত থলে আৰু তেওঁলোক তাৰ পৰা গুচি গল। 61 কিন্তু মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মৈদামৰ বিপৰীত দিশত বহি আছিল। 62 পাছদিনা অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছদিনা, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গোট খাই কলে, 63 “হে মহাশয়, এই প্ৰবঞ্চকে জীয়াই থাকোতে কৈছিল, ‘তিনি দিনৰ দিনা মই পুনৰাই উঠিম’, এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিছে। 64 এই হেতুকে, তৃতীয় দিনলৈকে তেওঁৰ মৈদাম ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক; কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চুৰ কৰি নিব আৰু মানুহবোৰক কব, ‘তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল’; যদি সেয়ে হয় তেনেহলে ই প্ৰথম ভ্ৰান্তিকৈয়ো শেষ ভ্ৰান্তি অধিক হানিজনক হব”। 65 তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে এদল চন্দ্ৰী লোৱা; এতিয়া যোৱা আৰু তোমালোকে যেনেকৈ পাৰা ৰাখাগৈ”। 66 তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ শিলচটাত মোহৰ মাৰিলে আৰু এদল চন্দ্ৰীক মৈদাম ৰাখিবলৈ দায়িত্ব দিলে।

Footnotes

27:28 ^[1]মূল গ্ৰীক ভাষাৰ পৰা ইংৰাজী অনুবাদত ‘Scarlet’. ৰঙা উজ্জল বস্ত্ৰ।

Chapter 28

¹ তেতিয়া বিশ্রামবাৰ পাৰ হৈ, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন ওচৰ চাপিল, মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়মে মৈদাম চাবলৈ গল। ² চোৱা, তাতে বৰ ডুমিকম্প হ'ল; কিয়নো প্ৰভুৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি শিলচটা বগৰালে আৰু তাৰ ওপৰতে বহিল। ³ তেওঁৰ শৰীৰ বিজুলীৰ নিচিনা আৰু বস্ত্ৰ হিমৰ দৰে শুক্ল আৰু তেওঁৰ ভয়তে প্ৰহৰী সকল কঁপি কঁপি মৰাৰ নিচিনা হ'ল। ⁴ কিন্তু সেই মহিলা কেইজনীক, ⁵ দূতে মাত লগাই কলে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো ত্ৰুচত হত হোৱা যীচুক তোমালোকে বিচাৰিছা বুলি মই জানিছো। ⁶ তেওঁ ইয়াত নাই; কিন্তু যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ উঠিল। আহাঁ, তেওঁ শয়ন কৰা ঠাই চোৱাহি। ⁷ এতিয়া তোমালোকে বেগাই যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক এই কথা কোৱা গৈ যে, তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল। চোৱা, তোমালোকৰ আগেয়ে তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গৈছে; তোমালোকে তাতে তেওঁক দৰ্শন পাবা; চোৱা, এই কথা মই তোমালোকক কলো।” ⁸ তাতে তেওঁলোকে ভয় আৰু মহা-আনন্দেৰে মৈদামৰ পৰা ততাতৈয়াকৈ গুচি গল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক সম্বাদ দিবলৈ ল'ৰি গল। ⁹ তাতে চোৱা যীচুৱে তেওঁলোক সাক্ষাৎ হৈ কলে, “তোমালোকৰ মঙ্গল হওক।” তাতে মহিলা সকল ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত ধৰি প্ৰণিপাত কৰিলে। ¹⁰ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “ভয় নকৰিবা; তোমালোক যোৱা, মোৰ ভাই সকলক গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে সম্বাদ দিয়াগৈ; তেওঁলোকে তাতে মোক দেখা পাব।”

¹¹ পাছত মহিলা সকল যাওঁতে, চোৱা, চন্দ্ৰীবোৰৰ কোনো কোনোৱে নগৰলৈ আহি, যি যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰ সম্বাদ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ আগত দিলেহি। ¹² তেতিয়া তেওঁলোকে পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে একত্ৰিত হৈ আলোচনা কৰিলে আৰু সেনাবোৰক ভালেমান ধন দি কলে, ¹³ “আমি টোপনিত থাকোতে, যীচুৰ শিষ্যবোৰে ৰাতি আহি, তাক চুৰ কৰি নিলে, এই বুলি কৰা। ¹⁴ এই কথা যদি দেশাধিপতিয়ে শুনে, তেতিয়া আমি তেওঁক বুজাই-বঢ়াই লম আৰু তোমালোকক এই বিষয়টোৰ পৰা দূৰত ৰাখিম।” ¹⁵ তেতিয়া সিহঁতে ধন ললে আৰু তেওঁলোকে শিকাই দিয়াৰ দৰেই সিহঁতে কৰিলে; এইদৰে এই কথা যিহুদী সকলৰ মাজত বিয়পি গল আৰু আজিলৈকে এই কথা, এইদৰে প্ৰচলিত হৈ আছে।

¹⁶ পাছত গালীল প্ৰদেশৰ যি পৰ্বত যীচুৱে নিৰূপণ কৰি থৈছিল তালৈকে তেওঁৰ এঘাৰ জন শিষ্য গল; ¹⁷ আৰু তেওঁক দেখা পাই প্ৰণিপাত কৰিলে; কিন্তু কোনো কোনোৱে সংশয় কৰিলে। ¹⁸ তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক কলে, “বোলে, স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত সকলো ক্ষমতা মোক দিয়া হ'ল। ¹⁹ এই হেতুকে, তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকৈ শিষ্য কৰি, পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাপ্তাইজ কৰা; ²⁰ মই যি যি আজ্ঞা তোমালোকক দিলো, সেই সকলোকে পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিয়া; আৰু চোৱা, জগতৰ শেষলৈকে মই সদায় তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে আছো।”। মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা

Matthew

Chapter 1

¹ Kitab silsilah Yesus Kristus, ^[1] anak Daud, anak Abraham.

² Abraham adalah ayah Ishak,
Ishak adalah ayah Yakub.
Yakub adalah ayah Yehuda dan saudara-saudaranya.

³ Yehuda adalah ayah Peres dan Zerah, ibu mereka adalah Tamar. ^[2]
Peres adalah ayah Hezron.
Hezron adalah ayah Ram.

⁴ Ram adalah ayah Aminadab.
Aminadab adalah ayah Nahason.
Nahason adalah ayah Salmon.

⁵ Salmon adalah ayah Boas, ibunya adalah Rahab. ^[3]
Boas adalah ayah Obed, ibunya adalah Rut. ^[4]
Obed adalah ayah Isai.

⁶ Isai adalah ayah dari Raja Daud.
Daud adalah ayah Salomo,
ibunya adalah bekas istri Uria. ^[5]

⁷ Salomo adalah ayah Rehabeam.
Rehabeam adalah ayah Abia.
Abia adalah ayah Asa.

⁸ Asa adalah ayah Yosafat.
Yosafat adalah ayah Yoram.
Yoram adalah ayah Uzia.

⁹ Uzia adalah ayah Yotam.
Yotam adalah ayah Ahas.
Ahas adalah ayah Hizkia.

¹⁰ Hizkia adalah ayah Manasye.
Manasye adalah ayah Amon.
Amon adalah ayah Yosia.

¹¹ Yosia adalah ayah Yekhonya ^[6] dan saudara-saudaranya,
ketika pembuangan ke Babel. ^[7]

¹² Setelah pembuangan ke Babel,
Yekhonya adalah ayah Sealtiel.
Sealtiel adalah ayah Zerubabel.

¹³ Zerubabel adalah ayah Abihud.
Abihud adalah ayah Elyakim.
Elyakim adalah ayah Azor.

¹⁴ Azor adalah ayah Zadok.
Zadok adalah ayah Akhim.
Akhim adalah ayah Eliud.

¹⁵ Eliud adalah ayah Eleazar.
Eleazar adalah ayah Matan.
Matan adalah ayah Yakub.

¹⁶ Yakub adalah ayah Yusuf, suami Maria.
Dari Maria dilahirkan Yesus, yang disebut Kristus.

¹⁷ Jadi, semua generasi dari Abraham sampai Daud ada empat belas generasi, dan dari Daud sampai pembuangan ke Babel ada empat belas generasi, dan dari pembuangan ke Babel sampai Kristus ada empat belas generasi.

18 Sekarang, kelahiran Kristus Yesus adalah seperti berikut. Ketika Maria, ibu-Nya sudah bertunangan dengan Yusuf, sebelum mereka hidup bersama, ia ternyata mengandung dari Roh Kudus. **19** Namun, karena Yusuf, suaminya, adalah orang yang benar ^[8] dan tidak mau mempermalukan Maria di muka umum ^[9], Yusuf bermaksud untuk membebaskan Maria secara diam-diam ^[10].

20 Akan tetapi, ketika Yusuf sedang mempertimbangkan hal ini, lihatlah, malaikat Tuhan tampak kepadanya dalam mimpi dan berkata, “Yusuf, anak Daud, jangan takut untuk mengambil Maria sebagai istrimu karena Anak yang dikandungnya adalah dari Roh Kudus. **21** Ia akan melahirkan seorang Anak laki-laki dan engkau akan menyebut nama-Nya Yesus karena Ia akan menyelamatkan umat-Nya dari dosa-dosa mereka.”

22 Semua hal ini terjadi untuk menggenapi yang difirmankan oleh Tuhan melalui nabi-Nya, **23** “Lihatlah, seorang perawan akan mengandung dan akan melahirkan seorang anak laki-laki. Mereka akan menyebut nama-Nya Imanuel,” yang diterjemahkan artinya: “Allah beserta kita” ^[11]. **24** Ketika Yusuf bangun dari tidurnya, ia melakukan seperti yang malaikat Tuhan perintahkan kepadanya, dan ia mengambil istrinya, Maria, **25** tetapi tidak bersetubuh dengan Maria sampai ia melahirkan Anak laki-lakinya. Dan, Yusuf menyebut nama-Nya, Yesus.

Footnotes

1:1 ^[1]Disebut juga Mesias, sebuah gelar yang artinya: “Yang Diurapi”.

1:3 ^[2]Menantu Yehuda yang akhirnya menjadi istrinya (bc. Kej. 38:1-30).

1:5 ^[3]Perempuan sundal yang menolong pengintai-pengintai Israel ketika mengintai kota Yerikho (bc. Yos. 2:1-24)

1:5 ^[4]Orang Moab, janda yang pergi ke Betlehem dengan ibu mertuanya, Naomi, dan akhirnya menikah dengan Boas (bc. Rut 1-4).

1:6 ^[5]Batsyeba, yang berzina dengan Daud dan menjadi istrinya setelah Uria terbunuh (bc. 2 Sam. 11:1-27).

1:11 ^[6]Nama lain dari Yoyakhin. Yekhonya sebenarnya adalah cucu dari Yosia (bc. 1 Taw. 3:15-16).

1:11 ^[7]Bc. 2 Raj. 24:14-15; 2 Taw. 36:10; Yer 27:20.

1:19 ^[10]Yusuf berhak memutuskan pertunangan dengan Maria karena kehamilannya. Namun, Yusuf ingin melakukan secara diam-diam di hadapan dua orang saksi saja. Maria tidak perlu menjalankan rangkaian pemeriksaan yang keras, yang diperintahkan oleh hukum (bc. Ulangan 22:20-21).

1:19 ^[8]Taat kepada hukum agama/adat istiadat.

1:19 ^[9]Menurut hukum yang berlaku, seorang gadis yang sudah bertunangan, jika kedapatan berzina, harus dilempari dengan batu sampai mati di depan umum.

1:23 ^[11]Bc. Yes. 7:14.

Chapter 2

¹ Sekarang, setelah Yesus lahir di Betlehem, ^[1] di Yudea, ^[2] pada zaman Raja Herodes, ^[3] Herodes di Daftar Istilah. lihatlah, orang-orang Majus dari timur ^[4] datang ke Yerusalem. ^[5] Yerusalem di Daftar Istilah. ² Mereka bertanya, “Di manakah Ia, yang dilahirkan, Raja orang Yahudi itu? Sebab, kami telah melihat bintang-Nya di timur ^[6] dan kami datang untuk menyembah-Nya.” ³ Ketika Raja Herodes mendengar hal ini, gelisahlah ia dan seluruh Yerusalem bersamanya. ⁴ Lalu, ia mengumpulkan semua imam kepala ^[7] Imam kepala di Daftar Istilah. dan ahli-ahli Taurat ^[8] bangsa itu. Ia mengorek keterangan dari mereka, tempat Kristus dilahirkan. ⁵ Mereka berkata kepadanya, “Di Betlehem, wilayah Yudea, karena beginilah yang ditulis oleh nabi: ^[9] Nabi di Daftar Istilah.

⁶ ‘Dan, engkau Betlehem, di tanah Yehuda,
sama sekali bukanlah yang paling kecil di antara para penguasa Yehuda, karena darimu akan
muncul seorang pemimpin,
yang akan menggembalakan umat-Ku, Israel.’” Mikha 5:2

⁷ Kemudian, Herodes diam-diam memanggil orang-orang Majus itu, meminta kepastian dari mereka tentang waktu bersinarnya bintang itu. ⁸ Lalu, ia menyuruh mereka ke Betlehem dan berkata, “Pergi dan selidikilah dengan teliti tentang Anak itu. Dan, kalau kamu sudah menemukan-Nya, laporkanlah kepadaku supaya aku juga bisa datang dan menyembah-Nya.”

⁹ Setelah mendengarkan raja, mereka pergi. Dan, lihatlah, bintang yang mereka lihat di timur itu menuntun mereka sampai tiba dan berhenti di atas tempat Anak itu berada. ¹⁰ Ketika melihat bintang itu, mereka bersukacita dengan sukacita yang sangat besar.

¹¹ Setelah masuk ke dalam rumah, mereka menemukan Anak itu bersama Maria, ibu-Nya. Lalu, mereka tersungkur dan menyembah-Nya. Kemudian, mereka membuka tempat-tempat hartanya dan mempersembahkan hadiah-hadiah kepada-Nya, yaitu emas, kemenyan, dan mur ^[10]. ¹² Karena diperingatkan dalam mimpi agar jangan kembali kepada Herodes, mereka kembali ke negerinya melalui jalan lain.

¹³ Setelah orang-orang Majus itu pergi, lihatlah, malaikat Tuhan tampak kepada Yusuf dalam mimpi dan berkata, “Bangunlah, bawa Anak itu bersama ibu-Nya dan larilah ke Mesir ^[11]. Tinggallah di sana sampai Aku berbicara kepadamu karena Herodes ingin mencari Anak itu untuk membinasakan-Nya.”

¹⁴ Kemudian, Yusuf bangun dan membawa Anak itu dengan ibu-Nya pada waktu malam untuk pergi jauh ke Mesir, ¹⁵ dan tinggal di sana sampai Herodes mati supaya digenapilah yang difirmankan Tuhan melalui nabi:

“Dari Mesir Kupanggil Anak-Ku.” Hosea 11:1

¹⁶ Kemudian, ketika Herodes melihat bahwa ia sudah diperdaya oleh orang-orang Majus, ia sangat murka dan memerintahkan untuk membunuh semua anak laki-laki di Betlehem dan seluruh wilayah di sekitarnya, yang berumur dua tahun ke bawah, sesuai dengan waktu yang sudah ia pastikan dari orang-orang Majus. ¹⁷ Maka, genaplah yang disampaikan oleh Nabi Yeremia:

¹⁸ “Suatu suara terdengar di Rama ^[12],
tangisan dan ratapan yang sangat sedih ^[13].
Rahel menangisi anak-anaknya ^[14],
dan tidak mau dihibur karena mereka sudah tiada.” Yeremia 31:15

¹⁹ Namun, ketika Herodes mati, lihatlah, malaikat Tuhan menampakkan diri dalam mimpi kepada Yusuf di Mesir, ²⁰ dan berkata, “Bangunlah, bawa Anak itu dengan ibu-Nya ke tanah Israel karena orang-orang yang berusaha membunuh nyawa Anak itu sudah mati.”

²¹ Lalu, ia bangun dan membawa Anak itu beserta ibu-Nya kembali ke tanah Israel. ²² Akan tetapi, ketika ia mendengar bahwa Arkhelaus ^[15] memerintah di Yudea menggantikan Herodes, ayahnya, Yusuf takut pergi ke sana. Setelah diperingatkan dalam mimpi, ia pergi ke wilayah Galilea. ^[16]²³ Yusuf tiba dan tinggal di sebuah kota yang bernama Nazaret ^[17] supaya genaplah yang disampaikan para nabi, "Ia akan disebut 'Orang Nazaret'." ^[18]

Footnotes

-
- 2:1 ^[1]Kota kecil, sekitar 8 km di sebelah selatan Yerusalem. Di kota ini, Raja Daud dilahirkan (bc. 1 Sam. 17:12).
- 2:1 ^[2]Sebutan orang Yunani dan orang Roma untuk tanah Yehuda, tanah yang didiami orang-orang Yahudi.
- 2:1 ^[3]Herodes Agung dari suku Edom, sangat jahat dan keji. Lih.
- 2:1 ^[4]Sebutan yang berlaku di wilayah kekaisaran di Timur bagi para ahli, guru, imam, ilmuwan, ahli ramalan bintang, penafsir mimpi, peramal, dan penyihir.
- 2:1 ^[5]Pusat kegiatan keagamaan bagi orang Israel dan pusat pemerintahan. Lih.
- 2:2 ^[6]Bintang yang istimewa, yang merupakan petunjuk bahwa telah lahir seseorang yang luar biasa di tanah Yudea.
- 2:4 ^[7]Pelayan di Bait Allah yang tugas utamanya mempersembahkan kurban penghapus dosa. Lih.
- 2:4 ^[8]Ahli dalam mempelajari hukum Musa (Taurat). Mereka dilatih untuk mengajarkan dan menerapkan hukum-hukum dalam itu dengan setia.
- 2:5 ^[9]Lih.
- 2:11 ^[10]emas: mata uang/patung emas; kemenyan: serupa dupa; mur: minyak wangi yang sangat mahal. Persembahan-persembahan ini umum dipersembahkan kepada dewa-dewa di timur.
- 2:13 ^[11]Banyak orang Yahudi telah menetap di Mesir, yang adalah bagian dari jajahan Romawi, sehingga kehadiran Yusuf dan keluarganya tidak akan menarik perhatian.
- 2:18 ^[12]Wilayah kediaman suku Benyamin, tidak jauh dari Betlehem yang adalah kediaman suku Yehuda.
- 2:18 ^[13]Mengacu ke peristiwa pada zaman Yeremia ketika Nebuzaradan membawa semua tawanannya ke Rama setelah ia menghancurkan Yerusalem (bc. 40:1).
- 2:18 ^[14]Betlehem disebut Rahel sebab di sanalah ia dikuburkan (bc. Kej. 35:16, 19; 1 Sam. 10:2). Para ibu dari anak-anak yang dibantai ini tinggal tidak jauh dari kubur Rahel, dan banyak dari antara mereka adalah keturunan Rahel. Itulah sebabnya, ratap tangis mereka diungkapkan sebagai tangisan Rahel.
- 2:22 ^[15]Mewarisi sifat ayahnya yang kejam.
- 2:22 ^[16]Palestina dibagi menjadi tiga bagian: Galilea, Samaria, dan Yudea. Saat itu Galilea di bawah pemerintahan Filipus, seorang pria berwatak lembut dan tenang.
- 2:23 ^[17]Sebuah kota yang sangat kecil dan tidak ternama. Menurut orang Yahudi, merupakan hal yang sangat aneh jika Mesias datang dari kota yang tidak ternama itu.
- 2:23 ^[18]Memang tidak dapat ditemukan dalam PL tentang nubuat ini, tapi ada kemungkinan ini nubuat lisan oleh seorang nabi. Lihat <http://www.jba.gr/Bahasa/Nubuat-Yang-Dikatakan-dan-Yang-Tertulis.htm>
-

Chapter 3

¹ Pada hari-hari itu, muncullah Yohanes Pembaptis ^[1], berkhotbah di padang belantara ^[2] Yudea ^[3]. ² Ia berkata, “Bertobatlah karena Kerajaan Surga ^[4] Kerajaan Allah di Daftar Istilah. sudah dekat.” ³ Sebab, dialah yang diucapkan Nabi Yesaya ketika berkata,

“Suara seseorang yang berseru-seru di padang belantara,
‘Persiapkan jalan untuk Tuhan,
buatlah jalan-Nya lurus ^[5].’” Yesaya 40:3

⁴ Dan, Yohanes sendiri mengenakan pakaiannya dari bulu unta dan sabuk kulit ^[6] di sekeliling pinggangnya. Makanannya adalah belalang-belalang ^[7] dan madu hutan ^[8]. ⁵ Kemudian, orang-orang Yerusalem datang kepadanya, dan seluruh Yudea, dan seluruh wilayah di sekitar Yordan ^[9]. ⁶ Lalu, mereka dibaptiskan oleh Yohanes di Yordan, sambil mengakui dosa-dosa mereka.

⁷ Namun, ketika Yohanes melihat banyak orang Farisi ^[10] Farisi di Daftar Istilah. dan Saduki ^[11] datang pada baptisannya, ia berkata kepada mereka, “Kamu, keturunan ular beludak ^[12], siapa yang memperingatkan kamu untuk lari dari murka yang akan datang? ⁸ Karena itu, hasilkanlah buah-buah yang sebanding dengan pertobatan, ⁹ dan jangan berpikir untuk berkata kepada dirimu sendiri, ‘Kami mempunyai Abraham, bapak leluhur kami,’ karena aku mengatakan kepadamu bahwa dari batu-batu ini Allah sanggup membangkitkan anak-anak untuk Abraham! ¹⁰ Bahkan, sekarang, kapak diletakkan di akar pohon-pohon, dan setiap pohon yang tidak menghasilkan buah yang baik ditebang dan dilemparkan ke dalam api.

¹¹ Aku sesungguhnya membaptis kamu dengan air untuk pertobatan, tetapi Ia yang datang sesudah aku adalah lebih berkuasa daripada aku, yang sandal-Nya pun aku tidak layak membawakannya. Ia akan membaptis kamu dengan Roh Kudus dan dengan api. ¹² Alat penampi ^[13] ada di tangan-Nya, dan Ia akan membersihkan tempat pengirikan-Nya ^[14], dan akan mengumpulkan gandum ke dalam lumbung. Namun, Ia akan membakar sekamnya dengan api yang tidak dapat dipadamkan.”

¹³ Kemudian, Yesus datang dari Galilea ke Yordan kepada Yohanes untuk dibaptis oleh Yohanes. ¹⁴ Namun, Yohanes berusaha mencegah-Nya dan berkata, “Akulah yang perlu dibaptis oleh-Mu, tetapi justru Engkau yang datang kepadaku?”

¹⁵ Lalu, Yesus menjawab dan berkata kepadanya, “Sekarang, biarkanlah karena beginilah yang seharusnya terjadi pada kita untuk menggenapi seluruh kebenaran.” Dan, Yohanes pun membiarkan Dia.

¹⁶ Setelah dibaptis, Yesus langsung keluar dari air, dan lihatlah, surga terbuka dan Ia melihat Roh Allah turun seperti burung merpati datang ke atas-Nya. ¹⁷ Dan, dengarlah suara dari surga yang berkata, “Inilah Anak-Ku yang Kukasihi, kepada-Nyalah Aku berkenan.”

Footnotes

3:1 ^[1]Anak dari Zakharia, seorang imam dari rombongan Abia, dan Elisabet, seorang keturunan Harun (bc. Luk. 1:80).

3:1 ^[2]Bagian dari suatu negeri yang tidak begitu padat penduduknya, dan juga tidak begitu banyak ladang dan kebun anggurnya dibandingkan dengan tempat-tempat lain di Israel.

3:1 ^[3]Terletak di sebelah utara Laut Mati dan di sebelah timur sungai Yordan.

3:2 ^[4]Penyebutan Kerajaan Allah dalam Kitab Matius. Lih.

3:3 ^[5]Yohanes mempersiapkan jalan bagi Yesus, seperti seorang hamba yang mempersiapkan jalan yang akan dilewati tuannya. Dalam hal ini, Yohanes menyiapkan suatu umat yang layak bagi-Nya (Luk. 1:17).

3:4 ^[6]Hal ini menunjukkan bahwa dialah Elia yang dijanjikan. Sebab, gambaran khusus diberikan tentang Elia, yaitu orang yang memakai pakaian bulu dan ikat pinggang kulit terikat pada pinggangnya (bc. 2 Raj. 1:8).

3:4 ^[7]Boleh dimakan karena halal (bc. Im. 11:22). Serangga ini tidak membutuhkan banyak bumbu, ringan, dan mudah dicerna.

3:4 ^[8]Madu yang bisa didapatkan dengan bebas dari alam, tanpa harus membeli karena terdapat berlimpah di tanah Kanaan (bc. 1 Sam. 14:26).

3:5 ^[9]Sungai yang dari danau Galilea ke Laut Mati ini memiliki makna penting bagi sejarah Israel, baik purba, maupun modern. Umat Israel menyeberangi Sungai Yordan (bc. Yos 4:10) ketika untuk sementara waktu alirannya terhenti. Sungai Yordan merupakan sarana yang dilalui Israel ketika masuk ke tanah yang dijanjikan.

3:7 ^[10]Kelompok dalam agama Yahudi yang menuntut supaya semua hukum Yahudi dan kebiasaannya dilakukan secara teliti dan hati-hati. Lih.

3:7 ^[11]Orang-orang Yahudi bangsawan yang tidak bersimpati kepada ajaran-ajaran orang Farisi. Orang Saduki menyatakan bahwa hanya kelima kitab Musa yang berkuasa dan tidak percaya akan kebangkitan orang mati (Mrk. 12:18).

3:7 ^[12]Ular berbisa atau disebut juga ular sendok.

3:12 ^[13]Digunakan untuk memisahkan butiran gandum dan kulit-kulitnya.

3:12 ^[14]Lantai yang luas tempat menjemur bulir-bulir gandum sampai kering sebelum digiling.

Chapter 4

¹ Kemudian, Yesus dipimpin oleh Roh ke padang belantara untuk dicobai oleh Iblis. ² Dan, Ia berpuasa empat puluh hari dan empat puluh malam, sesudah itu Ia menjadi lapar. ³ Lalu, datanglah ia, yang mencobai itu, dan berkata kepada Yesus, “Jika Engkau adalah Anak Allah, perintahkanlah supaya batu-batu ini menjadi roti.”

⁴ Namun, Ia menjawab dan berkata, “Ada tertulis,

‘Bukan oleh roti saja manusia hidup,
tetapi oleh setiap firman yang keluar melalui mulut Allah.’” Ulangan 8:3

⁵ Kemudian, Iblis membawa-Nya ke kota suci ^[1] dan menempatkan-Nya di puncak Bait Allah, ^[2]⁶ dan berkata kepada-Nya, “Jika Engkau Anak Allah, jatuhkanlah diri-Mu ke bawah karena ada tertulis:

‘Mengenai Engkau, Allah akan memerintahkan malaikat-malaikat-Nya dan mengangkat Engkau di atas tangan mereka supaya kaki-Mu jangan menyangkut batu.’” Mazmur 91:11-12

⁷ Yesus berkata kepadanya, “Sekali lagi, ada tertulis,

‘Kamu jangan mencobai Tuhan Allahmu.’” Ulangan 6:16

⁸ Sekali lagi, Iblis membawa Yesus ke atas gunung yang sangat tinggi dan memperlihatkan kepada-Nya semua kerajaan dunia beserta kemegahannya, ⁹ dan berkata kepada-Nya, “Semuanya ini akan kuberikan kepada-Mu, jika Engkau tersungkur dan menyembahku.”

¹⁰ Kemudian, Yesus berkata kepadanya, “Enyahlah, Iblis! Ada tertulis,

‘Kamu harus menyembah Tuhan Allahmu dan kepada-Nya saja kamu beribadah.’” Ulangan 6:13

¹¹ Setelah itu, Iblis meninggalkan Dia, dan lihatlah, malaikat-malaikat datang untuk melayani Dia ^[3] .

¹² Lalu, ketika Yesus mendengar bahwa Yohanes telah ditangkap ^[4] , Ia menyingkir ke Galilea. ¹³ Ia meninggalkan Nazaret dan tiba serta tinggal di Kapernaum ^[5] , di tepi danau, di perbatasan Zebulon dan Naftali, ¹⁴ supaya digenapi apa yang dikatakan melalui Nabi Yesaya:

¹⁵ “Tanah Zebulon dan tanah Naftali,
jalan danau, di seberang Yordan, Galilea,
wilayah orang-orang bukan Yahudi,

¹⁶ bangsa yang diam dalam kegelapan
melihat Terang yang besar,
dan bagi mereka yang diam di negeri dan dalam bayang-bayang kematian, Terang itu telah terbit.
Yesaya 9:1-2

¹⁷ Sejak waktu itu, Yesus mulai berkhotbah dan berkata, “Bertobatlah karena Kerajaan Surga sudah dekat!”

¹⁸ Ketika Yesus berjalan di tepi danau Galilea, Ia melihat dua bersaudara, yaitu Simon yang disebut Petrus, dan Andreas, saudaranya, sedang melempar jala di danau sebab mereka adalah penjala ikan. ¹⁹ Dan, Ia berkata kepada mereka, “Marilah ikut Aku dan Aku akan menjadikanmu penjala manusia.” ²⁰ Mereka langsung meninggalkan jala-jalanya dan mengikut Dia.

²¹ Dan, saat pergi dari sana, Ia melihat dua bersaudara yang lain, Yakobus anak Zebedeus dan Yohanes, saudaranya. Mereka berada dalam sebuah perahu bersama Zebedeus, ayah mereka, sedang memperbaiki jala-jalanya. Dan, Ia memanggil mereka. ²² Dan, mereka langsung meninggalkan perahu dan ayah mereka, lalu mengikut Yesus.

²³ Kemudian, Yesus berkeliling ke seluruh daerah Galilea, mengajar di sinagoge-sinagoge ^[6] Sinagoge di Daftar Istilah. mereka, memberitakan Injil Kerajaan ^[7] Kerajaan Allah di Daftar Istilah. , dan menyembuhkan segala macam penyakit, dan segala macam kesakitan di antara banyak orang. ²⁴ Dan, berita tentang-Nya tersebar sampai ke seluruh Siria. Dan, mereka membawa kepada-Nya semua orang sakit yang menderita berbagai macam penyakit dan rasa sakit, dan yang kerasukan setan, yang sakit ayan, dan yang lumpuh, dan Ia menyembuhkan mereka. ²⁵ Kerumunan besar orang banyak dari Galilea, Dekapolis, Yerusalem, Yudea, dan dari seberang Yordan mengikuti Dia.

Footnotes

4:5 ^[1]Yerusalem

4:5 ^[2]Disebut juga Bait Suci yang adalah pusat hidup keagamaan umat Yahudi.

4:11 ^[3]Setelah Iblis meninggalkan Yesus barulah malaikat-malaikat datang melayani Yesus untuk menunjukkan bahwa Yesuslah yang menaklukkan Iblis dengan kekuatan-Nya.

4:12 ^[4]Bdk. Mat. 14:3-4; Mrk. 6:17-18; Luk. 3:19-20.

4:13 ^[5]Letaknya 4 km sebelah barat sungai Yordan. Tempat Yesus melakukan karya-karya utama-Nya seperti memanggil murid-murid yang pertama dan disebut sebagai "kota-Nya" (bdk. Mat 9:1).

4:23 ^[6]Rumah ibadah orang Yahudi. Lih.

4:23 ^[7]Injil tentang Kerajaan Surga. Lih.

Chapter 5

¹ Ketika melihat orang banyak itu, Yesus naik ke atas bukit. Dan, setelah Ia duduk, murid-murid-Nya datang kepada-Nya. ² Dan, Ia membuka mulut-Nya dan mengajar mereka, kata-Nya,

- ³ “Diberkatilah orang yang miskin dalam roh
sebab mereka yang mempunyai Kerajaan Surga.
- ⁴ Diberkatilah mereka yang berdukacita
sebab mereka akan dihibur.
- ⁵ Diberkatilah orang yang lembut hatinya
sebab mereka akan mewarisi bumi ^[1].
- ⁶ Diberkatilah mereka yang lapar dan haus akan kebenaran
sebab mereka akan dikenyangkan.
- ⁷ Diberkatilah mereka yang berbelas kasihan
sebab mereka akan memperoleh belas kasihan.
- ⁸ Diberkatilah mereka yang bersih di dalam hati
sebab mereka akan melihat Allah.
- ⁹ Diberkatilah mereka yang membawa damai
sebab mereka akan disebut anak-anak Allah.
- ¹⁰ Diberkatilah mereka yang dianiaya demi kebenaran
sebab mereka yang memiliki Kerajaan Surga.

¹¹ Diberkatilah kamu apabila orang mencelamu dan menganiayamu, dan mengatakan segala macam perkataan jahat kepadamu dengan fitnah karena Aku. ¹² Bersukacita dan bergembiralah karena besar upahmu di surga karena demikianlah mereka menganiaya para nabi sebelum kamu.”

¹³ “Kamu adalah garam dunia, tetapi kalau garam itu menjadi hambar, dengan apa ia akan diasinkan? Dia tidak berguna sama sekali selain untuk dibuang dan diinjak-injak oleh manusia.”

¹⁴ “Kamu adalah terang dunia. Kota yang terletak di atas bukit tidak dapat disembunyikan. ¹⁵ Orang-orang juga tidak menyalakan pelita ^[2] dan meletakkannya di bawah gantang ^[3], melainkan di atas kaki pelita ^[4], dan ia menerangi semua yang ada di dalam rumah. ¹⁶ Biarlah terangmu juga bercahaya dengan cara yang sama supaya mereka dapat melihat perbuatan-perbuatanmu yang baik dan memuliakan Bapamu yang di surga.”

¹⁷ “Jangan berpikir bahwa Aku datang untuk meniadakan Hukum Taurat ^[5] Hukum Taurat di Daftar Istilah. atau kitab para nabi. Aku datang bukan untuk meniadakannya melainkan untuk menggenapinya.

¹⁸ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, sampai langit dan bumi berlalu, tidak ada satu iota ^[6] atau satu coretan ^[7] pun yang akan hilang dari Hukum Taurat sampai semuanya digenapi.

¹⁹ Karena itu, siapa yang meniadakan salah satu dari perintah-perintah terkecil ini dan mengajar orang lain untuk melakukan hal yang sama, ia akan disebut yang terkecil dalam Kerajaan Surga. Namun, siapa yang melakukan perintah-perintah itu dan mengajarkannya akan disebut besar dalam Kerajaan Surga. ²⁰ Sebab, aku mengatakan kepadamu bahwa jika kebenaranmu ^[8] tidak lebih baik daripada kebenaran ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, kamu sama sekali tidak akan masuk ke dalam Kerajaan Surga.

²¹ Kamu telah mendengar yang dikatakan kepada nenek moyang kita, ‘Jangan membunuh,’ dan ‘Siapa yang membunuh pantas dibawa ke pengadilan.’ ^[9] ²² Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa siapa pun yang marah kepada saudaranya pantas berada dalam hukuman, dan siapa pun yang berkata kepada saudaranya, ‘Kamu tolol,’ pantas berada di hadapan Mahkamah Agama ^[10], dan siapa pun yang berkata, ‘Kamu bodoh,’ pantas berada dalam neraka api.

²³ Karena itu, jika kamu mempersembahkan persembahanmu di atas altar, ^[11] dan di sana kamu teringat bahwa saudaramu mempunyai sesuatu kepadamu ^[12], ²⁴ tinggalkanlah persembahanmu itu di depan altar dan pergilah untuk terlebih dahulu didamaikan dengan saudaramu, setelah itu kembalilah dan persembahkan persembahanmu.

²⁵ Secepat mungkin, berdamailah dengan orang yang menuduhmu selagi kamu dalam perjalanan bersamanya supaya jangan penuduhmu itu menyerahkanmu kepada hakim, dan hakim itu menyerahkanmu kepada pegawainya, dan kamu dijabloskan ke dalam penjara. ²⁶ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, kamu tidak akan pernah keluar dari sana sampai kamu sudah membayar sen yang terakhir. ^[13] Kondrantes ”

²⁷ “Kamu sudah mendengar bahwa dikatakan, ‘Jangan berzina.’ ^[14]²⁸ Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa setiap orang yang memandang seorang perempuan dan menginginkannya, ^[15] ia sudah berzina dengan perempuan itu di dalam hatinya. ²⁹ Kalau mata kananmu membuatmu berdosa, cunckillah matamu itu dan buanglah. Sebab, lebih baik kamu kehilangan salah satu anggota tubuhmu daripada seluruh tubuhmu dibuang ke dalam neraka. ³⁰ Dan, jika tangan kananmu membuatmu berdosa, potong dan buanglah tanganmu itu karena lebih baik kamu kehilangan salah satu anggota tubuhmu daripada seluruh tubuhmu dibuang ke dalam neraka.

³¹ Sudah dikatakan: Siapa yang menceraikan istrinya harus memberi surat cerai kepada istrinya itu. ^[16]³² Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa siapa yang menceraikan istrinya, kecuali karena zina, ia membuat istrinya berzina. Dan, siapa yang menikah dengan perempuan yang telah diceraikan itu, ia juga berzina.

³³ Sekali lagi, kamu telah mendengar yang dikatakan kepada nenek moyang kita, ‘Jangan bersumpah palsu, tetapi penuhilah sumpahmu itu di hadapan Tuhan.’ ^[17]³⁴ Namun, Aku berkata kepadamu: jangan sekali-kali kamu bersumpah, baik demi surga karena surga adalah takhta Allah, ³⁵ ataupun demi bumi karena bumi adalah tumpuan kaki-Nya, ataupun demi Yerusalem karena itu adalah kota Sang Raja Besar. ³⁶ Jangan juga kamu bersumpah demi kepalamu karena kamu tidak dapat membuat sehelai rambut pun, putih atau hitam. ³⁷ Namun, hendaklah perkataanmu, ya jika ya, tidak jika tidak, karena yang selebihnya dari itu berasal dari si jahat.

³⁸ Kamu telah mendengar apa yang telah dikatakan, ‘Mata ganti mata dan gigi ganti gigi.’ ^[18]³⁹ Namun, aku mengatakan kepadamu jangan melawan yang jahat, melainkan siapa yang menamparmu pada pipi kanan, sodorkan kepadanya pipimu yang lain juga. ⁴⁰ Dan, jika seseorang hendak menuntutmu dan mengambil bajumu, berikan juga jubahmu ^[19] kepadanya. ⁴¹ Dan, siapa yang memaksamu berjalan ^[20] 1 mil, ^[21] berjalanlah bersamanya sejauh 2 mil. ⁴² Berilah kepada orang yang meminta kepadamu dan jangan menolak orang yang ingin meminjam darimu.”

⁴³ “Kamu telah mendengar yang difirmankan, ‘Kasihilah sesamamu,’ dan ‘Bencilah musuhmu.’ ^[22]⁴⁴ Namun, Aku berkata kepadamu, kasihilah musuh-musuhmu dan berdoalah bagi orang-orang yang menganiaya kamu, ⁴⁵ dengan demikian kamu dapat menjadi anak-anak Bapamu yang di surga karena Ia menerbitkan matahari-Nya bagi yang jahat dan yang baik, dan menurunkan hujan bagi yang benar dan yang tidak benar. ⁴⁶ Sebab, kalau kamu hanya mengasihi orang-orang yang mengasihimu, upah apa yang kamu dapatkan? Bukankah pengumpul pajak ^[23] Pengumpul pajak di Daftar Istilah. juga melakukan hal yang sama? ⁴⁷ Dan, jika kamu memberi salam hanya kepada saudara-saudaramu, apa lebihnya perbuatanmu? Bukankah orang-orang yang tidak mengenal Allah juga berbuat seperti itu? ⁴⁸ Karena itu, kamu harus menjadi sempurna, seperti Bapamu yang di surga adalah sempurna.”

Footnotes

5:5 ^[1] Inilah arti dari kata-kata dalam Mzm. 37:11. Di sini mungkin mengacu pada tanah perjanjian rohani.

5:15 ^[2] Lampu dengan bahan bakar minyak.

5:15 ^[3] Mengacu pada setiap wadah untuk menakar bahan-bahan kering. Satu gantang kapasitasnya sekitar 8 liter. Bisa juga diterjemahkan “keranjang, kotak, gentong.”

5:15 ^[4] Tempat atau tumpuan untuk meletakkan pelita.

5:17 ^[5] Lih.

5:18 ^[6] Huruf terkecil dalam alfabet Ibrani.

5:18 ^[7] Dituliskan pada huruf Ibrani untuk menunjukkan bunyi dari huruf tersebut.

5:20 ^[8] Hal-hal sehubungan dengan hidup keagamaan.

5:21 ^[9] Kut. Kel. 20:13; Ul. 5:17.

5:22 ^[10] Disebut juga Sanhedrin, yaitu dewan Yahudi tertinggi untuk urusan agama dan sipil.

- 5:23 ^[11] Disebut juga mazbah yaitu tempat untuk mempersembahkan kurban kepada Allah.
- 5:23 ^[12] Saudara yang ada rasa sakit hati terhadap kita.
- 5:26 ^[13] Yun.: . Satuan uang yang terkecil.
- 5:27 ^[14] Kut. Kel. 20:14; Ul. 5:18.
- 5:28 ^[15] Ingin berhubungan seksual dengan perempuan itu.
- 5:31 ^[16] Kut. Ul. 24:1.
- 5:33 ^[17] Kut. dari Im. 19:12; Bil. 30:2; Ul. 23:21.
- 5:38 ^[18] Kut. Kel. 21:24; Im. 24:20; Ul. 19:21.
- 5:40 ^[19] Baju adalah pakaian sebelah dalam. Jubah adalah pakaian sebelah luar yang lebih mahal.
- 5:41 ^[20] Pada masa itu, tentara Romawi memiliki kewenangan untuk memaksa warga sipil membawakan beban bagi mereka (bdk. Mat. 27:32).
- 5:41 ^[21] Ukuran mil romawi untuk 1000 langkah atau 1,478 meter.
- 5:43 ^[22] Kut. Im. 19:18.
- 5:46 ^[23] Lih.
-

Chapter 6

¹ “Waspadalah dalam melakukan kewajiban agamamu di hadapan manusia, jangan dengan maksud untuk dilihat oleh mereka. Jika demikian, kamu tidak akan menerima upah dari Bapamu yang di surga.

² Karena itu, ketika kamu memberi sedekah, jangan membunyikan trompet ^[1] di hadapanmu seperti yang orang-orang munafik lakukan di sinagoge-sinagoge dan di jalan-jalan supaya mereka dipuji orang lain. Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa mereka sudah menerima upahnya. ³ Akan tetapi, ketika kamu memberi sedekah, jangan biarkan tangan kirimu mengetahui apa yang tangan kananmu lakukan, ⁴ supaya sedekahmu itu tersembunyi dan Bapamu yang melihat yang tersembunyi itu akan memberikan upah kepadamu.”

⁵ “Dan, ketika kamu berdoa, jangan seperti orang-orang munafik karena mereka suka berdiri ^[2] dan berdoa di sinagoge-sinagoge dan di sudut-sudut jalan ^[3] supaya dilihat orang lain. Aku mengatakan yang sesungguhnya kepadamu, mereka sudah menerima upahnya. ⁶ Akan tetapi, ketika kamu berdoa, masuklah ke dalam kamarmu dan tutuplah pintunya, dan berdoalah kepada Bapamu yang ada di tempat tersembunyi, maka Bapamu yang melihat yang tersembunyi itu akan memberikan upah kepadamu.

⁷ Dan, ketika kamu berdoa, jangan menggunakan kata-kata yang tidak ada artinya, ^[4] seperti yang dilakukan orang-orang yang tidak mengenal Allah, sebab mereka mengira dengan banyaknya kata-kata, mereka akan didengarkan. ⁸ Karena itu, jangan seperti mereka karena Bapamu mengetahui apa yang kamu perlukan sebelum kamu meminta kepada-Nya. ⁹ Berdoalah demikian,

‘Bapa kami yang di surga,
Dikuduskanlah nama-Mu.

¹⁰ Datanglah kerajaan-Mu,
jadilah kehendak-Mu di bumi seperti di surga.

¹¹ Berikanlah kami, pada hari ini,
makanan kami yang secukupnya.

¹² Dan, ampunilah kesalahan-kesalahan kami,
seperti kami juga mengampuni orang-orang yang bersalah kepada kami.

¹³ Dan, janganlah membawa kami ke dalam pencobaan,
tetapi lepaskanlah kami dari yang jahat.

Karena Engkaulah Sang Pemilik Kerajaan, dan kuasa,
dan kemuliaan sampai selama-lamanya. Amin.’ ^[5]

¹⁴ Karena jika kamu mengampuni kesalahan-kesalahan orang lain, Bapa surgawimu juga akan mengampunimu. ¹⁵ Akan tetapi, jika kamu tidak mengampuni kesalahan-kesalahan orang lain, Bapamu juga tidak akan mengampuni kesalahan-kesalahanmu.”

¹⁶ “Dan, ketika kamu berpuasa, jangan murung seperti orang munafik karena mereka mengubah mukanya supaya dilihat sedang berpuasa oleh orang lain. Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa mereka telah menerima upahnya. ¹⁷ Akan tetapi, kamu, ketika berpuasa, minyakilah kepalamu dan cucilah wajahmu ^[6]¹⁸ supaya puasamu tidak dilihat orang, tetapi oleh Bapamu yang berada di tempat yang tersembunyi. Dan, Bapamu yang melihat perbuatanmu yang tersembunyi itu akan membalasnya kepadamu.”

¹⁹ “Jangan menimbun untuk dirimu sendiri harta di bumi, tempat ngengat dan karat merusak, dan tempat pencuri membongkar serta mencuri. ²⁰ Akan tetapi, kumpulkan untuk dirimu sendiri harta di surga, tempat ngengat dan karat tidak merusak dan tempat pencuri tidak membongkar serta mencuri. ²¹ Karena di tempat hartamu berada, di situ juga hatimu berada.”

²² “Mata ^[7] adalah pelita tubuh. Jadi, kalau matamu baik, seluruh tubuhmu akan menjadi terang. ^[8]²³ Akan tetapi, jika matamu jahat, seluruh tubuhmu akan penuh kegelapan. ^[9] Jadi, jika terang yang seharusnya ada padamu adalah kegelapan, betapa pekatnya kegelapan itu.”

²⁴ “Tidak ada orang yang dapat melayani dua tuan karena ia akan membenci tuan yang satu dan mengasihi yang lain, atau ia akan setia kepada tuan yang satu dan meremehkan yang lain. Kamu tidak dapat melayani Allah dan mamon ^[10] .”

²⁵ “Sebab itulah Aku berkata kepadamu, jangan khawatir tentang hidupmu, apa yang akan kamu makan atau apa yang kamu minum. Demikian juga tentang tubuhmu, apa yang akan kamu pakai. Bukankah hidup lebih penting daripada makanan, dan tubuh daripada pakaian? ²⁶ Lihatlah burung-burung di langit yang tidak menabur, tidak menuai, dan tidak mengumpulkan ke dalam lumbung, tetapi Bapa surgawimu memberi mereka makan. Bukankah kamu lebih berharga daripada mereka? ²⁷ Siapakah di antara kamu yang karena khawatir dapat menambah sehasta ^[11] pada usianya?

²⁸ Dan, tentang pakaian, mengapa kamu khawatir? Perhatikan bunga bakung di padang, bagaimana mereka tumbuh, mereka tidak bekerja dan juga tidak memintal, ²⁹ tetapi Aku mengatakan kepadamu bahwa Salomo dalam segala kemuliaannya pun tidak berpakaian seperti salah satu dari bunga-bunga itu.

³⁰ Jadi, jika rumput di padang, yang ada hari ini dan besok dilemparkan ke dalam perapian, Allah mendandaniya sedemikian rupa, bukankah terlebih lagi kamu, hai kamu yang kurang iman?

³¹ Karena itu, jangan kamu khawatir dengan berkata, ‘Apa yang akan kami makan?’, atau ‘Apa yang akan kami minum?’, atau ‘Apa yang akan kami pakai?’ ³² Sebab, bangsa-bangsa lain mencari-cari semua ini dan Bapa surgawimu tahu bahwa kamu membutuhkan semua ini. ³³ Akan tetapi, carilah dahulu Kerajaan dan kebenaran-Nya, dan semuanya itu akan ditambahkan kepadamu. ³⁴ Jadi, jangan khawatir tentang hari esok karena hari esok akan mengkhawatirkan dirinya sendiri. Cukupilah suatu hari dengan kesusahannya sendiri.”

Footnotes

6:2 ^[1]Tanda untuk mengumpulkan orang, baik orang miskin untuk dilayani maupun orang banyak untuk menonton pemberian sedekah itu.

6:5 ^[2]Sikap doa dengan posisi berdiri. Posisi ini diperbolehkan dan benar (bdk. Mrk. 11:25), tetapi sikap berdiri orang Farisi ketika berdoa terkesan seperti rasa bangga dan percaya diri (bdk. Luk. 18:11).

6:5 ^[3]Tikungan-tikungan jalan yang lebar, yang paling sering dilewati orang dan dapat terlihat dari dua arah.

6:7 ^[4]Kata asli yang digunakan berasal dari akar kata 'battologeo' yang artinya omong banyak atau omong kosong.

6:13 ^[5]Diambil dari beberapa salinan Yunani.

6:17 ^[6]Tampil dengan air muka dan penampilan dengan segar meski sedang berpuasa.

6:22 ^[7]Dalam budaya Yahudi, ungkapan “mata” menunjukkan cara pandang/sikap hati seseorang terhadap orang lain.

6:22 ^[8]Simbol kebaikan dan kebenaran yang menunjukkan ciri-ciri Kerajaan Allah.

6:23 ^[9]Simbol dosa dan kejahatan yang menunjukkan ciri-ciri kerajaan setan.

6:24 ^[10]Bahasa Aram yang artinya kekayaan atau harta.

6:27 ^[11]Kurang lebih 0,5 meter.

Chapter 7

¹ “Jangan menghakimi supaya kamu tidak dihakimi. ² Karena dengan penghakiman yang kamu gunakan untuk menghakimi, kamu akan dihakimi, dan dengan ukuran yang kamu gunakan untuk mengukur akan diukurkan kepadamu.

³ Dan, mengapa kamu melihat serpihan kayu di mata saudaramu, tetapi tidak mengetahui balok yang ada di matamu sendiri? ⁴ Atau, bagaimana bisa kamu berkata kepada saudaramu, ‘Biar aku mengeluarkan serpihan kayu itu dari matamu,’ tetapi lihat, ada balok di matamu sendiri? ⁵ Hai, orang munafik, keluarkan dahulu balok itu dari matamu, dan kemudian kamu akan melihat dengan jelas untuk mengeluarkan serpihan kayu dari mata saudaramu.

⁶ Jangan memberikan barang yang kudus kepada anjing-anjing, jangan pula melempar mutiaramu ke hadapan babi supaya mereka tidak menginjak-injak itu dengan kakinya dan berbalik mencabik-cabik kamu.”

⁷ “Mintalah, dan hal itu akan diberikan kepadamu. Carilah, dan kamu akan mendapat. Ketuklah, dan hal itu akan dibukakan bagimu. ^[1]⁸ Sebab, setiap orang yang meminta, ia menerima, dan orang yang mencari akan mendapatkan, dan bagi ia yang mengetuk akan dibukakan.

⁹ Atau, siapakah dari antara kamu, yang jika anaknya meminta roti akan memberi batu kepada anaknya itu? ¹⁰ Atau, jika anaknya meminta ikan, ia tidak akan memberikan ular kepada anaknya itu, bukan? ¹¹ Jadi, jika kamu yang jahat tahu bagaimana memberi anak-anakmu pemberian-pemberian yang baik, terlebih lagi Bapamu yang di surga, Ia akan memberikan yang baik kepada mereka yang meminta kepada-Nya.”

¹² “Karena itu, segala sesuatu yang kamu ingin orang lakukan kepadamu, demikian juga kamu lakukan kepada mereka karena inilah isi Hukum Taurat dan kitab para nabi.”

¹³ “Masuklah melalui gerbang yang sempit karena lebarlah gerbang dan luaslah jalan yang menuju kepada kebinasaan, dan ada banyak yang masuk melaluinya. ¹⁴ Sebab, sempitlah gerbang dan sesaklah jalan yang menuju kepada kehidupan, dan sedikit yang menemukannya.”

¹⁵ “Namun, waspadalah terhadap nabi-nabi palsu ^[2] Nabi palsu di Daftar Istilah. yang datang kepadamu dengan berpakaian domba ^[3], tetapi sebenarnya mereka adalah serigala-serigala yang buas. ¹⁶ Dari buahnyaalah kamu akan mengenali mereka. Dapatkah orang mengumpulkan buah-buah anggur dari semak-semak duri dan buah-buah ara dari tumbuhan-tumbuhan berduri? ¹⁷ Demikian juga, setiap pohon yang baik menghasilkan buah yang baik, tetapi pohon yang tidak baik menghasilkan buah yang tidak baik. ¹⁸ Pohon yang baik tidak mungkin menghasilkan buah yang tidak baik, dan pohon yang tidak baik tidak mungkin menghasilkan buah yang baik. ¹⁹ Setiap pohon yang tidak menghasilkan buah yang baik akan ditebang dan dibuang ke dalam api. ²⁰ Jadi, dari buah-buahnya kamu akan mengenali mereka.

²¹ Tidak semua orang yang berkata kepada-Ku, ‘Tuhan, Tuhan,’ akan masuk ke dalam Kerajaan Surga, melainkan ia yang melakukan kehendak Bapaku yang di surga. ²² Pada hari itu, banyak orang akan berkata kepada-Ku, ‘Tuhan, Tuhan, bukankah kami bernubuat ^[4] Nubuat dalam Daftar Istilah. dalam nama-Mu, dan mengusir roh-roh jahat dalam nama-Mu, dan melakukan banyak mukjizat dalam nama-Mu?’ ²³ Lalu, Aku akan menyatakan kepada mereka, ‘Aku tidak pernah mengenal kamu! Enyahlah dari-Ku, kamu yang mengerjakan kesalahan!’”

²⁴ “Karena itu, semua orang yang mendengar perkataan-perkataan-Ku ini dan melakukannya akan menjadi seperti orang bijaksana yang membangun rumahnya di atas batu. ²⁵ Lalu, turunlah hujan dan datanglah banjir, dan angin bertiup menerpa rumah itu, dan rumah itu tidak roboh karena didirikan di atas batu.

²⁶ Dan, setiap orang yang mendengar perkataan-Ku ini dan tidak melakukannya akan menjadi seperti orang bodoh yang membangun rumahnya di atas pasir. ²⁷ Lalu, turunlah hujan dan datanglah banjir, dan angin bertiup menerpa rumah itu, dan rumah itu roboh, dan sangat besar kerusakannya.”

²⁸ Ketika Yesus selesai mengatakan hal-hal ini, orang banyak terheran-heran pada pengajaran-Nya, ²⁹ karena Ia mengajar mereka sebagai orang yang berkuasa, dan tidak seperti ahli-ahli Taurat mereka.

Footnotes

7:7 ^[1]Teks aslinya juga bisa diartikan sebagai berikut: "Berdoalah (aiteite), dan hal itu akan diberikan kepadamu. Berusahalah (zeteite) dan kamu akan mendapat. Ketuklah, dan hal itu akan terbuka bagimu."

7:15 ^[2]Lih.

7:15 ^[3]Menyamar seperti domba.

7:22 ^[4]Lih.

Chapter 8

¹ Ketika Yesus turun dari bukit itu, kerumunan orang banyak mengikuti-Nya. ² Dan, lihat, seorang yang sakit kusta ^[1] Kusta di Daftar Istilah. datang kepada-Nya, dan sujud di hadapan-Nya, dan berkata, "Tuan, kalau Engkau mau, Engkau dapat menahirkanku."

³ Dan, Yesus mengulurkan tangan-Nya serta menjamahnya, kata-Nya, "Aku mau, tahirlah." Saat itu juga, ditahirkanlah kusta orang itu. ⁴ Dan, Yesus berkata kepadanya, "Perhatikanlah, jangan kamu menceritakan apa-apa kepada seorang pun, tetapi pergilah, perlihatkanlah dirimu kepada imam, ^[2] dan persembahkanlah persembahan yang diperintahkan Musa sebagai kesaksian untuk mereka. ^[3] "

⁵ Ketika Yesus masuk ke Kapernaum, seorang perwira ^[4] datang kepada-Nya, memohon kepada-Nya, ⁶ dan berkata, "Tuan, hambaku sedang terbaring lumpuh ^[5] paralytikos di rumah, sangat menderita."

⁷ Dan, Yesus berkata kepadanya, "Aku akan datang dan menyembuhkan dia."

⁸ Akan tetapi, perwira itu menjawab dan berkata, "Tuan, aku tidak layak untuk Engkau masuk ke bawah atapku, tetapi katakanlah sepatah kata saja dan hambaku akan disembuhkan. ⁹ Sebab, aku juga adalah orang yang ada di bawah kekuasaan, dengan tentara-tentara di bawahku. Dan, aku berkata kepada yang satu, 'Pergilah,' ia pun pergi, dan kepada yang lain, 'Datanglah,' dan ia pun datang, dan kepada hambaku, 'Lakukan ini,' dan ia pun melakukannya."

¹⁰ Ketika Yesus mendengar hal ini, Ia kagum dan berkata kepada orang-orang yang mengikuti-Nya, "Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, Aku belum menemukan iman sebesar ini di antara orang Israel."

¹¹ Aku mengatakan kepadamu bahwa banyak yang akan datang dari timur dan barat, dan duduk makan dengan Abraham, Ishak, dan Yakub dalam Kerajaan Surga, ¹² tetapi anak-anak kerajaan ^[6] itu akan dibuang ke dalam kegelapan yang paling gelap. Di sana akan ada ratapan dan kertak gigi."

¹³ Dan, Yesus berkata kepada perwira itu, "Pergilah, biarlah terjadi kepadamu seperti yang kamu percayai." Dan, pada saat itu juga, hambanya disembuhkan.

¹⁴ Ketika Yesus tiba rumah Petrus, Ia melihat ibu mertua Petrus sedang terbaring dan demam. ¹⁵ Lalu, Yesus menjamah tangan ibu itu dan demamnya hilang. Kemudian, ia bangun dan melayani Yesus.

¹⁶ Ketika menjelang malam, mereka membawa kepada-Nya banyak orang yang kerasukan roh jahat, dan Ia mengusir roh-roh itu dengan satu kata, dan menyembuhkan semua orang yang sakit, ¹⁷ supaya digenapilah apa yang dikatakan oleh Nabi Yesaya:

"Dialah yang mengambil kelemahan-kelemahan kita
dan menanggung penyakit-penyakit kita." Yesaya 53:4

¹⁸ Sekarang, ketika Yesus melihat orang banyak di sekeliling-Nya, Ia memberi perintah untuk bertolak ke seberang. ¹⁹ Kemudian, seorang ahli Taurat datang dan berkata kepada-Nya, "Guru, aku akan mengikuti-Mu ke mana saja Engkau pergi."

²⁰ Dan, Yesus berkata kepadanya, "Para rubah mempunyai liang dan burung-burung di langit mempunyai sarang-sarang. Akan tetapi, Anak Manusia ^[7] Anak Manusia di Daftar Istilah. tidak mempunyai tempat untuk meletakkan kepala-Nya."

²¹ Satu dari para murid berkata kepada-Nya, "Tuhan, izinkanlah aku untuk terlebih dahulu pergi dan menguburkan ayahku." ²² Akan tetapi, Yesus berkata kepadanya, "Ikutlah Aku, dan biarlah orang mati menguburkan orang mati mereka sendiri."

²³ Dan, ketika Yesus naik ke perahu, murid-murid-Nya mengikuti Dia. ²⁴ Dan, lihatlah, terjadi badai besar di danau sehingga perahu itu tertutup ombak. Akan tetapi, Yesus tidur. ²⁵ Dan, murid-murid mendatangi Yesus dan membangunkan-Nya, katanya, "Tuhan, selamatkan kami! Kita sedang binasa!"

²⁶ Dan, Dia berkata kepada mereka, “Mengapa kamu takut, hai kamu yang kurang beriman?” Lalu, Ia berdiri dan menghardik angin serta danau itu, dan menjadi tenang sekali.

²⁷ Maka, orang-orang itu terheran-heran dan berkata, “Orang macam apakah Dia ini, bahkan angin dan danau pun menuruti-Nya?”

²⁸ Ketika Yesus tiba di seberang danau, di daerah orang Gadara, ^[8] dua orang yang kerasukan roh jahat menemui-Nya. Mereka keluar dari kuburan dengan sangat ganas sehingga tidak ada orang yang dapat melewati jalan itu. ²⁹ Dan, lihatlah, mereka berteriak, katanya, “Apa urusan antara Engkau dengan kami, hai Anak Allah? Apakah Engkau datang untuk menyiksa kami sebelum waktunya?”

³⁰ Dan, agak jauh dari mereka ada sekawanan besar babi yang sedang mencari makan. ³¹ Setan-setan itu meminta kepada-Nya dan berkata, “Jika Engkau mau mengusir kami, suruhlah kami pindah ke dalam kawanan babi itu.”

³² Dan, Yesus berkata kepada mereka, “Pergilah!” Lalu, mereka keluar dan masuk ke dalam babi-babi itu. Kemudian, seluruh kawanan babi itu pun terjun dari tebing danau dan mati di dalam air. ³³ Orang-orang yang menggembalakan kawanan babi itu melarikan diri, dan masuk ke dalam kota, dan menceritakan semuanya, termasuk apa yang terjadi dengan orang-orang yang dirasuk setan itu. ³⁴ Dan, lihatlah, seluruh kota keluar untuk bertemu dengan Yesus. Ketika melihat Yesus, mereka meminta-Nya untuk meninggalkan wilayah mereka.

Footnotes

8:2 ^[1]Penyakit kulit yang bagi orang Yahudi adalah hukuman karena dosa (bc. Im. 13-14). Lih.

8:4 ^[2]Menurut hukum Taurat Musa, imamlah yang menyatakan bahwa seseorang telah bersih dari penyakit kusta.

8:4 ^[3]Bc. Im. 14:2-32.

8:5 ^[4]Seorang prajurit dalam pasukan Romawi yang bertanggung jawab atas seratus orang prajurit.

8:6 ^[5]Yun.: , berarti kelumpuhan akibat berbagai penyakit yang menyerang beberapa otot dan organ tubuh.

8:12 ^[6]Orang-orang Yahudi, penerima semua nubuat mengenai Kerajaan tersebut sehingga merupakan ahli waris asli.

8:20 ^[7]Lih.

8:28 ^[8]Beberapa salinan Bahasa Yunani menulis Garasenes dan salinan yang lain menulis Gergesenes. Gadara adalah suatu wilayah di sebelah tenggara danau Galilea.

Chapter 9

¹ Setelah masuk ke perahu, Yesus menyeberangi danau dan tiba di kota-Nya sendiri ^[1] Kapernaum di Daftar Istilah. . ² Dan, lihat, mereka membawa kepada-Nya seorang lumpuh yang terbaring di tempat tidur. Ketika melihat iman mereka, Yesus berkata kepada orang lumpuh itu, "Teguhkanlah hatimu, anak-Ku, dosamu sudah diampuni."

³ Kemudian, beberapa ahli Taurat berkata dalam hatinya, "Orang ini menghuja!"

⁴ Namun, Yesus mengetahui pikiran mereka, kata-Nya, "Mengapa kamu memikirkan yang jahat dalam hatimu?"

⁵ Manakah yang lebih mudah, berkata, 'Dosa-dosamu diampuni,' atau berkata, 'Bangunlah dan berjalanlah?' ⁶ Akan tetapi, supaya kamu dapat mengetahui bahwa di bumi Anak Manusia berkuasa untuk mengampuni dosa." Kemudian, Yesus berkata kepada orang lumpuh itu, "Bangunlah, angkatlah tempat tidurmu, dan pulanglah!"

⁷ Maka, ia bangun dan pulang. ⁸ Namun, ketika orang banyak melihat hal ini, mereka menjadi takjub dan memuliakan Allah yang memberi kuasa seperti itu kepada manusia.

⁹ Ketika Yesus pergi dari situ, Ia melihat seorang yang dipanggil Matius sedang duduk di tempat pengumpulan pajak. Lalu, Yesus berkata kepadanya, "Ikutlah Aku." Dan, Matius berdiri dan mengikuti Yesus.

¹⁰ Pada waktu Yesus duduk makan di dalam rumah itu, ^[2] lihat, banyak pengumpul pajak dan orang-orang berdosa ^[3] datang, lalu duduk makan bersama Yesus dan murid-murid-Nya. ¹¹ Dan, ketika orang-orang Farisi melihat hal ini, mereka berkata kepada murid-murid-Nya, "Mengapa Gurumu makan bersama para pengumpul pajak dan orang-orang berdosa?"

¹² Akan tetapi, ketika Yesus mendengar hal itu, Ia berkata, "Mereka yang sehat tidak membutuhkan tabib, melainkan mereka yang sakit.

¹³ Namun, pergilah dan pelajari apa artinya ini, 'Aku menghendaki belas kasihan, bukannya persembahan,' ^[4] sebab Aku datang bukan untuk memanggil yang benar, melainkan orang-orang berdosa."

¹⁴ Kemudian, murid-murid Yohanes datang kepada Yesus dan bertanya, "Mengapa kami dan orang-orang Farisi melakukan puasa, tetapi murid-murid-Mu tidak berpuasa?"

¹⁵ Dan, Yesus berkata kepada mereka, "Dapatkah para pengiring pengantin berdukacita selama pengantin laki-laki masih bersama-sama dengan mereka? Akan tetapi, akan tiba waktunya ketika pengantin laki-laki itu diambil dari mereka, dan kemudian mereka akan berpuasa."

¹⁶ Tidak ada seorang pun yang menambalkan kain yang baru pada pakaian yang lama, karena tambalan itu merobek pakaian yang lama dan makin besarlah robeknya. ¹⁷ Juga, tidak ada orang yang menuang anggur baru ke dalam kantong kulit yang lama. Jika demikian, kantong kulit itu akan robek, dan angguranya akan tumpah, dan kantong kulitnya hancur. Akan tetapi, mereka menyimpan anggur yang baru ke kantong kulit yang baru pula sehingga keduanya terpelihara."

¹⁸ Sementara Yesus mengatakan hal-hal ini kepada mereka, lihat, seorang pemimpin rumah ibadah ^[5] datang dan menyembah-Nya, dan berkata, "Anak perempuanku baru saja mati. Akan tetapi, datang dan letakkanlah tangan-Mu ke atasnya, maka ia akan hidup."

¹⁹ Lalu, Yesus bangun dan mengikuti orang itu, begitu pula dengan murid-murid-Nya.

²⁰ Dan, lihatlah, seorang perempuan yang sudah menderita pendarahan selama dua belas tahun mendekati Yesus dari belakang dan menjamah ujung jubah-Nya, ²¹ sebab perempuan itu berkata kepada dirinya sendiri, "Jika aku menyentuh jubah-Nya saja, aku akan sembuh."

²² Akan tetapi, Yesus berbalik dan memandang perempuan itu, lalu berkata, "Teguhkanlah hatimu, hai anak-Ku, imanmu telah menyembuhkanmu." Seketika itu juga, sembuhlah perempuan itu.

²³ Ketika Yesus tiba di rumah kepala rumah ibadah itu dan melihat para peniup seruling ^[6] dan kerumunan orang yang menyebabkan kebisingan, ²⁴ Ia berkata kepada orang-orang itu, "Pergilah, karena anak perempuan itu tidak mati, melainkan sedang tidur." Dan, mereka menertawakan Yesus. ²⁵ Namun, ketika orang banyak itu sudah diusir keluar, Yesus masuk lalu memegang tangan anak itu, dan anak perempuan itu pun bangun. ²⁶ Berita ini tersebar ke seluruh daerah itu.

²⁷ Ketika Yesus pergi dari situ, dua orang buta mengikuti Dia sambil berteriak-teriak, "Kasihaniilah kami, Anak Daud."

²⁸ Setelah Ia memasuki rumah itu, kedua orang buta tersebut mendatangi-Nya dan bertanya kepada mereka, "Apakah kamu percaya kalau Aku dapat melakukan hal ini?" Mereka berkata kepada-Nya, "Ya, Tuhan!"

²⁹ Kemudian, Yesus menjamah mata mereka, kata-Nya, "Jadilah kepadamu menurut imanmu." ³⁰ Dan, terbukalah mata mereka. Yesus dengan tegas memperingatkan mereka, "Perhatikanlah, jangan ada seorang pun mengetahui hal ini." ³¹ Akan tetapi, mereka keluar dan menyebarkan berita tentang Yesus ke seluruh daerah itu.

³² Setelah kedua orang itu keluar, lihatlah, orang-orang membawa seorang bisu yang dirasuk roh jahat kepada Yesus. ³³ Sesudah roh jahat itu diusir, orang bisu itu pun berbicara. Orang banyak itu menjadi terheran-heran dan berkata, "Hal seperti ini belum pernah terlihat di Israel."

³⁴ Akan tetapi, orang-orang Farisi berkata, "Ia mengusir roh-roh jahat dengan penguasa roh-roh jahat."

³⁵ Dan, Yesus pergi mengelilingi semua kota dan desa sambil mengajar di sinagoge-sinagoge mereka, dan memberitakan Injil Kerajaan, serta menyembuhkan segala penyakit dan kesakitan. ³⁶ Ketika Yesus melihat orang banyak itu, Ia merasa kasihan ^[7] kepada mereka karena mereka lelah dan terlantar seperti domba-domba tanpa gembala. ³⁷ Kemudian Ia berkata kepada murid-murid-Nya, "Sesungguhnya, panen banyak, tetapi pekerja-pekerjanya sedikit." ³⁸ Karena itu, mintalah kepada Tuhan yang mempunyai panen, untuk mengirimkan pekerja-pekerja dalam panen-Nya."

Footnotes

9:1 ^[1]Kapernaum. Lih.

9:10 ^[2]Rumah Matius (bdk. Mrk. 2:15; Luk. 5:29).

9:10 ^[3]Kelompok orang dengan profesi tertentu yang dianggap buruk oleh masyarakat Yahudi pada zaman itu.

9:13 ^[4]Kut. Hos. 6:6.

9:18 ^[5]Kepala sinagoge yang melayani dalam ibadah umat Yahudi. Walaupun dijabat oleh orang awam, mereka diizinkan berbicara jika mampu, misalnya jika dapat menerjemahkan dari bahasa Ibrani ke dalam bahasa setempat.

9:23 ^[6]Salah satu bagian dari arak-arakan untuk tradisi penguburan zaman dahulu, selain para peratap/orang-orang yang menangis (bc. Yer. 9:17; 48:36).

9:36 ^[7]Kata "splaighnizomai" (Yun.) yang dipakai di sini berarti rasa kasihan yang begitu mendalam sampai ke perut.

Chapter 10

¹ Dan, Yesus memanggil kedua belas murid-Nya dan memberi mereka kuasa atas roh-roh najis untuk mengusir roh-roh itu dan untuk menyembuhkan segala macam penyakit maupun segala macam kesakitan.

[1]² Inilah nama-nama kedua belas rasul itu:

Yang pertama, Simon yang disebut Petrus,
dan Andreas saudaranya,
dan Yakobus anak Zebedeus,
dan Yohanes saudaranya,

³ Filipus,
dan Bartolomeus,
Tomas,
dan Matius si pengumpul pajak,
Yakobus anak Alfeus,
dan Tadeus,

⁴ Simon orang Zelot, [2]
dan Yudas Iskariot yang mengkhianati Yesus.

⁵ Yesus mengutus kedua belas rasul itu dan memerintahkan mereka, “Jangan pergi ke jalan bangsa-bangsa lain atau masuk ke dalam kota orang Samaria, [3]⁶ melainkan pergilah kepada domba-domba yang tersesat dari antara umat Israel. ⁷ Dan, selama kamu pergi, beritakanlah dengan berkata, ‘Kerajaan Surga sudah dekat.’ ⁸ Sembuhkanlah yang sakit, hidupkanlah yang mati, tahirkanlah yang kusta, dan usirlah roh-roh jahat. Kamu menerima dengan cuma-cuma, berikanlah dengan cuma-cuma. ⁹ Jangan kamu membawa emas, atau perak, atau tembaga dalam ikat pinggangmu [4], ¹⁰ atau tas untuk perjalanan, atau dua helai baju, atau sandal, atau tongkat sebab seorang pekerja pantas untuk makanannya.

¹¹ Dan, di kota atau desa mana pun yang kamu masuki, selidikilah siapa yang layak di dalamnya dan tinggallah di sana sampai kamu berangkat. ¹² Ketika kamu memasuki rumah itu, berikanlah salam. ¹³ Dan, jika rumah itu layak, biarlah damai sejahteramu turun atasnya, tetapi jika tidak, biarlah damai sejahteramu kembali kepadamu. ¹⁴ Dan, siapa saja yang tidak menerima kamu atau tidak mau mendengar perkataanmu, ketika kamu keluar dari rumah atau kota itu, kebaskanlah debu kakimu. [5]¹⁵ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa pada hari penghakiman, [6] Hari Penghakiman di Daftar Istilah. tanah Sodom dan Gomora [7] akan lebih bisa menanggungnya daripada kota itu.”

¹⁶ “Lihat, Aku mengutus kamu seperti domba ke tengah-tengah serigala. [8] Karena itu, jadilah cerdik seperti ular [9] dan tulus seperti burung-burung merpati. [10]¹⁷ Akan tetapi, berhati-hatilah terhadap orang-orang karena mereka akan menyerahkanmu kepada Sanhedrin [11] dan akan mencambukmu di sinagoge-sinagoge mereka. ¹⁸ Dan, kamu akan dibawa ke hadapan para penguasa dan para raja demi Aku, sebagai kesaksian untuk mereka dan untuk bangsa-bangsa lain. ¹⁹ Namun, ketika mereka menyerahkan kamu, jangan khawatir tentang bagaimana atau apa yang kamu katakan karena saat itu juga akan diberikan kepadamu apa yang harus kamu katakan. ²⁰ Sebab, bukan kamu yang berbicara, tetapi itu adalah Roh Bapamu yang berbicara di dalam kamu.

²¹ Saudara akan menyerahkan saudaranya kepada kematian, dan ayah terhadap anaknya. Dan, anak-anak akan melawan para orang tua dan membunuh mereka. ²² Kamu akan dibenci oleh semuanya karena nama-Ku, tetapi orang yang bertahan sampai akhir akan diselamatkan. ²³ Ketika mereka menganiaya kamu dalam satu kota, larilah ke kota yang lain. Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa kamu tidak akan selesai melewati kota-kota Israel sampai Anak Manusia datang.

²⁴ Murid tidak melebihi gurunya, demikian juga hamba tidak melebihi tuannya. ²⁵ Cukuplah jika murid menjadi seperti gurunya, dan hamba menjadi seperti tuannya. Jika mereka menyebut tuan rumah itu Beelzebul, lebih buruk lagi kepada anggota keluarganya.”

²⁶ “Karena itu, jangan kamu takut terhadap mereka sebab tidak ada apa pun yang tertutup yang tidak akan diungkap, atau yang tersembunyi yang tidak akan diketahui. ²⁷ Apa yang Aku katakan kepadamu dalam kegelapan, katakanlah itu dalam terang. Dan, apa yang kamu dengar dibisikkan di telingamu, beritakanlah di atas atap rumah.

²⁸ Jangan takut kepada mereka yang membunuh tubuh, tetapi tidak dapat membunuh jiwa, melainkan terlebih takutlah kepada Dia yang dapat memusnahkan jiwa maupun tubuh di neraka. ²⁹ Bukankah dua ekor burung pipit dijual untuk satu duit ^[12] asarion ? Dan, tidak ada seekor pun dari mereka akan jatuh ke tanah di luar kehendak Bapamu. ³⁰ Bahkan, rambut kepalamu semuanya terhitung. ³¹ Karena itu, jangan takut, kamu lebih bernilai daripada banyak burung pipit.”

³² “Jadi, setiap orang yang mengakui Aku di hadapan manusia, Aku juga akan mengakuinya di hadapan Bapa-Ku yang ada di surga. ³³ Akan tetapi, siapa yang menyangkal Aku di hadapan manusia, Aku juga akan menyangkalnya di hadapan Bapa-Ku yang ada di surga.”

³⁴ “Jangan berpikir bahwa Aku datang untuk membawa perdamaian di bumi. Aku datang bukan untuk membawa perdamaian, melainkan pedang. ³⁵ Sebab, Aku datang untuk

memisahkan laki-laki dari ayahnya,
anak perempuan dari ibunya,
menantu perempuan dari ibu mertuanya,
³⁶ dan musuh seseorang adalah dari anggota keluarganya.

³⁷ Siapa yang lebih mengasihi ayah atau ibunya daripada Aku, tidak layak bagi-Ku. Dan, siapa yang lebih mengasihi anak laki-laki atau anaknya perempuan daripada Aku, tidak layak bagi-Ku. ³⁸ Dan, siapa yang tidak memikul salibnya dan mengikuti Aku, tidak layak bagi-Ku. ³⁹ Siapa yang mempertahankan nyawanya akan kehilangan nyawanya, dan siapa yang kehilangan nyawanya demi Aku akan mendapatkannya.”

⁴⁰ “Siapa yang menerima kamu, menerima Aku. Dan, siapa yang menerima Aku, menerima Dia yang mengutus Aku. ⁴¹ Siapa yang menerima nabi dalam nama nabi akan menerima upah nabi. Dan, siapa yang menerima orang benar dalam nama orang benar akan menerima upah orang benar. ⁴² Dan, siapa yang memberi minum kepada salah satu dari orang-orang yang kecil ini meskipun hanya secangkir air dingin dalam nama seorang murid, Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, ia tidak akan kehilangan upahnya.”

Footnotes

10:1 ^[1]Salah satu petunjuk bahwa kuasa itu dimiliki oleh para murid, baca Kis. 3:1-8.

10:4 ^[2]Anggota sebuah partai fanatik yang ikut ambil bagian dalam pemberontakan Yahudi melawan penjajahan Romawi.

10:5 ^[3]Bagian dari orang Yahudi, tetapi orang Yahudi sendiri tidak menerima mereka karena mereka bukan orang Yahudi yang murni.

10:9 ^[4]Pada zaman itu, orang-orang yang menempuh perjalanan biasanya menyimpan uang mereka dalam ikat pinggangnya.

10:14 ^[5]Suatu peringatan yang menunjukkan bahwa seseorang sudah selesai berurusan dengan orang lain.

10:15 ^[6]Lih.

10:15 ^[7]Kota yang dimusnahkan Allah karena kejahatan penduduknya (bc. Kej. 19).

10:16 ^[10]Burung merpati terkenal karena sifatnya yang pasif, yang tidak pernah membalas atau melawan musuh-musuhnya. Merpati dikenal sebagai lambang kedamaian.

10:16 ^[8]Musuh-musuh yang ganas (bdk. Mat. 7:15; Luk. 10:3; Yoh. 10:12; Kis. 20:29).

10:16 ^[9]Menggunakan kecerdikan hanya untuk membela dan menyelamatkan diri.

10:17 ^[11]Dewan Yahudi tertinggi untuk urusan agama dan sipil.

10:29 ^[12]Yun.: , satuan mata uang tembaga zaman dahulu yang nilainya paling kecil.

Chapter 11

¹ Ketika Yesus selesai memberikan perintah kepada kedua belas murid-Nya, Ia pergi dari sana untuk mengajar dan berkhotbah di kota-kota mereka.

² Sekarang, ketika Yohanes, yang ada di penjara, mendengar pekerjaan-pekerjaan Kristus, ia mengirim pesan melalui murid-muridnya, ³ dan bertanya kepada-Nya, “Apakah Engkau yang akan datang itu, atau haruskah kami menunggu yang lainnya?”

⁴ Yesus menjawab dan berkata kepada mereka, “Pergi dan beritahukan kepada Yohanes apa yang kamu dengar dan lihat, ⁵ yang buta melihat, yang lumpuh berjalan, yang sakit kusta ditahirkan ^[1], yang tuli mendengar, yang mati dibangkitkan, dan kepada yang miskin diberitakan Injil. ^[2] Injil di Daftar Istilah. ⁶ Dan, diberkatilah orang yang tidak tersandung oleh-Ku ^[3].”

⁷ Dan, setelah mereka pergi, Yesus mulai berbicara kepada orang banyak tentang Yohanes, “Apa yang ingin kamu lihat di padang belantara ^[4]? Sebatang buluh ^[5] yang digoyang angin? ⁸ Kamu pergi untuk melihat apa? Seorang yang berpakaian halus? Mereka yang berpakaian halus itu ada di istana-istana raja.

⁹ Untuk melihat apakah kamu pergi? Seorang nabi? Ya, Aku mengatakan kepadamu, ia bahkan lebih besar daripada seorang nabi. ¹⁰ Sebab, dialah orang yang tentangnya telah tertulis:

‘Lihat! Aku mengirim utusan-Ku mendahului-Mu.

Ia yang akan mempersiapkan jalan bagi-Mu di hadapan-Mu.’ Maleakhi 3:1

¹¹ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, di antara mereka yang dilahirkan oleh perempuan, tidak pernah tampil orang yang lebih besar daripada Yohanes Pembaptis. Akan tetapi, yang paling kecil dalam Kerajaan Surga, lebih besar daripada dia. ¹² Sejak zaman Yohanes Pembaptis hingga sekarang, Kerajaan Surga menderita kekerasan, dan orang-orang yang kejam itu melakukannya dengan paksa. ¹³ Sebab, semua nabi dan Hukum Taurat bernubuat sampai zaman Yohanes. ¹⁴ Dan, jika kamu mau menerimanya, dialah Elia yang akan datang itu. ^[6]¹⁵ Siapa yang mempunyai telinga untuk mendengar, hendaklah ia mendengarkan!

¹⁶ Namun, dengan apakah akan Kubandingkan generasi ini? Mereka itu seperti anak-anak kecil yang duduk di tempat-tempat umum, yang memanggil teman-temannya,

¹⁷ dan berkata, ‘Kami meniupkan seruling untukmu, tetapi kamu tidak menari.

Kami menyanyikan lagu dukacita, tetapi kamu tidak berduka.’

¹⁸ Karena Yohanes datang tanpa makan, juga tanpa minum, dan mereka berkata, ‘Ia kerasukan roh jahat.’

¹⁹ Akan tetapi, ketika Anak Manusia datang lalu makan dan minum, dan mereka berkata, ‘Lihat, seorang yang rakus dan pemabuk, teman para pengumpul pajak dan orang-orang berdosa.’ Akan tetapi, hikmat dibenarkan oleh perbuatannya.”

²⁰ Kemudian Yesus mulai mencela kota-kota tempat Ia melakukan paling banyak mukjizat karena mereka tidak bertobat. ²¹ “Celakalah kamu, Khorazim! ^[7] Celakalah kamu, Betsaida! ^[8] Sebab, jika mukjizat-mukjizat yang telah terjadi di antara kamu juga terjadi di Tirus dan Sidon, ^[9] mereka sudah lama bertobat dengan berpakaian kabung dan abu. ^[10]²² Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa pada hari penghakiman, Tirus dan Sidon akan lebih bisa menanggungnya daripada kamu.

²³ Dan, kamu, Kapernaum, akankah kamu ditinggikan sampai ke langit? Tidak, kamu akan diturunkan ke dunia orang mati, ^[11] Hades sebab jika mukjizat-mukjizat yang telah terjadi di antara kamu itu terjadi di Sodom, kota itu akan tetap ada sampai hari ini. ²⁴ Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa pada hari penghakiman, tanah Sodom akan lebih bisa menanggungnya daripada kamu.”

²⁵ Pada waktu itu Yesus berkata, “Aku memuliakan Engkau, Bapa, Tuhan atas langit dan bumi, bahwa Engkau menyembunyikan semua ini dari orang-orang yang bijaksana dan pandai, dan mengungkapkannya kepada anak-anak kecil. ²⁶ Ya, Bapa, karena seperti itulah yang berkenan di hadapan-Mu. ²⁷ Segala sesuatu telah diserahkan kepada-Ku oleh Bapa-Ku. Dan, tidak seorang pun yang mengenal Anak, selain Bapa; tidak seorang pun mengenal Bapa selain Anak dan setiap orang yang dikehendaki Sang Anak untuk mengungkapkannya.

²⁸ Datanglah kepada-Ku, semua yang letih lesu dan berbeban berat, dan Aku akan memberimu kelegaan. ²⁹ Pikullah kuk yang Kupasang, dan belajarlah dari-Ku karena Aku lemah lembut dan rendah hati, dan kamu akan mendapatkan ketenangan dalam jiwamu. ³⁰ Sebab, kuk yang Kupasang itu mudah dan beban-Ku ringan.”

Footnotes

11:5 ^[1]Orang Yahudi menganggap bahwa penyakit kusta adalah hukuman dari Allah bagi orang berdosa. Jadi dengan ditahirkan/disucikan, seorang penderita kusta akan sembuh dari kustanya.

11:5 ^[2]Lih.

11:6 ^[3]Tuhan Yesus menempatkan keberadaan diri-Nya sebagai batu sandungan; latar belakang keluarga Yesus, pekerjaan, murid-murid serta para pengikut-Nya tidak sesuai harapan orang-orang yang menanti-nantikan Mesias.

11:7 ^[4]Sebuah wilayah sunyi/jauh dari keramaian yang sangat luas dan terpencil.

11:7 ^[5]Tumbuhan sejenis bambu. Yesus menyatakan bahwa Yohanes tidak lemah seperti buluh yang mudah diembus angin.

11:14 ^[6]Nabi Elia akan datang kembali sebelum hari penghakiman (bdk. Mal. 4:5-6).

11:21 ^[10]Cara yang umum di Timur untuk mengungkapkan duka (bc. Yun. 3:5-8).

11:21 ^[7]Tidak ada catatan bahwa Kristus telah mengunjungi Khorazim. Dia jelas pernah ada di sana dan melakukan mukjizat-mukjizat, namun tidak satu pun dari empat penulis Injil menerangkan kunjungan itu. Pengarang dari Injil keempat mengakui bahwa karyanya sendiri sifatnya tidak lengkap (Yoh. 21:25). Letak Khorazim tidak diketahui sampai belakangan ini, ketika Dr. Robinson mengidentifikasikannya dengan Kherza, kota kecil yang hancur sekitar tiga mil dari Kapernaum.

11:21 ^[8]Kota-kota di tepi danau Galilea, tempat Yesus melakukan banyak mukjizat, tetapi orang-orang di sana tidak mau menerima pesan Yesus.

11:21 ^[9]Kota-kota yang mendapatkan hukuman Allah pada zaman Nebukadnezar dan Aleksander (bc. Yeh. 26-28).

11:23 ^[11]Yun.: , tempat orang setelah meninggal.

Chapter 12

¹ Pada waktu itu, Yesus berjalan melalui ladang gandum pada hari Sabat, ^[1] Hari Sabat di Daftar Istilah. dan murid-murid-Nya lapar, dan mereka mulai memetik bulir-bulir gandum ^[2], dan memakannya. ² Akan tetapi, ketika orang-orang Farisi melihatnya, mereka berkata kepada-Nya, "Lihat, murid-murid-Mu melakukan apa yang tidak dibenarkan untuk dilakukan pada hari Sabat."

³ Namun, Yesus berkata kepada mereka, "Belum pernahkah kamu membaca apa yang dilakukan Daud ketika ia dan para pengikutnya lapar, ^[3]⁴ bagaimana ia masuk ke dalam Rumah Allah dan makan roti persembahan yang tidak dibenarkan bagi-Nya untuk memakannya, begitu juga oleh orang-orang yang bersamanya, kecuali hanya untuk para imam? ⁵ Atau, belum pernahkah kamu membaca dalam Hukum Taurat, bahwa pada hari Sabat, para imam di Bait Allah melanggar Sabat ^[4] dan mereka tidak bersalah? ⁶ Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa yang lebih besar daripada Bait Allah ada di sini. ⁷ Namun, jika kamu sudah mengetahui artinya ini: 'Aku menghendaki belas kasihan dan bukan persembahan', ^[5] kamu tidak akan pernah menghukum yang tidak bersalah.

⁸ Sebab, Anak Manusia adalah Tuhan atas hari Sabat."

⁹ Setelah berangkat dari sana, Yesus tiba di sinagoge mereka. ¹⁰ Lihat, ada seorang laki-laki yang lumpuh sebelah tangannya. Dan, mereka bertanya kepada Yesus, kata mereka, "Apakah dibenarkan untuk menyembuhkan pada hari Sabat?" ^[6] supaya mereka bisa menyalahkan Yesus.

¹¹ Dan, Ia berkata kepada mereka, "Siapa orangnya di antara kamu yang mempunyai seekor domba, dan jika domba itu jatuh ke dalam lubang pada hari Sabat, tidakkah ia akan meraihnya dan mengeluarkannya? ¹² Betapa jauh lebih bernilainya manusia daripada seekor domba! Karena itu, dibenarkan berbuat baik pada hari Sabat."

¹³ Kemudian, Yesus berkata kepada orang itu, "Ulurkan tanganmu." Orang itu mengulurkan tangannya dan disembuhkan sepenuhnya seperti tangannya yang lain. ¹⁴ Akan tetapi, orang-orang Farisi pergi dari situ dan bersekongkol melawan Dia, bagaimana mereka bisa membinasakan-Nya.

¹⁵ Namun, Yesus, ketika mengetahui hal ini, menyingkir dari sana. Banyak yang mengikuti-Nya dan Ia menyembuhkan mereka semua, ¹⁶ dan memperingatkan mereka untuk tidak membuat diri-Nya diketahui.

¹⁷ Hal ini terjadi untuk menggenapi apa yang disampaikan melalui Nabi Yesaya:

¹⁸ "Lihatlah, hamba-Ku yang telah Kupilih,
yang Kukasihi, yang kepada-Nya jiwa-Ku berkenan.
Aku akan menaruh roh-Ku ke atas-Nya,
dan Ia akan menyatakan keadilan kepada bangsa-bangsa lain.

¹⁹ Ia tidak akan membantah, atau berteriak, dan tidak akan ada seorang pun yang mendengar suara-Nya di jalan-jalan.

²⁰ Buluh yang patah tidak akan Ia putuskan,
dan sumbu yang hampir padam tidak akan ia matikan,
sampai Ia membuat keadilan menang,

²¹ dan dalam nama-Nya, bangsa-bangsa lain akan berharap." Yesaya 42:1-4

²² Kemudian seorang yang kerasukan roh jahat, yang buta dan bisu, dibawa kepada Yesus. Dan, Yesus menyembuhkannya sehingga orang yang buta dan bisu itu berbicara dan melihat. ²³ Semua orang menjadi terheran-heran dan bertanya, "Mungkinkah Ia ini Anak Daud?"

²⁴ Akan tetapi, ketika orang-orang Farisi mendengarnya mereka berkata, "Orang ini tidak mungkin mengusir roh-roh jahat jika tidak dengan Beelzebul, pemimpin roh-roh jahat."

²⁵ Yesus mengetahui pikiran mereka dan berkata kepada mereka, "Setiap kerajaan yang terpecah-pecah melawan dirinya sendiri, ditinggalkan. Dan, setiap kota atau rumah ^[7] yang terpecah-pecah melawan dirinya sendiri, tidak akan bertahan. ²⁶ Dan, kalau Iblis mengusir Iblis, ia terpecah-pecah melawan dirinya sendiri. Jika demikian, bagaimana kerajaannya akan bertahan? ²⁷ Dan, jika Aku, mengusir roh-roh

jahat dengan Beelzebul, dengan siapakah anak-anakmu mengusir mereka? Karena itu, mereka akan menjadi hakimmu. ²⁸ Akan tetapi, jika dengan Roh Allah, Aku mengusir roh-roh jahat, Kerajaan Allah sudah datang atas kamu. ²⁹ Atau, bagaimana seseorang bisa masuk ke rumah orang yang kuat dan merampas benda-bendanya jika ia tidak mengikat orang kuat itu terlebih dahulu? Kemudian, ia baru dapat merampok rumah itu. ³⁰ Siapa saja yang tidak bersama dengan Aku, melawan Aku. Dan, siapa saja yang tidak mengumpulkan bersama dengan Aku, mencerai-beraikan.

³¹ Karena itu, Aku mengatakan kepadamu bahwa setiap dosa dan hujatan manusia akan diampuni, tetapi hujatan terhadap Roh tidak akan diampuni. ³² Dan, siapa saja yang mengatakan sesuatu yang melawan Anak Manusia akan diampuni, tetapi siapa saja yang berbicara melawan Roh Kudus tidak akan diampuni, baik pada masa ini maupun pada masa yang akan datang.”

³³ “Jika pohon itu baik, buahnya juga akan baik. Atau, jika pohon itu tidak baik, buahnya juga tidak akan baik. Sebab, pohon dikenal dari buahnya. ³⁴ Hai, keturunan ular beludak, bagaimana mungkin kamu yang jahat mengucapkan hal-hal yang baik? Karena dari luapan hati, mulut berbicara. ³⁵ Orang baik mengeluarkan hal-hal yang baik dari kekayaannya yang baik, dan orang jahat mengeluarkan hal-hal yang jahat dari kekayaannya yang jahat. ³⁶ Namun, Aku mengatakan kepadamu bahwa setiap kata yang sia-sia, yang diucapkan orang, mereka akan mempertanggung-jawabkannya pada hari penghakiman. ³⁷ Karena oleh perkataanmu, kamu akan dibenarkan, dan oleh perkataanmu, kamu akan dihukum.

³⁸ Kemudian, beberapa ahli Taurat dan orang Farisi berkata kepada Yesus, “Guru, kami mau melihat tanda dari-Mu.”

³⁹ Namun, Yesus menjawab dan berkata kepada mereka, “Generasi yang jahat dan berzina ^[8] ini menuntut suatu tanda. Dan, tidak akan ada tanda yang diberikan kepada mereka, kecuali tanda Nabi Yunus. ⁴⁰ Sebab, seperti Yunus yang berada di dalam perut ikan besar ^[9] selama tiga hari dan tiga malam, demikian juga Anak Manusia akan berada selama tiga hari dan tiga malam dalam perut bumi. ⁴¹ Orang-orang Niniwe ^[10] akan berdiri bersama-sama dengan generasi ini pada penghakiman dan akan menghukumnya sebab mereka bertobat setelah mendengar khotbah Yunus. Dan, lihat, yang lebih besar daripada Yunus ada di sini.

⁴² Ratu dari selatan ^[11] akan bangkit bersama-sama generasi ini pada hari penghakiman dan akan menghukumnya karena ia datang dari ujung bumi untuk mendengar hikmat Salomo. Dan, lihat, yang lebih besar daripada Salomo ada di sini.

⁴³ “Ketika roh jahat keluar dari manusia, ia melewati tempat-tempat yang tidak berair untuk mencari tempat istirahat, tetapi tidak menemukannya. ⁴⁴ Lalu, ia berkata, ‘Aku akan kembali ke rumahku, tempat aku keluar.’ Dan, ketika tiba, ia mendapati rumah itu kosong, sudah disapu, dan teratur. ⁴⁵ Kemudian, roh jahat itu pergi dan membawa bersamanya tujuh roh lain yang lebih jahat darinya, dan mereka masuk serta tinggal di sana. Akhirnya, keadaan orang itu menjadi jauh lebih buruk daripada sebelumnya. Demikian juga yang akan terjadi dengan generasi yang jahat ini.”

⁴⁶ Sementara Yesus masih berbicara dengan orang banyak, lihat, ibu dan saudara-saudara-Nya berdiri di luar, berusaha untuk berbicara dengan-Nya. ^[12]⁴⁷ Seseorang berkata kepada-Nya, “Lihat, ibu dan saudara-saudara-Mu berdiri di luar, berusaha berbicara dengan Engkau.”

⁴⁸ Namun, Yesus menjawab orang yang memberitahu-Nya itu dan berkata, “Siapakah ibu-Ku dan siapakah saudara-saudara-Ku?” ⁴⁹ Dan, sambil merentangkan tangan-Nya ke arah murid-murid-Nya, Yesus berkata, “Inilah ibu-Ku dan saudara-saudara-Ku! ⁵⁰ Karena siapa saja yang melakukan kehendak Bapa-Ku yang ada di surga, dialah saudara laki-laki-Ku, saudara perempuan-Ku, dan ibu-Ku.”

Footnotes

12:1 ^[1]Artinya adalah hari penghentian yang dikukuhkan oleh penghentian kerja Allah sendiri dalam penciptaan (bc. Kej. 2:1-3). Lih.

12:1 ^[2]Tangkai beserta buah/bunga yang terdapat pada tangkai itu.

12:3 ^[3]Bc. 1 Sam. 21:1-6.

12:5 ^[4]Pada hari Sabat, para imam di Bait Allah justru banyak melakukan pekerjaan, yaitu mempersembahkan kurban (menyembelih, menguliti, dan membakar binatang-binatang persembahan), yang jika dilakukan orang biasa akan dianggap melanggar/menajiskan hari Sabat.

12:7 ^[5]Kut. Hos. 6:6.

12:10 ^[6]Perbuatan ini menentang hukum Yahudi untuk bekerja pada hari Sabat.

12:25 ^[7]Rumah tangga.

12:39 ^[8]Tidak setia. Meninggalkan perjanjian dengan Allah dalam PL dibandingkan dengan ketidaksetiaan dalam pernikahan, bc. Yes. 50:1, Hos. 2:1-7.

12:40 ^[9]Bc. Yunus 1.

12:41 ^[10]Kota tempat Yunus berkhotbah (bc. Yunus 3).

12:42 ^[11]Ratu Syeba. Dia berjalan kira-kira 1.500 km untuk mempelajari hikmat Allah dari Salomo. Bc. 1 Raj. 10:1-13.

12:46 ^[12]Tampaknya ibu dan saudara-saudara Yesus menganggap Dia kurang waras, dan mereka bermaksud membawa-Nya pulang. Bc. Mrk. 3:21.

Chapter 13

¹ Pada hari itu, Yesus keluar dari rumah dan duduk di tepi danau. ² Dan, orang banyak terkumpul kepada-Nya. Karena itu, Ia naik ke perahu dan duduk, dan semua orang banyak itu berdiri di tepi danau. ³ Dan, Ia mengatakan banyak hal kepada mereka dalam perumpamaan, kata-Nya, "Ada seorang penabur pergi untuk menabur, ⁴ dan waktu ia menabur, beberapa benih jatuh di pinggir jalan, burung-burung datang dan memakannya sampai habis. ⁵ Benih yang lain jatuh di tempat berbatu, yang tidak mengandung banyak tanah, dan cepat tumbuh karena tidak mempunyai kedalaman tanah. ⁶ Akan tetapi, setelah matahari terbit, tanaman itu tersengat panas. Dan, karena tidak memiliki akar, tanaman itu menjadi kering. ⁷ Benih yang lain jatuh di antara semak duri, dan semak duri itu bertumbuh, dan mengimpitnya. ⁸ Namun, benih yang lain jatuh di tanah yang baik dan menghasilkan buah, ada yang seratus kali lipat, ada yang enam puluh kali lipat, dan ada yang tiga puluh kali lipat. ⁹ Siapa yang bertelinga, biarlah ia mendengar."

¹⁰ Dan, murid-murid Yesus datang dan bertanya kepada-Nya, "Mengapa Engkau berbicara kepada mereka dalam perumpamaan?"

¹¹ Yesus menjawab mereka, "Kepadamu sudah dikaruniakan untuk mengetahui rahasia Kerajaan Surga, tetapi kepada mereka tidak dikaruniakan. ¹² Sebab, orang yang mempunyai, kepadanya akan diberikan dan ia akan berkelimpahan. Namun, siapa yang tidak mempunyai, bahkan apa yang ia punyai akan diambil dari padanya. ¹³ Karena itulah, aku berbicara kepada mereka dalam perumpamaan karena ketika melihat, mereka tidak melihat, dan ketika mendengar, mereka tidak mendengar, juga tidak mengerti. ¹⁴ Mengenai mereka, digenapilah nubuat Yesaya yang berkata,

'Dengan pendengaran, kamu akan mendengar,
tetapi tidak akan pernah mengerti.
Dan, dengan melihat, kamu akan melihat,
tetapi tidak akan memahami.'

¹⁵ Karena hati bangsa ini telah menebal,
telinga mereka malas untuk mendengar,
dan mereka menutup mata mereka.
Jika tidak, tentu mereka dapat
melihat dengan mata mereka,
mendengar dengan telinga mereka,
dan dapat mengerti dengan hati mereka,
lalu berbalik kepada-Ku dan disembuhkan.' Yesaya 6:9-10

¹⁶ Akan tetapi, diberkatilah matamu karena melihat dan telingamu karena mendengar. ¹⁷ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa banyak nabi dan orang-orang benar yang ingin melihat apa yang kamu lihat, tetapi tidak melihatnya, dan ingin mendengar apa yang kamu dengar, tetapi tidak mendengarnya."

¹⁸ "Oleh karena itu, dengarkanlah arti perumpamaan tentang penabur.

¹⁹ Ketika orang mendengar firman Kerajaan dan tidak memahaminya, si jahat datang dan merampas apa yang telah tertabur dalam hati orang itu. Inilah orang yang benihnya tertabur di pinggir jalan.

²⁰ Adapun yang tertabur di tempat-tempat yang berbatu, inilah orang yang mendengarkan firman dan langsung menerimanya dengan sukacita, ²¹ tetapi ia tidak mempunyai akar dalam dirinya dan bertahan sebentar saja. Dan, ketika penindasan atau penganiayaan terjadi karena firman itu, ia langsung terjatuh.

²² Benih yang jatuh di tengah semak-semak duri adalah orang yang mendengar firman itu, kemudian kekhawatiran dunia dan tipu daya kekayaan mendesak firman itu sehingga tidak berbuah.

²³ Namun, orang yang benihnya tertabur di tanah yang baik, inilah orang yang mendengarkan firman itu dan memahaminya. Dialah yang benar-benar berbuah dan menghasilkan, ada yang 100 kali lipat, beberapa 60, dan beberapa 30."

²⁴ Yesus menyampaikan perumpamaan yang lainnya kepada mereka, kata-Nya, “Kerajaan Surga itu dapat diumpamakan seperti orang yang menaburkan benih yang baik di ladangnya. ²⁵ Akan tetapi, sementara orang-orang tidur, musuhnya datang dan menaburkan benih lalang di antara benih gandum, dan pergi. ²⁶ Ketika tanaman bertunas dan berbulir, kemudian lalang itu terlihat juga. ²⁷ Maka, hamba-hamba dari pemilik ladang itu datang dan bertanya kepadanya, ‘Tuan, bukankah engkau menabur benih yang baik di ladangmu? Lalu, dari manakah datangnya lalang itu?’

²⁸ Ia berkata kepada mereka, ‘Seorang musuh telah melakukannya.’ Lalu, hamba-hamba itu berkata kepadanya, ‘Apakah engkau mau kami pergi dan mengumpulkannya?’

²⁹ Akan tetapi, tuan itu berkata, ‘Jangan! Sebab, ketika kamu mengumpulkan lalang-lalang itu, bisa-bisa kamu juga mencabut gandum itu bersamanya. ³⁰ Biarlah keduanya tumbuh bersama sampai musim panen. Dan, pada waktu panen, aku akan berkata kepada para penabur, “Pertama-tama, kumpulkanlah lalang-lalang itu dan ikatlah dalam berkas-berkas untuk dibakar. Namun, kumpulkanlah gandumnya ke dalam lumbungku.”’

³¹ Kemudian Yesus menceritakan perumpamaan yang lain kepada mereka, kata-Nya, “Kerajaan Surga itu seperti biji sesawi ^[1] yang diambil orang dan ditaburkan di ladangnya. ³² Biji itu adalah yang terkecil dari semua jenis benih, tetapi ketika tumbuh, ia lebih besar dari semua jenis sayuran, bahkan menjadi pohon sehingga burung-burung di langit datang dan bersarang di cabang-cabangnya.”

³³ Kemudian Yesus menceritakan sebuah perumpamaan yang lain kepada mereka, “Kerajaan Surga itu seperti ragi, yang oleh seorang perempuan diambil dan dimasukkan ke dalam adonan tepung terigu sebanyak tiga sukat ^[2] sampai seluruh adonan itu tercampur ragi.

³⁴ Semua hal ini Yesus katakan kepada orang banyak dalam perumpamaan-perumpamaan, dan Ia tidak berbicara kepada mereka tanpa perumpamaan. ³⁵ Dengan demikian, tergenapilah apa yang disampaikan melalui nabi,

“Aku akan membuka mulutku dalam perumpamaan-perumpamaan,
Aku akan mengucapkan hal-hal yang tersembunyi sejak dunia dijadikan.” Mazmur 78:2

³⁶ Kemudian, Yesus meninggalkan orang banyak itu lalu masuk ke rumah. Dan, murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan berkata, “Jelaskanlah kepada kami perumpamaan tentang lalang-lalang di ladang.”

³⁷ Dan, jawab-Nya, “Orang yang menaburkan benih yang baik adalah Anak Manusia, ³⁸ dan ladang itu adalah dunia ini. Benih yang baik adalah anak-anak Kerajaan, dan lalang adalah anak-anak si jahat, ³⁹ dan musuh yang menaburnya adalah Iblis, dan musim panen adalah akhir zaman, dan para penuai itu adalah para malaikat.

⁴⁰ Jadi, sama seperti lalang yang dikumpulkan dan dibakar dalam api, demikianlah yang akan terjadi pada akhir zaman. ⁴¹ Anak Manusia akan mengutus para malaikat-Nya, dan mereka akan mengumpulkan semua batu sandungan ^[3] serta orang-orang yang melakukan kejahatan dari kerajaan-Nya, ⁴² dan akan melemparkannya ke dalam tungku api. Di tempat itu akan ada tangisan dan kertak gigi. ⁴³ Kemudian, orang-orang benar akan bersinar seperti matahari dalam Kerajaan Bapa mereka. Siapa yang bertelinga, biarlah ia mendengar.”

⁴⁴ “Kerajaan Surga adalah seperti harta yang terpendam di ladang, yang ditemukan orang, lalu disembunyikannya lagi. Dan, karena sukacitanya, ia pergi, menjual semua yang dipunyainya, dan membeli ladang itu.

⁴⁵ Sekali lagi, Kerajaan Surga adalah seperti seorang pedagang yang mencari mutiara yang indah. ⁴⁶ Ketika ia menemukan sebuah mutiara yang bernilai tinggi, ia pergi dan menjual semua yang dipunyainya, lalu membeli mutiara itu.”

⁴⁷ “Demikian juga, Kerajaan Surga adalah seperti jala yang ditebarkan ke dalam laut, dan mengumpulkan berbagai jenis ikan. ⁴⁸ Ketika jala itu penuh, mereka menyeretnya ke pantai dan duduk, lalu mengumpulkan ikan-ikan yang baik ke dalam keranjang-keranjang besar, tetapi membuang yang tidak baik. ⁴⁹ Jadi, itulah yang akan terjadi pada akhir zaman. Para malaikat akan keluar dan memisahkan yang jahat dari orang-orang benar, ⁵⁰ dan melemparkan orang-orang jahat itu ke dalam tungku api. Di tempat itu akan ada ratapan dan kertak gigi.

⁵¹ Sudahkah kamu mengerti akan semua ini?"

Mereka berkata kepada-Nya, "Ya."

⁵² Dan, Yesus berkata kepada mereka, "Karena itu, setiap ahli Taurat yang telah menjadi murid Kerajaan Surga, ia seperti tuan rumah yang mengeluarkan harta yang baru dan yang lama dari kekayaannya."

⁵³ Ketika Yesus telah menyelesaikan perumpamaan-perumpamaan itu, Ia pergi dari sana. ⁵⁴ Dan, ketika Ia tiba di kota asal-Nya, Ia mengajar di sinagoge-sinagoge mereka sehingga mereka takjub dan berkata, "Dari mana Orang ini mendapat kebijaksanaan dan mukjizat-mukjizat ini? ⁵⁵ Bukankah Ia ini anak seorang tukang kayu? Bukankah ibu-Nya disebut Maria, dan saudara-saudara-Nya adalah Yakobus, Yusuf, Simon, dan Yudas? ⁵⁶ Bukankah saudara-saudara-Nya yang perempuan ada di antara kita? Lalu, dari mana Orang ini mendapatkan semua hal ini?" ⁵⁷ Dan, mereka tersinggung oleh-Nya. Namun, Yesus berkata kepada mereka, "Seorang nabi bukannya tidak dihormati, kecuali di tempat asalnya dan di rumahnya sendiri."

⁵⁸ Dan, Ia tidak melakukan banyak mukjizat di sana karena ketidakpercayaan mereka.

Footnotes

13:31 ^[1] Biji tanaman moster/mustar (bhs Inggris: black mustard). Biasanya digunakan sebagai bumbu oleh masyarakat Palestina. Diameter biji ini hanyalah 1-1,5 mm, tetapi tanamannya dapat tumbuh mencapai ketinggian 3 m.

13:33 ^[2] 1 sukat = 14 liter.

13:41 ^[3] Kata aslinya "skandala" juga berarti: hal yang menyebabkan dosa.

Chapter 14

¹ Pada waktu itu, Herodes, raja wilayah ^[1] Herodes Antipas di Daftar Istilah, mendengar berita-berita tentang Yesus. ² Dan, ia berkata kepada hamba-hambanya, “Inilah Yohanes Pembaptis. Dia telah bangkit dari antara orang mati dan karena itulah mukjizat-mukjizat ini bekerja di dalam-Nya.”

³ Sebab, Herodes telah menangkap Yohanes, mengikatnya, dan menjebloskannya ke penjara karena Herodias, istri Filipus, saudara Herodes. ⁴ Karena Yohanes pernah berkata kepadanya, “Tidak dibenarkan bagimu untuk memiliki Herodias.” ⁵ Dan, meskipun Herodes ingin membunuh Yohanes, ia takut kepada orang banyak karena mereka menganggap Yohanes sebagai nabi.

⁶ Akan tetapi, ketika hari ulang tahun Herodes tiba, anak perempuan Herodias menari di hadapan mereka, dan itu menyenangkan Herodes, ⁷ sehingga ia bersumpah untuk memberikan apa saja yang diminta gadis itu. ⁸ Maka, setelah didesak oleh ibunya, gadis itu berkata, “Berikanlah kepadaku di sini, kepala Yohanes Pembaptis di atas nampan.”

⁹ Meskipun raja sedih, tetapi karena sumpahnya dan karena orang-orang yang makan bersamanya, ia pun memerintahkan agar hal itu diberikan. ¹⁰ Ia menyuruh untuk memenggal kepala Yohanes di penjara. ¹¹ Dan, kepala Yohanes dibawa di atas nampan, diberikan kepada gadis itu dan ia membawanya kepada ibunya. ¹² Kemudian, murid-murid Yohanes datang, mengambil tubuhnya, dan menguburkannya. Lalu, mereka pergi dan memberitahukan Yesus.

¹³ Ketika Yesus mendengar hal ini, Ia menarik diri dari sana dengan perahu, ke tempat yang sunyi sendirian. Dan, ketika orang-orang mendengar ini, mereka mengikuti-Nya dengan berjalan kaki dari kota-kota. ¹⁴ Ketika Yesus keluar, Ia melihat kerumunan besar orang, dan berbelas kasihan ^[2] kepada mereka, dan menyembuhkan sakit mereka.

¹⁵ Ketika hari menjelang malam, para murid datang kepada Yesus dan berkata, “Tempat ini sunyi dan hari sudah mulai malam. Suruhlah orang banyak itu pergi ke desa-desa dan membeli makanan bagi mereka sendiri.”

¹⁶ Akan tetapi, Yesus berkata kepada mereka, “Mereka tidak perlu pergi. Kamu, berilah mereka makanan.”

¹⁷ Mereka berkata kepada-Nya, “Di sini kita tidak mempunyai apa-apa, kecuali 5 roti dan 2 ikan.”

¹⁸ Dan, Ia berkata, “Bawalah itu kemari, kepada-Ku.” ¹⁹ Kemudian, Ia menyuruh orang banyak itu duduk di rumput, dan Ia mengambil 5 roti dan 2 ikan itu, lalu sambil memandang ke langit, Ia mengucap syukur dan memecahkan-mecahkan roti itu. Setelah itu, Ia memberikannya kepada murid-murid-Nya, dan murid-murid-Nya kepada orang banyak. ²⁰ Dan, mereka semua makan dan dikenyangkan. Lalu, mereka mengambil potongan-potongan yang sisa, ada dua belas keranjang penuh. ²¹ Dan, mereka yang makan kira-kira ada 5.000 laki-laki, belum termasuk perempuan dan anak-anak.

²² Yesus segera mendesak murid-murid-Nya masuk ke perahu dan pergi mendahului-Nya ke seberang, sementara Ia menyuruh orang banyak itu pulang. ²³ Dan, setelah Yesus menyuruh orang banyak itu pulang, Ia naik ke atas gunung seorang diri dan berdoa. Ketika menjelang malam, Ia sendirian di sana. ²⁴ Akan tetapi, perahu itu sudah jauh dari daratan, diombang-ambingkan gelombang karena berlawanan dengan angin.

²⁵ Dan, pada jam keempat ^[3] Jam malam di Daftar Istilah. malam itu, Ia datang kepada mereka, berjalan di atas air. ²⁶ Ketika para murid melihat-Nya berjalan di atas air, mereka sangat takut dan berseru, “Itu hantu!” Lalu, mereka berteriak-teriak karena ketakutan.

²⁷ Akan tetapi, Yesus langsung berbicara kepada mereka, kata-Nya, “Kuatkanlah hatimu! Ini Aku, jangan takut.”

²⁸ Dan, Petrus berkata kepada-Nya, “Tuhan, jika itu Engkau, suruhlah aku datang kepada-Mu di atas air.”

²⁹ Yesus berkata, “Datanglah!”

Maka, Petrus keluar dari perahu, dan berjalan di atas air, dan datang kepada Yesus. ³⁰ Namun, ketika melihat angin, ia ketakutan dan mulai tenggelam. Ia berteriak, "Tuhan, selamatkan aku!"

³¹ Yesus langsung mengulurkan tangan-Nya, memegang Petrus, dan berkata, "Kamu yang kurang iman, mengapa kamu ragu-ragu?"

³² Ketika mereka masuk ke dalam perahu, angin pun berhenti. ³³ Kemudian, mereka yang ada di perahu menyembah Yesus dan berkata, "Sesungguhnya, Engkau adalah Anak Allah!"

³⁴ Setelah menyeberang, mereka sampai di tanah Genesaret. ³⁵ Ketika orang-orang di tempat itu mengenali-Nya, mereka memberitahukannya ke seluruh daerah itu dan membawa semua orang yang sakit kepada Yesus. ³⁶ Mereka memohon kepada Yesus supaya boleh menyentuh ujung jubah-Nya, dan semua orang yang menyentuhnya menjadi sembuh.

Footnotes

14:1 ^[1]Jabatan pemimpin yang menguasai seperempat dari wilayah yang dulunya dikuasai oleh Herodes Agung. Herodes di ayat ini adalah Herodes Antipas, putra bungsunya yang menguasai wilayah Galilea dan Perea. Lih.

14:14 ^[2]Kata "splaḡchnizomai" (Yun.) yang digunakan di sini adalah sama dengan yang digunakan dalam Mat. 9:36 dan 18:27, dan berarti ungkapan bela rasa atau terharu atau belas kasihan yang sangat mendalam (sampai ke perut).

14:25 ^[3]Antara pkl. 03.00 subuh sampai pkl. 06.00 pagi. Lih.

14:34 ^[4]Genesaret terletak di wilayah Galilea, di tepi Danau Tiberias. Kota ini diyakini berada di tengah-tengah antara Kapernaum dan Magdala.

Chapter 15

¹ Kemudian, beberapa orang Farisi dan ahli-ahli Taurat dari Yerusalem datang kepada Yesus dan berkata,
² “Mengapa murid-murid-Mu melanggar tradisi nenek moyang? Sebab, mereka tidak mencuci tangan [¹] ketika makan roti!”

³ Dan, Yesus menjawab dan berkata kepada mereka, “Dan, mengapa kamu juga melanggar perintah Allah demi tradisimu? ⁴ Karena Allah berfirman, ‘Hormatilah ayah dan ibumu,’ [²] dan, ‘Siapa yang mengutuki ayah atau ibunya, harus dihukum mati.’ [³]⁵ Namun, kamu berkata, “Siapa saja yang berkata kepada ayah atau ibunya, ‘Apa pun pemberian untukmu sudah dipersembahkan kepada Allah,’” ⁶ ia tidak perlu menghormati ayah atau ibunya. Dengan demikian, kamu membatalkan firman Allah demi tradisimu. ⁷ Kamu, orang-orang munafik, memang benar nubuatan Yesaya tentang kamu:

⁸ ‘Bangsa ini menghormati Aku dengan mulut mereka,
 tetapi hati mereka jauh dari pada-Ku.

⁹ Dan, sia-sia mereka menyembah-Ku dengan mengajarkan perintah-perintah manusia.”

¹⁰ Dan, Yesus memanggil orang banyak dan berkata, “Dengar dan pahamiilah! ¹¹ Bukan apa yang masuk ke dalam mulut yang menajiskan orang, tetapi apa yang keluar dari mulutnya, inilah yang menajiskan orang.”

¹² Kemudian, murid-murid Yesus datang dan bertanya kepadanya, “Tahukah Engkau bahwa orang-orang Farisi tersinggung ketika mendengar pernyataan ini?”

¹³ Namun, Yesus menjawab dan berkata, “Setiap tanaman yang tidak ditanam oleh Bapa-Ku yang di surga akan dicabut sampai ke akar-akarnya. ¹⁴ Biarkanlah mereka. Mereka adalah penuntun-penuntun buta dari orang-orang buta. Dan, jika orang buta menuntun orang buta, keduanya akan jatuh ke dalam lubang.”

¹⁵ Petrus berkata kepada-Nya, “Jelaskanlah perumpamaan itu kepada kami.”

¹⁶ Yesus berkata, “Apakah kamu masih belum paham juga? ¹⁷ Apakah kamu tidak mengerti bahwa segala sesuatu yang masuk ke dalam mulut akan turun ke perut dan dibuang ke dalam jamban? ¹⁸ Akan tetapi, apa yang keluar dari mulut timbul dari hati, dan itulah yang menajiskan orang. ¹⁹ Karena dari hati timbul pikiran-pikiran jahat, pembunuhan, perzinaan, dosa-dosa seksual, pencurian, kesaksian palsu, dan fitnah.

²⁰ Hal-hal inilah yang menajiskan orang, tetapi makan tanpa mencuci tangan tidak menajiskan orang.”

²¹ Kemudian, Yesus pergi dari sana dan menyingkir ke daerah Tirus dan Sidon. ²² Dan, seorang perempuan Kanaan yang berasal dari daerah itu datang dan berseru, “Kasihaniilah Aku, Tuhan, Anak Daud! Anak perempuanku kerasukan roh jahat sangat parah.”

²³ Akan tetapi, Yesus tidak menjawab perempuan itu, satu kata pun. Dan, murid-murid-Nya datang dan mendesak-Nya, kata mereka, “Suruhlah ia pergi karena ia terus-menerus berteriak di belakang kita.”

²⁴ Lalu, Ia menjawab dan berkata, “Aku hanya diutus kepada domba-domba yang hilang dari umat Israel.”

²⁵ Kemudian, perempuan itu mendatangi dan sujud di hadapan Yesus, katanya, “Tuhan, tolonglah aku!”

²⁶ Namun, Yesus menjawab dan berkata, “Tidak baik mengambil roti milik anak-anak dan melemparkannya kepada anjing-anjing. [⁴] kunarion ”

²⁷ Perempuan itu menjawab, “Benar, Tuhan, tetapi anjing-anjing itu makan remah-remah yang jatuh dari meja tuannya.”

²⁸ Kemudian, Yesus berkata kepadanya, “Hai perempuan, imanmu besar! Terjadilah kepadamu seperti keinginanmu.” Pada saat itu juga, anak perempuannya disembuhkan.

29 Yesus pergi dari sana, menyusuri tepi danau Galilea. Dan, setelah mendaki ke atas bukit, Ia duduk di sana.

30 Kemudian, kerumunan besar orang datang kepada-Nya, membawa orang-orang yang lumpuh, cacat, buta, bisu, dan orang banyak lainnya. Lalu, mereka membaringkan orang-orang itu di kaki Yesus dan Ia menyembuhkan mereka, **31** sehingga orang banyak itu terheran-heran ketika mereka melihat yang bisu berbicara, yang cacat dipulihkan, yang lumpuh berjalan, dan yang buta melihat. Dan, mereka memuliakan Allah Israel.

32 Lalu, Yesus memanggil murid-murid-Nya dan berkata, “Aku berbelas kasihan ^[5] terhadap orang-orang itu karena mereka sudah bersama-Ku selama tiga hari dan tidak mempunyai makanan. Dan, Aku tidak mau menyuruh mereka pulang kelaparan supaya mereka tidak pingsan dalam perjalanan.”

33 Kemudian, para murid berkata kepada-Nya, “Dari mana kita akan mendapatkan roti yang banyak di tempat sunyi ini mengenyangkan orang yang sangat banyak ini.”

34 Yesus bertanya kepada mereka, “Berapa banyak roti yang kamu punya?”

Mereka menjawab, “Tujuh, dan beberapa ikan kecil.” **35** Lalu, Yesus memerintahkan orang banyak itu duduk di tanah. **36** Kemudian, Ia mengambil ketujuh roti serta ikan-ikan itu. Dan, sambil mengucap syukur, Ia memecah-mecahkannya, dan memberikannya kepada murid-murid-Nya, dan murid-murid-Nya memberikannya kepada orang banyak itu. **37** Mereka semua makan dan dikenyangkan. Lalu, mereka mengambil potongan-potongan yang sisa, ada tujuh keranjang penuh. **38** Mereka yang makan ada empat ribu orang laki-laki, tidak termasuk perempuan dan anak-anak. **39** Setelah menyuruh orang banyak itu pulang, Yesus masuk ke perahu dan pergi ke daerah Magadan. ^[6]

Footnotes

15:2 ^[1]Orang Yahudi harus mencuci tangan setiap kali mereka mau makan. Makanan yang disentuh dengan tangan yang tidak dicuci akan membuat mereka najis.

15:4 ^[2]Kut. Kel. 20:12; Ul. 5:16.

15:4 ^[3]Kut. Kel. 21:17.

15:26 ^[4]Yun.: , yang artinya anjing kecil atau anjing peliharaan. Jadi, tidak mengacu kepada anjing liar. Orang Yahudi biasa menyebut orang bukan Yahudi sebagai anjing.

15:32 ^[5]Kata "splagchnizomai" (Yun.) yang digunakan di sini adalah sama dengan yang digunakan dalam Mat. 9:36, 14:14 dan 18:27, dan berarti ungkapan bela rasa atau terharu atau belas kasihan yang sangat mendalam (sampai ke perut).

15:39 ^[6]Disebut juga Magdala.

Chapter 16

¹ Kemudian, orang-orang Farisi dan Saduki datang untuk mencobai Yesus. Mereka meminta agar Yesus memperlihatkan kepada mereka suatu tanda dari surga.

² Akan tetapi, jawab Yesus, “Saat menjelang malam, kamu berkata, ‘Cuaca cerah karena langit merah.’ ³ Dan, pada pagi hari, ‘Hari ini akan ada angin kencang karena langit merah dan gelap.’ Kamu tahu bagaimana membedakan rupa langit, tetapi tidak mampu membedakan tanda-tanda zaman. ⁴ Suatu generasi yang jahat dan pezina ini menuntut sebuah tanda, tetapi satu tanda pun tidak akan diberikan kepadanya, kecuali tanda Nabi Yunus. ^[1]” Lalu, Ia meninggalkan mereka dan pergi.

⁵ Ketika murid-murid tiba di seberang danau, mereka lupa membawa roti. ⁶ Dan, Yesus berkata kepada mereka, “Perhatikanlah dan waspadalah terhadap ragi orang-orang Farisi dan para Saduki.”

⁷ Dan, mereka mulai membicarakan hal itu di antara mereka sendiri dan berkata, “Ini karena kita tidak membawa roti.”

⁸ Akan tetapi, Yesus mengetahui hal ini dan berkata, “Hai, orang yang kurang iman, mengapa kamu membicarakan di antaramu sendiri tentang tidak ada roti? ⁹ Apakah kamu masih belum mengerti dan juga tidak ingat akan lima roti untuk lima ribu orang, dan berapa banyak keranjang sisanya yang kamu kumpulkan? ^[2]¹⁰ Atau, tujuh roti untuk empat ribu orang, dan berapa banyak keranjang sisanya yang kamu kumpulkan? ^[3]¹¹ Bagaimanakah kamu tidak mengerti bahwa Aku tidak sedang berbicara kepadamu tentang roti? Akan tetapi, waspadalah terhadap ragi orang-orang Farisi dan para Saduki.”

¹² Kemudian, mereka mengerti bahwa Ia tidak mengatakan untuk waspada terhadap ragi roti, tetapi terhadap ajaran orang-orang Farisi dan para Saduki.

¹³ Ketika Yesus tiba di daerah Kaisarea Filipi, ^[4] Ia bertanya kepada murid-murid-Nya, “Menurut perkataan orang, siapakah Anak Manusia itu?”

¹⁴ Mereka menjawab, “Beberapa mengatakan Yohanes Pembaptis, yang lain mengatakan Elia, dan yang lain lagi mengatakan Yeremia, atau salah satu dari para nabi.”

¹⁵ Lalu, Yesus bertanya kepada mereka, “Akan tetapi, menurutmu, siapakah Aku ini?”

¹⁶ Simon Petrus menjawab, “Engkau adalah Mesias, ^[5] Anak Allah yang hidup!”

¹⁷ Yesus berkata kepadanya, “Diberkatilah kamu, Simon anak Yunus, sebab bukan daging dan darah yang menyatakan ini kepadamu, melainkan Bapa-Ku yang di surga. ¹⁸ Dan, aku juga mengatakan kepadamu bahwa kamu adalah Petrus. ^[6] Petra Kefas Dan, di atas batu ini, Aku akan membangun jemaat-Ku dan gerbang-gerbang Hades ^[7] tidak akan menguasainya. ¹⁹ Aku akan memberimu kunci-kunci Kerajaan Surga. Dan, apa saja yang kamu ikat di bumi akan terikat di surga. Dan, apa saja yang kamu lepaskan di bumi akan terlepas di surga.” ²⁰ Lalu, Yesus memperingatkan murid-murid supaya tidak memberitahukan siapa-siapa bahwa Ia adalah Mesias.

²¹ Sejak saat itu, Yesus mulai menunjukkan kepada murid-murid-Nya bahwa Ia harus pergi ke Yerusalem dan menderita banyak hal dari para tua-tua, imam-imam kepala, maupun ahli-ahli Taurat, lalu dibunuh dan dibangkitkan pada hari ketiga. ²² Kemudian, Petrus menarik Yesus ke samping, menegur-Nya, dan berkata, “Tuhan, kiranya Allah menjauhkan hal itu dari Engkau! Hal ini tidak akan pernah terjadi pada-Mu.”

²³ Akan tetapi, Yesus berbalik dan berkata kepada Petrus, “Enyahlah dari hadapan-Ku, hai Iblis! ^[8] Kamu adalah batu sandungan bagi-Ku sebab engkau tidak menetapkan pikiranmu pada hal-hal dari Allah, melainkan hal-hal dari manusia.”

²⁴ Kemudian Yesus berkata kepada murid-murid-Nya, “Jika ada yang mau mengikuti Aku, ia harus menyangkal dirinya sendiri, memikul salibnya, dan mengikut Aku. ²⁵ Karena siapa yang ingin menyelamatkan nyawanya akan kehilangan nyawanya. Akan tetapi, siapa yang kehilangan nyawanya karena Aku, ia akan mendapatkannya. ²⁶ Apa untungnya jika seseorang memperoleh seluruh dunia, tetapi kehilangan nyawanya? Atau, apa yang bisa seseorang berikan sebagai ganti nyawanya? ²⁷ Sebab, Anak

Manusia akan datang dalam kemuliaan Bapa-Nya bersama dengan para malaikat-Nya dan kemudian akan membalas setiap orang menurut perbuatannya. ²⁸ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, ada beberapa orang yang berdiri di sini yang tidak akan mengalami kematian sampai mereka melihat Anak Manusia datang dalam Kerajaan-Nya.”

Footnotes

16:4 ^[1]Tanda yang sama dengan keadaan Yunus yang setelah tiga hari di dalam ikan besar, ia keluar hidup-hidup, lalu pergi ke Niniwe untuk memberitahukan tentang peringatan dari Tuhan. Dengan cara yang sama, Yesus keluar dari kubur pada hari yang ketiga, tanda untuk membuktikan kebenaran perkataan-Nya dari Allah. Bdk. Mat. 12:40.

16:9 ^[2]Bc. Mat. 14:13-21.

16:10 ^[3]Bc. Mat. 15:32-39.

16:13 ^[4]Kaisarea Filipi dibangun di tepi pantai oleh Herodes Agung sebagai penghormatan terhadap Kaisar Agustus. Penduduknya terdiri dari orang-orang Yahudi dan orang-orang bukan Yahudi. Diduga bahwa dahulu di tempat ini dan sekitarnya banyak patung-patung dewa pagan Romawi.

16:16 ^[5]Memang teks Yun. menggunakan "Christos," tapi teks Syriac Peshitto menggunakan "Messiah." (cf. James Murdock, *A Literal translation of the Gospel of Matthew from the Syriac Peshitto Version*, 1852). Kristus adalah kata Yun. artinya Yang Diurapi, padanannya dalam bahasa Ibrani adalah Mesias.

16:18 ^[6]Yun.: , Aram: , artinya "batu karang".

16:18 ^[7]Alam maut.

16:23 ^[8]Teguran Yesus kepada Petrus karena apa pun yang menghalangi rencana keselamatan dipandang-Nya berasal dari musuh-Nya, Iblis.

Chapter 17

¹ Enam hari kemudian, Yesus mengajak Petrus, Yakobus, serta Yohanes saudara Yakobus, dan membawa mereka naik ke gunung yang tinggi secara tersendiri. ² Lalu, Yesus berubah rupa di depan mereka. Wajah-Nya bersinar seperti matahari dan pakaian-Nya menjadi seputih cahaya. ³ Dan, lihat, tampaklah kepada mereka Musa dan Elia, sedang berbincang dengan Yesus.

⁴ Petrus berkata kepada Yesus, “Tuhan, adalah baik bagi kita untuk berada di sini, aku akan mendirikan tiga kemah ^[1] di sini, satu untuk-Mu, satu untuk Musa, dan satu untuk Elia.”

⁵ Ketika Petrus masih bicara, sebuah awan yang terang menaungi mereka, dan lihat, ada suara dari dalam awan itu yang berkata, “Inilah Anak-Ku yang Kukasihi, kepada-Nya Aku berkenan. Dengarkanlah Dia.”

⁶ Ketika murid-murid mendengar ini, mereka tersungkur dengan wajah sampai ke tanah dan sangat ketakutan. ⁷ Namun, Yesus datang dan menyentuh mereka, kata-Nya, “Bangunlah dan jangan takut.” ⁸ Ketika mereka mengangkat mata mereka, mereka tidak melihat siapa pun, kecuali Yesus sendiri.

⁹ Saat mereka turun dari gunung, Yesus memerintahkan mereka, kata-Nya, “Jangan ceritakan penglihatan itu kepada siapa pun sampai Anak Manusia dibangkitkan dari antara orang mati.”

¹⁰ Dan, murid-murid bertanya kepada-Nya, “Lalu, mengapa ahli-ahli Taurat berkata bahwa Elia harus datang terlebih dahulu? ^[2] ”

¹¹ Yesus menjawab, “Elia memang datang terlebih dahulu dan akan memulihkan segala sesuatu. ¹² Namun, Aku mengatakan kepadamu bahwa Elia sudah datang, tetapi mereka tidak mengenalinya dan memperlakukannya menurut kemauan mereka. Demikian juga Anak Manusia akan menderita di tangan mereka.” ¹³ Kemudian, para murid mengerti bahwa Ia berbicara kepada mereka tentang Yohanes Pembaptis.

¹⁴ Ketika Yesus dan murid-murid kembali kepada orang banyak, seorang laki-laki datang kepada Yesus dengan berlutut di hadapan-Nya sambil berkata, ¹⁵ “Tuhan, kasihanilah anakku sebab ia sakit ayatan dan sangat menderita. Ia sering jatuh ke dalam api dan ke dalam air. ¹⁶ Aku sudah membawanya kepada murid-murid-Mu, tetapi mereka tidak dapat menyembuhkan dia.”

¹⁷ Yesus menjawab, “Hai, kamu generasi yang tidak percaya dan sesat! Berapa lama lagi Aku akan tinggal bersamamu? Berapa lama lagi Aku harus bersabar terhadap kamu? Bawalah anak itu kepada-Ku.”

¹⁸ Maka Yesus membentak roh jahat itu sehingga keluar dari anak laki-laki itu, dan anak itu sembuh saat itu juga.

¹⁹ Kemudian para murid datang kepada Yesus, ketika mereka sendirian dengan-Nya dan bertanya, “Mengapa kami tidak dapat mengusir roh jahat itu?”

²⁰ Kata-Nya kepada mereka, “Karena imanmu yang kecil. Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, kalau kamu mempunyai iman sebesar biji sesawi saja ^[3], maka kamu dapat berkata kepada gunung ini, ‘Pindahlah dari tempat ini ke sana!’ dan gunung ini akan pindah. Tidak ada yang mustahil bagimu. ²¹ [Akan tetapi, roh jahat jenis ini hanya dapat diusir dengan doa dan puasa.] ^[4]

²² Ketika Yesus dan murid-murid-Nya sedang berkumpul di wilayah Galilea, Ia berkata kepada mereka, “Anak Manusia akan diserahkan ke dalam tangan manusia, ²³ dan mereka akan membunuh-Nya, dan Ia akan dibangkitkan pada hari yang ketiga.” Dan, para murid-Nya menjadi sangat sedih.

²⁴ Ketika mereka tiba di Kapernaum, para pengumpul pajak 2 dirham ^[5] datang kepada Petrus dan bertanya, “Apakah gurumu tidak membayar pajak 2 dirham? ^[6] ”

²⁵ Petrus menjawab, “Ya.” Ketika ia masuk ke dalam rumah, Yesus terlebih dahulu berbicara kepadanya, “Bagaimana pendapatmu, Simon? Dari siapakah raja-raja dunia ini menagih bea dan pajak? Dari anak-anaknya atau dari orang lain?”

²⁶ Ketika petrus menjawab, “Dari orang lain,” Yesus berkata kepadanya, “Kalau begitu, anak-anaknya bebas. ²⁷ Akan tetapi, supaya kita tidak menyinggung mereka, pergilah ke danau dan lemparkan kail. Ambillah ikan yang pertama muncul dan ketika kamu membuka mulutnya, kamu akan menemukan sekeping stater. ^[7] Ambillah uang itu dan berikan kepada mereka, bagi-Ku dan bagimu.”

Footnotes

17:4 ^[1]Untuk tempat bernaung atau untuk beribadah.

17:10 ^[2]Bc. Mal. 4:5-6.

17:20 ^[3]Sesawi tidak ada di Indonesia. Nama Inggrisnya: black mustard. Bijinya sangat kecil tapi bisa tumbuh mencapai 3 meter.

17:21 ^[4]Beberapa salinan yang kuno tidak memuat ayat ini.

17:24 ^[5]Orang yang bertugas mengumpulkan pajak dari setiap laki-laki Yahudi yang berusia 20 tahun ke atas untuk membayar pajak Bait Suci di Yerusalem sebanyak 2 dirham, setahun sekali.

17:24 ^[6]Mata uang perak dari Yunani yang nilainya hampir sama 1 dinar (upah 1 hari kerja buruh).

17:27 ^[7]Stater: satu keping uang senilai 4 dirham. Dalam terjemahan lain digunakan istilah "shekel."

Chapter 18

¹ Pada waktu itu, murid-murid datang kepada Yesus dan bertanya, “Siapakah yang terbesar dalam Kerajaan Surga?”

² Lalu, Yesus memanggil seorang anak kecil kepada-Nya, dan menempatkan anak kecil itu di tengah-tengah mereka, ³ dan berkata, “Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, kecuali kamu bertobat dan menjadi seperti anak-anak, kamu tidak akan masuk ke dalam Kerajaan Surga. ⁴ Siapa yang merendahkan dirinya seperti anak ini adalah yang terbesar dalam Kerajaan Surga.

⁵ Dan, siapa yang menerima anak kecil seperti yang satu ini dalam nama-Ku, ia menerima Aku.”

⁶ “Akan tetapi, siapa yang menyesatkan salah satu dari anak-anak kecil yang percaya kepada-Ku ini, lebih baik baginya jika sebuah batu kilangan ^[1] Batu kilangan di Daftar Istilah. digantungkan pada lehernya dan ditenggelamkan ke laut yang paling dalam. ⁷ Celakalah dunia karena penyesat-penyesat yang ada di dalamnya! Sebab, penyesatan memang harus terjadi, tetapi celakalah orang yang mendatangkannya.

⁸ Jika tangan atau kakimu membuatmu berdosa, potong dan buanglah itu. Lebih baik bagimu masuk ke dalam hidup dengan tangan yang buntung atau pincang daripada mempunyai dua tangan dan dua kaki, tetapi dibuang ke dalam api kekal. ⁹ Jika matamu membuatmu berdosa, cungkil dan buanglah itu. Lebih baik kamu masuk ke dalam hidup dengan satu mata, daripada mempunyai dua mata tetapi dibuang ke dalam neraka api.”

¹⁰ “Perhatikanlah, jangan kamu meremehkan satu dari anak-anak kecil ini. Sebab, Aku mengatakan kepadamu bahwa malaikat-malaikat mereka di surga selalu memandang wajah Bapa-Ku yang di surga. ¹¹ [Sebab, Anak Manusia telah datang untuk menyelamatkan orang yang hilang.] ^[2]

¹² Bagaimana menurutmu? Jika seseorang mempunyai 100 ekor domba, tetapi yang satu dari mereka tersesat, tidakkah orang itu meninggalkan yang 99 ekor di gunung dan pergi untuk mencari satu yang tersesat itu? ¹³ Dan, jika ia menemukannya, sesungguhnya Aku mengatakan kepadamu, ia lebih bersukacita atas satu yang tersesat itu daripada 99 yang tidak tersesat. ¹⁴ Demikian juga, bukanlah kehendak Bapamu yang di surga jika seorang dari anak-anak kecil ini binasa.”

¹⁵ “Jika saudaramu berdosa, pergi dan tunjukkan kesalahannya, antara kamu dan ia sendiri saja. Jika ia mendengarkanmu, kamu telah mendapatkan saudaramu. ¹⁶ Akan tetapi, jika ia tidak mendengarkanmu, ajaklah satu atau dua orang lagi bersamamu supaya dengan mulut ^[3] dari dua atau tiga orang saksi, setiap perkataan ditetapkan. ^[4]¹⁷ Jika ia menolak untuk mendengarkan mereka, katakan hal itu kepada jemaat. Dan, jika ia bahkan menolak untuk mendengarkan jemaat, biarlah ia menjadi seperti bangsa-bangsa lain dan pengumpul pajak.

¹⁸ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa apa yang kamu ikat di bumi akan terikat di surga. Dan, apa yang kamu lepaskan di bumi akan terlepas di surga.” ¹⁹ Sekali lagi, Aku mengatakan kepadamu bahwa jika dua orang di antaramu sepakat di bumi tentang sesuatu yang mereka minta, hal itu akan terjadi bagi mereka oleh Bapa-Ku yang ada di surga. ²⁰ Sebab, di tempat dua atau tiga orang berkumpul bersama dalam Nama-Ku, Aku ada di tengah-tengah mereka.

²¹ Kemudian, Petrus datang kepada Yesus dan bertanya, “Tuhan, seberapa sering seharusnya aku mengampuni saudaraku yang berdosa kepadaku? Sampai 7 kali?”

²² Yesus berkata kepadanya, “Aku tidak mengatakan kepadamu sampai 7 kali tetapi sampai 70 kali 7 kali. ^[5]

²³ Karena itulah, Kerajaan Surga diumpamakan seperti seorang raja yang mengadakan perhitungan dengan para hambanya. ²⁴ Ketika ia mulai mengadakan perhitungan, orang yang berutang sebesar 10.000 talenta ^[6] dibawa kepadanya. ²⁵ Karena ia itu tidak mampu membayar, tuannya memerintahkan supaya ia dijual, beserta istri dan anak-anaknya, juga semua yang ia miliki, dan dengan itu pembayaran dilakukan.

26 Maka, hamba itu tersungkur dan menyembah tuannya, katanya, 'Bersabarlah kepadaku dan aku akan membayar semuanya kepadamu.' **27** Kemudian, tuan dari hamba itu berbelas kasihan, ^[7] dan membebaskannya, dan memberi ampunan atas utangnya itu.

28 Akan tetapi, ketika hamba itu keluar dan bertemu dengan hamba lain yang berutang 100 dinar ^[8] kepadanya, ia menangkap serta mencekik hamba itu, dan berkata, 'Bayar kembali uang yang kamu pinjam dariku!'

29 Maka, hamba yang berutang itu bersujud dan memohon kepadanya, katanya, 'Bersabarlah kepadaku dan aku akan membayar semuanya kepadamu.'

30 Akan tetapi, ia menolak dan menjebloskan temannya itu ke penjara sampai ia itu bisa melunasi semua utangnya.

31 Ketika hamba-hamba yang lain melihat kejadian itu, mereka menjadi sangat sedih lalu datang dan melaporkan kepada tuannya tentang segala sesuatu yang telah terjadi. **32** Kemudian, tuannya memanggil hamba yang pertama itu dan berkata kepadanya, 'Kamu hamba yang jahat. Aku mengampuni semua utangmu karena kamu memohon kepadaku. **33** Bukankah kamu seharusnya memiliki belas kasihan kepada sesamamu hamba, seperti aku juga telah menunjukkan belas kasihan kepadamu?' ^[9]**34** Dan, tuannya, dengan penuh kemarahan, menyerahkannya kepada para penyiksa ^[10] sampai ia dapat membayar kembali semua yang dipinjamkan kepadanya.

35 Bapa-Ku di surga juga akan melakukan hal yang sama kepadamu, jika kamu tidak mengampuni saudaramu dari dalam hatimu."

Footnotes

18:6 ^[1]Batu untuk menggiling biji-bijian pada zaman dulu. Kemungkinan pada ayat ini batu kilangan adalah yang berukuran besar yang biasanya diputar dengan tenaga keledai. Lih.

18:11 ^[2]Diambil dari beberapa salinan Yunani.

18:16 ^[3]Perkataan atau ucapan.

18:16 ^[4]Bc. Ul. 19:15.

18:22 ^[5]sebuah angka yang sangat besar (waktu itu), yang melambangkan jumlah yang tidak terbatas.

18:24 ^[6]Satu talenta sama besarnya dengan 6.000 dinar. Upah harian pekerja saat itu adalah 1 dinar. Jumlah 10.000 talenta sama besarnya adalah 60.000.000 dinar.

18:27 ^[7]Kata "splaḡchnizomai" (Yun.) yang dipakai di sini berarti rasa kasihan yang begitu mendalam sampai ke perut.

18:28 ^[8]Mata uang Romawi. Satu dinar sama dengan upah 1 hari seorang buruh (bdk. Matius 20:2).

18:33 ^[9]kata Yun. yang digunakan di sini adalah "eleesai" yang berarti mengasihani, tetapi tidak sama dengan kata yang dipakai dalam ayat 27.

18:34 ^[10]Bisa juga diartikan penjaga penjara (sipir) yang mengacu kepada penjaga yang tugasnya menyiksa tahanan yang diinterogasi.

Chapter 19

¹ Ketika Yesus sudah menyelesaikan perkataan-perkataan ini, Ia berangkat dari Galilea dan tiba di wilayah Yudea, di seberang sungai Yordan. ² Dan, kerumunan besar orang banyak mengikuti-Nya, dan Ia menyembuhkan mereka di sana. ³ Beberapa orang Farisi datang kepada Yesus untuk mencoba Dia dan bertanya, “Apakah dibenarkan bagi laki-laki untuk menceraikan istrinya dengan berbagai alasan?”

⁴ Lalu, Yesus menjawab dan berkata, “Tidakkah kamu membaca bahwa Ia, yang menciptakan mereka sejak semula, menjadikan mereka laki-laki dan perempuan, ^[1]⁵ dan Ia berfirman, ‘Karena itu, laki-laki harus meninggalkan ayahnya dan ibunya, dan menjadi satu dengan istrinya, dan keduanya itu akan menjadi satu tubuh’? ^[2]⁶ Jadi, mereka bukan lagi dua, melainkan satu tubuh. Karena itu, apa yang sudah dipersatukan Allah, manusia tidak boleh memisahkannya.”

⁷ Mereka berkata kepada Yesus, “Lalu, mengapa Musa memerintahkan untuk memberikan surat cerai ^[3] dan menceraikan istri ^[4]?”

⁸ Yesus berkata kepada mereka, “Karena kekerasan hatimu, Musa mengizinkan kamu menceraikan istrimu. Akan tetapi, pada awalnya tidaklah demikian. ⁹ Dan, Aku mengatakan kepadamu bahwa siapa yang menceraikan istrinya, kecuali karena zina, lalu menikah dengan perempuan lain, ia berzina.”

¹⁰ Murid-murid berkata kepada-Nya, “Jika seperti ini halnya suami dengan istrinya, lebih baik tidak menikah.”

¹¹ Namun, Yesus berkata kepada mereka, “Tidak semua orang dapat menerima perkataan ini, kecuali mereka yang dikaruniai. ¹² Sebab, ada orang yang tidak menikah ^[5] karena memang lahir demikian dari rahim ibunya, dan ada orang yang tidak menikah karena dimandulkan oleh orang lain ^[6], dan ada juga orang yang mandul yang memandulkan dirinya sendiri ^[7] demi Kerajaan Surga. Barangsiapa dapat menerima hal ini, biarlah ia menerimanya.”

¹³ Kemudian, beberapa anak kecil dibawa kepada-Nya supaya Ia dapat meletakkan tangan-Nya atas anak-anak itu dan mendoakan mereka. Akan tetapi, murid-murid menegur orang-orang itu.

¹⁴ Namun, Yesus berkata, “Biarkanlah anak-anak kecil itu. Jangan menghalangi mereka datang kepada-Ku sebab Kerajaan Surga adalah milik orang-orang yang seperti anak-anak kecil ini.” ¹⁵ Setelah Yesus meletakkan tangan-Nya atas anak-anak itu, Ia pergi dari situ.

¹⁶ Kemudian, datanglah seseorang kepada Yesus dan bertanya, “Guru, hal baik apa yang harus aku lakukan supaya mendapat hidup yang kekal?”

¹⁷ Dan, Yesus berkata kepada orang itu, “Mengapa kamu bertanya kepada-Ku tentang apa yang baik? Hanya ada Satu yang baik. ^[8] Namun, jika kamu mau masuk ke dalam hidup, taatilah perintah-perintah itu.” ¹⁸ Orang itu bertanya kepada Yesus, “Perintah yang mana?”

Jawab Yesus, “Jangan membunuh, jangan berzina, jangan mencuri, jangan memberi kesaksian palsu, ¹⁹ hormatilah ayahmu dan ibumu, dan kasihilah sesamamu ^[9] manusia seperti dirimu sendiri.” ^[10]²⁰ Orang muda itu berkata kepada-Nya, “Semua hal itu sudah aku taati, apa lagi yang masih kurang?”

²¹ Yesus berkata kepadanya, “Jika kamu ingin sempurna, pergi dan juallah semua yang kamu miliki. Lalu, berikanlah kepada orang miskin, dan kamu akan memiliki harta di surga, dan mari ikutlah Aku.”

²² Namun, ketika orang muda itu mendengar pernyataan ini, ia pergi dengan sedih sebab ia sangat kaya.

²³ Lalu, Yesus berkata kepada murid-murid-Nya, “Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, sulit bagi orang kaya untuk masuk ke dalam Kerajaan Surga. ²⁴ Sekali lagi, Aku mengatakan kepadamu bahwa lebih mudah bagi seekor unta untuk melewati lubang jarum ^[11] daripada orang kaya masuk ke dalam Kerajaan Allah.”

²⁵ Ketika para murid mendengar perkataan itu, mereka menjadi sangat terheran-heran, dan berkata, “Kalau begitu, siapa yang bisa diselamatkan?”

26 Sambil memandang mereka, Yesus berkata, “Bersama manusia, hal ini mustahil, tetapi bersama Allah, semua hal itu mungkin.”

27 Kemudian, Petrus berkata kepada-Nya, “Lihatlah, kami sudah meninggalkan semuanya dan mengikuti Engkau. Jadi, apa yang akan kami terima?”

28 Dan, Yesus berkata kepada mereka, “Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa kamu, yang mengikuti Aku dalam dunia yang baru, ketika Anak Manusia duduk di takhta kebesaran-Nya, kamu juga akan duduk di atas dua belas takhta untuk menghakimi kedua belas suku Israel. **29** Dan, setiap orang yang sudah meninggalkan rumah, saudara laki-laki, saudara perempuan, ayah, ibu, anak-anak, atau ladangnya karena nama-Ku akan menerima seratus kali lipat dan akan mewarisi hidup yang kekal. **30** Akan tetapi, banyak orang yang pertama akan menjadi yang terakhir, dan yang terakhir akan menjadi yang pertama.”

Footnotes

19:4 ^[1]Kut. Kej. 1:27; 5:2.

19:5 ^[2]Kut. Kej. 2:24.

19:7 ^[3]membuat surat cerai Bc. Ul. 24:1.

19:7 ^[4]

19:12 ^[5]Harfiah: orang kasim/sida-sida.

19:12 ^[6]Laki-laki yang dikebiri untuk kepentingan menjadi pelayan raja supaya mereka tidak menikah.

19:12 ^[7]Orang yang mengebiri dirinya sendiri dengan tujuan tidak menikah.

19:17 ^[8]Allah.

19:19 ^[10]Kut. Kel. 20:12-16; Ul. 5:16-20; Im. 19:18.

19:19 ^[9]Termasuk siapa pun yang membutuhkan (bdk. Luk. 10:25-37).

19:24 ^[11]Pepatah umum di antara orang Yahudi untuk suatu hal yang tidak mungkin atau sangat sulit terjadi.

Chapter 20

¹ “Sebab, Kerajaan Surga adalah seperti pemilik kebun yang pagi-pagi sekali pergi untuk mencari pekerja-pekerja bagi kebun anggurnya. ² Ketika ia sudah sepakat dengan para pekerja itu untuk sedinar ^[1] sehari, ia menyuruh mereka ke kebun anggurnya.

³ Dan, kira-kira pada jam ketiga ^[2] ia pergi dan melihat yang lainnya sedang berdiri menganggur di tempat umum. ^[3] Tempat umum di Daftar Istilah. ⁴ Lalu, ia berkata kepada mereka, ‘Kamu, pergilah juga ke kebun anggur dan apa yang pantas akan aku berikan kepadamu.’ Dan, mereka pun pergi.

⁵ Sekali lagi, sekitar jam keenam ^[4] dan jam kesembilan ^[5] ia pergi dan melakukan hal yang sama. ⁶ Dan, kira-kira pada jam kesebelas ^[6], ia pergi dan menemukan yang lainnya sedang berdiri dan ia berkata kepada mereka, ‘Mengapa kamu berdiri di sini menganggur sepanjang hari?’

⁷ Mereka berkata kepadanya, ‘Karena belum ada yang mempekerjakan kami.’ Pemilik kebun itu berkata kepada mereka, ‘Kamu, pergilah juga ke kebun anggurku.’

⁸ Ketika hari sudah mulai malam, pemilik kebun itu berkata kepada mandornya, ‘Panggillah para pekerja dan bayarkan kepada mereka upahnya, dimulai dengan yang terakhir sampai yang pertama.’

⁹ Ketika mereka yang dipekerjakan pada jam kesebelas, datang, masing-masing orang menerima 1 dinar.

¹⁰ Ketika mereka yang dipekerjakan pertama kali, datang, mereka mengira akan menerima lebih banyak. Namun, mereka masing-masing juga menerima 1 dinar. ¹¹ Ketika menerimanya, mereka memprotes kepada pemilik kebun. ¹² Mereka berkata, ‘Orang-orang yang masuk terakhir hanya bekerja selama 1 jam, dan engkau membuat mereka sama dengan kami, yang sudah menanggung beban dan panas terik seharian.’

¹³ Akan tetapi, pemilik kebun itu menjawab dan berkata kepada satu dari mereka, ‘Saudara, aku tidak bersalah kepadamu. Bukankah kamu sudah sepakat denganku untuk satu dinar? ¹⁴ Ambillah milikmu dan pergilah, tetapi aku ingin memberi kepada orang yang terakhir ini, sama seperti kepadamu. ¹⁵ Apakah aku tidak dibenarkan untuk melakukan apa pun yang kuinginkan terhadap milikku sendiri? Atau, apakah matamu jahat ^[7] karena aku baik?’

¹⁶ Jadi, yang terakhir akan menjadi yang pertama, dan yang pertama akan menjadi yang terakhir.”

¹⁷ Ketika Yesus akan pergi ke Yerusalem, Ia membawa dua belas murid-Nya secara terpisah. Dalam perjalanan, Ia berkata kepada mereka, ¹⁸ “Lihatlah, kita sedang menuju Yerusalem dan Anak Manusia akan diserahkan kepada imam-imam kepala dan ahli-ahli Taurat. Mereka akan menghukum-Nya dengan kematian. ¹⁹ Lalu, mereka akan menyerahkan Dia kepada bangsa-bangsa lain untuk mengejek, mencambuki, dan menyalibkan-Nya. Dan, pada hari ketiga, Ia akan dibangkitkan.”

²⁰ Kemudian, ibu dari anak-anak Zebedeus bersama anak-anaknya datang kepada Yesus dan bersujud untuk meminta sesuatu kepada Yesus.

²¹ Dan, Yesus berkata kepadanya, “Apa yang kamu inginkan?”

Ibu itu menjawab, “Perintahkanlah supaya kedua anakku boleh duduk dalam Kerajaan-Mu, satu di sebelah kanan-Mu dan satu di sebelah kiri-Mu.” ²² Akan tetapi, Yesus menjawab, “Kamu tidak mengerti apa yang kamu minta. Apakah kamu sanggup minum dari cawan ^[8] yang harus Kuminum?” Mereka berkata kepada Yesus, “Ya, kami sanggup.”

²³ Yesus berkata kepada mereka, “Kamu memang akan minum dari cawan-Ku, tetapi untuk duduk kanan-Ku atau kiri-Ku, bukanlah hak-Ku memberikannya, melainkan bagi mereka yang telah dipersiapkan oleh Bapa-Ku.”

²⁴ Ketika sepuluh murid yang lain mendengarnya, mereka marah kepada kedua saudara itu. ²⁵ Namun, Yesus memanggil mereka dan berkata, “Kamu tahu bahwa para penguasa bangsa-bangsa lain memerintah atas mereka, dan orang-orang besar mereka menjalankan wewenang atas mereka. ²⁶ Seharusnya tidak demikian di antara kamu, tetapi siapa yang ingin menjadi besar di antara kamu, ia harus menjadi

pelayanmu. ²⁷ Dan, siapa saja yang ingin menjadi yang pertama di antara kamu, ia harus menjadi hambamu, ²⁸ sama seperti Anak Manusia yang datang bukan untuk dilayani, tetapi untuk melayani dan memberikan nyawa-Nya sebagai tebusan bagi banyak orang.”

²⁹ Dan, ketika mereka meninggalkan Yerikho, kerumunan besar orang mengikuti-Nya. ³⁰ Dan, dua orang buta yang sedang duduk di pinggir jalan, ketika mendengar bahwa Yesus lewat, mereka berseru, “Tuhan, Anak Daud, kasihanilah kami!” ³¹ Orang banyak menegur mereka supaya mereka diam. Akan tetapi, mereka semakin keras berteriak, “Tuhan, Anak Daud, kasihanilah kami!” ³² Lalu, Yesus berhenti dan memanggil mereka. Ia berkata, “Apa yang kamu ingin Aku lakukan untukmu?”

³³ Mereka berkata kepada-Nya, “Tuhan, kami ingin mata kami dibukakan.” ³⁴ Yesus tergerak oleh belas kasihan ^[9] kepada mereka, dan menjamah mata mereka, dan saat itu juga mereka menerima penglihatannya kembali, dan mengikut Yesus.

Footnotes

20:2 ^[1]Upah pekerja sehari.

20:3 ^[2]Pukul 09.00 pagi. Orang Yahudi membagi hari terang menjadi 12 jam. Dihitung mulai matahari terbit sampai dengan matahari terbenam.

20:3 ^[3]Pusat keramaian umum dan di tempat itu pula para buruh harian bisa menemukan majikan yang akan mempekerjakan mereka. Lih.

20:5 ^[4]Pukul 12.00 siang.

20:5 ^[5]Pukul 03.00 sore.

20:6 ^[6]Pukul 05.00 sore.

20:15 ^[7]Melihat dengan pandangan yang jahat karena iri hati (bdk. Mat. 6:22).

20:22 ^[8]Atau cangkir. Sebuah simbol penderitaan.

20:34 ^[9]Kata "splagchnizomai" (Yun.) di sini sama dengan yang digunakan dalam Mat. 9:36, 14:14, 15:32 dan 18:27, dan berarti ungkapan bela rasa atau terharu atau belas kasihan yang sangat mendalam (sampai ke perut).

Chapter 21

¹ Ketika mereka sudah dekat dengan Yerusalem dan sudah tiba di Betfage, ^[1] di bukit Zaitun, Yesus mengutus dua orang murid-Nya;

² Kata-Nya kepada mereka, "Pergilah ke desa yang ada di depanmu, dan kamu akan langsung menemukan seekor keledai yang terikat dan seekor anak keledai bersamanya. Lepaskan ikatan mereka dan bawalah keduanya kepada-Ku. ³ Jika ada orang yang mengatakan sesuatu kepadamu, kamu harus berkata, 'Tuhan memerlukannyanya,' dan Ia akan segera mengirimnya."

⁴ Hal ini terjadi supaya tergenapilah apa yang dikatakan oleh nabi:

⁵ "Katakan kepada putri Sion, ^[2] Sion di Daftar Kata.
'Lihatlah, Rajamu datang kepadamu,
rendah hati, ^[3] dan menunggang seekor keledai,
dengan seekor keledai muda, anak dari keledai beban. Zakharia 9:9

⁶ Murid-murid pergi dan melakukan seperti yang sudah Yesus perintahkan kepada mereka. ⁷ Mereka membawa keledai beserta anak keledai itu, dan meletakkan jubah-jubah mereka di atas keledai-keledai itu, dan Yesus duduk di atasnya. ⁸ Sebagian besar dari orang banyak itu membentangkan jubah-jubah mereka di jalan, dan yang lainnya memotong ranting-ranting pohon, lalu menyebarkannya di jalan. ⁹ Banyak orang berjalan di depan-Nya dan mereka yang mengikuti-Nya berseru,

"Hosana ^[4] bagi Anak Daud!
'Diberkatilah Dia yang datang dalam nama Tuhan.'

Hosana di tempat yang tertinggi!" Mazmur 118:25-26

¹⁰ Ketika Yesus memasuki Yerusalem, seluruh kota digemparkan. Mereka bertanya, "Siapakah Dia ini?"

¹¹ Dan, orang banyak itu menjawab, "Ia adalah Nabi Yesus, dari Nazaret di Galilea."

¹² Lalu, Yesus masuk ke Bait Allah dan mengusir orang-orang yang sedang berjualbeli ^[5] di Bait Allah ^[6], lalu menjungkirbalikkan meja-meja penukaran uang ^[7] dan bangku-bangku mereka yang menjual burung-burung merpati.

¹³ Ia berkata kepada mereka, "Telah tertulis, 'Rumah-Ku akan disebut rumah doa,' tetapi kamu menjadikannya sebagai sarang para perampok.'" ^[8]

¹⁴ Dan, orang yang buta serta yang lumpuh datang kepada-Nya di Bait Allah, lalu Ia menyembuhkan mereka. ¹⁵ Namun, ketika para imam kepala dan ahli-ahli Taurat melihat mukjizat-mukjizat yang sudah dilakukan Yesus dan melihat anak-anak yang berseru dalam Bait Allah, "Hosana bagi Anak Daud," mereka menjadi marah.

¹⁶ Lalu, mereka bertanya kepada Yesus, "Apakah Engkau mendengar yang dikatakan anak-anak ini?"

Dan, Yesus menjawab mereka, "Ya. Belum pernahkah kamu membaca, 'Dari mulut bayi-bayi ^[9] dan anak-anak yang menyusu, Engkau sudah menyiapkan pujian untuk diri-Mu sendiri. ^[10] '?" ¹⁷ Kemudian, Yesus meninggalkan mereka dan keluar dari kota itu ke Betania dan bermalam di sana.

¹⁸ Sekarang, pada pagi hari, ketika Yesus kembali ke kota, Ia menjadi lapar. ¹⁹ Dan, ketika melihat pohon ara ^[11] di pinggir jalan, Ia mendatangnya dan tidak mendapati apa-apa, kecuali daun-daun saja. Dan, Ia berkata kepada pohon itu, "Tidak akan pernah ada buah lagi dari padamu sampai selama-lamanya!" Saat itu juga, pohon ara itu dijadikan kering.

²⁰ Ketika murid-murid melihat hal ini, para murid terheran-heran dan bertanya, "Bagaimana pohon ara itu kering seketika itu juga?"

²¹ Dan, Yesus menjawab mereka, “Sesungguhnya aku berkata kepadamu, jika kamu memiliki iman dan tidak bimbang, kamu bukan hanya akan melakukan apa yang dilakukan terhadap pohon ara ini, bahkan jika kamu berkata kepada gunung ini, ‘Terangkatlah dan tercampaklah ke dalam laut,’ hal itu akan terjadi.” ²² Dan, segala sesuatu yang kamu minta dalam doa, percayalah, kamu akan menerimanya.”

²³ Ketika Yesus memasuki Bait Allah, para imam kepala dan para tua-tua bangsa Yahudi datang kepada-Nya sementara Ia sedang mengajar dan bertanya, “Dengan kuasa apakah Engkau melakukan hal-hal ini? Dan, siapakah yang memberi-Mu kuasa ini?”

²⁴ Yesus menjawab mereka, “Aku juga akan menanyakan satu hal kepadamu, yang jika kamu bisa menjawabnya, Aku juga akan memberitahumu dengan kuasa apa Aku melakukan semua hal ini.” ²⁵ Dari manakah baptisan Yohanes? Dari surga atau dari manusia?” Dan, mereka mulai membicarakannya di antara mereka sendiri, katanya, “Jika kita berkata, ‘Dari Surga,’ Ia akan berkata, ‘Kalau begitu, mengapa kamu tidak percaya kepada Yohanes?’” ²⁶ Akan tetapi, jika kita menjawab, ‘Berasal dari manusia.’ Kita takut kepada orang banyak karena mereka semua menganggap bahwa Yohanes adalah nabi.”

²⁷ Maka mereka menjawab Yesus, “Kami tidak tahu.”

Dan, Yesus berkata, “Kalau begitu, Aku juga tidak akan memberitahumu dengan kuasa apakah Aku melakukan hal-hal ini.”

²⁸ “Namun, apa pendapatmu? Ada orang yang mempunyai dua anak laki-laki, dan ia datang kepada yang pertama dan berkata, ‘Anakku, pergi dan bekerjalah hari ini di kebun anggur.’

²⁹ Dan, ia menjawab, ‘Ya, Bapa,’ tetapi setelah itu ia tidak pergi.

³⁰ Kemudian ayah itu pergi kepada yang kedua dan mengatakan hal yang sama. Anak itu menjawab, ‘Tidak mau,’ tetapi ia menyesal dan pergi.

³¹ Siapakah dari kedua anak itu yang mematuhi ayahnya?” Mereka berkata, “Yang terakhir.”

Yesus berkata kepada mereka, “Sesungguhnya, aku mengatakan kepadamu bahwa para pengumpul pajak dan pelacur-pelacur akan masuk ke dalam Kerajaan Allah mendahului kamu.” ¹²³² Sebab, Yohanes datang kepadamu dalam kebenaran dan kamu tidak memercayainya, tetapi, para pengumpul pajak dan pelacur-pelacur memercayainya. Dan, kamu, ketika melihat hal ini bahkan tidak menyesal sesudahnya sehingga kamu dapat memercayainya.”

³³ “Dengarlah perumpamaan yang lain. Ada pemilik kebun yang menanami sebuah kebun anggur, dan memasang pagar di sekelilingnya, dan menggali tempat pemerasan anggur, dan mendirikan menara. Kemudian, ia menyewakan kebun anggurnya kepada beberapa petani, dan ia berangkat ke luar negeri. ³⁴ Ketika musim buah hampir tiba, ia mengutus hamba-hambanya kepada petani-petani itu untuk menerima buahnya. ³⁵ Dan, para petani menangkap para pelayan itu dan memukul yang seorang, dan membunuh yang satu, dan yang lainnya dilempari batu. ³⁶ Sekali lagi, pemilik kebun itu menyuruh hamba-hambanya yang lain, yang lebih banyak daripada sebelumnya. Dan, para petani itu melakukan hal yang sama terhadap mereka. ³⁷ Akhirnya, pemilik kebun itu mengutus anaknya kepada mereka, katanya, ‘Mereka akan menghormati anakku.’

³⁸ Akan tetapi, ketika para petani itu melihat anaknya, mereka berkata di antara mereka sendiri, ‘Ia adalah ahli waris, mari kita bunuh dia dan merampas warisannya.’ ³⁹ Lalu, mereka menangkap anak pemilik kebun itu, melemparkannya ke luar kebun anggur, dan membunuhnya. ⁴⁰ Karena itu, ketika pemilik kebun anggur itu datang, apa yang akan ia lakukan kepada petani-petani itu?” ⁴¹ Mereka berkata kepada-Nya, “Ia akan membinasakan orang-orang jahat itu dengan sangat jahat, dan akan menyewakan kebun anggurnya kepada petani-petani yang lain, yang akan menyerahkan kepadanya buah-buah pada musimnya.”

⁴² Yesus berkata kepada mereka, “Apakah kamu tidak pernah membaca dalam Kitab Suci:

‘Batu yang ditolak oleh tukang-tukang bangunan telah menjadi batu penjuru.

Hal ini terjadi dari pihak Tuhan, dan hal ini ajaib di mata kita?’ Mazmur 118:22-23

⁴³ Karena itu, Aku berkata kepadamu, Kerajaan Allah akan diambil darimu dan akan diberikan kepada orang-orang yang menghasilkan buah darinya. ⁴⁴ Dan, siapa yang jatuh ke atas batu ini akan dipecahkan berkeping-keping; dan siapa pun yang ditimpa batu ini akan remuk.” ^[13]

⁴⁵ Ketika imam-imam kepala dan orang-orang Farisi mendengar perumpamaan-perumpamaan-Nya, mereka mengerti bahwa Yesus sedang berbicara tentang mereka. ⁴⁶ Akan tetapi, ketika mereka berusaha untuk menangkap Yesus, mereka takut kepada orang banyak karena orang banyak itu menganggap bahwa Yesus adalah nabi.

Footnotes

21:1 ^[1]Desa dekat Yerusalem, mungkin di sebelah timur Betani.

21:5 ^[2]Berarti kota Yerusalem, baca 2 Raj. 19:21, Mzm. 9:14, Kid. 3:11, Yes. 10:32, 37:22, 62:11, Yer. 4:31, Rat. 1:6, 2:1, 2:8, Zef. 3:14, Zak. 9:9. Lihat

21:5 ^[3]Kata asli yang digunakan bisa berarti juga lemah lembut atau sopan.

21:9 ^[4]Ungkapan Ibrani yang berarti “berilah kiranya keselamatan” (bdk. Mzm. 118:25, 26).

21:12 ^[5]Aktivitas jual beli hewan untuk kurban bakaran. Lebih mudah membawa uang dalam perjalanan, lalu membeli hewan di Bait Allah, daripada menyeret-nyeret binatang sepanjang perjalanan ke Bait Allah.

21:12 ^[6]Kemungkinan adalah bagian Bait Allah, yaitu di halaman yang diperuntukkan bagi orang-orang bukan Yahudi.

21:12 ^[7]Tempat untuk menukar mata uang asing ke mata uang syikal untuk iuran tahunan dalam Bait Allah (bc. Mat. 17:24).

21:13 ^[8]Kut. Yes. 56:7 dan Yer. 7:11.

21:16 ^[10]Kut. Mzm. 8:3.

21:16 ^[9]Kata asli yang digunakan bisa berarti anak kecil, belum dewasa atau balita.

21:19 ^[11]Pohon yang umum terdapat di Palestina. Ciri khas pohon ini adalah buah dan daunnya muncul bersama-sama, dan kadang-kadang buahnya muncul dahulu.

21:31 ^[12]Ayat 28-31 bisa dianggap menjelaskan perkataan Yesus dalam Mat. 7:21.

21:44 ^[13]Beberapa salinan Bahasa Yunani tidak mencantumkan ayat 44.

Chapter 22

¹ Yesus berbicara lagi kepada mereka dalam perumpamaan-perumpamaan, kata-Nya, ² “Kerajaan Surga dapat diumpamakan seperti seorang raja yang mengadakan pesta pernikahan untuk anak laki-lakinya. ³ Dan, ia menyuruh para hambanya untuk memanggil orang-orang yang sudah diundang ke pesta itu, tetapi mereka tidak mau datang. ⁴ Lalu, raja menyuruh lagi hamba-hamba yang lain, katanya, ‘Katakanlah kepada orang-orang yang diundang, Lihat, aku sudah mempersiapkan hidanganmu. Lembu-lembu jantan dan ternak-ternak gemukan ^[1] semuanya telah disembelih, dan semuanya sudah siap. Datanglah ke perjamuan kawin ini.’

⁵ Akan tetapi, mereka mengabaikan dan pergi, yang satu ke ladangnya, yang lain ke usahanya, ⁶ dan yang lainnya menangkap hamba-hamba raja itu, menyiksa, dan membunuh mereka. ⁷ Maka, sang raja marah, dan mengirim tentara-tentaranya, membinasakan pembunuh-pembunuh itu, dan membakar kota mereka.

⁸ Kemudian, ia berkata kepada hamba-hambanya, ‘Pesta pernikahan sudah siap, tetapi orang-orang yang diundang itu tidak layak. ⁹ Oleh karena itu, pergilah ke jalan-jalan raya dan undanglah seberapa banyak orang yang dapat kamu jumpai ke pesta pernikahan ini.’ ¹⁰ Maka, hamba-hamba itu pergi ke jalan-jalan dan mengumpulkan semua orang yang mereka temui, yang baik dan yang jahat. Dan, tempat perkawinan itu dipenuhi dengan para tamu.

¹¹ Akan tetapi, ketika raja masuk untuk bertemu dengan para tamunya, ia melihat seseorang di sana, yang tidak mengenakan pakaian untuk pesta pernikahan. ¹² Ia berkata kepadanya, ‘Saudara, bagaimana kamu bisa masuk ke sini tanpa memakai pakaian untuk pesta pernikahan?’ Dan, orang itu terdiam. ¹³ Kemudian raja itu berkata kepada hamba-hambanya, ‘Ikatlah tangan dan kakinya, dan lemparkanlah ia ke dalam kegelapan yang paling luar. Di sana, akan ada tangis dan kertak gigi.’

¹⁴ Sebab, banyak yang dipanggil, tetapi sedikit yang dipilih.”

¹⁵ Kemudian, orang-orang Farisi pergi dan berkomplot supaya mereka dapat menjerat Yesus dengan ucapan-Nya. ¹⁶ Dan, mereka mengutus murid-murid mereka kepada Yesus, bersama dengan orang-orang Herodian. ^[2] Mereka berkata, “Guru, kami tahu bahwa Engkau jujur dan mengajarkan jalan Allah dalam kebenaran. Engkau tidak takut pada siapa pun karena Engkau tidak melihat rupa. ¹⁷ Kalau begitu, katakanlah pendapat-Mu kepada kami. Apakah dibenarkan untuk membayar pajak kepada kaisar atau tidak?”

¹⁸ Akan tetapi, Yesus mengetahui kejahatan mereka dan berkata, “Mengapa kamu mencobai Aku, hai munafik? ¹⁹ Tunjukkanlah kepada-Ku uang untuk pajak itu.” Lalu, mereka menyerahkan sekeping dinar kepada-Nya. ²⁰ Dan, ia berkata kepada mereka, “Gambar dan tulisan siapakah ini?” ²¹ Mereka menjawab, “Kaisar.”

Kemudian, Yesus berkata kepada mereka, “Oleh karena itu, bayarlah kepada kaisar hal-hal milik kaisar, dan kepada Allah hal-hal yang adalah milik Allah.”

²² Ketika mendengarnya, mereka terheran-heran, dan meninggalkan-Nya dan pergi.

²³ Pada hari yang sama, orang-orang Saduki, yang berkata bahwa tidak ada kebangkitan, datang kepada Yesus dan bertanya kepada-Nya. ²⁴ Mereka berkata, “Guru, Musa berkata bahwa jika seorang laki-laki mati dan tidak mempunyai anak, saudara laki-lakinya harus mengawini istrinya dan meneruskan keturunan bagi saudaranya ^[3] yang meninggal itu. ²⁵ Sekarang, ada tujuh bersaudara di antara kami. Yang pertama menikah, dan mati tanpa mempunyai anak, dan meninggalkan istrinya bagi saudaranya. ²⁶ Demikian juga dengan yang kedua, yang ketiga, sampai yang ketujuh. ²⁷ Akhir dari semuanya, perempuan itu juga mati. ²⁸ Pada hari kebangkitan, perempuan itu menjadi istri siapa dari ketujuh bersaudara itu? Sebab, mereka semua telah mengawininya.”

²⁹ Akan tetapi, Yesus menjawab dan berkata kepada mereka, “Kamu tersesat, tidak mengerti Kitab Suci ataupun kuasa Allah. ³⁰ Sebab, pada hari kebangkitan, mereka tidak kawin ataupun dikawini, tetapi seperti malaikat-malaikat di surga. ³¹ Namun, mengenai kebangkitan orang-orang mati, belumkah kamu

membaca apa yang dikatakan kepadamu oleh Allah, ³² 'Akulah Allah Abraham, Allah Ishak, dan Allah Yakub'? Ia bukan Allah orang mati, melainkan Allah orang yang hidup." ^[4]

³³ Ketika orang banyak mendengar hal ini, mereka terheran-heran terhadap pengajaran-Nya.

³⁴ Namun, ketika orang-orang Farisi mendengar bahwa Yesus telah membuat orang-orang Saduki terdiam, berkumpullah mereka. ³⁵ Kemudian, satu dari mereka, seorang ahli Hukum Taurat, bertanya kepada Yesus untuk menguji-Nya, ³⁶ "Guru, perintah manakah yang terpenting dalam Hukum Taurat?"

³⁷ Dan, Yesus berkata kepadanya, "Kamu harus mengasihi Tuhan Allahmu dengan segenap hatimu, dan dengan segenap jiwamu, dan dengan segenap pikiranmu. ^[5]³⁸ Ini adalah perintah yang terbesar dan yang pertama. ³⁹ Yang kedua adalah seperti ini, 'Kamu harus mengasihi sesamamu seperti dirimu sendiri.' ^[6]⁴⁰ Dalam kedua perintah ini, tergantung semua Hukum Taurat dan kitab para nabi."

⁴¹ Sekarang, sementara orang-orang Farisi berkumpul bersama, Yesus bertanya kepada mereka, ⁴² "Bagaimana pendapatmu tentang Kristus? Anak siapakah Dia?"

Mereka berkata kepada-Nya, "Anak Daud."

⁴³ Ia berkata kepada mereka, "Kalau begitu, bagaimanakah Daud, dalam Roh, memanggil-Nya 'Tuan', katanya,

⁴⁴ 'Tuhan berfirman kepada Tuanku,
"Duduklah di sebelah kanan-Ku,
sampai Aku menempatkan musuh-musuh-Mu di bawah kaki-Mu.'? Mazmur 110:1

⁴⁵ Jika Daud memanggil Kristus sebagai 'Tuan', bagaimana mungkin Ia adalah anak Daud?" ⁴⁶ Tidak seorang pun yang dapat menjawab satu kata pun kepada-Nya. Dan, sejak hari itu, tidak ada orang yang berani menanyakan pertanyaan-pertanyaan lagi kepada-Nya.

Footnotes

22:4 ^[1]Kata asli yang digunakan di sini "sitistos" (Yun.) bisa berarti lembu tambun atau ditambunkan. Beberapa terjemahan Inggris menggunakan: fatling (KJV), fattened livestock (NASB), fat calve (ESV), fattened cattle (NET).

22:16 ^[2]Kelompok politikus pendukung Herodes.

22:24 ^[3]Bc. Ul. 25:5.

22:32 ^[4]Kut. Kel. 3:6.

22:37 ^[5]Kut. Ul. 6:5.

22:39 ^[6]Kut. Im. 19:18.

Chapter 23

¹ Kemudian, Yesus berbicara kepada orang banyak dan murid-murid-Nya, ² “Para ahli Taurat dan orang-orang Farisi duduk di atas kursi Musa. ^[1]³ Oleh karena itu, segala hal, sebanyak yang mereka katakan kepadamu, lakukanlah dan perhatikanlah. Akan tetapi, jangan lakukan perbuatan-perbuatannya karena mereka mengatakannya, tetapi tidak melakukannya. ⁴ Mereka mengikatkan beban-beban yang berat dan meletakkannya di atas pundak orang lain. Akan tetapi, mereka sendiri tidak mau memindahkannya dengan jari mereka. ⁵ Mereka melakukan semua perbuatan mereka supaya dilihat orang. Mereka memperlebar tali-tali sembahyangnya ^[2] dan memperbesar rumbai-rumbai ujung jubah ^[3] mereka. ⁶ Mereka menyukai tempat terhormat dalam perjamuan, tempat duduk terdepan dalam sinagoge-sinagoge, ⁷ salam penghormatan di tempat-tempat umum, dan disebut Rabi ^[4] oleh orang-orang.

⁸ Akan tetapi, kamu jangan disebut rabi karena hanya satu Gurumu, dan kamu semua bersaudara. ⁹ Jangan menyebut siapa saja sebagai bapakmu di dunia ini karena satu saja Bapakmu, yaitu Ia yang di surga. ¹⁰ Jangan pula kamu disebut pemimpin karena satu saja Pemimpinmu, yaitu Kristus. ¹¹ Namun, yang terbesar di antara kamu, hendaklah ia menjadi pelayanmu. ¹² Siapa yang meninggikan dirinya akan direndahkan dan siapa yang merendahkan dirinya akan ditinggikan.

¹³ Celakalah kamu, ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Kamu menutup pintu Kerajaan Surga di depan orang karena kamu sendiri tidak memasukinya dan juga tidak mengizinkan mereka yang sedang masuk untuk memasukinya. ¹⁴ Celakalah kamu, hai ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Kamu melahap rumah para janda dan untuk kepura-puraan kamu membuat doa-doa yang panjang. Karena itu, kamu akan menerima hukuman yang lebih berat. ^[5]

¹⁵ Celakalah kamu, hai ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Kamu menjelajahi lautan dan daratan untuk membawa seseorang masuk ke dalam agamamu. Dan, ketika ia sudah menjadi salah satunya, kamu menjadikannya anak neraka, dua kali lipat daripada kamu sendiri.

¹⁶ Celakalah kamu, hai para pemimpin buta, yang berkata, ‘Siapa yang bersumpah demi Bait Allah, hal itu tidak ada artinya. Akan tetapi, siapa yang bersumpah demi emas Bait Allah, ia terikat oleh sumpahnya itu.’ ¹⁷ Kamu, yang bodoh dan yang buta! Mana yang terbesar, emas atau Bait Allah yang menguduskan emas itu? ¹⁸ Dan, ‘Siapa yang bersumpah demi altar, sumpah itu tidak ada artinya. Akan tetapi, siapa yang bersumpah demi persembahan di atas altar itu, ia terikat oleh sumpahnya itu.’ ¹⁹ Hai kamu orang-orang buta! Mana yang terbesar, persembahan atau altar yang menguduskan persembahan itu? ²⁰ Karena itu, siapa yang bersumpah demi altar, bersumpah demi altar dan semua yang ada di atasnya. ²¹ Dan, siapa yang bersumpah demi Bait Allah, bersumpah demi Bait Allah dan demi Dia yang diam di dalamnya. ²² Dan, siapa yang bersumpah demi surga, bersumpah demi takhta Allah, dan demi Dia yang duduk di atasnya.

²³ Celakalah kamu, hai ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Kamu memberi persepuluhanmu dari selasih, adas manis, dan jintan, ^[6] tetapi telah mengabaikan hal-hal yang lebih berat dari Hukum Taurat, yaitu keadilan, belas kasihan, dan iman. Hal-hal inilah yang seharusnya sudah kamu lakukan tanpa mengabaikan hal-hal yang lain. ²⁴ Kamu pemimpin-pemimpin buta, yang menyaring ^[7] nyamuk dan menelan seekor unta! ^[8]

²⁵ Celakalah kamu, hai ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Sebab, kamu membersihkan bagian luar cangkir dan piringmu, tetapi bagian dalamnya penuh rampasan dan keserakahan. ²⁶ Kamu, orang-orang Farisi yang buta! Bersihkan dahulu bagian dalam cangkir dan piring, maka bagian luarnya juga bisa menjadi bersih.

²⁷ Celakalah kamu, ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Sebab, kamu sama seperti kuburan yang dicat putih, pada bagian luarnya kelihatan bagus, tetapi bagian dalamnya penuh dengan tulang-tulang orang mati dan semua kenajisan. ²⁸ Begitu pula dengan kamu, pada bagian luar kamu tampak benar bagi manusia. Akan tetapi, pada bagian dalam kamu penuh kemunafikan dan kejahatan.

²⁹ Celakalah kamu, ahli-ahli Taurat dan orang-orang Farisi, orang-orang munafik! Sebab, kamu membangun kuburan-kuburan para nabi dan memperindah nisan-nisan orang-orang saleh, ³⁰ dan berkata, ‘Jika kami sudah hidup pada masa nenek moyang kami, kami tidak akan ambil bagian dengan

mereka dalam darah para nabi.’ ³¹ Dengan begitu, kamu bersaksi terhadap dirimu sendiri bahwa kamu adalah anak-anak mereka yang membunuh para nabi. ³² Jadi, genapilah ukuran para nenek moyangmu. ³³ Kamu, ular-ular, keturunan ular-ular beludak, bagaimana kamu akan melepaskan diri dari hukuman neraka? ³⁴ Karena itu, lihatlah, Aku mengutus nabi-nabi, orang-orang bijaksana, dan ahli-ahli Taurat kepadamu. Beberapa dari mereka akan kamu bunuh dan salibkan, beberapa akan kamu pukul di sinagoge-sinagogemu, dan kamu aniaya dari kota ke kota, ³⁵ supaya semua darah orang-orang benar yang ditumpahkan di bumi akan datang kepadamu, mulai dari darah Habel, ^[9] orang yang benar itu, sampai kepada darah Zakharia, anak Berekhya, yang kamu bunuh di antara Bait Allah dan altar. ^[10]³⁶ Sesungguhnya, aku mengatakan kepadamu bahwa semua hal-hal ini akan datang atas generasi ini.”

³⁷ “Oh Yerusalem, Yerusalem, yang membunuh para nabi dan melempari dengan batu mereka yang diutus kepadanya. Betapa seringnya Aku ingin mengumpulkan anak-anakmu bersama, bagaikan induk ayam mengumpulkan anak-anaknya di bawah sayapnya, tetapi kamu tidak mau. ³⁸ Lihatlah, rumahmu ditinggalkan bagimu dan menjadi sunyi. ³⁹ Sebab, Aku mengatakan kepadamu bahwa mulai sekarang, kamu tidak akan melihat Aku lagi sampai kamu berkata, ‘Diberkatilah Ia yang datang dalam nama Tuhan.’” ^[11]

Footnotes

23:2 ^[1] Maksudnya, ahli Taurat dan orang Farisi menduduki kedudukan Musa sebagai penafsir Hukum di antara orang Israel.

23:5 ^[2] Dua tali sembahyang yang pada masing-masing tali terdapat kotak kecil berisi lembaran-lembaran perkamen kecil bertuliskan Kel. 13:2-10; 11-17; Ul. 6:4-9; 11:13-22. Satu tali diikatkan di sekeliling kepala sehingga kotak kecil tepat berada di tengah dahi. Tali yang satu diikatkan di lengan kiri agar kotak kecil dekat dengan jantung. Tujuannya adalah supaya orang Yahudi tetap ingat dan setia kepada hukum Allah.

23:5 ^[3] Allah memerintahkan orang Israel membuat rumbai-rumbai pada ujung jubah mereka (bc. Bil. 15:38), untuk membedakan mereka dari bangsa-bangsa lain karena mereka adalah bangsa yang khusus. Namun, orang Farisi merasa tidak puas jika sama dengan rakyat biasa sehingga mereka merasa harus memakai rumbai yang lebih besar dan lebih panjang supaya terlihat lebih saleh daripada orang lain.

23:7 ^[4] Guru

23:14 ^[5] Diambil dari beberapa salinan Yunani.

23:23 ^[6] Tanaman-tanaman kecil ini sebenarnya tidak termasuk dalam hasil ladang/peternakan yang harus dipersembahkan kepada Allah (bc. Im. 27:30-32; Ul. 26:12). Orang Farisi itu memberikan lebih dari yang dibutuhkan untuk memastikan bahwa mereka tidak melanggar hukum.

23:24 ^[7] Kata asli yang digunakan "diulizo" bisa diartikan juga menapis. Terjemahan bahasa Inggris menggunakan: "straining out" (KJV, ESV, NET, NASB, NIV), yang didefinisikan: mengeluarkan dengan menggunakan filter/saringan.

23:24 ^[8] Nyamuk dan unta adalah binatang najis yang terkecil dan terbesar menurut Hukum Taurat. Maksudnya di sini, mempermasalahkan pelanggaran-pelanggaran kecil, tetapi malah melakukan pelanggaran-pelanggaran besar.

23:35 ^[10] Bc. 2 Taw. 24:20-21

23:35 ^[9] Bc. Kej. 4:8

23:39 ^[11] Dikutip dari Mzm. 118:26.

Chapter 24

¹ Yesus keluar dari Bait Allah lalu pergi ketika para murid-Nya datang untuk menunjukkan bangunan-bangunan Bait Allah kepada-Nya. ² Dan, Ia bertanya kepada mereka, “Tidakkah kamu melihat semua hal ini? Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa tidak ada satu pun batu di sini akan dibiarkan ada di atas batu yang lain, yang tidak akan diruntuhkan.”

³ Dan, ketika Yesus duduk di atas bukit Zaitun, murid-murid datang kepada-Nya secara tersendiri dan berkata, “Katakanlah kepada kami, kapan hal-hal itu akan terjadi dan apakah yang akan menjadi tanda kedatangan-Mu dan akhir zaman ini?”

⁴ Yesus menjawab mereka, “Perhatikanlah supaya jangan ada orang yang menyesatkan kamu. ⁵ Sebab, banyak yang akan datang dalam nama-Ku dan berkata, ‘Aku adalah Kristus [1],’ dan mereka akan menyesatkan banyak orang. ⁶ Kamu akan mendengar peperangan dan kabar-kabar tentang perang. Perhatikanlah supaya kamu tidak takut karena hal-hal ini harus terjadi, tetapi ini belum kesudahannya. ⁷ Sebab, bangsa akan bangkit melawan bangsa, dan kerajaan akan melawan kerajaan, dan di berbagai tempat akan ada kelaparan dan gempa bumi. ⁸ Semua hal ini adalah awal dari penderitaan sakit melahirkan.

⁹ Kemudian, mereka akan menyerahkan kamu kepada penganiayaan, dan akan membunuhmu, dan kamu akan dibenci oleh seluruh bangsa karena nama-Ku. ¹⁰ Pada waktu itu, banyak yang akan tersandung, dan akan saling menyerahkan, dan membenci satu sama lain. ¹¹ Banyak nabi palsu akan muncul dan menyesatkan banyak orang. ¹² Sebab, pelanggaran semakin bertambah, kasih kebanyakan orang akan menjadi dingin. ¹³ Akan tetapi, orang yang bertahan sampai akhir akan diselamatkan. ¹⁴ Dan, Injil Kerajaan ini akan diberitakan ke seluruh dunia sebagai kesaksian bagi semua bangsa, dan kemudian kesudahannya akan datang.

¹⁵ “Jadi, ketika kamu melihat pembinasanya keji [2], seperti yang dikatakan Nabi Daniel, berdiri di tempat suci, hendaklah para pembaca memahaminya, ¹⁶ maka mereka yang ada di Yudea harus melarikan diri ke pegunungan. ¹⁷ Siapa yang ada di atap rumah, janganlah ia turun untuk mengambil apa pun dari dalam rumahnya. ¹⁸ Siapa yang ada di ladang, jangan pulang untuk mengambil jubahnya. ¹⁹ Namun, celakalah mereka yang sedang hamil dan mereka yang sedang menyusui bayinya pada hari-hari itu. ²⁰ Berdoalah supaya pelarianmu jangan pada musim dingin atau pada hari Sabat. ²¹ Karena kemudian akan terjadi masa penderitaan besar, seperti yang belum pernah terjadi sejak permulaan dunia sampai sekarang, dan tidak akan pernah terjadi lagi. ²² Dan, jika hari-hari itu tidak diperpendek, tidak ada hidup yang akan diselamatkan. Namun, demi mereka yang terpilih, hari-hari itu akan diperpendek. ²³ Kemudian, jika seseorang berkata kepadamu, ‘Lihat, Kristus ada di sini,’ atau ‘Ia ada di sana,’ janganlah percaya kepadanya. ²⁴ Sebab, kristus-kristus palsu dan nabi-nabi palsu akan muncul dan akan mengadakan tanda-tanda yang besar dan mukjizat-mukjizat [3] sehingga menyesatkan, jika mungkin, bahkan mereka yang terpilih. ²⁵ Perhatikanlah, Aku telah mengatakannya kepadamu sebelumnya. ²⁶ Jadi, jika mereka berkata kepadamu, ‘Lihat, Ia ada di padang belantara,’ jangan pergi ke sana, atau ‘Lihat, Ia ada di dalam kamar itu,’ jangan mempercayainya. ²⁷ Sebab, sama seperti kilat yang memancar dari timur dan bersinar sampai ke barat, begitu pula kedatangan Anak Manusia akan terjadi. ²⁸ Di tempat yang ada bangkai, di situlah burung nazar akan berkumpul.”

²⁹ “Segera, sesudah masa penderitaan itu,

‘Matahari akan dijadikan gelap,
dan bulan tidak akan memberikan cahayanya,
Bintang-bintang akan berjatuhan dari langit,
dan kuasa-kuasa di langit akan diguncangkan.’ Yesaya 13:10; 34:4 [4]

³⁰ Lalu, tanda Anak Manusia akan muncul di langit dan suku-suku di bumi akan meratap. Mereka akan melihat Anak Manusia datang dalam awan-awan di langit, dengan kuasa dan kemuliaan yang besar. ³¹ Dan, Ia akan mengutus malaikat-malaikat-Nya dengan suara trompet yang keras, dan mereka akan

mengumpulkan umat pilihan-Nya dari keempat penjuru bumi, dari ujung langit yang satu ke ujungnya yang lain.

³² Sekarang, pelajarilah perumpamaan dari pohon ara ketika rantingnya menjadi lembut dan daun-daunnya bertunas, kamu mengetahui bahwa musim panas sudah dekat. ³³ Begitu juga ketika kamu melihat semua hal ini, kamu mengetahui bahwa Ia sudah dekat, di ambang pintu. ³⁴ Sesungguhnya, Aku mengatakan kepadamu bahwa generasi ini tidak akan berlalu sampai semua hal ini terjadi. ³⁵ Langit dan bumi akan lenyap, tetapi firman-firman-Ku tidak akan lenyap.”

³⁶ “Akan tetapi, mengenai hari dan waktunya, tidak ada satu pun yang tahu, malaikat-malaikat di surga juga tidak, Sang Anak pun tidak, tetapi Sang Bapa saja. ³⁷ Sama seperti yang terjadi pada zaman Nuh, begitu pula kedatangan Anak Manusia akan terjadi. ³⁸ Sebab, seperti pada hari-hari sebelum air bah, mereka makan dan minum, menikah dan dinikahkan, sampai pada hari Nuh masuk ke dalam bahtera. ³⁹ Dan, mereka tidak memahaminya sampai air bah datang ^[5] dan melenyapkan mereka semua; begitu jugalah kedatangan Anak Manusia akan terjadi. ⁴⁰ Kemudian, akan ada dua orang di ladang; yang satu akan diambil dan yang satu akan ditinggalkan. ⁴¹ Dua perempuan akan menggiling pada batu kilangan, yang satu akan diambil dan yang satu akan ditinggalkan.

⁴² Karena itu, berjaga-jagalah karena kamu tidak tahu pada hari apa Tuhanmu akan datang. ⁴³ Namun, ketahuilah ini bahwa jika tuan rumah sudah mengetahui kapan, pada waktu malam, si pencuri akan datang, ia akan berjaga-jaga dan tidak akan membiarkan rumahnya dibongkar. ⁴⁴ Oleh karena itu, kamu juga harus siap sedia karena Anak Manusia datang pada waktu yang kamu tidak menduganya.

⁴⁵ “Lalu, siapakah hamba yang setia dan bijaksana, yang tuannya angkat atas seluruh rumahnya untuk memberi mereka makanan pada waktu yang tepat? ⁴⁶ Diberkatilah hamba itu, yang ketika tuannya datang, tuannya itu mendapati dia sedang bekerja demikian rupa. ⁴⁷ Sesungguhnya, Aku berkata kepadamu bahwa tuan itu akan mengangkat hambanya tersebut atas semua miliknya. ⁴⁸ Namun, jika hamba yang jahat itu berkata dalam hatinya, ‘Tuanku menunda datang,’ ⁴⁹ lalu ia mulai memukuli hamba-hamba yang lain, lalu makan serta minum bersama dengan yang mabuk; ⁵⁰ tuan dari hamba itu akan datang pada hari ketika ia tidak mengharapkannya dan pada waktu yang tidak ia ketahui, ⁵¹ dan akan memenggalnya, dan menempatkan ia bersama-sama orang-orang munafik. Di tempat itu, akan ada tangisan dan kertak gigi.

Footnotes

24:5 ^[1]Artinya “Yang Diurapi,” atau Mesias dalam bahasa Ibrani.

24:15 ^[2]Bc. Dan. 9:27; 11:13; 12:11.

24:24 ^[3]Perbuatan luar biasa yang dilakukan dengan kuasa Setan.

24:29 ^[4]Bc. Yoel 2:10, 2:31, 3:15, Am. 8:9

24:39 ^[5]Bc. Kej. 6-7.

Chapter 25

¹ “Kemudian, Kerajaan Surga akan diumpamakan dengan sepuluh gadis yang membawa pelita-pelitanya dan pergi untuk bertemu mempelai laki-laki. ² Lima di antara mereka adalah bodoh, dan lima yang lainnya adalah bijaksana. ³ Ketika yang bodoh itu membawa pelita-pelitanya, mereka tidak membawa minyak bersamanya. ⁴ Namun, yang bijaksana membawa minyak dalam guci kecil bersama dengan pelita-pelita mereka. ⁵ Sekarang, ketika mempelai laki-laki itu menunda kedatangannya, mereka semua mengantuk dan tidur.

⁶ Namun, pada tengah malam ada teriakan, ‘Mempelai laki-laki datang! Keluarlah untuk menyambutnya!’

⁷ Kemudian, semua gadis itu bangun dan merapikan pelita-pelita mereka. ⁸ Dan, yang bodoh berkata kepada yang bijaksana, ‘Berilah kepada kami sedikit minyakmu karena pelita-pelita kami hampir padam.’

⁹ Akan tetapi, yang bijaksana menjawab, ‘Tidak, tidak akan cukup untuk kami dan kamu. Lebih baik, pergilah kepada yang menjual minyak dan belilah untuk dirimu sendiri.’

¹⁰ Sementara mereka pergi untuk membeli, mempelai laki-laki itu datang, dan mereka yang siap, masuk bersama-sama dengan dia ke perjamuan kawin, dan pintu ditutup.

¹¹ Setelah itu, datang pula gadis-gadis yang lainnya dan berkata, ‘Tuan, tuan! Bukakanlah bagi kami.’

¹² Akan tetapi, ia menjawab, ‘Sesungguhnya, aku berkata kepadamu, aku tidak mengenalmu.’

¹³ Oleh karena itu, berjaga-jagalah karena kamu tidak tahu hari atau waktunya.”

¹⁴ “Sebab, Kerajaan Surga sama seperti seseorang yang akan pergi ke luar negeri, yang memanggil hamba-hambanya dan menyerahkan miliknya kepada mereka. ¹⁵ Kepada yang seorang, ia memberikan 5 talenta. ^[1] Kepada yang lainnya, 2 talenta, dan kepada yang lainnya lagi, 1 talenta. Masing-masing sesuai kemampuannya. Kemudian, ia pergi. ¹⁶ Orang yang menerima 5 talenta itu langsung pergi, dan menjalankan talenta itu, dan ia menghasilkan 5 talenta lagi. ¹⁷ Demikian juga orang yang menerima 2 talenta, ia menghasilkan 2 talenta lagi. ¹⁸ Akan tetapi, orang yang menerima 1 talenta itu pergi, menggali lubang di tanah, dan menyembunyikan uang tuannya.

¹⁹ Lama sesudah itu, tuan dari hamba-hamba itu datang dan mengadakan perhitungan dengan mereka.

²⁰ Orang yang telah menerima 5 talenta itu menghadap dan membawa 5 talenta lagi, katanya, ‘Tuan, engkau menyerahkan 5 talenta kepadaku. Lihatlah, aku telah menghasilkan 5 talenta lagi.’

²¹ Tuannya berkata kepadanya, ‘Bagus sekali, hamba yang baik dan setia. Kamu setia dengan hal-hal kecil, aku akan mengangkat engkau atas banyak hal, masuklah ke dalam sukacita tuanmu.’

²² Dan, orang yang menerima 2 talenta juga menghadap dan berkata, ‘Tuan, engkau menyerahkan 2 talenta kepadaku. Lihat, aku telah menghasilkan dua talenta lagi.’

²³ Tuannya menjawab, ‘Bagus sekali, hamba yang baik dan setia. Kamu setia dengan hal-hal kecil, aku akan mengangkat engkau atas banyak hal, masuklah ke dalam sukacita tuanmu.’

²⁴ Kemudian, orang yang menerima 1 talenta juga menghadap dan berkata, ‘Tuan, aku tahu engkau orang yang kejam, menuai di tempat yang engkau tidak menabur, dan mengumpulkan di tempat yang engkau tidak menyebarkan benih. ²⁵ Karena itu, aku takut, dan pergi dan menyembunyikan talentamu di dalam tanah. Lihat, engkau memiliki apa yang menjadi milikmu.’

²⁶ Namun, tuannya menjawab dan berkata kepadanya, ‘Kamu hamba yang jahat dan malas! Kamu tahu bahwa aku menuai di tempat yang aku tidak menabur dan mengumpulkan di tempat yang aku tidak menyebarkan benih. ²⁷ Karena itu, seharusnya kamu menyimpan uangku di bank dan ketika aku kembali, aku akan menerima milikku kembali dengan bunganya.

²⁸ Ambillah 1 talenta itu darinya dan berikan kepada dia, yang memiliki 10 talenta itu. ²⁹ Sebab, setiap orang yang memiliki akan diberi lagi, dan ia akan berkelimpahan. Akan tetapi, dari orang yang tidak

memiliki, bahkan apa yang ia miliki akan diambil. ³⁰ Lemparkanlah hamba yang tidak berguna itu ke dalam kegelapan yang paling pekat. Di tempat itu akan ada tangisan dan kertak gigi.”

³¹ “Ketika Anak Manusia datang dalam kemuliaan-Nya, dan para malaikat bersama-Nya, lalu Ia akan duduk di takhta kemuliaan-Nya. ³² Semua bangsa akan dikumpulkan di hadapan-Nya, dan Ia akan memisahkan mereka satu dari yang lain, seperti gembala yang memisahkan domba dari kambing-kambing. ³³ Dan, Ia akan menempatkan domba-domba di sebelah kanan-Nya, dan kambing-kambing di sebelah kiri.

³⁴ Kemudian Raja akan berkata kepada mereka yang di sebelah kanan-Nya, ‘Marilah, kamu yang diberkati oleh Bapa-Ku, warisilah Kerajaan yang disediakan untukmu dari permulaan dunia. ³⁵ Karena ketika Aku lapar, kamu memberi Aku makan. Aku haus dan kamu memberi Aku minum. Aku orang asing, dan kamu mengundang Aku masuk. ³⁶ Aku telanjang dan kamu memakaikan Aku pakaian. Aku sakit dan kamu menengok Aku. Aku di penjara dan kamu datang kepada-Ku.’

³⁷ Lalu, orang-orang benar itu akan menjawab-Nya, ‘Tuhan, kapan kami melihat Engkau lapar dan memberi-Mu makan, atau haus dan memberi-Mu minum? ³⁸ Kapan kami melihat Engkau seorang asing dan mengundang Engkau masuk, atau telanjang dan memakaikan Engkau pakaian? ³⁹ Kapan kami melihat Engkau sakit atau di penjara dan kami datang kepada-Mu?’

⁴⁰ Raja itu akan menjawab, ‘Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, sebagaimana kamu melakukannya terhadap satu dari saudara-saudara-Ku yang paling kecil ini, kamu melakukannya untuk-Ku.’

⁴¹ Kemudian, Ia akan berkata juga kepada mereka yang di sebelah kiri-Nya, ‘Pergilah dari hadapan-Ku, kamu yang terkutuk, ke dalam api abadi yang telah disiapkan untuk Iblis dan malaikat-malaikatnya. ⁴² Sebab, Aku lapar dan kamu tidak memberi-Ku makan. Aku haus dan kamu tidak memberi-Ku minum. ⁴³ Aku orang asing dan kamu tidak mengundang-Ku masuk; telanjang dan kamu tidak memakaikan Aku pakaian; sakit dan di penjara, dan kamu tidak menengok Aku.’

⁴⁴ Kemudian, mereka juga akan menjawab, ‘Tuhan, kapan kami melihat Engkau lapar atau haus, atau seorang asing, atau sakit, atau telanjang, atau di penjara, dan tidak melayani-Mu?’

⁴⁵ Kemudian, Ia akan menjawab mereka, “Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu, sebagaimana kamu tidak melakukannya terhadap satu dari mereka yang paling kecil ini, kamu tidak melakukannya kepada-Ku.’

⁴⁶ Dan, mereka ini akan pergi ke dalam penghukuman kekal, tetapi orang-orang benar ke dalam kehidupan kekal.”

Footnotes

25:15 ^[1] Satu talenta sama dengan 6.000 dinar. Satu dinar adalah upah pekerja dalam satu hari.

Chapter 26

¹ Ketika Yesus sudah menyelesaikan semua perkataan-perkataan ini, Ia berkata kepada murid-murid-Nya, ² "Kamu tahu bahwa dua hari lagi Paskah ^[1] Paskah di Daftar Istilah. tiba, dan Anak Manusia akan diserahkan untuk disalibkan."

³ Kemudian, para imam kepala dan tua-tua bangsa itu dikumpulkan bersama di istana Imam Besar, yang bernama Kayafas. ⁴ Dan, mereka bersekongkol untuk menangkap Yesus dengan tipu daya dan membunuh-Nya. ⁵ Akan tetapi mereka berkata, "Jangan selama perayaan supaya jangan ada kerusuhan di antara orang banyak."

⁶ Sekarang, ketika Yesus berada di Betania, di rumah Simon si Kusta, ⁷ seorang perempuan datang kepada-Nya dengan sebotol guci pualam kecil berisi minyak wangi yang sangat mahal, dan perempuan itu menyiramkannya ke atas kepala Yesus ketika Ia sedang duduk makan. ⁸ Ketika murid-murid melihatnya, mereka marah dan berkata, "Mengapa pemborosan ini?" ⁹ Sebab, minyak wangi itu dapat dijual untuk harga yang mahal dan diberikan kepada yang miskin."

¹⁰ Namun, Yesus, mengetahui hal ini, berkata kepada mereka, "Mengapa kamu menyusahkan perempuan ini? Sebab, ia melakukan perbuatan baik atas-Ku. ¹¹ Sebab, kamu selalu mempunyai orang-orang miskin bersamamu, tetapi kamu tidak akan selalu mempunyai Aku. ¹² Ketika perempuan ini menyiramkan minyak wangi ke tubuh-Ku, ia melakukannya untuk mempersiapkan penguburan-Ku. ¹³ Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa di mana saja Injil ini diberitakan ke seluruh dunia, apa yang sudah dilakukan perempuan ini akan dibicarakan pula sebagai peringatan akan dia."

¹⁴ Kemudian, satu dari kedua belas murid, yang bernama Yudas Iskariot, pergi kepada imam-imam kepala, ¹⁵ dan berkata, "Kamu akan memberiku apa jika aku menyerahkan Ia kepadamu?" Dan, mereka menetapkan 30 keping perak untuknya. ¹⁶ Dan, sejak itu, ia mencari kesempatan baik untuk menyerahkan Yesus.

¹⁷ Sekarang, pada hari pertama Roti Tidak Beragi ^[2] Hari Raya Roti Tidak Beragi di Daftar Istilah. , para murid datang kepada Yesus dan bertanya, "Di mana Engkau ingin kami mempersiapkan makan Paskah bagi-Mu?"

¹⁸ Yesus menjawab, "Masuklah ke kota, kepada seseorang, dan katakan kepada-Nya, 'Guru berkata, "Waktu-Ku sudah dekat. Aku akan merayakan Paskah di rumahmu bersama murid-murid-Ku."'" ¹⁹ Para murid melakukan seperti Yesus telah berpesan kepada mereka, dan mempersiapkan Paskah itu.

²⁰ Sekarang, ketika mulai malam, Yesus duduk makan bersama dengan kedua belas murid. ²¹ Dan, saat mereka sedang makan, Ia berkata, "Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa salah satu dari kamu akan mengkhianati Aku." ²² Mereka sangat sedih dan masing-masing orang mulai berbicara kepada-Nya, "Pastinya, bukan aku, Tuhan?"

²³ Dan, Ia menjawab, "Ia, yang mencelupkan tangannya ke dalam mangkuk bersama-sama Aku, dialah yang akan mengkhianati Aku. ²⁴ Anak Manusia akan pergi seperti yang tertulis tentang Dia. Namun, celakalah orang itu, yang olehnya Anak Manusia dikhianati! Akan lebih baik bagi orang itu jika ia tidak pernah dilahirkan."

²⁵ Kemudian Yudas, yang akan menyerahkan Yesus, berkata kepada-Nya, "Pasti bukan aku, Rabi?" Yesus berkata kepadanya, "Kamu sudah mengatakannya."

²⁶ Ketika mereka sedang makan, Yesus mengambil roti. Dan, setelah memberkatinya, Yesus memecah-mecahkan dan memberikannya kepada para murid serta berkata, "Ambillah dan makanlah, ini adalah tubuh-Ku."

²⁷ Kemudian, Ia mengambil cawan, mengucapkan syukur, dan memberikannya kepada mereka, kata-Nya, "Kamu semua, minumlah dari padanya. ²⁸ Sebab, ini adalah darah-Ku, darah perjanjian, yang ditumpahkan untuk banyak orang untuk pengampunan dosa-dosa. ²⁹ Aku mengatakan kepadamu bahwa Aku tidak akan meminum hasil pohon anggur ini, dari sekarang sampai hari itu, ketika Aku meminum anggur yang baru bersama kamu dalam kerajaan Bapa-Ku."

30 Setelah menyanyikan sebuah pujian, mereka pergi ke bukit Zaitun.

31 Kemudian Yesus berkata kepada murid-murid-Nya, "Kamu semua akan tersandung karena Aku malam ini. Karena ada tertulis,

'Aku akan memukul gembala,
dan domba-domba dari kawanan itu akan tercerai-berai'. Zakharia 13:7

32 Akan tetapi, sesudah Aku bangkit, Aku akan mendahului kamu ke Galilea."

33 Petrus berkata, "Sekalipun semua tersandung karena-Mu, aku tidak akan pernah tersandung."

34 Kata Yesus kepadanya, "Aku mengatakan yang sebenarnya kepadamu bahwa pada malam ini, sebelum ayam berkokok, kamu akan menyangkal Aku tiga kali."

35 Petrus berkata kepada-Nya, "Sekalipun aku harus mati bersama-Mu, aku tidak akan menyangkal-Mu!" Semua murid yang lain juga mengatakan hal yang sama.

36 Kemudian Yesus tiba bersama murid-murid-Nya di tempat yang bernama Getsemani dan Ia berkata kepada murid-murid-Nya, "Duduklah di sini, sementara Aku ke sana untuk berdoa." **37** Dan, Ia membawa Petrus dan kedua anak Zebedeus bersama-Nya, dan Ia mulai berduka dan bersusah hati. **38** Kemudian, Ia berkata kepada mereka, "Hati-Ku sangat berduka, bahkan seperti mau mati rasanya. Tinggallah di sini dan tetaplah berjaga-jaga bersama-Ku."

39 Dan, Ia sedikit menjauh, lalu sujud dengan wajah-Nya menyentuh tanah ^[3] dan berdoa, kata-Nya, "Bapa-Ku, kalau mungkin, biarlah cawan ini berlalu dari-Ku. Akan tetapi, jangan seperti yang Aku kehendaki, melainkan seperti kehendak-Mu." **40** Kemudian, Ia datang kepada murid-murid-Nya dan mendapati mereka sedang tidur. Lalu, Ia berkata kepada Petrus, "Jadi, kamu tidak sanggup berjaga-jaga bersama Aku selama 1 jam? **41** Berjaga-jaga dan berdoalah supaya kamu jangan jatuh ke dalam pencobaan. Roh memang penurut tetapi daging lemah."

42 Yesus pergi lagi untuk kedua kalinya dan berdoa, kata-Nya, "Bapa-Ku, jika ini tidak dapat berlalu kecuali Aku meminumnya, kehendak-Mulah yang akan terjadi."

43 Sekali lagi, Ia datang dan mendapati mereka tidur karena mata mereka terasa berat. **44** Maka, Ia meninggalkan mereka, dan Ia pergi lagi, lalu berdoa untuk ketiga kalinya, mengucapkan kata-kata yang sama.

45 Kemudian Yesus kembali kepada murid-murid dan berkata, "Tidurlah sekarang dan beristirahatlah. Lihat, waktunya makin dekat dan Anak Manusia diserahkan ke tangan orang-orang berdosa. **46** Bangunlah, mari kita pergi. Lihat, orang yang menyerahkan Aku sudah dekat."

47 Sementara Yesus masih berbicara, Yudas, satu dari kedua belas murid itu datang. Bersama-sama dengan dia, kerumunan besar orang banyak dengan pedang dan pentung, dari imam-imam kepala dan tua-tua bangsa itu. **48** Sekarang, ia yang menyerahkan Yesus memberi mereka tanda, katanya, "Siapa yang aku cium, itulah Dia, tangkaplah Dia." **49** Yudas segera mendekat kepada Yesus dan berkata, "Salam, Rabi!" Dan, Yudas mencium-Nya.

50 Yesus berkata kepadanya, "Teman, lakukanlah maksud kedatanganmu."

Kemudian orang banyak itu mendekat, meletakkan tangan pada Yesus, dan menangkap-Nya. **51** Dan, lihat, satu dari mereka yang bersama Yesus mengulurkan tangannya, menarik pedangnya, dan menyerang hamba imam besar itu, dan memotong telinganya.

52 Kemudian, Yesus berkata kepadanya, "Kembalikan pedangmu ke tempatnya, karena semua yang menggunakan pedang akan binasa oleh pedang. **53** Atau, kamu pikir aku tidak mampu memohon kepada Bapa-Ku, dan Ia, sekarang juga, akan memberi lebih dua belas pasukan malaikat untuk-Ku? **54** Namun, bagaimana kemudian Kitab Suci akan digenapi yang mengatakan bahwa harus terjadi demikian?

⁵⁵ Pada waktu itu, Yesus berkata kepada orang banyak itu, "Apakah seperti melawan perampok kamu keluar dengan pedang dan pentung untuk menangkap Aku? Setiap hari, Aku duduk mengajar di Bait Allah dan kamu tidak menangkap Aku. ⁵⁶ Akan tetapi, semua ini terjadi supaya kitab-kitab para nabi digenapi." Kemudian, semua murid meninggalkan-Nya dan melarikan diri. ^[4]

⁵⁷ Mereka yang menangkap Yesus membawa-Nya kepada Kayafas, sang Imam Besar, tempat para ahli-ahli Taurat dan para tua-tua berkumpul bersama. ⁵⁸ Lalu, Petrus mengikuti Yesus dari kejauhan sampai ke halaman rumah imam besar. Dan, Petrus masuk, duduk bersama para pengawal untuk melihat kesudahannya.

⁵⁹ Sekarang, para imam kepala dan seluruh Sanhedrin mencari kesaksian palsu terhadap Yesus supaya dapat menghukum mati Dia. ⁶⁰ Akan tetapi, mereka tidak dapat menemukannya meskipun banyak saksi dusta yang datang. Kemudian, ada dua orang yang muncul, ⁶¹ dan berkata, "Orang ini berkata, 'Aku mampu merobohkan Bait Allah dan membangunnya kembali dalam tiga hari.'"

⁶² Kemudian, Imam Besar berdiri dan berkata kepada Yesus, "Apakah Engkau tidak punya jawaban? Apa yang orang-orang ini saksikan terhadap-Mu?" ⁶³ Namun, Yesus tetap diam. Dan, Imam Besar itu berkata kepada Yesus, "Aku menyumpahi-Mu demi Allah yang hidup agar Engkau mengatakan kepada kami, apakah Engkau adalah Mesias, ^[5] Anak Allah?"

⁶⁴ Yesus berkata kepada-Nya, "Kamu telah mengatakannya sendiri. Akan tetapi, Aku mengatakan kepadamu bahwa mulai dari sekarang kamu akan melihat Anak Manusia duduk di sebelah kanan Yang Mahakuasa, dan datang di atas awan-awan di langit."

⁶⁵ Kemudian, Imam Besar merobek pakaiannya ^[6] dan berkata, "Dia sudah menghujat! Apakah lagi perlunya para saksi? Lihat, sekarang kamu sudah mendengar hujatan-Nya. ⁶⁶ Bagaimana pendapatmu?"

Para pemimpin Yahudi itu menjawab, "Ia pantas dihukum mati."

⁶⁷ Kemudian, mereka meludahi muka-Nya dan meninju-Nya. Dan, yang lain menampar-Nya. ⁶⁸ Mereka berkata, "Bernubuatlah terhadap kami, hai Mesias; ^[7] siapakah yang memukul Engkau?"

⁶⁹ Sekarang, Petrus duduk di luar halaman dan seorang pelayan perempuan datang kepadanya dan berkata, "Kamu juga bersama dengan Yesus, orang Galilea itu." ⁷⁰ Namun, Petrus menyangkalnya di depan mereka semua, katanya, "Aku tidak tahu apa yang kamu bicarakan."

⁷¹ Ketika Petrus keluar ke pintu gerbang, pelayan perempuan yang lainnya melihat dia dan berkata kepada orang-orang yang ada di sana, "Orang ini bersama-sama dengan Yesus dari Nazaret itu."

⁷² Dan, sekali lagi Petrus menyangkalnya dengan sumpah, "Aku tidak mengenal Orang itu." ⁷³ Tidak lama kemudian, orang-orang yang berdiri di situ mendekati Petrus dan berkata, "Pasti kamu juga adalah salah satu dari mereka karena logatmu membuatmu jelas."

⁷⁴ Kemudian, Petrus mulai mengutuk dan bersumpah, katanya, "Aku tidak mengenal Orang itu." Dan, tiba-tiba, ayam jantan berkokok. ⁷⁵ Dan, Petrus teringat akan perkataan Yesus, "Sebelum ayam jantan berkokok, kamu akan menyangkali Aku tiga kali." Kemudian, Petrus keluar dan menangis dengan sangat sedih.

Footnotes

26:2 ^[1]Hari raya peringatan pembebasan umat Israel dari perbudakan di Mesir. Lih.

26:17 ^[2]Dimulai pada tanggal 14 bulan Nisan (bulan pertama tahun Yahudi). Selama satu minggu, orang Yahudi tidak boleh makan roti yang beragi dan semua ragi disingkirkan dari rumah mereka sebagai persiapan perayaan Paskah. Bc. Kel. 12:15. Lih.

26:39 ^[3]Bdk. NET/NIV yang hampir sama: "he threw himself down with his face to the ground..."

26:56 ^[4]Bdk. ay. 26:31.

26:63 ^[5]Memang teks Yun. menggunakan "Christos," tapi teks Syriac Peshitto menggunakan "Messiah." (cf. James Murdock, A Literal translation of the Gospel of Matthew from the Syriac Peshitto Version, 1852).

26:65 ^[6]Tindakan yang menunjukkan bahwa ia marah besar. Bc. Im. 10:6 dan 21:10 yang melarang Imam Besar mengoyakkan pakaiannya. (cf. Matthew E. Carlton, Injil Markus, 2002).

26:68 ^[7]Memang teks Yun. menggunakan "Christe," tapi teks Syriac Peshitto menggunakan "Messiah." (cf. James Murdock, A Literal translation of the Gospel of Matthew from the Syriac Peshitto Version, 1852).

Chapter 27

¹ Sekarang, ketika pagi datang, semua imam kepala dan para tua-tua bangsa itu mengambil keputusan bersama mengenai Yesus untuk menghukum mati Dia. ² Dan, mereka mengikat Yesus, lalu membawa dan menyerahkan-Nya kepada Gubernur Pilatus.

³ Ketika Yudas, yang menyerahkan Yesus, melihat bahwa Yesus dijatuhi hukuman, ia merasa menyesal dan mengembalikan 30 keping perak kepada imam-imam kepala dan para tua-tua, ⁴ katanya, "Aku telah berdosa karena menyerahkan darah yang tidak bersalah."

Akan tetapi, mereka berkata, "Apa urusannya dengan kami? Itu urusanmu!"

⁵ Dan, Yudas melemparkan keping-keping perak itu ke dalam Bait Allah dan meninggalkannya. Lalu, ia pergi dan menggantung dirinya.

⁶ Akan tetapi, imam-imam kepala mengambil keping-keping perak itu dan berkata, "Tidak dibenarkan untuk menyimpannya dalam perbendaharaan karena ini adalah harga darah." ⁷ Maka, mereka mengambil keputusan bersama dan dengan uang itu, mereka membeli tanah tukang periuk sebagai tempat pekuburan untuk orang-orang asing. ⁸ Itulah sebabnya, tanah itu disebut 'Tanah Darah' sampai hari ini. ⁹ Dengan demikian, genaplah apa yang dikatakan Nabi Yeremia:

"Kemudian, mereka mengambil 30 keping perak. Itulah harga untuk diri-Nya yang telah ditaksirkan oleh orang-orang Israel. ¹⁰ Mereka menggunakan 30 keping perak untuk membeli tanah tukang periuk, seperti yang telah Tuhan perintahkan kepadaku."

¹¹ Sekarang, Yesus berdiri di hadapan Gubernur dan Gubernur bertanya kepada-Nya, "Apakah Engkau Raja orang Yahudi?"

Jawab Yesus, "Ya, seperti yang kamu katakan."

¹² Akan tetapi, ketika Ia dituduh oleh imam-imam kepala dan para tua-tua, Ia tidak menjawab apa pun.

¹³ Kemudian, Pilatus berkata kepada-Nya, "Apakah Engkau tidak mendengar betapa banyaknya mereka menuduh Engkau?"

¹⁴ Namun, Yesus tidak menjawab Pilatus, bahkan untuk satu tuduhan pun sehingga Gubernur itu sangat heran.

¹⁵ Sekarang, pada setiap hari raya, Gubernur biasa membebaskan bagi orang banyak, seorang tahanan yang dikehendaki oleh mereka. ¹⁶ Pada waktu itu, mereka mempunyai seorang tahanan yang terkenal, yang disebut Barabas. ¹⁷ Jadi, ketika orang banyak berkumpul, Pilatus bertanya kepada mereka, "Siapa yang kamu inginkan untuk kubebaskan, Barabas atau Yesus, yang disebut Kristus?" ¹⁸ Sebab, Pilatus tahu bahwa karena iri, mereka telah menyerahkan Yesus kepadanya.

¹⁹ Ketika Pilatus sedang duduk di kursi pengadilan, istrinya mengirim pesan kepadanya, "Jangan lakukan apa pun terhadap Orang benar itu. Sebab, aku telah menderita banyak hal hari ini dalam mimpi karena Dia."

²⁰ Akan tetapi, imam-imam kepala dan para tua-tua meyakinkan orang banyak untuk meminta Barabas dan membunuh Yesus.

²¹ Gubernur bertanya kepada mereka, "Yang mana dari kedua orang itu yang kamu kehendaki untuk aku bebaskan bagimu? Dan, mereka berkata, "Barabas!"

²² Pilatus berkata kepada mereka, "Kalau begitu, apa yang harus kulakukan dengan Yesus, yang disebut Kristus?"

Mereka semua berkata, "Salibkan Dia!"

²³ Dan, Pilatus bertanya, "Mengapa? Dia telah melakukan kejahatan apa?"

Akan tetapi, mereka berteriak lebih keras lagi, “Salibkan Dia!”

²⁴ Ketika Pilatus melihat bahwa ia tidak menyelesaikan apa pun, malah kerusuhan mulai terjadi, ia mengambil air dan mencuci tangannya ^[2] di depan orang banyak itu dan berkata, “Aku tidak bersalah atas darah Orang ini. Itu urusanmu sendiri!”

²⁵ Dan, semua orang itu menjawab, “Darah-Nya ada atas kami dan anak-anak kami!”

²⁶ Kemudian, Pilatus membebaskan Barabas bagi mereka dan setelah mencambuki Yesus, ^[3] Pilatus menyerahkan Dia untuk disalibkan.

²⁷ Kemudian, para tentara gubernur membawa Yesus ke markas kediaman gubernur ^[4] dan mengumpulkan seluruh pasukan Romawi mengelilingi Dia. ²⁸ Mereka menanggalkan pakaian Yesus dan memakaikan jubah ungu ^[5] kepada-Nya. ²⁹ Dan, sesudah menganyam sebuah mahkota berduri bersama-sama, mereka memakaikannya di kepala Yesus, sebatang buluh ^[6] pada tangan kanan-Nya, dan bersujud di hadapan-Nya, dan mengejek Dia, kata mereka, “Salam, Raja orang Yahudi!”

³⁰ Mereka meludahi-Nya, mengambil buluh itu, lalu memukulkannya ke kepala-Nya. ³¹ Setelah mereka mengejek Dia, mereka melepaskan jubah ungu itu dari Yesus, dan memakaikan kembali pakaian-Nya sendiri, dan membawa-Nya pergi untuk menyalibkan-Nya.

³² Ketika para tentara itu keluar, mereka menjumpai seorang laki-laki dari Kirene yang bernama Simon. Mereka memaksa Simon untuk memikul salib Yesus. ³³ Dan, ketika mereka tiba di sebuah tempat yang bernama Golgota, yang berarti “Tempat Tengkorak”, ³⁴ mereka memberi-Nya anggur untuk diminum yang dicampur dengan empedu, ^[7] dan setelah mencecapnya, Ia tidak mau meminumnya. ³⁵ Ketika mereka menyalibkan Yesus, mereka membagi-bagikan pakaian-Nya di antara mereka dengan membuang undi. ³⁶ Kemudian, mereka duduk dan mengawasi-Nya di situ. ³⁷ Dan, di atas kepala-Nya, mereka memasang tuduhan terhadap-Nya, “INILAH YESUS, RAJA ORANG YAHUDI.” ^[8] ³⁸ Pada saat itu, ada dua orang penjahat yang disalibkan bersama dengan Yesus. Satu di sebelah kanan dan yang satu di sebelah kiri. ³⁹ Dan, orang-orang yang lewat menghujat Dia sambil menggeleng-gelengkan kepala, ⁴⁰ dan berkata, “Engkau yang akan merobohkan Bait Allah dan membangunnya kembali dalam tiga hari, selamatkanlah diri-Mu sendiri! Jika Engkau Anak Allah, turunlah dari salib itu!”

⁴¹ Demikian juga imam-imam kepala, bersama ahli-ahli Taurat, dan para tua-tua mengejek Yesus, kata mereka, ⁴² “Ia menyelamatkan orang lain, tetapi Ia tidak dapat menyelamatkan Diri-Nya sendiri. Jika Ia adalah Raja Israel, biarlah Ia turun dari salib itu sekarang dan kita akan percaya kepada-Nya. ⁴³ Ia percaya kepada Allah, maka biarlah Allah menyelamatkan-Nya sekarang, jika Allah menghendaki-Nya. Karena Ia sendiri mengatakan, ‘Aku adalah Anak Allah.’” ⁴⁴ Para penjahat yang disalibkan bersama dengan Dia juga mengejek-Nya.

⁴⁵ Sekarang, dari jam keenam ^[9], kegelapan atas seluruh tanah itu, sampai jam kesembilan ^[10]. ⁴⁶ Kirakira, pada jam kesembilan, Yesus berseru dengan suara keras, kata-Nya, “Eli, Eli, lama sabakhtani?” yang artinya, “Allah-Ku, Allah-Ku, mengapa Engkau meninggalkan Aku?” ^[11]

⁴⁷ Dan, beberapa dari mereka yang berdiri di sana, ketika mereka mendengar itu, mereka berkata, “Orang ini sedang memanggil Elia.”

⁴⁸ Tiba-tiba, satu dari mereka berlari, dan mengambil bunga karang, ^[12] membasahinya dengan anggur asam, dan mengikatkannya pada sebuah buluh, dan memberikannya kepada Yesus untuk diminum. ⁴⁹ Akan tetapi, yang selebihnya berkata, “Mari kita lihat, apakah Elia akan datang untuk menyelamatkan-Nya.”

⁵⁰ Dan, Yesus berseru sekali lagi dengan suara keras dan menyerahkan Roh-Nya.

⁵¹ Dan, lihat, tirai dalam Bait Allah robek menjadi dua bagian, dari atas sampai ke bawah, dan bumi berguncang, dan batu-batu terbelah. ⁵² Kuburan-kuburan terbuka, dan banyak tubuh orang-orang suci yang telah mati dibangkitkan. ⁵³ Dan, setelah keluar dari kuburan-kuburannya, sesudah kebangkitan Yesus, mereka masuk ke kota suci dan memperlihatkan diri kepada banyak orang.

⁵⁴ Sekarang, kepala pasukan, dan mereka yang bersama dengannya mengawasi Yesus, ketika mereka melihat gempa bumi dan segala hal yang terjadi ini, menjadi sangat takut dan berkata, “Benar, Ia adalah Anak Allah!”

⁵⁵ Di sana, ada banyak perempuan yang melihat dari kejauhan, yang mengikuti Yesus dari Galilea untuk melayani Dia. ⁵⁶ Di antara mereka ada Maria Magdalena, Maria ibu Yakobus dan Yusuf, serta ibu dari anak-anak Zebedeus. ^[13]

⁵⁷ Ketika hari mulai malam, datanglah seorang yang kaya dari Arimatea bernama Yusuf, yang juga telah menjadi murid Yesus. ⁵⁸ Ia pergi kepada Pilatus dan meminta tubuh Yesus. Lalu, Pilatus memerintahkan agar tubuh Yesus diberikan kepada Yusuf. ⁵⁹ Dan, Yusuf mengambil tubuh Yesus, dan membungkus-Nya dengan kain linen yang bersih, ⁶⁰ dan membaringkan-Nya dalam kuburan yang baru, miliknya sendiri, yang sudah ia gali pada bukit batu. Lalu, Yusuf menggulingkan sebuah batu besar ke pintu kuburan itu dan pergi. ⁶¹ Dan, di sana, ada Maria Magdalena dan Maria yang lain sedang duduk di hadapan kuburan itu.

⁶² Pada hari berikutnya, yaitu hari sesudah persiapan untuk Sabat ^[14] Hari Persiapan di Daftar Kata. , imam-imam kepala dan orang-orang Farisi dikumpulkan ke hadapan Pilatus. ⁶³ Mereka berkata, “Tuan, kami ingat bahwa ketika si pembohong itu masih hidup, Ia pernah berkata, ‘Setelah tiga hari, Aku akan bangkit lagi.’” ^[15] ⁶⁴ Karena itu, perintahkanlah supaya kuburan itu dijaga sampai hari yang ketiga, kalau-kalau murid-murid-Nya mungkin datang dan mencuri-Nya, dan berkata kepada orang banyak, ‘Ia sudah bangkit dari antara orang mati.’ Dan, penipuan yang terakhir ini akan lebih buruk daripada yang pertama.”

⁶⁵ Pilatus berkata kepada mereka, “Kamu mempunyai penjaga ^[16] . Pergi, jagalah sebagaimana yang kamu tahu.” ⁶⁶ Lalu, mereka pergi dan mengamankan kuburan itu bersama dengan regu penjaga, serta menyegel batu penutup kubur.

Footnotes

27:16 ^[1]Orang yang bersalah karena melakukan pengkhianatan, perampokan dan pembunuhan. Hal itu adalah tiga bentuk kejahatan terbesar yang biasanya ditebas oleh pedang keadilan (bdk. Yoh. 18:10; Mrk. 15:7).

27:24 ^[2]Tanda bahwa Pilatus tidak ingin ambil bagian dalam tindakan orang banyak saat itu.

27:26 ^[3]Mencambuk adalah tahap pertama bagi orang Roma untuk persiapan penyaliban. Proses pencambukan ditimpakan kepada tubuh yang telanjang dengan mempergunakan cemeti kulit yang tali-talinya ditemplei pecahan tulang atau tembaga.

27:27 ^[4]Asli "Praetorium": adalah tempat kediaman pucuk pimpinan di dalam perkemahan pasukan Romawi. Kata itu juga dipakai untuk mengartikan pengertian dewan perang, atau untuk pengertian pengawal pribadi. [browning] Tempat kediaman Gubernur di Yerusalem (Mrk. 15:6).

27:28 ^[5]Kain yang sangat mahal, yang biasanya dikenakan oleh raja. Mereka mengenakan itu pada Yesus untuk mengolok-olok Dia untuk mengaku sebagai seorang raja.

27:29 ^[6]Diberikan kepada Yesus seakan-akan itu adalah buluh itu adalah tongkat Kerajaan-Nya. Hal merupakan cemoohan terhadap kebesaran-Nya, seolah-olah buluh itu layak diberikan bagi seorang Raja seperti dia.

27:34 ^[7]Mungkin dicampurkan pada anggur untuk mengurangi rasa sakit.

27:37 ^[8]Diyakini bahwa teks tersebut ditulis dalam bahasa Latin: Iesvs Nazarenvs Rex Ivdæorvm (INRI).

27:45 ^[10]Pukul 03.00 sore.

27:45 ^[9]Pukul 12.00 siang.

27:46 ^[11]Kut. Mzm. 22:2.

27:48 ^[12]Sejenis bunga yang dapat menyerap air.

27:56 ^[13]Yakobus dan Yohanes.

27:62 ^[14]Hari keenam dalam satu minggu, sehari sebelum hari sabat. Lihat

27:63 ^[15]Bdk. Mat. 12:40.

27:65 ^[16]Satu regu penjaga Romawi yang terdiri dari 4--16 tentara.

Chapter 28

¹ Sekarang, setelah Sabat, saat menjelang fajar, pada hari pertama minggu itu, Maria Magdalena dan Maria yang lain pergi untuk melihat kuburan itu.

² Dan, lihat, terjadilah gempa bumi yang besar karena malaikat Tuhan turun dari surga, datang dan menggulingkan batu itu, kemudian duduk di atasnya. ³ Wajahnya bagaikan kilat dan pakaiannya putih bagaikan salju. ⁴ Karena rasa takut terhadapnya, mereka yang menjaga itu terguncang dan menjadi seperti orang-orang mati.

⁵ Dan, malaikat tersebut berkata kepada perempuan-perempuan itu, "Jangan takut karena aku tahu kalau kamu mencari Yesus yang sudah disalibkan. ⁶ Ia tidak ada di sini karena Ia telah bangkit seperti yang dikatakan-Nya. Mari, lihatlah tempat Ia berbaring. ⁷ Cepatlah pergi dan beritahukan murid-murid-Nya bahwa Ia sudah bangkit dari antara orang mati, dan lihat, Ia mendahuluiimu ke Galilea. Di sana, kamu akan melihat Dia. Perhatikanlah, aku sudah mengatakannya kepadamu."

⁸ Dan, mereka cepat-cepat meninggalkan kuburan itu dengan ketakutan dan sukacita besar; dan berlari untuk memberitahukan itu kepada murid-murid-Nya. ⁹ Dan, lihat, Yesus menemui mereka dan berkata, "Salam!" Lalu, mereka datang kepada Yesus, memegang kaki-Nya, dan menyembah-Nya. ¹⁰ Kemudian, Yesus berkata kepada mereka, "Jangan takut; pergi dan beritahukanlah saudara-saudara-Ku untuk pergi ke Galilea, dan di sana, mereka akan melihat Aku."

¹¹ Sementara mereka pergi, beberapa penjaga pergi ke kota dan memberitahu imam-imam kepala tentang semua hal yang telah terjadi. ¹² Dan, ketika mereka dikumpulkan bersama para tua-tua. Setelah berunding, lalu mereka memberikan banyak uang kepada para penjaga itu, ¹³ dan berkata, "Katakanlah, 'Murid-murid Yesus datang pada malam hari dan mencuri-Nya saat kami tidur.' ¹⁴ Dan, jika hal ini terdengar oleh gubernur, kami akan meyakinkannya dan membuatmu tidak cemas." ¹⁵ Maka, mereka menerima uang itu dan melakukan seperti yang telah diajarkan kepada mereka; dan perkataan itu masih tersebar di antara orang Yahudi sampai hari ini.

¹⁶ Kemudian, kesebelas murid pergi ke Galilea, ke bukit yang telah ditunjukkan Yesus kepada mereka. ¹⁷ Ketika mereka melihat-Nya, mereka menyembah-Nya. Akan tetapi, beberapa ragu-ragu. ¹⁸ Lalu, Yesus datang dan berkata kepada mereka, "Segala kuasa telah diberikan kepada-Ku, di surga maupun di bumi. ¹⁹ Karena itu, pergilah dan muridkanlah semua bangsa, baptiskanlah mereka dalam nama Bapa, dan Anak, dan Roh Kudus, ²⁰ ajarkanlah mereka untuk menaati semua yang Aku perintahkan kepadamu; dan lihatlah, Aku selalu bersamamu, bahkan sampai kepada akhir zaman."

[[ayt.co/Mat]]